

Torsdag den 7. september 2017 (D)

1

7) Valg af 6 medlemmer til Skatterådet.

112. møde

Torsdag den 7. september 2017 kl. 10.00

Kl. 10:00

Dagsorden

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortrædere for medlem af Folketinget Roger Courage Matthisen (ALT), medlem af Folketinget Ane Halsboe-Jørgensen (S), medlem af Folketinget Jens Joel (S), medlem af Folketinget Thomas Danielsen (V) og medlem af Folketinget Lotte Rod (RV).

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.:

Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Ane Halsboe-Jørgensen (S).

3) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 214:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet. (Afvikling af timebaseret afgiftsfritagelse for elektricitet produceret på VE-anlæg).

Af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt).

(Fremsættelse 23.05.2017. 1. behandling 29.05.2017. Betænkning 31.08.2017. 2. behandling 06.09.2017. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 216:

Forslag til finanslov for finansåret 2018.

Af finansministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 31.08.2017).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 217:

Forslag til lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2021.

Af finansministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 31.08.2017).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansårene 2014-2017, lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2018, lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2019 og lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2020. (Konsekvenser af aftale om tryghed om boligbeskatningen m.v.).

Af finansministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 31.08.2017).

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

Finanslovsdebatten i dag vil blive tolket på tegnsprog, således at døve kan følge debatten. Tegnsprogstolkningen kan ses direkte på Folketingets hjemmeside, www.ft.dk, og efterfølgende on demand.

Kl. 10:01

Samtykke til behandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det punkt, som er opført som nr. 3 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortrædere for medlem af Folketinget Roger Courage Matthisen (ALT), medlem af Folketinget Ane Halsboe-Jørgensen (S), medlem af Folketinget Jens Joel (S), medlem af Folketinget Thomas Danielsen (V) og medlem af Folketinget Lotte Rod (RV).

Kl. 10:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Roger Courage Matthisen har søgt om orlov fra den 8. september 2017, jf. forretningsordenens § 41, stk. 3, litra a, Ane Halsboe-Jørgensen, Jens Joel og Thomas Danielsen har søgt om orlov fra den 3. oktober 2017, jf. forretningsordenens § 41, stk. 4., medens Lotte Rod har søgt om orlov fra den 9. oktober 2017, jf. forretningsordenens § 41, stk. 4.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderne indkaldes som midlertidige medlemmer.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortrædere som midlertidige medlemmer af Folketinget for Roger Courage Matthisen (ALT), Ane Halsboe-Jørgensen (S), Jens Joel (S), Thomas Danielsen (V) og Lotte Rod (RV).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Alternativet i Fyns Storkreds, Nikolaj Amstrup, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 8. september 2017 i anledning af Roger Courage Matthisens orlov.

Jeg har endvidere modtaget indstilling om, at følgende godkendes som midlertidige medlemmer af Folketinget fra og med den 3. oktober 2017:

1. stedfortræder for Socialdemokratiet i Nordjyllands Storkreds, Per Husted, i anledning af Ane Halsboe-Jørgensens orlov,

1. stedfortræder for Socialdemokratiet i Østjyllands Storkreds, Malte Larsen, i anledning af Jens Joels orlov og

3. stedfortræder for Venstre i Vestjyllands Storkreds, Marianne Bredal, i anledning af Thomas Danielsens orlov. Det bemærkes at 1. og 2. stedfortræder har meddelt, at de ikke ønsker at indtræde under denne orlov.

Endelig har jeg modtaget indstilling om, at 2. stedfortræder for Radikale Venstre i Sydjyllands Storkreds, Marlene Borst Hansen, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 9. oktober 2017 i anledning af Lotte Rods orlov. Det bemærkes, at 1. stedfortræder har meddelt, at han ikke ønsker at indtræde under denne orlov.

Er der nogen, der ønsker ordet?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:04

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Afstemning skal som bekendt foregå, ved at medlemmerne rejser sig op efter min anmodning. Jeg vil gerne bede Erling Bonnesen og Karen J. Klint om at forestå optællingen.

De medlemmer, der stemmer for, bedes rejse sig.

Tak for det.

De medlemmer, der stemmer imod, bedes rejse sig.

Tak.

De medlemmer, der stemmer hverken for eller imod, bedes rejse sig.

Tak.

Forslaget er enstemmigt vedtaget.

For stemte 109, imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 214:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet. (Afvikling af timebaseret afgiftsfritagelse for elektricitet produceret på VE-anlæg).

Af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt).

(Fremsættelse 23.05.2017. 1. behandling 29.05.2017. Betænkning 31.08.2017. 2. behandling 06.09.2017. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Værsgo til hr. Søren Egge Rasmussen, Enhedslisten.

Kl. 10:06

(Ordfører)

Søren Egge Rasmussen (EL):

Vi havde andenbehandlingen i går, og svarene på de sidste spørgsmål kom så dagen før. Jeg stillede ministeren et spørgsmål i går om, hvorvidt ministeren på det tidspunkt, hvor vi havde førstebehandlingen, vidste, at der var ændringer på vej for de 82.000 solcelleanlæg, som ikke var omfattet af loven. Jeg synes egentlig, at det havde været mest fair, at vi, da vi førstebehandlede lovforslaget, havde et klart billede af, hvad loven sådan set omfattede, og hvad der var af andre planer. Og jeg vil stadig væk gerne have at vide af ministeren, om ministeren ved førstebehandlingen vidste, at Energinet.dk havde en proces i gang for at ændre på vilkårene for de 82.000 solcelleanlæg, som ikke var omfattet af loven.

Det kan meget vel tænkes, at ministeren har været involveret i en bestilling af, at det skulle ske, og man kan godt spørge, hvorfor ministeren skal blande sig i det – det er en statslig institution. Man må bare konstatere i forhold til det forslag, som Energinet.dk er kommet med, at der har ministeren jo undsagt det og sagt, at Energinet.dk bør komme med en anden løsning for de solcelleanlæg, som ikke er omfattet af den her lov.

Så jeg vil stadig væk gerne have at vide fra ministerens mund, om det er sådan, at ministeren vidste, at det indgreb, som er blevet lanceret, var i proces, var planlagt allerede ved førstebehandlingen af lovforslaget her. Og hvis ministeren heller ikke i dag vil svare, har vi jo så mulighed for at indkalde til samråd og stille skriftlige spørgsmål osv., men jeg synes egentlig, det er mest fair, at man får tingene at vide, når man har anden og tredje behandling i Folketinget.

Kl. 10:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til hr. Søren Egge Rasmussen. Er der andre, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:07

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Så skal vi op at stå igen, hvis ellers der er nogle, der stemmer for. Tak for det.

De medlemmer, der stemmer imod, bedes rejse sig. Tak for det.

Og de medlemmer, der stemmer hverken for eller imod, bedes rejse sig. Tak.

For stemte 55 (DF, V, LA og KF), imod stemte 54 (S, EL, ALT, RV og SF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 216:

Forslag til finanslov for finansåret 2018.

Af finansministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 31.08.2017).

Kl. 10:09

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Det er først hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 10:10

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Jeg vil gerne indlede med at sende en hilsen til den, der ufrivilligt er blevet hovedpersonen i forbindelse med regeringens fremlæggelse af forslag til finanslov og skattereform. Jeg tænker ikke på Lamborghiniejeren, og jeg tænker heller ikke på de 1.000 rigeste danskere, der alene på grund af forslaget om at fjerne loftet over beskæftigelsesfradraget kan se frem til en gennemsnitlig skattelettelser på 190.000 kr. ...

Kl. 10:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Vi skal lige have lidt ro, så ordføreren kan høre, hvad han selv siger.

Kl. 10:10

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Jeg tænker derimod på Annette Hansen. Annette sidder ved kassen i SuperBrugsen i Køge. I søndags fremlagde hun sin lønseddel for offentligheden – det var modigt – og Annette har lært os to vigtige ting. Det er for det første, at hun har en beskeden indkomst, men faktisk en højere indkomst end den fiktive HK'er, som landets statsminister og finansminister har forsøgt at bilde os alle ind ville være den største vinder i regeringens skattereform. Og det er for det andet, at Annette mener, at alle burde prøve at sidde ved kassen i supermarkedet bare en uges tid, for så ville vi politikere nok have mere respekt for hendes arbejde.

Jeg tror, at Annette har ret i, at flere kunne have godt af at komme ud i virkeligheden. Og når man ser på regeringens forslag til finanslov og skattereform, er det langt fra virkeligheden, og det er langt fra danskernes hverdag. Dansk økonomi har ikke brug for topskattelettelser. Virksomhederne mangler kvalificeret arbejdskraft, og de efterlyser en vækstreform. Danskerne vil ikke have topskattelettelser, fordi de ved, at man ikke kan bruge pengene to gange. Hvis de bliver brugt på billigere biler og topskattelettelser i forklædning, kan de jo ikke også bruges på bedre sygehuse, bedre skoler og bedre børnehaver. Det er den virkelighed, vi lever i. Det er danskernes virkelighed.

Socialdemokratiet vil sikre en langtidsplan, der skal løse de udfordringer, som dansk økonomi står over for. Det kræver, at vi investerer i grundpillen i den danske model, nemlig vores velfærdssamfund. Det er Socialdemokratiets første prioritet. Derefter skal vi sikre vækst og arbejdspladser, og som det tredje skal vi sikre, at alle danskere kan færdes trygt på gaden; banderne skal væk fra gaderne. Og så har vi jo nogle pligt opgaver: Vi skal have styrket vores fælles forsvar, og vi skal have genoprettet tilliden til skattesystemet. Men ikke én eneste af Danmarks udfordringer løses af, at vi deler skattelettelser ud til dem, der har meget i forvejen.

Vi har et unikt velfærdssamfund i Danmark, og vores offentligt ansatte gør en enorm indsats hver eneste dag, men alligevel oplever danskerne et velfærdssamfund, som ikke kører så godt, som det burde. Der er kræftpatienter, der ikke får deres behandling til tiden; der er ældre, som ikke kan få hjælp til at komme ud af sengen; der er børn, der ikke bliver trøstet, fordi der mangler pædagoger i børnehaven. Vi løser ikke alt med flere penge, men hvis børnehaven og hospitalet og plejehjemmet skal starte hvert år med at skære ned, bliver det i hvert fald ikke bedre. Og nu vil regeringen altså skære endnu en gang.

I Socialdemokratiet ønsker vi at gå konstruktivt ind i efterårets forhandlinger, og vi vil gerne være med til at løse de udfordringer, Danmark står over for. Desværre er regeringens primære formål med finanslovsforslaget, som vi har set det før, at give store topskattelettelser. Det er skævt, og det er uansvarligt. De største skattelettelser går til velstillede borgere i nordsjællandske kommuner, som får omkring tre gange så store skattelettelser som dem, der bor på Lolland og Lolland. Pensionisterne får ingenting. Direktøren får derimod så rigeligt. Ifølge regeringen selv skyldes det et ønske om at øge arbejdsudbuddet. Fakta er bare, at takket være de seneste 10 års reformer vil arbejdsstyrken i de kommende år vokse med ca. 120.000 fuldtidspersoner. Og at bruge 15 mia. kr. på skattelettelser til de mest velstillede for at øge arbejdsudbuddet med 7.600 personer – man kan jo også sætte spørgsmålstegn ved, om regeringens beregninger holder – er en forkert prioritering.

De penge kan bruges mere fornuftigt og mere retfærdigt på at løse de udfordringer, Danmark rent faktisk står over for. Og så må vi altså ikke glemme baggrunden for den kontrakt, som vi politikere indgik med danskerne i forbindelse med velfærdsaftalen i 2006. At bruge af det skabte råderum til skattelettelser er at bryde en kontrakt med danskerne. Vi lovede danskerne, at gevinsten ved en senere pensionsalder ville være, at der ikke skulle skæres i deres velfærd. Derfor bør vi i finansloven for 2018 investere i vores fælles velfærd, i arbejdspladser, i tryghed og i et grønt Danmark.

Kl. 10:15

Vores hovedprioriteter for de kommende finanslovsforhandlinger er for det første at sikre et stærkere velfærdssamfund med ordentlig ældrepleje, så der er tryghed om, at vores ældre får en værdig alderdom. For hvad nytter det, at man kan ringe til sin mor eller bedstemor på plejehjemmet fra en skattefri telefon, hvis man er bekymret for, om ens nærmeste overheadet er kommet ud af sengen eller er blevet talt med den dag?

Derfor foreslår vi også, at produktivitetskravet afskaffes allerede fra 2018. Der er behov for, at vi skruer lidt ned for tempoet på sygehuse og giver medarbejderne noget luft til fagligheden, så de kan fokusere på at give patienterne den bedst mulige behandling.

Derudover mener vi, at hovedprioriteterne bl.a. er at øge hjælpen til psykisk sårbare unge og at få nedbragt ventetiderne til kræftbehandling. Tendensen til stigende ventelister til kræftbehandling er uacceptabel.

Dernæst vil vi i dette efterår arbejde for at sikre flere og bedre jobs. Takket være rettidige reformer har vi sikret, at arbejdsstyrken vokser, og nu skal vi så sikre, at danskerne har kompetencerne til at tage de jobs, der er. Vi har ikke alene brug for flere hænder, vi har

brug for de rigtige hænder. Og derfor vil vi i modsætning til regeringen prioritere erhvervsuddannelserne, for vores virksomheder vil komme til at mangle faglært arbejdskraft.

Finansloven for 2018 skal også prioritere indsatsen mod social dumping. Ordentlige løn- og arbejdsvilkår er helt afgørende for den danske model, og vi arbejder også for, at der skal gennemføres en ambitiøs vækstreform.

Socialdemokratiet vil arbejde for, at der afsættes penge, så vi kan sætte hårdere ind mod banderne her og nu. Vi vil have et styrket og synligt politi i hele Danmark. Myndighederne skal have endnu bedre redskaber, og vi skal sætte ind med forebyggende arbejde for at forhindre lillebrødre i at blive storkriminelle.

I Folketinget er vi enige om, at SKAT skal genoprettes, og at til-liden til SKAT skal genskabes. Men indtil videre har regeringen kun fremlagt planer, der rækker til at løse de mest nødvendige opgaver. Der er brug for mere. Socialdemokratiet vil ansætte 1.000 ekstra medarbejdere fordelt over hele landet, der skal sikre bedre skatteligning og en håndfast indsats mod skattely.

Som en fjerde og sidste hovedprioritet vil jeg nævne det grønne område og regeringens udmelding om at droppe det grønne nationalregnskab. Det ærgrer mig, at regeringen på alle tænkelige måder slækker på vores grønne ambitioner, og det er jo altså ikke sådan, at bare fordi vi ikke måler på det, forsvinder problemerne. Vi vil arbejde for, at energiforskningen prioriteres langt højere i 2018, end regeringens besparelser lægger op til, og vi vil insistere på, at Togfonden DK, som et bredt flertal uden om regeringen er enige om, indgår i finansloven for 2018.

Jeg har også konstateret, at der er et folketingsflertal, der er parat til at reformere bilafgifterne til et grønnere og mere moderne system. Derfor bør regeringen indkalde til brede forhandlinger om registreringsafgiften.

Sluttelig undres vi i Socialdemokratiet over den begmand til det frivillige Danmark, regeringen giver ved at støvsuge de frivillige foreninger med rundbarberingen af momsrefusionsordningen. De frivillige foreninger bidrager til et stærkt civilsamfund.

Socialdemokratiet vil prioritere inden for det samme råderum som regeringen. Vores prioriteter er bare anderledes, og det betyder, at vi i 2018 konkret finder finansiering i eksempelvis forhandlingsreserven på 2,5 mia. kr., reserven til skattereformen på 500 mio. kr., reserven til erhvervspakken på 800 mio. kr., reserven til velfærd på 500 mio. kr. og regeringsreserven på 600 mio. kr. Og derudover vil Socialdemokratiet annullere de lempelser på arveafgiften, som regeringen har gennemført.

Med de afgivne bemærkninger ser Socialdemokratiet frem til dagens debat, men vigtigst af alt håber jeg, at regeringen vil benytte forhandlingerne om finansloven for 2018 til at sikre et bredt samarbejde om reelle løsninger på Danmarks udfordringer. Socialdemokratiet er klar til at gå konstruktivt ind i forhandlingerne.

Kl. 10:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er en kort bemærkning til hr. René Christensen, værsgo.

Kl. 10:20

René Christensen (DF):

Tak for det, og tak for gennemgangen til Socialdemokratiet. Der bliver talt meget om det her med skattelettelser, så jeg vil egentlig gerne spørge, om det så vil sige, at når hr. Benny Engelbrecht siger, at Annette, der sidder ved kassen, ikke har så meget – det er jo et meget godt billede på det – så er Socialdemokratiet faktisk med på, at skattelettelser, hvis der skal være skattelettelser, skal ske i bunden, netop for at Annette, der sidder i kassen, kan få lidt mere ud af at gå på arbejde.

Kl. 10:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:21

Benny Engelbrecht (S):

Jeg er meget glad for, at hr. René Christensen understreger det og siger *hvis*, for det må være den rigtige rækkefølge. Vi skal starte med at sikre, at der er penge til den velfærd, vi har lovet danskerne. Og så er det jo så, at vi derudover vil lave de prioriteringer, som jeg har redegjort for her, og som også fremgår af det udspil til forhandlinger, som vi har lagt frem. Og så er det klart, at hvis der så i sidste ende er et overskud tilbage og mulighed for at give skattelettelser, vil vi prioritere i bunden og ikke i toppen og da slet ikke det, regeringen har foreslået, altså at de 1.000 rigeste danskere kan se frem til en skattelettelse på 190.000 kr., alene på grund af at man fjerner loftet over beskæftigelsesfradraget. Det er forkert og skævt.

Kl. 10:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. René Christensen for næste spørgsmål.

Kl. 10:21

René Christensen (DF):

Tak for det. Det synes jeg et er et rigtig godt svar, der kom fra Socialdemokratiet. Det er godt, fordi det også er lidt mere rundt end tidligere svar, for der har det været enten-eller – enten var det skattelettelser, eller også var det velfærd. Det, jeg hører ordføreren sige nu, er, at der selvfølgelig – og der er vi også helt enige med Socialdemokratiet – er nogle udfordringer på velfærdsområderne, og hvis man får løst dem og der er penge tilbage, jamen så er det ikke det samme som at sige, at man ikke må bruge dem på skattelettelser.

Jeg vil gerne rose ordføreren for at tage det op og tegne det her billede af en kassemedarbejder, det kunne også have været af en lastbilchauffør, det kunne have været af en medarbejder på et lager, altså mennesker, som står op hver morgen og passer deres arbejde og betaler deres skat, sikkert også med glæde, for at deres børn kan gå i folkeskole, og for at de og deres børn kan have fri adgang til sundhed og fri adgang til uddannelse og andet. Så det, jeg hører Socialdemokratiet sige nu, er, at det her med at sige enten skattelettelser eller velfærd er der blødt en lille smule op på, og det vil jeg da gerne kvittere for.

Kl. 10:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Benny Engelbrecht.

Kl. 10:22

Benny Engelbrecht (S):

Allerførst tak for rosen for at vælge en kassemedarbejder. Havde jeg været i hr. René Christensens sko, havde jeg ganske givet valgt en automekaniker, men jeg har jo en fortid som det, vi dengang kaldte kassedame, uanset om det så var m/k, og selv om det er så længe siden, at man dengang brugte fluesmækker, når man skulle betale med dankort. Så det er rigtig mange år siden.

Jeg vil bare lige minde om, at rækkefølgen selvfølgelig skal være rigtig. Altså det, vi vil prioritere at løse først, er den store velfærdsudfordring, der er, og det ved jeg jo godt, for det kan jeg høre at Dansk Folkeparti også mener. Det, som så er vigtigt at sige, er: Ja, hvis der så er noget tilbage. Og der må vi også erkende, at så stort er det råderum jo heller ikke.

Så vi er nødt til at starte i den rigtige rækkefølge: Først er der det med velfærden, og så er det med at sikre, at der foretages de investeringer, der skal til, og at sikre, at der er de rigtige hænder, og det

sker ved en opkvalificering, ligesom der også skal sørges for sikkerheden ved en styrkelse af politiet – væk med banderne. Og ikke mindst skal vi sikre, at vi også har det grønne element, hvori indgår bl.a. bilafgifter, som kan blive et spændende element, sådan at vi rent faktisk kan få gjort bilerne endnu mere sikre og endnu grønnere.

Kl. 10:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 10:24

Pelle Dragsted (EL):

Tak for ordførertalen. Jeg kunne høre, at ordføreren sagde, at hvis der er råd til skattelettelser, skal de gå til bunden og ikke til toppen. Det er bare lige for få det afklaret helt præcist. Når ordføreren snakker om bunden, er det så er den rigtige bund, det vil sige den gruppe mennesker, som har de laveste indkomster i Danmark, f.eks. vores fattigste folkepensionister, førtidspensionister, eller er det kun, om jeg så må sige, bunden af den gruppe mennesker, som har en arbejdsindkomst, som ordføreren taler om, hvis der skal være råd til skattelettelser?

Kl. 10:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 10:24

Benny Engelbrecht (S):

Tak for spørgsmålet. Først og fremmest vil jeg sige, at jeg nødig vil stå her og stille nogen noget i udsigt om forskellige skattelettelser, som vi ikke ved om der overhovedet er råd til. Så jeg vil meget nødig specificere, hvem skal have hvor meget hvornår. Jeg synes, at den nuværende regering har gjort rigeligt for at stille alle mulige ting i udsigt, som er helt urealistiske. Det kan vi jo alle sammen godt regne ud, også ud fra de bemærkninger, der er kommet fra partierne uden om regeringen.

Så jeg vil ikke stå her og sige, hvem det så er, der skal have en skattelettelse, som vi ikke er sikre på der er råderum til. Men det er klart, at når jeg taler om eksempelvis Annette Hansen, som er kassedame i Køge, så er det jo, fordi vi mener, at helt almindelige, hårdt arbejdende danskere vil vi sådan set godt – at hvis det er sådan, at der er et råderum – belønne. Men igen vil jeg sige, at rækkefølgen skal være den rigtige.

Kl. 10:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 10:25

Pelle Dragsted (EL):

Men det her råderum er jo sådan set skabt af bl.a. den almindelige velstandsfremskridt i samfundet. Jeg har svært ved at forstå den her idé om, at det skal f.eks. vores folkepensionister ikke have andel i, hvis vi vælger at dele en del af det ud som skattelettelser. Og jeg kan jo ud af socialdemokraternes finanslovsudspil, som er kommet i dag, læse, at det, man satser på, er en skattelettelse til lønmodtagerne. Men betyder det, som ordføreren siger nu, at vi ikke skal læse det så præcist, og at man ikke har lagt sig fast på, om eventuelle skattelettelser kun skal omfatte de mennesker, der er i arbejde nu, så man igen igen forbigår de mennesker, der har arbejdet hele deres liv, og som er nogle af dem i Danmark, der har de allerlaveste indkomster?

Kl. 10:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 10:26

Benny Engelbrecht (S):

Som sagt vil vi starte der, hvor vi skriver i vores udspil vi vil starte, altså, vi vil starte med den lavtlønnede arbejder, det er klart. Men derudover synes jeg, at det, med hensyn til hvordan vi i givet fald skal skruer noget sammen, som vi ikke ved om der råd til i dag, bliver lidt for hypotetisk. Men man skal så samtidig også huske på, at der er en kamp, som jeg håber at Folketingets partier, både Enhedslisten, Dansk Folkeparti og alle andre partier, der ikke er en del af regeringen, husker, nemlig at regeringen lægger op til at lave besparelser på overførselsindkomsterne for i omegnen af 5,25 mia. kr., og vi ved ikke, præcis hvem det så er, der skal betale den regning. Det kan meget vel være pensionisterne, så i virkeligheden står slaget måske om noget helt andet.

Kl. 10:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så kom jeg til at springe hr. Jacob Jensen over før. Det var ikke pænt gjort. Værsgo, hr. Jacob Jensen.

Kl. 10:27

Jacob Jensen (V):

Det skal formanden ikke høre et ondt ord for, for jeg lytter gerne til en god debat om skat mellem to partier, som ellers normalt ikke taler om den slags. Men i dag er det åbenbart helt comme il faut at tale om det, og det synes jeg er godt, og derfor vil jeg også spørge om skat. For når hr. Benny Engelbrecht nu siger, at skat nærmest er af det onde, og at det kan man ikke få noget godt ud af, var det så en fejl, da Socialdemokratiet for ganske få år siden selv gennemførte en skattereform, hvor man faktisk gik ind og sænkede topskatten markant, man sænkede selskabsskatten markant, og hvor det i øvrigt blev finansieret ved, at man skar i kontanthjælpen? Var det så en fejl?

Kl. 10:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 10:27

Benny Engelbrecht (S):

Nu citerer hr. Jacob Jensen mig for at sige, at skat – eller skattelettelser, antager jeg det er – skulle være af det onde. Det mindes jeg ikke på noget som helst tidspunkt at have sagt, så måske er der et eller andet i opfattelsen hos hr. Jacob Jensen, som er lidt forkert. For jeg husker f.eks. også en debat, vi havde i sidste uge i P1, hvor hr. Jacob Jensen inviterede Socialdemokratiet til at deltage i forhandlinger om bilafgifter, og jeg har ikke modtaget nogen invitation endnu. Så det kan godt være, at der er et eller andet i hørelsen, som man lige skal have rettet lidt op på.

Vi har ikke noget mod skattelettelser. Hvis man skal give skattelettelser, skal det være i bunden, men kun hvis det er sådan, at der er et råderum til det, og der må vi altså minde om, at det råderum, der er til stede i dag, er til stede, fordi vi har aftalt med danskerne, at de bl.a. skal gå senere på pension af hensyn til at kunne sikre vores velfærd. Da hr. Thor Pedersen, dengang han var finansminister, præsenterede velfærdsaftalen, sagde han ikke: Nu har vi skabt et råderum til at kunne give skattelettelser i fremtiden. Han sagde: Nu har vi skabt et råderum til fremtidens velfærd.

Kl. 10:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Jacob Jensen.

Jacob Jensen (V):

Det er altid godt at lytte til hr. Thor Pedersen – det skal man altid gøre – men spørgsmålet var sådan set meget simpelt, altså om det var en fejl. Var det en fejl, da man for ganske få år siden med Socialdemokratiet i spidsen gik ind og sagde, at der er behov for at skabe vækst i det her samfund? Det så man så at man bedst kunne gøre ved at sænke skatterne, og det var ikke bare skatterne i almindelighed, men målrettet en topskattelettelse og en selskabsskattelettelse, og man gik ved samme lejlighed ind og finansierede det ved at skære på kontanthjælpen. Var det så en fejl, eller hvordan skal jeg opfatte det svar, som jeg her fik?

Kl. 10:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 10:29

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kan i hvert fald konstatere, at det var en fejl, da hr. Jacob Jensen citerede mig for at skulle sige, at skattelettelser er onde. Det har jeg nemlig ikke sagt. Så jeg opfatter det, som hr. Jacob Jensen netop har sagt, som en anerkendelse af det. Vi lavede jo selvfølgelig en skattereform, først og fremmest for at løfte nogle folk ud af en topskat, som det ikke var meningen de skulle være i. Med den måde, som vi har indrettet topskattesystemet på i dag, har vi ca. 10 pct. af den danske befolkning, som betaler topskat. Før havde vi ca. 25 pct. af den danske befolkning, der levede i familier, som bidrog med topskatten, og det var ikke meningen, at sygeplejersken eller metalarbejderen skulle det. På den her måde kommer man, når man har en indtægt på godt 0,5 mio. kr., ind i topskatten, og dermed er det de bredeste skuldre, der bidrager bedst til samfundet. Det er en fin indretning, og det synes vi man skal fortsætte med.

Kl. 10:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 10:30

Joachim B. Olsen (LA):

Tak for det. Råd til skattelettelser er jo en sjov logik. Altså, er der et råd til, at borgerne kan beholde de penge, de selv har tjent ved at gå på arbejde? Ja, det er der, fordi der er et råderum. Når man kigger ud i fremtiden, er borgernes skatteindbetalinger højere end de planlagte udgifter. Så hvis der ikke er råd til at lade borgerne, damen, der sidder ved kassen, beholde de penge, de tjener ved at arbejde, nu, hvornår er der så? Hvornår har der tidligere i historien været et større råderum til at lade folk beholde deres egne penge?

Kl. 10:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 10:31

Benny Engelbrecht (S):

Jeg har godt hørt argumentet også fra økonomiministeren, at danskerne skulle betale for meget i skat. Jeg minder altså lige om, at vi stadig væk har et underskud de offentlige finanser. På et tidspunkt kommer det i balance, det er godt, og det skyldes jo bl.a., at vi har ført økonomisk ansvarlig politik igennem mange årtier i Danmark. Det er godt.

Kl. 10:31

Når vi så snakker råderum og dette med, at der i fremtiden bliver et overskud, skal man bare lige huske, hvad det er, vi hele tiden har planlagt at det overskud skulle bruges til. Jeg ved godt, at Liberal Alliance ikke eksisterede i 2006, men man har dog tilsluttet sig prin-

cipperne i velfærdsaftalen og de efterfølgende forlig, der er lavet. Det, man har gjort, er, at man har sagt, at der skal være råd til den demografiske udvikling, der er. Der bliver flere danskere, som skal modtage velfærd. 150.000 flere borgere over 70 år vil vi være i år 2025. At tro, at man kan levere den samme velfærdsservice til dem, uden at man bruger flere penge, er altså naivt.

Kl. 10:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 10:32

Joachim B. Olsen (LA):

Men der bliver lagt op til at bruge flere penge, og de aftaler, de reformer, der blev lavet, gør, at der kan bruges flere penge. I fraværet af de reformer havde der jo været kæmpestore underskud på de offentlige finanser, som havde medført, at man ikke kunne øge det offentlige forbrug. Så den aftale, der blev lavet med danskerne, bliver holdt, og så er der altså en manko mellem de planlagte udgifter og skatteindtægterne, og derfor er det vores prioritering, at så lader vi borgerne beholde deres egne penge. For, hr. Benny Engelbrecht, det er borgernes penge. Du har ikke tjent dem. Fru Mette Frederiksen har ikke tjent dem. Det er borgerne, der har tjent dem, og vi synes så, at de skal have lov til at beholde lidt flere af dem.

Kl. 10:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Heller ikke i den her sal bruger man direkte tiltale.
Værsgo.

Kl. 10:33

Benny Engelbrecht (S):

Men hr. Joachim B. Olsen har jo ikke ret, når hr. Joachim B. Olsen påstår, at der er planlagt, at der skal være et overskud. Det, der er planlagt, er, at regeringen siger, at man vil bruge færre penge. Hvis man skal leve op til det demografiske træk – basisvæksten på 0,3 – vil man se en gradvis udhuling af velfærdssystemet, og det ryster hr. Joachim B. Olsen på hovedet over, men Finansministeriet bekræfter jo, at sådan er det. Så kan hr. Joachim B. Olsen hoppe og danse på et ben og råbe nej, nej, nej, men sandheden er jo, at vi vil opleve, at vores velfærdssystem bliver udhulet på den måde.

Kl. 10:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Fru Josephine Fock, en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 10:34

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Tak til ordføreren, og tak for Socialdemokratiets finanslovsudspil, som jeg synes har mange rigtig gode positive takter. Noget af det, jeg gerne vil fokusere på, og det kommer nok ikke bag på ordføreren, er jo det grønne. Jeg hørte ordføreren nævne, at Socialdemokratiet gerne vil have et grønt Danmark og er uenig i, at det grønne nationalregnskab skal droppes, og det er jeg selvfølgelig rigtig glad for.

Det, jeg godt kunne tænke mig at spørge lidt ind til, er registreringsafgiften. Kunne ordføreren nævne, hvad det er for nogle tanker, Socialdemokratiet så har om en registreringsafgift, som faktisk fremmer det grønne Danmark?

Kl. 10:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 10:34

Kl. 10:37

Benny Engelbrecht (S):

Tak for spørgsmålet, og også tak for anerkendelsen af vores kritik af, at man ikke længere laver et grønt regnskab, hvilket vi jo synes er helt forkert. Det svarer lidt til, at man ikke længere måler på fattigdom – det forsvinder fattigdom jo heller ikke af.

Der er en eneste mulighed nu, hvad angår bilafgifter, al den stund at regeringen jo er kommet med et udspil, der i praksis har sat bilsalget i stå. Og så længe, der ikke er kommet en afklaring på det, kommer der heller ikke til at blive solgt en eneste bil, hverken en, der sviner, eller en, der er grøn. Jeg tror ikke, det er regeringens hensigt, at bilparken på den måde skal blive ved med bare at blive ældre og ældre; jeg tror, at regeringen også godt kan forstå, at her er en brændende platform.

De forslag, som er på banen, om at lave en teknisk baseret afgift, som bl.a. skal fokusere på sikkerhed og på udledninger – altså det, at bilparken bliver så grøn som mulig – synes vi er ekstremt interessante. Det er drøftelser, vi gerne vil deltage i. Jeg har også hørt, at andre partier gerne vil deltage i dem, og jeg håber selvfølgelig, at det flertal, som dermed manifesterer sig uden om regeringen og til dels med regeringen – for De Konservative har jo også indikeret det samme – bliver taget alvorligt, og at man går i gang med nogle reelle forhandlinger her.

Kl. 10:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Josephine Fock.

Kl. 10:36

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Så kunne jeg godt tænke mig at lede spørgsmålet videre. Lad os nu sige, at regeringen faktisk ikke lykkes med noget nu her – ja, så tegner det ikke så godt. Men hvad har Socialdemokratiet så tænkt sig i forhold til et eventuelt regeringsskifte? Vil Socialdemokratiet så tage initiativ til at indkalde partier med henblik på at omlægge registreringsafgiften, så den bliver mere afhængig af CO₂-udledning?

Kl. 10:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 10:36

Benny Engelbrecht (S):

Altså, hvis det virkelig skulle være sådan – og jeg kan slet ikke overskue konsekvenserne, hvis det skulle være sådan – at regeringen bare lader det her ligge og ikke meget hurtigt adresserer det spørgsmål, der er med bilafgifterne, vil det være gennemført uansvarligt. Så på den måde må man sige, at det jo selvfølgelig godt kan være, at det ender med at udløse et valg – det skal jeg ikke kunne afvise – og så er det en anden situation.

Men jeg opfatter det simpelt hen ikke som realistisk, at man først i 2019 skulle få det her afklaret. Det vil de facto sætte bilsalget fuldstændig i stå. Så det, der må være hensigten nu, er, at vi får lavet noget ordentligt og noget bredt. Og jeg håber selvfølgelig, at alle partier, også Alternativet, vil være med i de forhandlinger.

Kl. 10:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Martin Lidegaard, Radikale Venstre.

Martin Lidegaard (RV):

Tak for oplægget. Vi deler et langt stykke ad vejen Socialdemokratiets bekymring over de mange besparelser på velfærdsområdet – også selv om Radikale Venstre jo gerne så, at vi havde modet og viljen til at gennemføre reformer, så vi både kunne få de skattelettelser, der kan skaffe de mennesker, der skal tage fat på vores arbejdsmarked, og samtidig have råd til at investere i vores ældre, i vores unge, i fremtiden.

Det sidste område har jeg lige siddet og læst om i Socialdemokratiets finanslovsforslag, og jeg glæder mig over, at man vil frede erhvervsuddannelserne næste år. Men det får selvfølgelig med det samme også spørgsmålet frem på læben: Hvad så med gymnasierne, hvad med professionshøjskolerne, hvad med universiteterne, hvad med forskningen? Hvad med alt det, der både skal give vores unge mennesker mulighed for at udfolde sig selv, men som jo også er det, som Danmark skal leve af, som skal skaffe kvalificerede medarbejdere til vores virksomheder? Vil Socialdemokratiet ikke også være med til at frede dem, eller vil man fortsat acceptere, at der bliver skåret benhårdt ned på det, som sådan set har gjort Danmark til Danmark, nemlig vores uddannelser?

Kl. 10:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:38

Benny Engelbrecht (S):

Vi synes jo, det er uklogt at spare på det, som vi skal leve af i fremtiden, men vi bliver også nødt til at være realistiske og sige, at hvis vi skal ind til et forhandlingsbord og gøre vores indflydelse gældende, bliver vi også nødt til at prioritere. Og det er klart, at når vi kommer til at mangle 70.000 faglærte i løbet af få år, nytter det ikke noget, at man skærer ned på de faglige uddannelser.

Jeg har stor sympati for, at man gerne vil frede hele uddannelsessektoren, men hvis vi skal ind til et forhandlingsbord i 2017 og have indflydelse på finanslovsaftalen, bliver vi helt realistisk også nødt til at foretage prioriteringer, og det er det, vi gør her.

Hvad vi måtte gøre efter et folketingsvalg, vender vi selvfølgelig tilbage til, når vi ved, hvor mange ulykker den nuværende regering har kunnet nå at lave.

Kl. 10:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Martin Lidegaard.

Kl. 10:39

Martin Lidegaard (RV):

Problemet er, i hvert fald som jeg ser det, når jeg er ude at besøge både gymnasier og erhvervsskoler og alle andre uddannelsesinstitutioner i landet, at de besparelser, der rammer dem i de her år, rammer hårdt. Og de ville have utrolig meget glæde af at vide, både om ikke de kan stole på, at oppositionen samlet set vil gå benhårdt imod de her besparelser – i hvert fald efter et folketingsvalg – men også at vi kan finde de penge. Og så er det heller ikke flere, der skal til, for at vi kan give vores børn og unge den bedste start på livet, både af hensyn til dem selv og os.

Derfor vil jeg bare appellere til, at Socialdemokratiet måske overvejer, om ikke man næste år kan finde de penge – vi snakker jo ikke om mange milliarder kroner – der skal til, for at vi også kan friholde gymnasierne, produktionshøjskolerne, universiteterne og de mange, mange unge, hvis liv vi sådan set holder i vores hænder. Jeg har i hvert fald svært ved at finde et sted, hvor det giver mindre mening at spare end på vores børn og unge.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 10:40

riteringer. Vil man prioritere pengene til skattelettelser, der har den indbyggede skævhed, mest til de rige, eller vil man prioritere at sætte en stopper for de besparelser, der har været i f.eks. vores sundhedsvæsen.

Kl. 10:40

Noget af det, der betyder allermost for borgerne i det her land, er at have tryghed, hvis de skulle blive syge, eller nogle, de holder af, bliver syge. Så det er jo et spørgsmål om, hvad man vil bruge penge til, og hvad man vil prioritere. Der kan vi forhåbentlig få noget hjælp også fra Dansk Folkeparti, der jo også har udtalt sig om det her, så vi kan få det fjernet allerede fra næste år. Det vil vi i hvert fald gerne sige tak til Socialdemokratiet for også at være villig til.

Kl. 10:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Værsgo.

Kl. 10:43

Benny Engelbrecht (S):

Altså, personligt synes jeg jo heller ikke, det giver mening at spare på de ældre, og derfor er pointen den, at man er nødt til at foretage prioriteringerne. Og igen vil jeg sige – undskyld, men nu kan jeg ikke se hr. Martin Lidegaard; det er lidt frustrerende – at hvis vi skal prioritere inden for den ramme, som regeringen har lagt, og gøre det realistisk, og det er jo det, vi forholder os til, så siger vi også, at det vigtigste er de faglige uddannelser. Men jeg har stor sympati for det radikale synspunkt – jo ikke mindst i betragtning af at siden den nuværende statsminister blev statsminister, er der faktisk blevet 3.200 færre ansatte i uddannelsessektoren, og det vidner jo om det pres, som uddannelsessektoren er kommet under.

Kl. 10:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 10:41

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Det vil jeg gerne forfølge lidt, fordi det selvfølgelig er rigtig dejligt at læse Socialdemokraternes forslag til finanslov i forhold til erhvervslivet. Man kan undres over, at vi har en statsminister, som italesætter sig selv som fortaler for specielt udsatte unge drenge, som har brug for en hjælpende hånd, og så bliver der skåret så meget på de erhvervsskoler, hvor vi har brug for netop at sætte ind med de her ressourcer.

Hr. Martin Lidegaard har stillet det spørgsmål, jeg ville have stillet om det samlede uddannelsessystem. I SF's forslag til finanslov er der sat penge af til det, men jeg vil så gerne gå videre til et andet spørgsmål, for ordføreren har jo svaret på det, nemlig om sygehusområdet, hvor Socialdemokraterne jo gerne vil være med til allerede næste år at fjerne eller i hvert fald kompensere for omprioriteringsbidraget på de 2 pct. Vil ordføreren ikke sige lidt mere om det? For det er vi jo rigtig glade for i SF at vi er enige om.

Kl. 10:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ordføreren.

Kl. 10:42

Benny Engelbrecht (S):

Tak for anerkendelsen af også den del af vores udspil til finanslovsforhandlingerne. Vi noterer os jo selvfølgelig også, at der er partier, også i blå blok, som har indikeret, at de har nogle synspunkter i forhold til det, og vi håber selvfølgelig, at der dermed kan komme det nødvendige pres. Det er jo også derfor, at vi gerne vil være med i en finanslovsforhandling, så vi netop kan sikre, at der lige bliver det lidt mere luft ude på sygehusene, så sygeplejersker, læger og alle øvrige ansatte på sygehusene kan prioritere det, der er det vigtige, og vi så samtidig kan barbere ned på ventelisterne til især kræftbehandling.

Kl. 10:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 10:43

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak for svaret. Jeg synes jo også, at det, ordføreren selv siger her, og også det, som Socialdemokraterne har lagt frem i deres eget finanslovsforslag, viser, at politik i høj grad også er et spørgsmål om prio-

Benny Engelbrecht (S):

Vi bidrager meget gerne til, at Dansk Folkeparti kan leve op til deres løfter på dette område og også i forhold til eksempelvis at forsvare velfærden. På mange måder tror jeg at det er vigtigt, at vi netop sikrer brede samarbejder i Folketinget. Det er jo også derfor, at jeg ikke forstår regeringens tilgang på mange områder, hvor man meget, meget gerne vil lave aftalerne smalt i stedet for at se på, hvad det egentlig er, der er det brede flertal for i Folketinget.

Kl. 10:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Rasmus Jarlov, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 10:44

Rasmus Jarlov (KF):

Tak. Jeg undrer mig over, at Socialdemokratiet mener, at det skulle være så svært at finde midler til at lette skatten i Danmark. Vi har verdens højeste skattetryk, i hvert fald i OECD. Vi har det tredjehøjeste offentlige udgiftsniveau i OECD. Vi har en situation, hvor rigtig mange danskere er på offentlig forsørgelse: 47 pct. af dem, som er voksne, er på overførselsindkomst.

Hvornår synes Socialdemokratiet at det er nok? Hvornår er tørsten efter at udvide det offentlige slukket? Hvornår er velfærdsstaten blevet mæt efter Socialdemokratiets opfattelse? Skal den blive ved med at vokse, skal vi have endnu flere på offentlig forsørgelse, skal vi have endnu flere offentlige udgifter, skal vi have et endnu højere skattetryk, eller er man bare tilfreds med status quo? Hvor stor skal velfærdsstaten være?

Kl. 10:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 10:45

Benny Engelbrecht (S):

Jeg hørte en meget interessant udsendelse på P1 i mandags, i en i øvrigt interessant udsendelsesrække, som Danmarks Radio sender med de fem nulevende – den ene nuværende og de fire tidligere – statsministre. Det var den tidligere statsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, som udtrykte sine overvejelser over velfærdsaftalen, velfærdsforliget fra 2006. Og jeg synes jo, at det meget tydeligt understregede, hvad det var for nogle udfordringer, vi stod med i 2006. Det var, at vi vidste, at der ville blive langt flere ældre. Fra i dag og frem til år 2025 kan vi imødesee, at der bliver 150.000 flere danskere over 70 år. Og uagtet at hr. Rasmus Jarlov selvfølgelig gerne vil hæve pensionsalderen, og det er jeg godt med på, så antager jeg også, at selv hr. Rasmus Jarlov dog gerne vil tillade, at folk kan nyde deres otium, og

dermed også, at de folk, som har brug for velfærdssamfundet – det, de har betalt ind til gennem årene – også kan nyde gavn af det. Det er vi nødt til at sikre. Derfor er vi nødt til at holde vores aftaler, og aftalen er, at pengene fra 2006 skal bruges på velfærd.

Kl. 10:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 10:46

Rasmus Jarlov (KF):

Ja, men anerkender Socialdemokratiet overhovedet problemet? Altså, anerkender Socialdemokratiet, at vi har fået en offentlig sektor, som fylder ekstremt meget i Danmark, og at vi ville blive rigere, hvis vi kunne sænke vores skatter? Anerkender Socialdemokratiet, at hvis vi eksempelvis satte topskatten ned, ville vi blive et rigere land med et større BNP?

Forstår Socialdemokratiet overhovedet, at der er et problem? For jeg hører kun Socialdemokratiet tale dårligt om intentionen om at sætte skatte trykket ned og få det offentlige til at fylde lidt mere. Er det bare af nød, fordi Socialdemokratiet ikke mener, at det kan lade sig gøre, eller er Socialdemokratiet simpelt hen lodret imod, at vi får det offentlige til at fylde mindre?

Kl. 10:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:47

Benny Engelbrecht (S):

Jamen vi synes jo ikke, at det offentlige som udgangspunkt skal fylde mindre. Vi mener sådan set, at det offentlige skal levere det, som det offentlige gør i dag. Det er ret og rimeligt. Derfor var det også forudseende, at man bredt politisk med deltagelse af Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Venstre, De Konservative og Radikale Venstre indgik et velfærdsforlig i 2006. For hele udfordringen – jeg tror ovenikøbet, man talte om ældrebomben dengang, hvilket i øvrigt er et forfærdeligt udtryk – nemlig at vi vil få en ændret demografisk sammensætning, altså det, at der vil blive flere mennesker, som har brug for velfærdssamfundet, kendte man jo godt dengang. Det har vi hele tiden vidst ville ske, og derfor har vi selvfølgelig også skullet forberede os på det.

Så er det bare, vi må sige, at hvis man ikke sikrer det helt basale, som man har lovet danskerne, men begynder at fyre pengene af på skattelettelser, især skattelettelser til de rigeste, så køber vi altså ikke længere præmissen.

Kl. 10:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Rasmus Jarlov. (*Rasmus Jarlov* (KF): Jeg har fået mine to gange). Nå, okay, det kan godt være lidt svært her i dag, så vi må hjælpe hinanden med det hele.

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:48

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det, jeg føler mig hensat, tilbagekaldt til år 2010, hvor budskabet fra Socialdemokratiet var: Nej til skattelettelser, ja til mere velfærd. Man var imod topskattelettelser, men mente, at der skulle være flere varme hænder, at der skulle gives flere penge til SKAT, og at der skulle laves en grøn omlægning af registreringsafgiften. Hvad skete der så et år efter, hvor man fik regeringsmagten? Man gennemførte topskattelettelser, man reducerede antallet af pædagoger i daginstitutionerne, og – med ordføreren som minister – skar man yderligere ned på SKAT, altså trods løfter om det modsatte. Og

der kom ikke nogen omlægning af registreringsafgiften i grøn retning – danskerne fik lov at betale 1 mia. kr. mere i registreringsafgift.

Jeg skal bare forstå: Hvad er det, der gør, at danskerne skal tro på det, som Socialdemokratiet siger i dag, når det samme budskab fra Socialdemokratiet i 2010 blev efterfulgt af præcis de modsatte politiske resultater?

Kl. 10:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og værsgo.

Kl. 10:50

Benny Engelbrecht (S):

Det er bl.a., fordi der tydeligvis ikke er flertal for regeringens planlagte politik; så allerede der kan man sige, at man måske skulle starte med at spørge: Hvad er det egentlig, Danmark har brug for? Det er det, vi gør. Og Danmark har ikke brug for lettelse af marginals-katten. Vi har ikke brug for, at de 1.000 rigeste danskere får en skattelettelser på 190.000 kr. Hvis man endelig skal give skattelettelser, skal det være i bunden; hvis alle vores øvrige prioriteter – velfærd, sikkerhed, det grønne og at skabe vækst, bl.a. igennem opkvalificering – er opfyldt og der måtte være et råderum tilbage, så kan vi tale om skattelettelser, men så er det i bunden.

Kl. 10:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:50

Torsten Schack Pedersen (V):

Men undskyld mig, det var jo præcis det samme budskab i 2010, og alligevel – alligevel – valgte Socialdemokratiet at give topskattelettelser, at sænke selskabsskatten, at reducere overførselsindkomsten for dagpengemodtagere, for kontanthjælpsmodtagere og for førtidspensionister. Jeg synes bare, at det må være lidt vanskeligt for Socialdemokratiet troværdigt at stå med det samme budskab igen, altså når vi ved, at sidste gang man sagde det, gjorde man det modsatte. Men det kommer vi nok ikke så meget videre med.

Jeg kunne bare godt tænke mig at spørge om noget vedrørende den her lille pamflet, som Socialdemokratiet nu har udgivet og kalder et finanslovsudspil. Det er sådan lidt tyndbenet, for nu kan jeg høre, at Socialdemokratiet i sit ordførerindlæg tordner imod den her momskompensationsordning, men hvor henne fremgår det i den pamflet på 12 sider med et finanslovsudspil? Der står ingenting om det. Og derfor kan jeg jo godt forvente mig og forestille mig, at det bliver den socialdemokratiske strategi: at man taler om rigtig meget og så gemmer sig bag en lille pamflet på 12 sider, som jo heller ikke anerkender, at en del af det råderum, der er skabt, og som er tilgængeligt, bl.a. skyldes en skattereform fra 2009, som Socialdemokratiet var imod.

Kl. 10:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg skal lige minde om, at anden gang har man kun 30 sekunder. Det kan godt være lidt svært at følge med i dag, men vi må bare prøve.

Værsgo.

Kl. 10:51

Benny Engelbrecht (S):

Vi bestræber os naturligvis, formand, på at overholde taletiden (*Formanden* (Pia Kjærsgaard): Det er jeg ikke i tvivl om), også selv om det kan være svært at følge med, naturligvis.

Jeg kan da godt fornemme, at hr. Torsten Schack Pedersen er lidt irriteret over, at vi faktisk har fremlagt vores politik, og at vi også

har anvist fuld finansiering af den – fordi det er den samme finansiering, regeringen har, men der er bare tale om nogle andre prioriteringer. Og ja, inden for det kan man også godt forhindre en kæmpe udfordring for det frivillige Danmark. Hr. Torsten Schack Pedersen kan selvfølgelig bare lade være med at lytte efter, hvad jeg siger her; ja, undskyld mig, at jeg prøver at svare hr. Torsten Schack Pedersen. Hvorfor vil man dog ramme det frivillige Danmark? Det betyder da også noget for sammenhængen i Danmark, og selvfølgelig kan man da finansiere det inden for det samlede råderum.

Kl. 10:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Louise Schack Elholm. Nej, hun er vist ikke til stede, så vi springer videre. Hr. Marcus Knuth, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:52

Marcus Knuth (V):

Mange tak. En af de store udfordringer, vi står over for i de her tider, er integration. Når jeg læser Socialdemokratiets udspil, fremgår der ikke noget om det, som mange af os meget længe har håbet på et svar på, nemlig hvad Socialdemokratiet vil gøre i forhold til integrationsydelsen. Integrationsydelsen er den nuværende regerings helt centrale værktøj – for det første for at sikre, at det ikke er unødvendigt attraktivt at komme til Danmark, og for det andet for at sikre, at dem, der allerede er i Danmark, og som ikke er i arbejde, ikke bliver en unødvendig stor byrde.

Kan ordføreren komme med et bud på, hvad Socialdemokratiet har tænkt sig at gøre i den retning?

Kl. 10:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:53

Benny Engelbrecht (S):

Men hr. Marcus Knuth har jo fulgt debatten så grundigt, at han også godt ved, at det, vi især bekymrer os om, er børnene. Og som bekendt kunne vi ikke være med i den aftale, som var. Vores bekymring gælder stadig væk i forhold til børnefamilierne, og det står selvfølgelig uændret.

Kl. 10:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Marcus Knuth.

Kl. 10:54

Marcus Knuth (V):

Det vil sige, at jeg kan konkludere, at Socialdemokratiet vil ændre integrationsydelsen.

Kl. 10:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:54

Benny Engelbrecht (S):

Hvis det er sådan, at vi kan komme med ind i forhandlinger om det, er det klart, at vi har nogle bekymringer omkring børnene.

Kl. 10:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Rune Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:54

Rune Lund (EL):

Vi har jo på debatten kunnet forstå, at vi ikke har kunnet få noget løfte fra Socialdemokratiet om at rulle en sådan skattereform, som regeringen ønsker, tilbage efter et valg, hvis der kommer et nyt flertal – i hvert fald ikke noget konkret løfte. Okay. Men kan vi få et løfte om, at Socialdemokratiet efter et kommende valg vil føre en økonomisk politik og en politik i det hele taget, som i det mindste på et overordnet plan mindsker uligheden i samfundet?

Kl. 10:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:55

Benny Engelbrecht (S):

Jeg tror faktisk ikke, at vi har været inde på det spørgsmål om, hvad der skal ske med skattelettelser. Jeg tror, vi har snakket om bilafgifter. Det kan være, at hr. Rune Lund har fundet et af Venstres talepapirer, for jeg tror nok, at det er et af de spørgsmål, som skulle have været stillet fra dem til os. Jeg kan se, at det også er på vej over.

Nu er det jo sådan, at jeg godt kan høre, hvad der bliver sagt af de partier, som ikke er en del af regeringen, og når Dansk Folkeparti tordner imod topskattelettelser, uanset om de hedder topskattelettelser i praksis eller i forklædning, kan jeg jo ikke se, at der er et flertal for at skulle give eksempelvis de tusind rigeste danskere 190.000 kr. mere efter skat. Så det bliver en relativt hypotetisk situation om, om noget, som der ikke er et flertal for, skal rulles tilbage. Når vi i forbindelse med et valg ved, hvad den nuværende regering har skabt af ubehageligheder – også de skævheder, der måtte komme efterfølgende – er det selvfølgelig klart, at vi vil overveje situationen derfra og fremadrettet.

Kl. 10:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Rune Lund.

Kl. 10:56

Rune Lund (EL):

Nu har vi jo ført en meget intensiv debat om det skatteforslag, der er kommet fra regeringen, også uden for denne Landstingssal, og jeg er ked af, at man ikke allerede nu kan sige, at man som det første, hvis der kommer en ulighedsskabende skattereform, selvfølgelig vil se på, hvordan man ruller den tilbage. Jeg synes egentlig, det er et problem, at Socialdemokratiet ikke kan melde det ud. Men kunne vi dog i det mindste få en generel melding på, om man fra Socialdemokratiets side i den situation, når der forhåbentlig kommer et nyt flertal efter et kommende valg, vil føre en politik, som fører til mindre ulighed mellem toppen og resten af Danmark?

Kl. 10:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:56

Benny Engelbrecht (S):

Det, vi især vil måles på – skulle vi være så heldige at overtage regeringsansvaret, hvad vi selvfølgelig håber på – er, at vi skaber reelle lige muligheder. Det er ikke nok at måle på Ginikoefficient, vi er også nødt til at se på, om vi rent faktisk kan sikre, at datteren af en alkoholiker eller sønnen af en ufaglært får reel mulighed for at komme videre i livet og gøre det bedre og bryde den sociale arv. Det er det, vi vil måles på – skulle vi være så heldige at overtage regeringsmagten.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og den næste er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:57

komme til at se i løbet af kort tid, er, hvis regeringen kommer igen med det der skjulte katalog – for 5,25 mia. kr., som man ikke vil specificere, så vi ikke ved, om det er pensionisterne eller kontanthjælpsmodtagerne eller SU-modtagerne, som skal betale de 5,25 mia. kr. til skattelettelse. Så jeg forstår også godt den del af hr. Finn Sørensens bekymring.

Kl. 11:00

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg bliver nødt til at følge op på hr. Rune Lunds spørgsmål, for jeg synes ikke, ordføreren svarede på et egentlig meget enkelt spørgsmål. Så nu vil jeg prøve at stille det samme spørgsmål, og jeg håber, at jeg gør det så klart, at der kan svares ja eller nej. Vil ordføreren garantere, at man, når Socialdemokratiet igen får regeringsmagten, ikke én gang til laver en skattereform, som man gjorde i 2012, hvor man jo i høj grad lod mennesker på overførselsindkomst betale for skattelettelse til dem oppe i toppen? Kan vi få sådan en garanti fra Socialdemokratiet?

Kl. 10:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste er hr. Carsten Bach, Liberal Alliance.

Kl. 11:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:58

Carsten Bach (LA):

Tak for det. Nu har vi jo snakket en hel del om skattelettelse hidtil i debatten, men det er vi tilsyneladende ikke så enige om. Derfor tænker jeg, det måske er bedre at tale om noget, vi er mere enige om, eller vi måske rent faktisk er helt enige om. Der blev snakket meget om kassedamer, men som forsvarsordfører for Liberal Alliance vil jeg hellere snakke om soldater.

Hr. Benny Engelbrecht var ganske kort inde på det i sin ordførertale og nævnte, at det er en fælles opgave at styrke forsvaret. Det er jeg og – er jeg også ret sikker på – mine kollegaer i blå blok helt enige med hr. Benny Engelbrecht i, og det betyder så formentlig også flere penge til Forsvaret. Men er hr. Benny Engelbrecht som finansordfører for Socialdemokratiet ikke også enig med undertegnede i, at vi så skal sikre, at de flere penge bliver brugt rigtigt, og at de penge, vi bruger på forsvaret i øjeblikket, bliver brugt rigtigt. I den forbindelse kunne jeg også godt tænke mig at høre om Socialdemokratiets holdning til den lille halve milliard kroner, man i øjeblikket bruger på at uddanne værnepligtige i Forsvaret, og de ca. 3.500 unge mennesker, som man sender hjem – svarende til ca. 85 pct. – uden at de reelt set har løst en forsvarsmæssig opgave for Forsvaret.

Kl. 11:01

Benny Engelbrecht (S):

2012-skattereformen handlede om at løfte grænsen for topskat, sådan at en almindelig arbejder, sygeplejersken, metalarbejderen osv., ikke var omfattet af det. Det betyder, at der er ca. 10 pct. af den danske befolkning, de bredeste skuldre, som bærer det tungeste læs, som betaler topskat – i grove træk, hele træskolængder, skal man tjene en halv million for at komme over topskattegrænsen. Det er der ikke brug for at gøre igen. Den opgave er løst, og derfor er der heller ikke brug for at gentage den øvelse, som vi lavede i 2012, og som i øvrigt skete på et tidspunkt, hvor Danmark var i en tung økonomisk krise.

Kl. 10:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ja tak! Værsgo.

Kl. 11:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Finn Sørensen, værsgo.

Kl. 10:58

Finn Sørensen (EL):

Tak. Men som flere af de borgerlige ordførere har mindet om, er det sådan, at da vi gik til valg i 2011, havde Socialdemokratiet den opfattelse, at der slet ikke skulle gives skattelettelse, og derfor er det vel naturligt nok, at jeg gerne vil have en garanti for, at Socialdemokratiet ikke gør noget sådant en gang til.

Nu siger ordføreren, at der ikke er brug for det. Det må vi håbe at Socialdemokratiet også mener efter et folketingsvalg. Men så kommer det naturlige spørgsmål: Der sker jo en voksende ulighed mellem mennesker på overførselsindkomst og mennesker i arbejde som følge af den skattereform, der blev lavet i 2012, og måske bliver det endnu værre med det, som regeringen laver sammen med Dansk Folkeparti, så hvad er Socialdemokratiets svar til f.eks. dagpengemodtagere, i forhold til at købekraften bliver voldsomt forringet alene i kraft af den skatteaftale, man lavede i 2012?

Kl. 10:59

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vidste ikke engang, at forsvarsforhandlingerne var indledt. Så havde jeg selvfølgelig taget de store våben med på talerstolen i dag. Det skal vi selvfølgelig tage ved forhandlingsbordet. Jeg håber, at vi også på det punkt kan lave brede aftaler. Jeg mener, det er meget vigtigt, at aftaler om forsvaret er bredt baseret.

Så må jeg minde om, at når jeg fremhæver sikkerhed, ja, så anerkender vi, at der er udfordringer i forsvaret, som skal løses. Vi har jo også fængselsvæsen, og vi har også ikke mindst et politi, som jeg også eksplicit har sagt bør styrkes for at sikre borgernes daglige sikkerhed. Altså, når banderne regerer på nogle gader i større byer i Danmark, er der brug for mere synligt politi ikke kun i de større byer, men også i de mindre byer.

Kl. 11:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak.

Kl. 11:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak.

Kl. 10:59

Carsten Bach (LA):

Tak for svaret. Så ville det være naturligt, hvis jeg fortsatte spørgerækken med at spørge hr. Benny Engelbrecht, om Socialdemokratiet stadig væk vil afskaffe værnepligten – det har man tidligere villet. Men det vil jeg faktisk lade være med. I stedet for vil jeg spørge den tidligere skatteminister hr. Benny Engelbrecht om, hvordan det kan være, at den regering, som hr. Benny Engelbrecht selv var en del af,

Benny Engelbrecht (S):

Som sagt har jeg redegjort for, hvad vi vil gøre i forhold til ulighedsdiskussionen. Vi vil skabe reelle muligheder og måles på det – skabe reelle lige muligheder for alle.

Når det er sagt, er hr. Finn Sørensen jo også inde på noget helt centralt, for det er helt rigtigt, at en af de udfordringer, vi godt kan

aldrig nogen sinde fik lavet den grønne omlægning af registreringsafgiften, som ellers var en del af regeringsgrundlaget?

Kl. 11:06

Kl. 11:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:03

Benny Engelbrecht (S):

Fordi der desværre ikke tegnede sig flertal for det. Nu er det så sådan, at den nuværende regering har foreslået noget, der heller ikke er et flertal for, men fordi man har sagt det åbent, højlydt – ja, det startede jo faktisk før sommeren med, at hr. Joachim B. Olsen gik ud og annoncerede på forsiden af Børsen, at nu kom der ændringer af registreringsafgiften – så er alting jo sat i stå. Dermed har vi en brændende platform. Ikke blot bliver der ikke solgt nye biler, men det er jo altså også sådan, at hvis der sidder en dansk bilejer i dag og tænker: Jeg har altså en bil, som jeg godt kunne tænke mig at komme af med – så er det bare synd, for den brugte bil er der næppe nogen, der vil købe, altså, medmindre man sender den til skrotning. Så derfor er der behov for at gøre noget nu, og det erklærer vi os klar til.

Kl. 11:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste er hr. Hans Andersen, Venstre.

Kl. 11:04

Hans Andersen (V):

Tak for det. Tidligere fremgik det af ordførerens tale, at i forhold til Socialdemokratiets finanslovsudspil var finansieringen den samme for alle de gode gaver, som Socialdemokratiet nu vil give, som den, regeringen har lagt frem, altså den samme som den, regeringen lægger til grund for sit finanslovsudspil. Kan jeg så konkludere, at Socialdemokratiet sådan set støtter jobreform I, som er en del af grundlaget for finansieringen, og hvor vi laver et kontanthjælpsloft? Jeg skal bare forstå det. For ellers er det jo lidt for kreativt at stå her og dele milde gaver ud og pege på en finansiering, som man i øvrigt er imod. Så betyder det, at Socialdemokratiet støtter kontanthjælpsloftet og støtter integrationsydelsen, eller hvordan skal jeg forstå det?

Kl. 11:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:05

Benny Engelbrecht (S):

Som jeg allerede har redegjort for, er vi jo ikke med i forhold til integrationsydelsen. Vi har nogle bekymringer i forhold til især børnene, og det kan vi jo så vende tilbage til, hvis man ønsker at åbne op for det.

I forhold til kontanthjælpsloftet er vi heller ikke med i det, og som man også har kunnet se af vores ændringsforslag til finanslovsforslagene i de forgangne år, har vi også adresseret det med at afsætte en pulje til en tilbagerulning, og sådan vil det selvfølgelig også være i udgangspunktet her. Det er klart, at vi gerne vil ind til et forhandlingsbord, men vi har selvfølgelig også en reserve til at kunne adressere den del af det. Så ændrer det jo altså helt grundlæggende ikke på, som jeg også har ridset op, at vi har gennemgået vores finansieringselementer, og man skal huske, at vi jo så der også har sagt, at vi gerne vil rulle den lempelse af arveafgiften tilbage, som regeringen har foreslået.

Kl. 11:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Hans Andersen.

Hans Andersen (V):

Tak for det. Det var et meget langt svar eller forsøg på svar på et konkret spørgsmål. Jeg må så konkludere, at Socialdemokratiet ikke vil rulle kontanthjælpsloftet tilbage. Socialdemokratiet vil gerne diskutere integrationsydelsen – der er noget med nogle gummistøvler, nogle vinterstøvler og nogle termodragter, som man ønsker at bevilge – men ellers står man ved integrationsydelsen. Er det den måde, jeg skal forstå det svar på? Man vil altså ikke rulle kontanthjælpsloftet tilbage, og man vil sådan set gerne tale om integrationsydelsen? Der er lige nogle få elementer, men ellers står man ved integrationsydelsen? For ellers hænger det jo ikke sammen; ellers hænger finansieringen overhovedet ikke sammen i det udspil, som Socialdemokratiet er kommet med.

Kl. 11:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo.

Kl. 11:07

Benny Engelbrecht (S):

Jo, det gør det, og det var også derfor, det var vigtigt for mig lige at understrege den del med arveafgiften, som hr. Hans Andersen dér belejligt undgik at nævne i forhold til det. Men det er jo i virkeligheden ret enkelt. Hvis vi skal ind til et forhandlingsbord nu, kan vi jo godt læse mandaterne i Folketinget og se, at der er 90 mandater for regeringens politik, og at tro, at man kan få ændret på den del af det, er nok ikke realistisk. Men hvad vi kommer til at gøre efter et folketingsvalg, kommer vi også til at fremlægge dér. Det er klart, og den tid skal nok komme, og hvis hr. Hans Andersen ønsker at fremskynde den, så gerne for mig. Så kan vi tage et hurtigt folketingsvalg, men mon ikke det tager lidt tid endnu, før vi når derhen?

Kl. 11:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Faktisk er tiden gået, men da stort set alle har overskredet taletiden, fordi det i dag er meget svært at finde ud af, hvornår man skal stoppe – til daglig er det jo så nemt, der overholder alle taletiden, men det gør man ikke i dag – så giver jeg lige ordet til hr. Morten Østergaard, Radikale Venstre, som den sidste. Værsgo.

Kl. 11:08

Morten Østergaard (RV):

Tak for det. Jeg vil bare følge op på det spørgsmål, hr. Martin Lidegaard stillede, hvor jeg synes, svaret var lidt svært at forstå. Altså, hvis jeg har forstået hr. Benny Engelbrecht i dag og det, som Socialdemokratiet har beskrevet, korrekt, så er det jo, at man mener, der er et råderum, og at det råderum skal bruges i den offentlige sektor. Og det, der så bliver spurgt om, er, om man er imod de planlagte besparelser på uddannelsesområdet, som er en del af regeringens finanslovsforslag, altså 2 pct.s besparelser på alle ungdomsuddannelser, alle de videregående uddannelser.

Dertil er svaret så, at Socialdemokratiet har valgt at prioritere, så man kun er imod besparelserne på erhvervsuddannelserne. Og så siger jeg bare, at jeg ikke forstår det: Hvis man mener, der er råderum til mere, hvorfor har man så i forhandlingerne med sig selv valgt at prioritere sådan, at man går ind for besparelser på størstedelen af uddannelsessektoren og kun undtager et område?

Kl. 11:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:08

Kl. 11:11

Benny Engelbrecht (S):

Først og fremmest fordi vi er i stand til at læse den politiske virkelighed, hr. Morten Østergaard. Altså, jeg kan jo godt høre, hvad det er, der allerede er flertal for i Folketinget, og hvordan man kan påvirke det. Når eksempelvis Dansk Folkeparti har indikeret, at de faglige uddannelser er noget, de også går op i, så håber vi selvfølgelig at kunne, om jeg så må sige, sparke en åben dør ind. For vi er imod besparelserne, især dem på de faglærte uddannelser.

Det er vel ret enkelt, at når man skal forhandle med en regering, som har et flertal, et parlamentarisk grundlag, på plads, så bliver man selvfølgelig også nødt til at læse den politiske virkelighed, der er. Og selv om vi var kommet med den prioritering at tage det hele med – det kunne hr. Morten Østergaard sikkert godt finde på i sit udspil – så tror jeg altså ikke, det var muligt at få det igennem.

Kl. 11:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:09

Morten Østergaard (RV):

Jamen det plejer vel at være sådan, at det finanslovsudspil, man lægger frem, er det, man ville gennemføre, hvis man fik magt, som man har agt. Og derfor kan det jo ikke læses anderledes, end at hvis Socialdemokratiet selv kunne bestemme, hvordan finansloven skulle se ud, så skulle der skæres ned i alle dele af uddannelsessystemet. Ethvert hf-center, ethvert gymnasium, ethvert erhvervsakademi, enhver professionshøjskole og ethvert universitet skulle der skæres ned på, på trods af at man siger, at der er et råderum til øget velfærd.

Derfor må jeg jo bare sidde tilbage med det indtryk, at Socialdemokratiet er imod besparelser på erhvervsuddannelserne hele året og på uddannelsesbesparelser det meste af året, bare ikke når der skal forhandles finanslov. Og det er jo lidt afgørende, hvornår på året det er, man er imod det, for det er i finanslovsforhandlingerne, det afklares. Derfor synes jeg, det er beklageligt, at på trods af at der henvises til et råderum, mener man, det er nødvendigt at spare på størstedelen af uddannelsessystemet.

Kl. 11:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak.

Kl. 11:10

Benny Engelbrecht (S):

Jeg ved, det kan være svært, også for Radikale, at læse det, Socialdemokratiet lægger frem. Det, vi har lagt frem, er vores prioriteringer i forbindelse med finanslovsforhandlingerne: Hvad er det, vi realistisk gerne vil påvirke? Derudover er det også klart, at vi har indikeret, hvad der skal ske frem til 2025 i det tilfælde, at vi efter næste valg overtager regeringsmagten, og det er jo helt grundlæggende to forskellige situationer.

Derfor siger vi også: Hvis vi bliver inviteret ind til forhandlingsbordet denne gang – det er vi jo ikke blevet de sidste par år – så er vores hovedprioritering at fjerne den besparelse, der er lagt på de faglige uddannelser. Det tror jeg er så klart og tydeligt, at man også i den radikale folketingsgruppe forstår, at det er en prioritering.

Kl. 11:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så foretager vi lige en kort udskiftning af formanden på grund af et nødvendigt ærinde.

Den fg. formand (Stine Brix):

Den næste ordfører er hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 11:12

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Tak for det. Så står vi så her og skal debattere finanslovsudspillet fra regeringen. Hvorfor jeg egentlig starter med at sige det, er, fordi det er det, det er. Vi har jo ventet lidt på det, også lidt længere tid, end vi plejer, og det kom så i en form for tretrinsrakiet. »Sådan forlænger vi opsvinget«, »Sammen om fremtidens virksomheder« og »Et trygt og sammenhængende Danmark«. Det er gode overskrifter. Det er ligesom juleaften, når man får sådan nogle flotte pakker, hvor papiret knitrer. Vi kan huske det alle sammen, fra vi var børn, og man blev rigtig glad, og så pakkede man op, men nogle gange var det bløde pakker, og så blev man lidt skuffet alligevel. Men nu har vi fået det, og vi anerkender selvfølgelig, at regeringen altid har den mulighed som regering at komme med sit oplæg til finansloven.

Det er sådan, at Dansk Folkeparti går til de her forhandlinger med nogle klumper, som vi gerne vil have diskuteret. En af de helt store klumper, som vi har med, er selvfølgelig kravet på 2 pct., som der har ligget på sundhedsområdet, lige siden regionerne blev født, og der vil jeg gerne sige, at Dansk Folkeparti ikke altid har været modstander af kravet på 2 pct., og det tror jeg sådan set heller ikke det samlede Folketing har været. Man skal faktisk være glad for, at regionerne har gjort det rigtig godt. Kravet på 2 pct. har haft en fantastisk god virkning, i forhold til hvad man producerer i sundhedsvæsenet. Udfordringen er bare, at værktøjet ikke duer mere, det skulle faktisk have været udskiftet for år tilbage, men det er desværre ikke sket. Det er sådan i forbindelse med sundhedsvæsenet, at det er en aftale, der bliver lavet mellem den til enhver tid siddende regering og regionerne. Det vil sige, at regeringen har et mandat til at lave aftalen, og regionerne har selvfølgelig også et mandat fra regionerne til at gå ind at lave aftalen. Der har vi som Dansk Folkeparti og resten af partierne i Folketinget sådan set ikke noget mandat med, men det har vi netop, når man laver finanslov, og derfor har vi taget det mandat med til finansloven, at vi ønsker, at kravet på 2 pct. skal væk og også gerne i 2018.

Kan det lade sig gøre i 2018? Det mener vi faktisk godt det kan. Hvorfor kan det så det? Regionerne har meldt ud, at de godt kan leve med, at deres budgetter bliver meldt ud senere. Det vil sige, at hvis vi fremrykker processen lidt i forhold til den arbejdsgruppe, der er nedsat, og som kigger på, hvad de nye redskaber, vi skal bruge i forhold til regionerne, skal være, så kan den blive færdig, så budgetterne kan blive meldt ud på et senere tidspunkt. Hvorfor er det vigtigt for Dansk Folkeparti at få en ny ordning meldt ud? Man skal huske i forbindelse med den her konkurrence, der er herinde på Christiansborg, med at melde ud, at der hurtigt går overbudspolitik i den. Hvis den ene siger, vi skal have 1.000 betjente, så siger den anden, vi skal have 1.200 betjente. Hvis der skal være 1.000 af noget, siger de andre, at der skal være nogle flere, så der går overbudspolitik i den. Først blev der sagt 2019, så bliver der sagt 2018, men nu har regionerne sådan set spillet positivt med.

Man skal bare huske, at regionerne er en kæmpestor organisation. Der er rigtig mange ansatte, og skal de nu gå rundt et helt år og vente på, at der nok nu kommer noget andet? Jeg vil bare sige til jer, at det godt kan være, at det virker logisk inde på Christiansborg at sige, at nu laver vi bare sådan et mellemår, hvor man lige finder ud af at finansiere det, og så skal I vide, at så kommer der noget andet. Der vil vi selvfølgelig bruge vores mandat på at sige, at der skal komme noget andet, og vi vil se, om ikke vi kan levere en samlet pakke. Det vil vi prøve, men ingen tvivl om, at kravet på 2 pct. skal væk, men vi skal altså huske på, at for de rigtige mennesker, der går derude, er

det også deres arbejdsplads, og selvfølgelig skal de også kende rammerne for, hvad det er, vi måler dem op på, hvad det er for en ny styreform, der skal være ude i regionerne. Men 2018 mener vi er helt realistisk i forhold til at få fjernet kravet på 2 pct.

En anden ting, som har fyldt rigtig meget, har været bilafgifterne. Det har fyldt rigtig meget også de seneste uger, og jeg vil gerne fra Dansk Folkepartis side sige, at vi virkelig håber, at der kommer en aftale inden for kort tid. Der er ingen tvivl om, at hele markedet derude, både forhandlerne, men så sandelig også køberne, altså dem, der skal ud at købe en bil, står i et vakuum nu og ikke tør gå ind at foretage den aktive handling, det også er at sælge eller købe en bil. Så skal vi huske på, at det at købe en bil for de fleste mennesker er den næststørste investering efter køb af fast ejendom, så vi kan simpelt hen ikke være bekendt, hvis det her skal trække meget, meget langt ud.

En anden ting, som har fyldt meget i debatten her, efter vi fik de her tre oplæg, er skatten. Ingen tvivl om, at regeringen vil meget på skatten, og man kan jo kun sige, at det er fair nok, at regeringen har et ønske om at lette skatten med op til 23 mia. kr. Der må jeg bare helt klart sige, at det er der ikke i vores model. Hvorfor er der ikke det? Jeg vil gerne sige, at Dansk Folkeparti ikke er et parti, der ønsker, at danskerne skal betale så meget i skat som muligt - bestemt ikke! Men vi er selvfølgelig et parti, vi er politikere, og vi prioriterer, hvordan de penge, der er til rådighed, kan bruges. Og der må vi bare sige, at på velfærdsområderne har vi nogle udfordringer, som vi skal have løst først. Og hvad er det? Det er bl.a. på sundhedsområdet, som jeg har været inde på, bl.a. med kravet på 2 pct., og det er bl.a. på ældreområdet.

Kl. 11:17

Hvad er det egentlig med det ældreområde, hvad er det, der er behov for derude? Mange snakker om det her billede af, at de ældre sidder derude med våd ble og andet. Hold nu op med at tale medarbejderne ned derude, for det er ikke et billede, der er rigtigt, det er ikke sådan, at de medarbejdere, der er ansat ude i kommunerne, SOSU-assistenterne og de andre, der er derude, er fuldstændig ligeglade med de ældre. De leverer faktisk et rigtig godt resultat derude, og langt hovedparten af de ældre er faktisk tilfredse med den service, de får. Men der er selvfølgelig alligevel et behov for et løft - og hvorfor er der det? Det er, fordi der bliver flere ældre. Det er ligesom alle andre steder: Når der er flere kunder, der efterspørger et produkt, og her er det flere ældre, der efterspørger et produkt, så er man selvfølgelig nødt til at udvide kapaciteten også i forhold til de ansatte. Jeg vil bare gerne sige, at vi i Dansk Folkeparti altså ikke taler ned til dem, der er ansat ude i sektoren, og siger, at de laver et ganske forfærdeligt, dårligt stykke arbejde. De har behov for at styrke den faglighed, der er derude, de har behov for at styrke, at de får flere kolleger, fordi der er flere ældre, som de skal passe derude.

Det er ikke kun flere varme hænder, der er brug for, for en anden ting, som der også er behov for på ældreområdet, er ældreboliger. Når vi bliver flere ældre, også ældre, som har et plejebehov, ældre, som ikke kan være i egen bolig mere, bliver der også et pres på, at man skal bygge flere ældreboliger, og det er selvfølgelig, fordi de ældre også skal have en passende bolig i forhold til de udfordringer, de nu har i livet, og derfor er det en bindende opgave at finde flere midler til det område. Det kan ikke være anderledes.

Hvordan vil vi så finansiere det? I regeringens forslag vil jeg bare tage to små eksempler. Der er selvfølgelig mange, der vil sige, at det bare er pillet ud af en kontekst, men når nu det alligevel er valgt at bruge så mange penge på bl.a. skattelettelser, kan man, når man bladrer finanslovens mange sider igennem, se også de små tal, som der ikke er så mange der lægger mærke til. Hvis man tager sådan en lille ting som Forbrugerrådet, kan man se, at her skærer man grundbevillingen med 5 mio. kr., og så skriver man saftsuseme også - hvis jeg må bruge det udtryk - at man fremadrettet ikke må bruge penge-

ne, grundbeløbet, til at deltage i den offentlige debat. Hvad i alverden skal et forbrugerråd så lave, hvis ikke det skal deltage i den offentlige debat? Jeg vil bare gøre opmærksom på, hvorfor vi måske ikke har så mange ulykker i daginstitutionerne i Danmark, for det er måske også, fordi Forbrugerrådet kigger på en flyverdragt og ser på, hvad det er for nogle snore, der er i, for at forhindre, at man ikke bliver kvalt på en gynge, hvis man pludselig ikke er under opsyn af en voksen. Alle de her ting, som man har lavet, hvor man har sørget for, at vi har nogle produkter i Danmark, der er af høj kvalitet, er rigtig gode, og jeg vil bare sige, at de 5 mio. kr. jo ikke er dem, der redder en finanslov. Men det er sådan noget, der skinner i øjnene, når man kigger. 7 mio. kr. til Døvefilm. Hvad er nu det for noget? Det er faktisk ikke ret mange år siden, jeg kan ikke huske, hvor mange, men det er få år siden, for jeg var selv med til det, vi faktisk anerkendte, at tegnsprog er et modersmål, men nu skriver man så i en finanslov, at det tilbud, vi har, altså den service, der er over for døve, bl.a. på tv og andet, vil man nu indskrænke. Selvfølgelig vil man ikke indskrænke det her omkring public service og viden, altså tv-avis og alt det andet, men hvorfor i alverden skal man ikke have underholdning, fordi man er døv? Selvfølgelig skal man da det! Det er heller ikke de 7 mio. kr., der gør det. Det er bare for at sige, at en finanslov jo er meget sådan noget 23 mia. kr. herovre, 10 mia. kr. derovre, men det er altså også 5 mio. kr. og 7 mio. kr., og det skal man lige være opmærksom på, når man taler om finanslov.

Den måde, som vi vil finde noget finansiering på, er bl.a. også med optjeningsprincipper. Og hvad er nu det? Optjeningsprincipper har vi talt om i mange år, og for få år siden fik vi at vide, at det slet ikke kunne lade sig gøre, og EU kom efter os, og menneskerettigheder, og vi fik at vide, at optjeningsprincipper ikke kan lade sig gøre. Vi har nu fået det på børnecheck, vi har fået det på kontanthjælp, vi har fået det på førtidspension, og det vil vi gerne udbygge. Hvorfor vil vi så det? Det vil vi, fordi vi gerne vil værne om vores velfærdsydelser, for vi er faktisk stolte af det velfærdssamfund, som vi har, og vi er faktisk stolte af, at hvis man i en periode står uden arbejde, hvis man i en periode har det rigtig svært i livet, kan man faktisk få nogle ydelser, så man kan opretholde en fornuftig levestandard. Udfordringen er så bare, at det, der står i vores sociallovgivning, i § 2, er, at alle med lovligt ophold i Danmark kan søge efter denne lov. Det er der flere og flere der finder ud af man kan, også folk, som opholder sig her i en kortere eller længere periode. Derfor ønsker vi selvfølgelig, at der kommer optjeningsprincipper, ellers vil en til enhver tid siddende regering, ligeegyldig om den er rød eller blå, eller hvad farve den har, om få år have en diskussion om, hvordan det her finansieres, om ydelserne skal skæres, om SU'en skal være mindre, om vi skal lade være med at have den her ydelse. Der siger vi, at vi vil have de samme ydelser, for det velfærdssamfund, som vi har i dag, skal vi også have i morgen, og derfor er det, som vi siger om optjeningsprincipper, en værnregel for at opretholde det velfærdssamfund, som vi kender i dag.

Så vil jeg også gerne sige meget åbent, at det helt klart selvfølgelig også er en udlændingestramning. Det gør vi med åbne øjne, meget åbne øjne. Der er ingen tvivl om, at Danmark også er interessant, specielt for flygtninge og indvandrere, bl.a. fordi vi har et velfærdssystem, som fra dag et åbner sig også for den gruppe af borgere, som kommer til Danmark.

En anden ting, som Dansk Folkeparti har med, er selvfølgelig grænsekontrollen. Den vil vi gerne bevare og også gerne udbygge. Jeg kvitterer også for, at regeringen i dag har sagt, at selvfølgelig skal der være en grænsekontrol i Danmark. Det værn, som vi har ved grænsen, virker. Sidste år var det sådan, at der måtte vi kæmpe 220 mio. kr. frem til at finansiere den grænsekontrol, som vi har, og det vil vi selvfølgelig gøre igen, for det er vigtigt.

Så kan jeg se på formanden, at tiden er ved at være gået.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Hr. Benny Engelbrecht, værsgo.

Kl. 11:22

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Tak til hr. René Christensen for ordførertalen. Jeg noterer mig de ting, som der bliver givet udtryk for omkring 2-procent-skravet. Det er noteret. Jeg skal bare for en god ordens skyld være sikker på, at hr. René Christensen og Dansk Folkeparti også har forstået de tilkendegivelser, der er kommet fra andre dele af Folketinget, den klare tilkendegivelse, der er om afskaffelsen, og om det er sådan, at det her bliver et prioriteret spørgsmål i finanslovsforhandlingerne.

Kl. 11:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:23

René Christensen (DF):

Det kan jeg garantere bliver et spørgsmål, der bliver stillet, og det er også højt prioriteret. Det er faktisk en af de højeste prioriteter, vi har. Men det, der også er interessant – nu må man jo ikke sådan stille spørgsmål tilbage herfra – er jo også den her konkurrence med, om det skal være 2018 eller 2019. Når nu regionerne åbner op for, at de faktisk godt kan leve med, at de får deres budgetter senere udmøntet, synes jeg faktisk, at det virkelig er en åben dør, de viser. Så håber jeg også, at der vil være et flertal i Folketinget og faktisk også sammen med regeringen til, at når vi nu er enige om, at vi skal af med det her 2-procentskrav, så skal vi gøre det på den rigtige måde, så vi ikke får sådan et vakuum, hvor hele den her kæmpe organisation skal gå og være afventende over for, hvad det så er for et system, der kommer i stedet for, og så udmønte budgettet lidt senere, hvis det kan lade sig gøre.

Kl. 11:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 11:24

Benny Engelbrecht (S):

Der er også kommet en række meldinger fra hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkepartis formand. Den seneste melding var i går, mener jeg, i et ugebrev, hvor hr. Kristian Thulesen Dahl slår fast, at det, som ligger fra regeringens side i forhold til registreringsafgiften, er at sammenligne med topskattelettelser. Jeg skal bare forstå, når det bliver sagt på den måde, om det så er sådan, når Dansk Folkeparti i øvrigt siger nej til topskattelettelser, at man så også dermed har sagt klart nej til det udspil, der ligger fra regeringens side på registreringsafgiftsområdet.

Kl. 11:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ordføreren.

Kl. 11:24

René Christensen (DF):

Jeg vil sige, at det også handler meget om prioritering. Jeg vil også gerne sige med det samme, at vi altså ikke har det sådan, at vi mener noget grimt om direktører. Det er efterhånden blevet sådan noget med, at dem, der er direktører, er sådan nogle onde nogle. Det mener jeg faktisk ikke, for det er også dem, der skaber nogle arbejdspladser.

Kl. 11:24

Det handler om prioritering, og vi vil bare sige, at den model, som man har lagt frem fra regeringens side, ønsker vi ikke, altså den her flade 100-procentsmodel, fordi den er skæv. Det er faktisk ikke de biler, som der bliver solgt flest af, der får mest gavn af den. Vi vil sådan set mere have en teknisk model. Og hvorfor det? Det er så også, for at være helt ærlig, for at få lukket diskussionen. Vi kan ikke år efter år sætte både købere og branchen i den her situation. Hvis man lavede den på 100, er jeg overbevist om, at så vil der komme nogle næste år og sige: Nu er den på 100; skulle den dog ikke være på 90 nu? Og så har vi altså det her marked. Det fungerer ikke i Danmark. Vi skal lave en ordning, som vi blev enige om, hvor vi får nogle bedre og billigere biler til danskerne.

Kl. 11:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Jacob Jensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 11:25

Jacob Jensen (V):

Tak, og tak til hr. René Christensen for en som altid god og sober tale, også indholdsmæssigt. Jeg er personligt glad for den bemærkning om regionerne, og at man kerer sig meget om dem, men det skal vi nok vende tilbage til på et senere tidspunkt.

Som hr. René Christensen rigtigt siger, handler finansloven jo om prioritering. Det handler om at prioritere – hvordan man ser fremtiden, hvordan man ser mulighederne. Helt konkret, hvordan ville hr. René Christensen prioritere, hvis han skulle vælge mellem at give en gevinst til dem, som er i arbejde, eller give en øget overførselsindkomst?

Kl. 11:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. René Christensen.

Kl. 11:26

René Christensen (DF):

Jeg vil gerne sige, at vi ikke ønsker at skære i overførselsindkomsterne – på ingen måde. Vi siger også, at når vi kigger på skattesystemet, vil vi gerne være med til det, hvis der er plads til det. Vi har selvfølgelig en ting, og det vil jeg gerne sige vi vil have først, nemlig velfærdssamfundet, som vi er meget stolte af, og der har vi nogle udfordringer, og dem kan vi også løse. Vi skal huske, at der faktisk er et råderum. Vi står jo i en situation, hvor folk skal have penge til at gøre noget, og det er jo også derfor, vi diskuterer, hvad det så er, vi skal gøre. Den ting skal vi have løst først. Derefter vil vi gerne være med til at se på, at hårdtarbejdende danskere – også SOSU-assistenten og sygeplejersken, der render stærkt ude på sygehuset – får lidt mere ud af at gå på arbejde.

Kl. 11:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Jacob Jensen.

Kl. 11:26

Jacob Jensen (V):

Lad mig så spørge konkret, for jeg er glad for den melding. Muligheden er at give netop den hårdtarbejdende dansker på arbejdsmarkedet lidt flere af vedkommendes egne penge igennem en skattelettelser, hvor det er et alternativ at fjerne integrationsydelsen og kontanthjælpsloftet, ikke noget med at skære, men så øger man de udgifter, der er i forhold til overførselsindkomstområdet. Så hvis hr. René Christensen skal vælge imellem at give midler og lade folk beholde lidt flere af deres egne penge, altså dem, der er på arbejdsmarkedet, eller bruge de samme midler på at øge overførselsindkomsterne ved

at fjerne kontanthjælpsloftet, integrationsydelsen, hvad vil Dansk Folkeparti så vælge?

Kl. 11:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:27

René Christensen (DF):

Vi har jo været bannerførere for at få integrationsydelsen, så den kunne vi selvfølgelig ikke finde på at foreslå fjernet igen. Men altså igen, vi er da det parti, som har opfundet ældrechecken, og det er da bestemt også noget, vi har med til de forhandlinger her. Hvis der bliver et yderligere råderum i forhold til den finansiering, vi har med, kan jeg love for, at også folk på overførselsindkomst, herunder pensionister, der eksempelvis modtager ældrecheck, er nogle, der står på vores seddel, og vi vil gerne være med til at hæve ældrechecken. Så det er ikke sådan, at enten er man i beskæftigelse, eller også er man uden for beskæftigelse. Vi vil også gerne være med til måske på en anden måde at hjælpe folk, der er på kontanthjælp, måske ikke med at hæve kontanthjælpen, men sørge for, at der er nogle gode tilbud til, at man kan komme tættere på arbejdsmarkedet via opkvalificering og andet. Så er det et både-og i forhold til det at være uden for arbejdsmarkedet og være på arbejdsmarkedet.

Kl. 11:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Hr. Finn Sørensen, værsgo.

Kl. 11:28

Finn Sørensen (EL):

Tak. Vi har hørt ordføreren sige, at man vil indføre optjeningsprincipper på SU. Jeg tror ikke, man behøver være verdensmester i regning for at vide, at det ikke er mange penge, der ligger i det. For hovedparten af de udlændinge, der får det, er jo EU- og EØS-borgere, som har anciennitet med fra de lande, de kommer fra. Så det er ikke mange penge.

Så er der langt op til regeringens målsætning om at spare lidt over 5 mia. kr. på overførselsindkomster. Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ordføreren blankt vil afvise regeringens målsætning om at spare lidt over 5 mia. kr. på overførselsindkomster, og om ordføreren vil give en garanti for, at Dansk Folkeparti ikke medvirker til at forringe ydelserne for pensionister, arbejdsløse, syge, mennesker med handicap og studerende.

Kl. 11:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:29

René Christensen (DF):

Jamen det er jo netop det, der er hele argumentationen for, at vi siger optjeningsprincipper. Det er, fordi vi ikke ønsker at gå ind og skære i den enkelte ydelse. Og det er jo derfor, vi siger, at vi kan se, at nogle af vores ydelser er under pres. Det er bl.a., fordi der kommer mange til Danmark.

Så er jeg faktisk ikke enig med ordføreren i, at vi ikke kan lave et optjeningsprincip, som ikke også gælder for borgere, som kommer fra EU. Selvfølgelig kan vi det. Udfordringen er jo desværre, at det, når man gør det, også rammer danske statsborgere, som eksempelvis rejser ud af Danmark i mere end 12 måneder. Nogle gange er det jo også sådan, at man må betale en pris. Men vi ønsker ikke at skære i SU'en. Vi er stolte af, at vi har et SU-system, som gør, at alle har mulighed for at tage en uddannelse i Danmark, ligegyldigt hvilken

familiær baggrund man har. Hvis man har evnerne, har man også muligheden for at udnytte det.

Kl. 11:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:30

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg hørte altså ikke ordføreren svare på nogle rimelig klare spørgsmål. Vil ordføreren blankt afvise regeringens forslag om, at der skal spares lidt over 5 mia. kr. på overførselsindkomster, som rammer alle de grupper, jeg nævnte? Vil ordføreren give en garanti for, at man ikke medvirker til at forringe ydelserne for de grupper, jeg nævnte? Det er da et meget klart spørgsmål, som man kan svare ja eller nej til.

Kl. 11:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:30

René Christensen (DF):

Hvis man nu laver et provenu ved at lave et optjeningsprincip, hvor kommer de penge så fra? Kommer de fra overførselsindkomsterne? Ja, det gør de. Så det vil jeg da bestemt ikke garantere. Jeg vil da ikke garantere, at vi, når vi selv kommer med et forslag, så ikke vil bruge pengene, som kommer ud af det forslag. Men jeg kan da garantere, at vi ikke kommer til at skære i ydelserne til folkepensionister. Vi kommer ikke til at skære i den enkelte ydelse i forhold til SU. Det kan jeg garantere. Men jeg kan også garantere, at vi vil arbejde for, at det bliver en begrænset gruppe, som har adgang til de ydelser. Det er det, der ligger i optjeningsprincipper. Og det er faktisk for at værne om selve ydelsen. Vi er egentlig stolte af, at vi har et system, der gør, at alle har lige adgang til uddannelse. Men vi har sådan set også et socialt system, som gør, at man har mulighed for at få dækket de udgifter, man kan have, hvis man har en kortere eller længere periode, hvor man har det svært i livet.

Kl. 11:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Vil hr. Joachim B. Olsen have ordet? Nej, vi går videre. Så er det fru Josephine Fock, Alternativet. Værsgo.

Kl. 11:31

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Tak til ordføreren for ordførertalen. Jeg noterede mig i forhold til registreringsafgiften, at der ønsker Dansk Folkeparti en aftale, men ikke den aftale, som regeringen har lagt frem. Det synes jeg er rigtig positivt; det bakker jeg op om. Jeg noterede mig så, at ordføreren sagde: Bedre og billigere biler til danskerne. Men han nævnte i virkeligheden ikke det, som jeg i hvert fald har set i pressen at Dansk Folkeparti også har været ude med, nemlig at det også skulle have et grønnere sigte. Så kunne ordføreren uddybe, præcis hvad det er, Dansk Folkeparti tænker i forhold til registreringsafgiften?

Kl. 11:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:32

René Christensen (DF):

Ja, jeg kan bekræfte, at det er det, vi går efter. Vi vil gerne have mere sikre og bedre biler og mere miljørigtige biler. Og en måde at gøre det på er, at vi kommer væk fra, at vi beskatter prisen på produktet i

stedet for at beskatte produktet, som vi jo gør i dag. Altså, i dag har man jo ikke rigtig nogen sådan, hvad skal man sige, tilgang til, hvad det er for nogle biler, der kører. Vi tør faktisk godt tage det politiske ansvar og sige, at vi gerne vil være med til, ikke at bestemme, hvad for nogle biler danskerne skal købe, men i hvert fald lave nogle incitamenter – det har vi mulighed for – der gør det. Og vi vil gerne have mere sikre biler, og vi vil gerne have grønnere biler. Og jeg tror sådan set, at alle, der har gået en tur på H. C. Andersens Boulevard før, har set, at der stod en kasse – nu er den godt nok blevet flyttet, og det er måske belejligt – der málte, hvor høj forureningen var her. Der var mange biler, og den var meget høj. Vi vil jo sådan set gerne have, at man om 8 eller 10 år, hvis man laver målingen der, ser, at forureningen er væsentlig lavere – og man har ikke begrænset bilisternes mulighed for at køre. Det kan man bl.a. gøre ved at omlægge afgiften.

Kl. 11:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Josephine Fock.

Kl. 11:33

Josephine Fock (ALT):

Det synes jeg selvfølgelig er rigtig positivt, og Alternativet vil rigtig gerne deltage også i de forhandlinger. Nu er det jo så ikke Dansk Folkeparti, der indkalder til dem – det er jeg helt opmærksom på.

Noget af det, som Alternativet også er meget fokuseret på – og det spiller ind i den her debat – er hele debatten om elbiler. Forestiller Dansk Folkeparti sig at behandle elbilerne ens i forhold til de øvrige biler, eller hvordan tænker ordføreren elbilerne ind i det her?

Kl. 11:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:33

René Christensen (DF):

Der skal man jo i hvert fald huske, at det er rigtigt nok, at elbiler ikke bruger benzin, men så bruger de en anden form for energi. Og derfor kan man sige, at hvis man omregner det, i forhold til hvad det egentlig er for en faktor, man bruger, altså hvor mange kilowatt en elbil bruger, kan man faktisk godt lave nogle fordelingsnøgler, hvor det sådan set godt kan sættes ind i, hvad skal man sige, samme model. Altså, i forhold til benzinbiler og dieslbiler kan man snakke om kilometer på literen, og i forhold til elbiler kan man sagtens tale om, hvor mange kilowatt man bruger på at køre.

Så skal man huske, at der også er nogle udfordringer i forhold til elbiler, men det ved ordføreren jo alt om – altså i forhold til hvad der sker, når elbilerne bliver gamle, og hvordan vi håndterer de gamle batterier osv. osv. Der er selvfølgelig en udfordring, i forhold til at man har to forskellige slags drivmidler, i relation til miljøet. Men det mener vi godt man kan håndtere.

Kl. 11:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er det hr. Martin Lidegaard, Radikale Venstre.

Kl. 11:34

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil egentlig gerne fortsætte der, hvor fru Josephine Fock slap, og tale lidt mere ind til det politiske. For sagen er jo den, at der er et massivt flertal i Folketinget, der faktisk på det her område gerne vil gå Dansk Folkepartis vej: Hele oppositionen, De Konservative – kan man også forstå – og Dansk Folkeparti ønsker en omlægning af registreringsafgiften i en grøn retning. I virkeligheden er det ikke kun en omlægning af registreringsafgiften, men af bilafgifterne, for en mu-

lighed er også at gøre registreringsafgiften lavere og så sætte den grønne ejerafgift op, og det er også det, jeg forstår Dansk Folkeparti måske overvejer. Men det må ordføreren da gerne bekræfte.

Men mit politiske spørgsmål er egentlig: Kan vi ligesom få en garanti for i dag, at Dansk Folkeparti ikke af hensyn til Liberal Alliance, som er det eneste parti, der virkelig ønsker det her, risikerer at pantsætte hele det danske bilafgiftssystem, sådan at vi får massive nedsættelser af registreringsafgiften, men uden den grønne omlægning, som et bredt flertal af Folketinget faktisk ønsker, og som Dansk Folkeparti vil?

Det synes jeg ville være rart, og det vil give lidt ro i maven, for vi undrer os over, at regeringen ligefrem har sagt, at de ikke vil have andre end Dansk Folkeparti med, og derfor er det kun Dansk Folkeparti, der ligesom kan udstede den garanti: at det her ikke bliver en snævert vedtaget, bevidstløs nedsættelse af registreringsafgiften.

Kl. 11:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:36

René Christensen (DF):

Vi har i hvert fald meldt klart ud – og det tror jeg heller ikke kommer bag på regeringen – så det er ikke noget, jeg bryder her fra talerstolen, at den model, som regeringen har fremlagt, synes vi ikke er god nok. Hvorfor er den så ikke det? Det er den ikke, fordi det stadig er en model, som, selv om det er på et lavt niveau, er baseret på prisfastsættelsen af produktet. Det vil sige, at den her leasingudfordring, som vi har, gør, at vi faktisk mister noget, der ligner tæt på 1 mia. kr. om året, og det er ikke, fordi folk gør en god handel, nej, det er, fordi fællesskabet går glip af de penge.

Produktet beskattes ikke korrekt, for man får flåderabat og andet, hvis man køber mange biler, hvilket man jo kan gøre, hvis man leaser mange biler ud. Så får man en meget, meget stor rabat, vil det altså sige, at registreringsafgiften også bliver det mindre. Selvfølgelig er det sådan, at hvis det hele kommer ned på 100 pct., bliver hullet jo mindre, og så er det måske ikke 1 mia. kr., men 800 mio. kr., men ved at omlægge til tekniske parametre, herunder miljø, sikkerhed og andet, bliver det hul også lukket.

Det vil faktisk sige, at de penge, vi mister – omkring 1 mia. kr. – vil vi sådan set gerne beholde i systemet, for dermed får vi mulighed for at få nogle bedre biler, både hvad angår miljø og sikkerhed, med samtidig kan vi faktisk også godt få nogle billigere biler, og det er sådan set det, regeringen gerne vil. Det er jo ikke sådan, at der er et modsætningsforhold, hvad angår resultatet.

Kl. 11:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Martin Lidegaard.

Kl. 11:37

Martin Lidegaard (RV):

Så må jeg spørge lidt mere præcist, for jeg er helt enig, og jeg må sige, at det også er derfor, det giver mening at sætte registreringsafgiften ned og de grønne ejerafgifter op. Man afgrænser hullet ind til leasingproblematikken, og jeg kan se, at ordføreren er helt enig. Og netop fordi vi er så enige, og fordi alle partier, bortset fra Liberal Alliance, faktisk er enige om at gå den vej – jeg ved ikke helt, hvor Venstre er, de har haft lidt flakkende meninger på det område – spørger jeg bare: Kunne vi så ikke få den garanti fra Dansk Folkeparti i dag, at vi ikke ender i en situation, der ender med, at vi nedsætter registreringsafgiften i retning af det, regeringen foreslår, med det snævest mulige flertal, så vi ikke får den sikkerhed for bilejerne, som Dansk Folkeparti også ønsker? Det er jo desværre kun Dansk

Folkeparti, der kan give os den garanti, og jeg håber, at hr. René Christensen vil give den nu.

Kl. 11:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:37

René Christensen (DF):

Den her sag er sådan lidt mere kompliceret end normalt, for når vi laver politik, diskuterer vi normalt længe, længe, længe. Det kan vi altså ikke gøre her, for her skal vi træffe en forholdsvis hurtig beslutning. Jeg vil også gerne sige her fra talerstolen i dag, at hvis vi ikke kan finde frem til en løsning, er alternativet, at man ingenting gøre. Altså, så beholder vi bare det system, vi kender i dag, og så må vi jo kigge på, hvordan vi får lukket leasinghullet. Det er jo også en udgang på det, hvis vi ikke kan blive enige. Så der er sådan flere scenarier, i forhold til hvordan det her kan ende.

Men vi siger i hvert fald, at det bare ikke er noget, vi kan blive ved med at diskutere måned efter måned. Det kan vi simpelt hen ikke være bekendt. Så enten finder partierne her frem til en løsning, som både Dansk Folkeparti og regeringen kan sig selv i, eller også gør man ingenting, og så må alternativet være, at man lukker det leasinghul på en anden måde.

Kl. 11:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:38

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Jeg vil gerne fortsætte lidt i samme dur. For det er jo selvfølgelig et område, der har rigtig stor betydning, både for vores forurening, vores CO₂-udslip, for borgernes privatøkonomi og for vores samfundsøkonomi. Så ordføreren har jo fuldstændig ret i, at der skal findes en beslutning rimelig hurtigt. Jeg er også glad for, at ordføreren siger, at vi bliver nødt til at tage hensyn til den forurening, til den miljøpåvirkning, til den klimabelastning, som vores persontransport udleder. Vil ordføreren i sådan en forhandling også lægge vægt på, at vi bliver nødt til at se på det samlede udslip, altså ikke kun kigge på, hvad den enkelte bil efter et nyt afgiftssystem vil udlede, men også – og det kan man jo komme med nogle kvalificerede skøn på – hvad det samlede udslip vil være? For vi kunne jo også godt få en omlægning, hvor vi, fordi priserne bliver så lave, ser, at de her markante stigninger i bilsalget, som vi har set det seneste års tid, fortsætter, og og at den samlede udledning, den samlede miljø- og klimapåvirkning, dermed bliver større. Det var det ene spørgsmål.

Det andet er, at Dansk Folkepartis formand jo har været ude at sige, at det, som regeringen har lagt op til, lidt er at sammenligne med topskattelettelse, bare inden for bilafgifterne. Betyder det, at der i den model, som Dansk Folkeparti vil gå med til, skal være et værdielement, altså at man skal kunne se på, om det er dem, der har råd til at købe de dyreste biler, der i en fremtidig model også vil få de største lettelse? Altså, vil man også blive ved med at se en fordelingsprofil i det, som Dansk Folkeparti ønsker sig?

Kl. 11:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:40

René Christensen (DF):

Det er jo to sådan forholdsvis store spørgsmål. I forhold til den samlede klimadebat vil jeg sige, at vi også er på linje med det her med

reparationsgrænsen, og hvorfor er vi så det? Man skal jo huske, at miljøministeren – nu er han her ikke mere, han var her før – er rejssende rundt i, at nu skal vi have en cirkulær økonomi; vi skal lade være med at bruge for mange karklude og alle de her ting. Samtidig med det har vi sådan set et system, hvor man måske har en bil, der er 2-3 år gammel, man har købt den til ca. 130.000-140.000 kr., man laver en lillebitte bule i den, den kan faktisk stadig væk køre, og så smider man den ud. Det er helt vildt, hvad der har været af miljøpåvirkning ved at producere bilen, man har ikke kørt ret meget i den, og så smider man den ud. Derfor har vi også det element med inde at sige, at selvfølgelig er der nogle af de her forholdsvis nye biler, som ikke skal kasseres. De skal selvfølgelig ud at køre igen, og det vil være til glæde for miljøet, men det vil så sandelig også være til glæde for brugerne af de her biler. Så det er i hvert fald også noget af det, der fylder noget for os.

I forhold til det andet har jeg så et spørgsmål: Vil man stadig væk have sådan en meget, meget stor misundelsesafgift i forhold til bilafgifterne? Der vil jeg gerne sige, at vi har stort fokus på, at man får bedre biler. Der skal man altså bare være opmærksom på, hvis miljøet virkelig betyder noget for en, at det ikke er de billigste biler, der er de bedste. Det er faktisk de ringeste. Det er faktisk mellemklassebilerne og de lidt dyrere biler, der er de bedste. For det er der, hvor der er råd til at bruge den nyeste teknik. Så det vil være biler med den model. En mellemstor mellemklassebil, altså en stor familiebil, ville man kalde den, vil selvfølgelig også falde inden for det. Men det er også det bedste for miljøet. Det er også der, man får mest sikkerhed.

Kl. 11:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 11:41

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Jeg synes ikke, at det stod helt klart for mig, hvor DF vil hen i forhold til det første spørgsmål, altså hvad for en målsætning der skal være på klimaområdet. For klimaet er jo ligeglad med, hvor forureningen, hvor CO₂en kommer fra, men det er mængderne af det, der har betydning, og derfor kunne man jo også vælge at sige, at vi skal have et system, hvor vi også holder øje med, hvor meget den samlede miljø- og klimapåvirkning af det system, vi har nu, er. Derudover betyder mængden af biler på de danske veje jo også noget i forhold til trængsel, forurening og hvordan det er at leve i byerne osv. Så jeg vil bare igen spørge, om ordføreren kan blive lidt mere klar sådan i forhold til det overordnede billede, og hvor man vil hen.

Kl. 11:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:42

René Christensen (DF):

Det kan jeg svare helt klart på. Det indgår bestemt ikke i vores beregninger, at man skal ud at købe CO₂-kvoter eller andet for at købe en bil. Det ville være et meget bureaukratisk system at lægge ned over for bilejerne. Så det ønsker vi ikke. Men det, vi ønsker, er, at bilejerne får nogle mere miljørigtige biler, og så ønsker vi selvfølgelig også, når man kigger på klimaet og miljøbelastningen, at en bil, der er blevet produceret, ikke meget hurtigt kommer ud af systemet igen. For så skal man jo – hvad skal man sige – bruge den kapital. Altså, den miljøkapital, der er blevet puttet ind i en bil, skal man selvfølgelig udnytte maksimalt, sådan at vi ikke bare skrotter en bil og køber en ny bil igen, selv om det er få skader, der er blevet lavet.

Kl. 11:43

Kl. 11:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Bjarne Laustsen. Værsgo.

Kl. 11:43

Kl. 11:46

Bjarne Laustsen (S):

Tak, formand. Jeg er jo som socialdemokrat meget optaget af, hvordan og hvorledes vi finansierer den offentlige velfærd, og det kunne jeg også høre på ordføreren at han gik meget op i på Dansk Folkepartis vegne, og derfor tror jeg jo heller ikke, at Dansk Folkeparti har sådan en særlig pengekasse med nogle særlige penge, der kan bruges til bestemte formål. Så hvis man giver lettelser, som regeringen har lagt op til, og som Dansk Folkeparti støtter, hvordan ser det så ud med den offentlige vækst? Der har Dansk Folkeparti jo tidligere været inde på, at den skulle være på 0,8 pct. i forhold til de udfordringer, som også Socialdemokratiets ordfører hr. Benny Engelbrecht var inde på, altså at der kommer flere ældre, og at der også er brug for, at der bliver taget hånd om kræftbehandlingen og mange andre ting. Så der er nok at bruge pengene til. Derfor vil jeg gerne høre, hvad der er Dansk Folkepartis bud på en procentsats for at kunne sikre den offentlige velfærd. Tak.

Kl. 11:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ordføreren.

Kl. 11:44

René Christensen (DF):

Der er behov for en lille, moderat offentlig vækst, og vores mål er 0,8 pct. Men det, der også er vigtigt for os – det vil jeg gerne sige – er, hvad pengene bliver brugt til. For det er nemlig en prioritering, det er rigtigt. Da Bjarne Laustsens parti var i regering, det skal vi bare huske, havde vi en offentlig vækst, der lå på langt over 1 pct., men det var ikke, fordi der kom flere sosu-assistenter, og det var ikke, fordi der kom flere sygeplejersker. Men det var, fordi vi fik 25.000 flygtninge/indvandrere ind, og det kostede utrolig mange penge, og det gjorde så, at vi havde en meget høj offentlig vækst. Så for Dansk Folkeparti er det ikke vigtigt bare at bruge pengene, for os er det vigtigt, hvad de bliver brugt på.

Men til spørgsmålet: Jo, vi har så sandelig et mål om, at der skal være en lille, moderat vækst i den offentlige forbrug, men på de rigtige steder.

Kl. 11:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:45

Bjarne Laustsen (S):

Det glæder mig at høre. Men vi har jo før set, når man sidder i en forhandling i en sen natteime, at Dansk Folkeparti så siger ja til noget, de tidligere har sagt nej til, og det er jeg jo rigtig ked af. For der er netop det der med, at der ligger så mange forslag til ufinansierede skattelettelser osv., som der er lagt op til at de dårligst stillede skal betale, og her sidder vi jo altså med rigtig mange kernevælgere, både hos Socialdemokratiet og hos Dansk Folkeparti, f.eks. ældre, som kan se for sig, at hvis der ikke bliver en ordentlig fremskrivning af den offentlige økonomi, så bliver der skåret i kernevelfærden. Det er bare helt evident, at det er sådan, det er, og derfor vil jeg selvfølgelig gerne have den garanti fra Dansk Folkeparti, at de ikke giver sig i forhold til de 0,8 pct. Så må Dansk Folkeparti for min skyld jo gerne øve indflydelse på og sætte grænser op med hensyn til, hvor det er, man vil sikre væksten henne. Men det er vigtigt, at der er økonomi til de opgaver, der skal udføres.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ja tak. Værsgo.

René Christensen (DF):

Først vil jeg lige sige, selv om vi ikke er en del af regeringen, at det er det forkerte talepapir, hr. Bjarne Laustsen har fået. For det er faktisk ikke ufinansierede skattelettelser, regeringen har fremlagt. Vi er bare ikke enige i, at man bruger pengene dér. Men det er jo en prioritering, som regeringen har haft. Vi er ikke enige i den prioritering, men de har brugt pengene på det. Sådan er det. Det er bare for at få det slået fast. Vi ønsker at bruge dem et andet sted, og det har jeg jo sådan set også svaret på hr. Bjarne Laustsens spørgsmål. Ønsker Dansk Folkeparti at flytte nogle af de penge, som regeringen har brugt på skattelettelser, over til velfærd? Ja, det gør vi.

Kl. 11:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen, Venstre.

Kl. 11:46

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne kvittere for det, som Dansk Folkepartis ordfører sagde om overbudspolitik, nemlig at det var i højsæson lige nu, og at der ikke var grænser for, hvad der kunne loves herinde. Jeg var selv lidt inde på det i forbindelse med min debat med Socialdemokratiets finansordfører. Socialdemokratiet sagde tidligere på året, at der var brug for 1.000 ekstra medarbejdere i SKAT. Nu kommer regeringen med et udspil, hvori der også er flere medarbejdere til SKAT, og Socialdemokratiet foreslår stadig væk 1.000 ekstra medarbejdere. Det synes jeg er et godt eksempel på noget af det, som hr. René Christensen var inde på.

Derfor vil jeg også spørge ind til, om det så ikke også er vigtigt, at vi står ved de ting, vi har aftalt. Her tænker jeg på aftalen om regionernes økonomi, som blev lavet før sommerferien, og som er godkendt og stemt hjem igennem Folketingets Finansudvalg, set i forhold til den diskussion, der er om det her 2-procentskrav. For der synes jeg det har været lidt uklart og svært at forstå, præcis hvad det er, Dansk Folkeparti mener. Man har støttet aftalen om et 2-procentsskrav, og så har man sagt, at jo, man vil gerne se på noget mere hensigtsmæssigt som styringsmekanisme. Det har vi en aftale om at der arbejdes på. Så skal jeg bare forstå: Mener Dansk Folkeparti, at man inden for den aftale, man har lavet med regionerne, og uden at have et nyt styringsredskab alligevel kan løbe fra den aftale, der indeholder produktivitetstigningskrav på 2 pct.?

Kl. 11:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:48

René Christensen (DF):

Det er jo sådan, som jeg også prøver at sige en lille smule pædagogisk – det tror jeg da at det var – at hele Folketinget, og i hvert fald Socialdemokratiet, sådan set, mener jeg, har godkendt aftalesystemet, hvor regionerne kommer ind og laver en aftale. Der har vi ikke noget mandat; det har vi så nu. Det, jeg synes, der er forskellen på det, altså i forhold til det her med, at man kun kan lave det om til 2019, er, at regionerne har været ude og sige: Selv om der er indgået en aftale, kan vi faktisk godt leve med at få de nye budgetter udmøntet på et senere tidspunkt i 2018 – hvis det lykkes i finansloven at få 2-procentskravet taget ud allerede i 2018 – end vi ellers ville have fået. Det åbner da for en ny politisk mulighed for at komme det krav,

der er stillet derudefra – og som regeringen også er enig i, nemlig at man sådan set også vil arbejde for at få det væk i 2019 – i forkøbet. Men hvis vi i fællesskab i finanslovsforhandlingerne kan få det væk i 2018, også med accept fra regionerne af, at de får deres budgetter senere, så synes jeg da, at det i hvert fald skal prøves af. Det håber vi meget kan lade sig gøre, og vi håber, at regeringen er velvillig over for det.

Kl. 11:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:49

Torsten Schack Pedersen (V):

Tidligere har hr. René Christensen jo sagt, at hvis vi skulle af med 2-procentskravet, skulle der være et nyt styringsværktøj i stedet for. Og det er bare ikke klart endnu. Så er det bare jeg siger: Skaber vi så ikke en uholdbar situation, i forhold til at vi har lavet en aftale, at vi bredt har aftalt, at vi skal se på et bedre styringsinstrument, som vi kan bruge fremadrettet? Er det så ikke et forkert sted at prioritere og sige, at det, der er aftalt, afviger man fra, i stedet for at bruge finanslovsforhandlingerne til at kigge på nogle andre initiativer på sundhedsområdet, som der jo også er sat penge af til i regeringens udspil? I stedet for kunne vi sige: Her er nogle målrettede løsninger på udfordringer på steder, vi skal forbedre, og så prioritere og sætte ind der, hvor vi synes udfordringerne er størst, i stedet for at blive låst i sådan en bevillingsteknisk diskussion, som vi har sagt vi kommer til at kigge på fremadrettet.

Kl. 11:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Jeg beder om, at man overholder taletiden!
Værsgo.

Kl. 11:49

René Christensen (DF):

Jo, men jeg vil gerne vende tilbage til at se på, hvad der er sket i SKAT. Det er en kæmpestor virksomhed, og jeg tror, hvad skal man sige, at moralen i SKAT ikke er dårlig, men den er godt nok slidt. Jeg tror, at mange skattemedarbejdere er sådan lidt kede af det, når de er ude til frokost andre steder og bliver spurgt: Hvad laver du? Så svarer de: Jeg arbejder i SKAT. Nå, jamen I passer ikke jeres arbejde. Det er svært.

Vi skal passe på, at vi ikke får lavet det samme i sundhedsvæsenet. Vi er altså ved at slide de her mange tusinde medarbejdere op, fordi det her 2-procentskrav desværre stadig væk er der. Som jeg sagde før: Det har haft sin virkning; det skulle have været skiftet ud for år tilbage. Nu åbner regionerne op for, at de faktisk godt kan leve med, at man måske gør det i 2018 – også selv om de får udmøntet budgetterne senere. Jeg tror, vi gør regionerne en kæmpe tjeneste, hvis vi får det her væk i 2018, også for at vi kan få optimismen tilbage. (*Formanden (Pia Kjærsgaard): Ja tak!*) Det er rigtig ærgerligt at have sådan en organisation, hvor optimismen ikke er til stede.

Kl. 11:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det fru Trine Bramsen, Socialdemokratiet, og fru Stine Brix bagefter.

Kl. 11:50

Trine Bramsen (S):

Tak for det. Jeg vil gerne kvittere for det rigtig gode samarbejde, som vi jo har mellem Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti, om trygheden i Danmark, om at sikre, at der er politibetjente nok, både til at løse de store konflikter, bandekonflikter, terrorudfordringen,

men også det pres, vi har lagt, i forhold til at der også skal være betjente lokalt i alle dele af Danmark. For politi er jo også velfærd; det er også velfærd, når man ser en patruljebil i lokalområdet. Jeg tror, det står klart for alle, at det jo koster penge, når man gerne vil ansætte nogle flere politibetjente og andre i kriminalforsorgen og på retsområdet. Derfor vil jeg gerne følge lidt op på det, min kollega hr.

Bjarne Laustsen spurgte ind til, nemlig hvor stor den offentlige sektor skal være. Jeg vil gerne have bekræftet, at Dansk Folkeparti stadig væk holder fast i en vækst i det offentlige forbrug på 0,8 pct.

Kl. 11:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:51

René Christensen (DF):

Det gør vi. Og jeg er også fuldstændig enig med ordføreren i, at politi om noget da også er kernevelfærd. Selvfølgelig er det at føle sig tryk, det at kunne ringe til politiet, hvis man har haft indbrud, og så kommer der en betjent, det, at man forhåbentlig i en meget nær fremtid ikke skal være nervøs for at gå på gaden og for, at der bliver skudt rundt, i allerhøjeste grad velfærd. Det er rigtigt, og det er også derfor, vi siger, at det er svært at give skattelettelser af den kaliber, som regeringen har lagt op til. Det er ikke, fordi vi ønsker, at danskerne skal betale så meget skat som muligt, vi har bare et andet sted, vi gerne vil prioritere først, fordi vi står med nogle udfordringer, herunder selvfølgelig også politistyrken.

Kl. 11:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Trine Bramsen.

Kl. 11:52

Trine Bramsen (S):

Vil Dansk Folkepartis ordfører så her i dag give håndslag på, at der slet ikke bliver diskuteret skattelettelser til de rigeste, før vi har løst de problemer, vi har, med trygheden i Danmark, før vi har sikret, at politistyrken bliver udvidet og den øvrige rets kæde følger med?

Kl. 11:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:52

René Christensen (DF):

Jamen det er det der med de rigeste. Jeg har også hørt nogle af ordførerens kollegaer i forhold til loftet over beskæftigelsesfradraget – det er på 331.000 i dag – og at hvis man flytter det, er det de rigeste. Jeg vil bare gerne sige, at hvis man tjener 331.000 kr. om året, er man ganske almindelig lønmodtager, og det er sådan set dem, vi snakker om, i den offentlige sektor og andre steder. Der vil vi sådan set gerne kigge på, hvordan vi også kan belønne dem for det kæmpestore stykke arbejde, de laver, også i forhold til den velfærd, som skal udføres. Vi snakker om det der med øget velfærd, som om det er sådan noget, man bare trækker i en automat, men det er jo rigtige mennesker, man skal ansætte, og som skal arbejde ude i velfærds-samfundet, og det vil vi gerne kigge på også.

Kl. 11:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er det fru Stine Brix og derefter fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Stine Brix (EL):

Tak for det. Det er jo velkendt i den danske offentlighed, at vores finansminister er en aktiv gymnast, men det kom faktisk bag på mig, at Dansk Folkepartis finansordfører, René Christensen, var så dygtig til kolbøtter og flikflak, som vi så i sidste uge. Og jeg tænker på de to historier, der var i Altinget. Man kunne læse den 29. august: »DF i kovending:« – jeg ved ikke, om det er en gymnastikøvelse, men det kan jo godt være – »Vil fjerne sparekrav på sygehuse allerede i 2018«.

Så gik der 3 dage, så skrev Altinget en ny historie: »DF på tilbageskridt: Sparekrav til sygehuse kan fortsætte i 2018«.

Derfor er mit spørgsmål: Hvor har vi egentlig Dansk Folkeparti, når det gælder det her produktivitetsskrap på sygehusene, som vi har talt så meget om? Holder Dansk Folkeparti fast i den melding, der kom den 29. august, eller skal jeg lytte til det, som Dansk Folkeparti sagde den 1. september, nemlig at det alligevel ikke kan lade sig gøre?

Kl. 11:53

Kl. 11:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

René Christensen (DF):

Altså, det er sådan, at vi anerkender aftalesystemet, det gør partierne i Folketinget jo. Vi anerkender også, når der bliver indgået overenskomst eller andet. Så går vi ikke bagefter ind og siger: Nå, det kan da godt være, der er indgået en overenskomst, men nu laver vi den bare om. Vi anerkender det jo.

Det, der sker, er, at regionerne går ind og siger: Den aftale, som vi har indgået, kan vi godt leve med ikke bliver overholdt. Det byder de ind med: Aftalen behøver ikke blive overholdt, og vi kan godt få vores budgetter senere.

Det vil sige, at når den ene part i aftalen siger, at man godt kan leve med, at aftalen bliver brudt, så er vi nødt til at gå til den anden part – det er jo regeringen – og høre, om vi kan presse dem til at gå ind sammen med os og sammen med regionerne og sige: Hvordan kan vi gøre det her også i 2018?

Det er altså bare for at sige, at vi jo også skal anerkende det her system. Vi skal altså anerkende, at det er rigtige mennesker, der er derude i sundhedsvæsenet. Det er deres arbejdsplads, og selvfølgelig skal de vide, hvad de har at arbejde med. Jeg synes, det er meget positivt, at regionerne har sagt, at det her godt kan ske i 2018, selv om man har indgået en aftale. Man kan godt få sine budgetter senere. Jeg håber bestemt, og jeg tror også på det, at det lykkes at få lavet en aftale med den anden part – det er så regeringen – om, at vi kan fjerne 2-procentskravet i 2018. Det er helt klart vores mål, og det er det mandat, vi tager med.

Kl. 11:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Stine Brix.

Kl. 11:55

Stine Brix (EL):

Det er jeg glad for at høre, og det kan jeg garantere for at vi fra Enhedslistens side vil følge meget nøje med i. Og vi er selvfølgelig også klar sammen med andre partier i Folketinget, hvis det er, regeringen skulle vise sig at være for vanskelig at arbejde sammen med. Jeg vil i hvert fald gerne advare mod at lytte til det, som kom fra Venstres hr. Torsten Schack Pedersen lige før, nemlig at der skulle være en masse tekniske problemer. Det er jeg fuldstændig uenig i. Der er

jo ingen, der er over eller ved siden af Folketinget i den her sammenhæng.

Så synes jeg også, det er værd at have med, at regionerne i den aftale, som blev indgået, jo faktisk eksplicit skrev, at de noterede sig, at der var et flertal i Folketinget og et ønske fra regeringen, men at det altså ikke var deres ønske. Regionerne har jo været fuldstændig klare om, at de gerne vil af med det her produktivitetsskrap så hurtigt som muligt, så det er i hvert fald ikke dem, der står i vejen for det.

Kl. 11:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:56

René Christensen (DF):

Nej, det er det bestemt ikke. Men hvis man siger, at der ikke er nogen problemer med bare at afskaffe det her, at det bare er så nemt ude i regionerne, så vil jeg sige igen: Det er overhovedet ikke nemt. Det er overhovedet ikke nemt bare at afskaffe noget, der er, i forhold til hvad det er, man skal måle regionerne på. Jeg tror ikke, regionerne er interesseret i, at de bare får nogle penge og så bare kan gøre noget, at der ikke er noget, man måler på.

Selvfølgelig skal man kigge på, hvad det er, der sker i sådan en organisation, og det, vi gør nu, er, at vi simpelt hen måler på det forkerte. Altså, 2-procentskravet duer simpelt hen ikke. Man måler bl.a. på, hvor mange konsultationer der er, og det vil sige – som jeg plejer at sige sådan lidt med et smil på læben, men det er faktisk sandt – at hvis man kommer på Nykøbing F. Sygehus med en nedgroet negl, så kan man også komme en tur på Slagelse Sygehus og en tur på Næstved Sygehus og så tilbage til Nykøbing F. Sygehus. Så er der foregået tre konsultationer, og så er det gået rigtig godt, for man har øget produktiviteten. Det system, vi har i dag, er jo dybt godnat, og derfor skal vi have et nyt – og hellere i 2018 end i 2019.

Kl. 11:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil og derefter fru Kirsten Normann Andersen. Værsgo.

Kl. 11:57

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Tak for det. Jeg mener, at vi står over for nogle ret fundamentale valg i det her efterår, og Dansk Folkeparti har jo som bekendt de afgørende mandater, forstået på den måde, at Dansk Folkeparti kan træffe et valg, hvor man enten vælger at gå ned ad den vej, at rigtig mange af de penge, der skal anvendes i efteråret, bliver anvendt på skattesænkninger, eller også kan man vælge at sige, at vi først og fremmest skal bruge de her penge på velfærd.

Tidligere er det lykkedes Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet i fællesskab at undgå nogle af de her tidsler – bl.a. havde regeringen et ønske om at hæve pensionsalderen – og det er jo til stor glæde for ikke mindst de mennesker, det ville være gået ud over. Derfor synes jeg jo, at det store spørgsmål i efteråret bliver, om Dansk Folkeparti har tænkt sig at bruge sine mandater på den måde, at vi faktisk kan få brugt pengene på velfærd. For bottom line er, at enten kan man træffe et valg om, at de penge bliver brugt på den række af forskellige skattesænkninger, som regeringen lægger op til, eller også kan man vælge at tage de penge og få dem brugt på det, vi faktisk har behov for i vores samfund, altså opkvalificering af medarbejdere, en bedre ældrepleje end det, vi har i dag, og masser af andre ting på velfærdsområdet, som jo har lidt under, at der har været økonomisk krise, og derfor har behov for, at vi ligesom får boostet det op på et niveau, hvor vi kan være det bekendt.

Hvad er Dansk Folkepartis kommentar til det?

Kl. 11:58

Kl. 12:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:58

René Christensen (DF):

Det er helt klart – man skal altid stille de spørgsmål, hvor man kender svaret – for regeringen kom med et oplæg, og det er vi ikke enige i. Det har vi sådan set sagt meget klart fra dag et, da vi så det. Vi synes, regeringen har prioriteret alt for meget i forhold til skattelettelser. Og hvorfor synes vi, det er alt for meget? Det er, fordi posen simpelt hen ikke er stor nok. Vi har nogle andre ønsker. Vi vil have flyttet meget mere af det, som regeringen har lagt hen til skattelettelser, over på velfærdsområdet. Det er den måde, vi vil prioritere på. Og det er, fordi vi står over for den udfordring, at folk lever længere, men der er jo også muligheder i det. Det bliver hurtigt sådan noget med, at det ikke er så godt. Jo, det er da rigtig godt, at vi lever længere. Det er da rigtig godt, at vi også kan have et godt liv, selv om vi fejler en lille smule. Det koster så lidt mere til velfærd, og det vil vi gerne være med til at betale. Og når der kun er én pose penge, må vi tage dem, som regeringen har skrevet skattelettelser på, og skrive velfærd på. Det er egentlig bare, fordi der sker det positive – det en del af det – at vi lever længere, og det vil vi gerne finansiere.

Kl. 11:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 11:59

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det synes jeg er en utrolig positiv melding fra Dansk Folkepartis side, ikke mindst fordi en rigtig stor del af de penge jo netop kommer, fordi vi rettidigt gik ind og justerede på, hvor mange penge der skulle være, når de store ældreårsgange gik fra.

Jeg hørte tidligere ordføreren sige i forhold til de der 5,25 mia. kr., der skal tages fra overførslerne – det er så ti gange kontant-hjælpsloftet; det er et voldsomt stort beløb – at det var Dansk Folkeparti ikke indstillet på, og det glæder mig. Men spørgsmålet er jo, om man i sidste ende vil acceptere, at der er lettelser, og i øvrigt primært i toppen. Jeg anerkender, at der også er nogle længere nede, der får noget ud af det, men beløbene er særdeles skæve. Så spørgsmålet er: I sidste ende, når der skal hugges til, hvor stor en del af posen vil Dansk Folkeparti så acceptere ligger ovre på skattelettelsesdelen, som ordførerens formand selv har kaldt topskattelettelser?

Kl. 12:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Værsgo.

Kl. 12:00

René Christensen (DF):

Jamen udfordringen er, hvis man bare skal tage et enkelt element i forbindelse med skatteudspillet, at der bl.a. er en fremrykning af nogle aftaler fra 2012, altså eksempelvis nogle aftaler, vi slet ikke er en del af, og hvorfor i alverden skulle vi finansiere det? Det er rene topskattelettelser, der ligger der fra skatteaftalen i 2012. Der ligger bl.a. også det, at man fjerner hele loftet over beskæftigelsesfradraget, og der har vi meget tydeligt sagt, at vi ønsker, at der skal være et loft over beskæftigelsesfradraget. Altså, hvis der bliver penge tilbage til skattelettelser, skal det ske i bunden. Og det støtter faktisk også den retorik, som alle tre regeringspartier brugte op til valget: Det skal bedre kunne betale sig at arbejde. Jamen så skal man lette skatten i bunden.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste for en kort bemærkning er fru Kirsten Normann Andersen, Socialistisk Folkeparti, og hr. Pelle Dragsted bagefter. Værsgo.

Kl. 12:01

Kirsten Normann Andersen (SF):

Tak for det. Jeg tror, at jeg hørte ordføreren sige noget i retning af: Hold nu op med at tale social- og sundhedspersonalet ned. Det vil jeg rigtig gerne på SF's vegne bakke op om. Til gengæld håber jeg ikke, at det var et udtryk for, at Dansk Folkeparti bagatelliserer nogle af de alvorlige problemstillinger, som der er i ældreplejen.

I mandags deltog jeg et folkemøde i Ikast. Det var en ganske almindelig borger, som havde planlagt et møde, hvor han inviterede folk til at drøfte ældreplejen. Han var også pårørende til en borger på et plejehjem. På mødet deltog der rigtig meget personale, og der deltog rigtig mange pårørende til gamle, som bor på plejehjem i dag. De havde én stor appel: Vi bliver nødt til at rette op på en ældrepleje, som bliver ringere og ringere.

Jeg hørte også ordføreren sige, at der skulle rettes op i forhold til den demografiske udvikling. Det koster noget i omegnen af 1 milliard, altså det dobbelte af det, som regeringen har afsat til velfærd. Vil Dansk Folkeparti bakke op om, at vi får rettet op på den demografiske udvikling i ældreplejen?

Kl. 12:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 12:02

René Christensen (DF):

Jeg kan sige, at vi jo allerede har skaffet den ene milliard ved tidligere finanslov, fordi der fik vi jo en værdighedsmilliard, der gik målrettet netop til ældreområdet, altså bundet til det område, ud til kommunerne. Det er jo, fordi vi er meget opmærksomme på, at når vi bliver flere ældre, er der en større efterspørgsel, og så kræver det også nogle flere midler. Så det er regeringen helt klart kommet med. Det er bestemt positivt. Det er jo heller ikke, fordi der bliver sådan et billede af nu, at der er nogle, som anerkender, at vi bliver flere ældre, og så er der nogle, der ikke anerkender, at der bliver flere ældre. Sådan er det jo ikke. Men der er ingen tvivl om, at der er behov for et løft også økonomisk, fordi der er behov for flere varme hænder.

Kl. 12:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 12:02

Kirsten Normann Andersen (SF):

Det kan man jo ikke kalde fuldstændig præcist. 1 mia. kr. ville det koste cirka bare at kompensere for den demografiske udvikling. Og i virkeligheden på samme måde i forhold til 2-procentskravet ville det jo koste 1,4 mia. kr. at kompensere for det. Er Dansk Folkeparti klar til at afsætte de penge?

Kl. 12:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 12:03

René Christensen (DF):

Ja, det er vi.

Kl. 12:03

Kl. 12:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det var i hvert fald kort. Så kan det være, vi når de sidste ordførere.

Værsgo, hr. Pelle Dragsted.

Kl. 12:03

Pelle Dragsted (EL):Så kan jeg måske få lidt længere tid? (*Munterhed*).

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti ikke vil acceptere de her meget store skattelettelser i toppen, og det er jo positivt. Det håber vi så at der bliver holdt fast i. Hvis vi nu forestiller os, at der bliver lavet en skattereform af meget mindre omfang, som så tilgodeser nogle af de mennesker, som har de laveste lønindkomster, så er mit spørgsmål:

Kan Dansk Folkeparti medvirke til en skattereform, der fuldstændig forbigår 1 million danske folkepensionister, og som fuldstændig forbigår førtidspensionister? Det er to grupper, som i det ene tilfælde er uden for arbejdsmarkedet, fordi de ikke kan arbejde, og i det andet tilfælde er uden for arbejdsmarkedet, fordi de har knoklet hele deres liv og været med til at skabe den velstand, som gør, at der overhovedet er et råderum.

Hvis vi ser tilbage på de skattelettelser, der er blevet gennemført i de sidste årtier, så er de stort set blevet forbigået hver gang. Så mit spørgsmål er: Kan Dansk Folkeparti acceptere, at det sker én gang til?

Kl. 12:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 12:04

René Christensen (DF):

Ja, de bliver forbigået, og så bliver de også trukket i forbindelse med satspuljen, så det slår sådan set igennem to gange.

Nej, vi ønsker sådan set også, at der skal ske noget for den gruppe, og det er der er andre redskaber til end kun lige skat. Man kunne eksempelvis kigge på licensen; det er noget, alle mennesker skal betale i dag. Bare man ejer en radio, skal man betale licens. Det ville alle få glæde af, ligegyldigt om man er på overførselsindkomst, eller man er i beskæftigelse. Man kunne også forestille sig, at man kiggede på ældrechecken, som er målrettet pensionisterne. Og der er jo det gode ved ældrechecken, at den er målrettet de pensionister, som har mindst. Så der er bestemt muligheder for at tilgode den gruppe også, uden at man skal gøre det i skattesystemet. Så det kan man godt.

Det vil vi gerne, hvis det var det, man ville høre.

Kl. 12:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Pelle Dragsted.

Kl. 12:05

Pelle Dragsted (EL):

Så jeg skal forstå det, som ordføreren siger, sådan, at der ikke bliver lavet en stor økonomisk plan her i efteråret og gennemført de her skattereformer, som indebærer, at lavtlønnede får en skattelettelser – det synes jeg sådan set er udmærket, hvis det er finansieret på den rigtige måde – uden at man samtidig sikrer, at nogle af de grupper, som er blevet snydt hver gang, i øvrigt uanset regering, også tilgodeses, sådan at de følger med den almindelige velstandsudvikling og også kan få glæde af, at vores samfund bliver rigere.

Kl. 12:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

René Christensen (DF):

Ja, og jeg vil gerne kvittere over for Enhedslistens ordfører. Det er faktisk en ret interessant debat, for hvis man kigger tilbage på bare de sidste sådan 8 år, har de skattelettelser, der er blevet givet, været selskabsskattelettelser og topskattelettelser. Så kan man sige, at man er blevet forbigået, hvis man har været på overførselsindkomst, men det er man så sandelig også, hvis man har været i beskæftigelse i et lavtlønnsjob. Derfor er svaret på spørgsmålet, at det jo ikke behøver være skattesystemet, der gør, at man får et større rådighedsbeløb, eller at ens købekraft bliver bedre, når man er på overførselsindkomst. Der kan også bruges andre redskaber.

Men nu må vi jo se, hvor stor posen bliver i den her afdeling, der sådan hedder lettelser. Vi håber, og det vil jeg gerne sige og stå på mål for, at der bliver noget tilbage, så danskerne kan få lidt mere.

Kl. 12:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg må sige, at vi mangler ganske få ordførere. Jeg vil rigtig gerne have alle med, selv om vi måske overskrider tiden en smule. Men det betyder altså også, at de sidste skal overholde taletiden. Vi kommer til at overskride, men vi gør vores bedste for at få alle med. (*René Christensen* (DF): Det skal vi gøre, formand). Godt, så er det fru Julie Skovsby. Værsgo.

Kl. 12:06

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Tak for en god ordførertale. Jeg er glad for, at Dansk Folkeparti lægger så meget vægt på også at få fortalt, at vi har nogle rigtig dygtige medarbejdere i vores ældreomsorg. Det, som ordføreren også var inde på, var, at man jo ikke holder til, at der i årene fremover bliver færre og færre kollegaer på arbejdspladserne inden for ældreplejen og ældreomsorgen. Min kollega fru Trine Bramsen spurgte ind til det her med væksten på de 0,8 pct. Hvis man holder fast i det, som regeringen lægger op til, altså væksten på de 0,3 pct., så er det lige præcis sådan, at der vil være færre medarbejdere i bl.a. ældreplejen og andre steder i den offentlige sektor.

Så derfor vil jeg bare gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører:

Kan man præcist sige, at man holder fast i kravet om de 0,8 pct. i offentlig vækst?

Kl. 12:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 12:08

René Christensen (DF):

Jeg vil starte med at sige ja. Det er vigtigt for os, at vi selvfølgelig kan have det velfærdssamfund, som vi kender i dag. Men jeg vil også sige, at alt jo så pludselig handler om sundhed og om ældre, og det er også de to store klumper. Men man skal også kvittere for det oplæg, der er kommet fra regeringen. Der er også sat 500 mio. kr. af til skoleområdet. Vi skal huske, at når vi kommer op i en højkonjunktur, bliver der født flere børn, og om få år skal de i skole. De starter med at komme i daginstitution. Så velfærd er jo mange ting. Vi skal også passe på, at vi ikke sådan tror, at hvis vi bare løser det på sundhedsområdet – og vi har fået fjernet det her 2-procentskrav – så har vi løst alle opgaver. Det har vi bestemt ikke. Der er masser af opgaver derude, hvor vi oplever et pres. Vi skal glæde os over, at vi lever længere, men vi skal altså også glæde os over, at der kommer flere børn, og at de skal have en god skole.

Så ja, der er behov for et lille moderat løft. Og vi skal huske, at vi altså diskuterer de sidste 0,2-0,3 pct. Det er den diskussion, vi har.

Det bliver sådan en lille smule fluffy, hvad vi diskuterer, men selvfølgelig skal der være et løft i det offentlige forbrug.

Kl. 12:10

Kl. 12:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 12:08

Julie Skovsby (S):

Det er selvfølgelig meget med tal, men jeg vil så gerne have, at Dansk Folkepartis ordfører siger, at det er partiets politik at få en vækst i det offentlige forbrug på 0,8 pct. årligt – og dertil også, at der ikke i det forbrug indregnes skattelettelser.

Kl. 12:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 12:09

René Christensen (DF):

Jeg kan bekræfte, at det er Dansk Folkepartis politik.

Kl. 12:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så tager vi den allersidste ordfører, og det er hr. Peter Hummelgaard Thomsen. Værsgo.

Kl. 12:09

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for, og tak for debatten og ordførertalen. Jeg havde i virkeligheden tænkt mig lidt at spørge om noget af det samme som den foregående ordfører, så jeg skal bare have bekræftet, det sidste jeg hørte. Jeg så jo, som sikkert mange andre danskere – i hvert fald sikkert mange andre her i Folketinget – ordføreren i Deadline den 25. august. Der har jo siden hen også været en debat med regeringspartierne om, hvad velfærd egentlig er – og det er en sproglig diskussion, for velfærd kan også være skattelettelser.

Nu har ordføreren jo bekræftet, at Dansk Folkeparti går efter – og det er Dansk Folkepartis politik – at man skal have et velfærdsloft på 0,8 pct. i det offentlige forbrug. Men kan ordføreren ikke specificere det? Altså, kan skattelettelser bo i de 0,8 pct., eller hvordan ser ordføreren på det?

Kl. 12:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 12:10

René Christensen (DF):

Nej, det mener vi ikke. Men jeg vil gerne sige, og det vil jeg gerne slå meget fast: Vi er ikke et parti, der mener, at skattelettelser til dem, der går på arbejde hver dag og har de laveste lønninger, kun er af det onde. Det synes vi også er positivt. Vi synes også, det er positivt, at rigtig mange af dem, der har de lave lønninger, faktisk er ansat i det her system, som vi snakker om skal vokse. Altså, de er jo ansat ude på sygehusene, de er ansat ude i kommunerne, de er ansat i staten – det er altså også dem, der har de små lønninger. Det er bare for at sige om det der med, at det er af det onde, hvis man giver skattelettelser til dem, der tjener mindst: Det mener vi ikke det er. Vi mener faktisk, det er godt, også i forhold til at kunne skaffe kvalificeret arbejdskraft i den offentlige sektor.

Kl. 12:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Peter Hummelgaard Thomsen.

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Jamen det syn deler Socialdemokratiet jo fuldstændig. Vi mener ikke, at alle typer skattesænkning er af det onde. Vi er sådan set også tilhængere af – og det var også det, der var vægtningen i den skattereform, man lavede i 2012 – at man forsøger i hvert fald at ramme lønmodtagere med nogle af de laveste lønninger. Men det interessante spørgsmål var jo her om skattelettelser, og som jeg forstod ordføreren, regner man ikke et eventuelt brug af penge på skattelettelser med i sin beregning af, at det offentlige forbrug skal øges med 0,8 pct. Er det ikke helt korrekt forstået?

Kl. 12:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 12:11

René Christensen (DF):

Det er korrekt. Men vi regner så sandelig politiet og forsvaret med. Altså, det mener vi også er en kerneydelse, som et samfund skal yde, så vi kan føle os sikre. Så det regner vi med, når vi snakker om, hvad det er for et forbrug, der er i det offentlige.

Så igen bare for at slå det helt fast: For Dansk Folkeparti er det ikke vigtigt bare at tilføre penge. For Dansk Folkeparti er det også vigtigt, hvad de bliver brugt på. Det er derfor, man også skal prioritere, og det er det, vi gør i forhold til den finanslov, som vi skal ud i forhandlinger om nu. Og der er bl.a. ældreområdet, og der er bl.a. sundhedsområdet, og som jeg også sagde før, er der faktisk også andre områder, herunder folkeskoleområdet, daginstitutionsområdet osv.

Kl. 12:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og det var så slut på debatten.

Vi fortsætter mødet kl. 13.00, og da er det hr. Jacob Jensen, Venstre, som er den første, som får ordet.

Mødet er udsat. (Kl. 12:12).

Kl. 13:00

Forhandling

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Mødet er genoptaget.

Den næste ordfører til punkt 4 er hr. Jacob Jensen fra Venstre, Danmarks Liberale Parti.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Det går godt i Danmark. Vi har høj beskæftigelse, vi har lav ledighed, og det giver os nogle muligheder for at kunne fremtids-sikre vores land, så det ikke kun er for vores generation, men også for kommende generationer, at vi har et godt samfund, et trygt samfund med rum for initiativ og aktivitet og et socialt sikkerhedsnet for dem, der har brug for fællesskabets hjælp.

Sådan helt overordnet kan man vel sige, at der, som det tegner sig i øjeblikket, er to veje i dansk politik: enten at lade dem, som arbejder, beholde lidt mere til sig selv, eller give lidt flere penge til dem, der ikke arbejder. Balancen kan man selvfølgelig altid diskutere ved forhandlingsbordet, men jeg forventer trods alt, at dem, der ønsker at gøre noget for arbejderne, også kan se sig selv i et skulderklap til at give en gevinst til netop dem, der rent faktisk arbejder og holder samfundet i gang.

Hvis jeg skulle vælge imellem at give en økonomisk håndsrækning eksempelvis til den enlige mor – hun kunne hedde Annette, hun kunne også hedde noget andet – der er ved kassen i Netto eller i Brugsen, eller til en indvandrerfamilie, der er kommet til Danmark, og hvor begge ægtefæller er på kontanthjælp, så vælger jeg at støtte Bettina eller Annette, eller hvad det nu ellers er, de hedder, det arbejdende folk i Danmark.

Skåret ind til benet er det jo et valg, som man kan sige står imellem en lettelse til de lavtlønnede, der har bidraget til samfundet gennem en årrække, eller at øge kontanthjælpen til indvandrerfamilien, fjerne integrationsydelsen og kontanthjælpsloftet. Det er de to muligheder, der også er.

Tingene hænger også sammen. Hvis man laver en lavere skat, vil det være med til at give flere hænder, mere aktivitet. Vi lægger også op til at støtte en aktiekultur, der kan være med til at finansiere de små og mellemstore virksomheder. Det kan give mere innovation, det kan igen give mere effektivitet, det kan igen give flere indtægter på længere sigt.

Der er brug for hænder, hvis vores opsving både skal have lidt større flyvehøjde og lidt længere flyvelængde. Den største udfordring i øjeblikket er, at vi mangler hænder. Der er flaskehalse på arbejdsmarkedet, og at sænke skatten frem for at øge et i øvrigt i forvejen stort offentligt forbrug er i sig selv med til at dæmpe risikoen for, at netop flaskehalsene skal tage over og kvæle opsvinget.

De skattelettelser, som regeringen lægger op til, er ikke for de få. Det er for 2½ millioner danskere, som kan få glæde af det udspil, der ligger. Samtidig er det fortsat, selv efter en gennemførelse af det udspil, de bredeste skuldre, der selvfølgelig skal bære de tungeste byrder. I dag er det sådan, at hvis en, lad os sige en direktør med en løn på 1 mio. kr. betaler syv gange så meget som kassedamen med en løn på 215.000 kr., vil direktøren efter en reformgennemførelse stadig betale syv gange så meget som kassedamen. Det er også vigtigt at understrege, at der ikke går én krone fra den fælles velfærd til det, vi kalder den individuelle velfærd, altså til de skattelettelser, vi lægger op til.

Tværtimod bliver der også i 2018 afsat flere penge til kernevelfærden, herunder med de aftaler, der er lavet med kommunerne og regionerne og direkte på finansloven. Det er jo i modsætning til den tidligere regering, hvor der rent faktisk bliver fjernet penge fra kommuner og regioner for at finansiere bl.a. lettelse i topskatten og selskabsskatten. Bare lige for at nævne det, inden der er nogle, der svinger sig alt for højt op i træet.

Nogle har spurgt, hvordan vi kan tillade os at give skattelettelser, når der samtidig er eksempelvis kræftpatienter, som ikke får den rette behandling til tiden. Jeg vil insistere på at se Danmark i en sammenhæng. For at vi kan få en god kræftbehandling, skal der også være nogle, der tjener pengene til det først. Der skal være nogle, der arbejder. Det skal kunne betale sig at investere i danske arbejdspladser. Innovative virksomheder skal have kapital for netop at kunne styrke de muligheder og udviklinger, der skal være, eksempelvis til at sikre fremtidens medicinaludstyr. Lægerne skal kunne blive i Danmark og ønske at blive i Danmark frem for at tage til udlandet, hvor det efter sigende i nogle tilfælde er mere attraktivt.

Det går godt i Danmark, og det er bl.a. takket være forskellige reformer, som skiftende regeringer har lavet. Jeg tror, at det var den tidligere statsminister Helle Thorning-Schmidt, der ifølge hende selv var gået reformamok, og der blev lavet både topskattelettelser og lettelser af selskabsskat og beskæringer af kontanthjælpen, mens Socialdemokraterne sad for bordenden. Men som Socialdemokraternes eller for at være helt korrekt SF's hr. Jesper Petersen, som han var på det tidspunkt, i Jyllands-Posten 2012 i januar udtalte:

Uligheden bliver næppe mindre med skattereformen. Det er muligt, at det vil medføre en stigning i den økonomiske ulighed, men

jeg vil ikke betragte det som et nederlag, hvis det sker, for at de hårdtarbejdende, lavtlønnede danskere får mere i lønningsposen.

Jeg er meget enig med hr. Jesper Petersen anno 2012.

Kl. 13:05

For mig handler det ikke om tredje decimal på en Ginikoefficient eller procenter på forskellige regneeksempler eller en diskussion af diverse forudsætninger eller alt muligt andet spinsnak. Det handler ganske simpelt om at give en større gevinst til folk, der arbejder. Det handler om, at vi kan sikre danskernes tryghed ved at give politiet og forsvaret nogle bedre redskaber. Det handler om, at vi kan prioritere kernevelfærdsområderne som sundhed og ældreområdet både i dag og i morgen, men også om 5 og 10 år. Det handler om, at vi kan nedbringe vores underskud og skabe balance mellem indtægter og udgifter som et robust fundament for fremtidens velfærdssamfund.

Det handler om, at vi skal kunne have tillid til vores skattevæsen, ikke mindst når vi betaler en af verdens højeste skatter, også efter at vores reform måtte være blevet gennemført. Det handler om, at vi fortsat er et af verdens mest lige lande langt foran Sverige og Tyskland til eksempel. Det handler om, at vi fortsat også er internationalt engageret og bl.a. giver verdens bedste og mest effektive ulandsbistand, ikke mindst i nærområderne til konflikterne rundt om i verden.

Regeringens finanslovsforslag er vel uden sammenligning det bedste udspil til finanslov, der er set i år, og så vidt jeg ved, er det også det eneste. Jeg har godt noteret mig, at der her til morgen tilfældigvis er kommet et par sider, men det opfatter jeg mere som nogle overskrifter, end at det er et gennearbejdet oplæg til finanslov. Men jeg ser frem til forhandlingerne med dem, der vil være med. Den, der har evnen, har også pligten, og efter min opfattelse i særdeleshed pligten til at anerkende og belønne Bettina, Annette og alle de andre danskere, der er på arbejdsmarkedet, og sige tak for den indsats, de gør for det danske samfund.

Kl. 13:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til ordføreren. Vi går nu over til spørgerne, og den første spørger er hr. Morten Bødskov fra Socialdemokratiet. Det er en rigtig god idé, hvis man kan finde en mikrofon, så vi alle kan høre. Værsgo.

Kl. 13:07

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. I 2006 indgik et bredt flertal i Folketinget en historisk velfærdsaftale. Det gjorde vi, fordi vi ville fremtidssikre velfærdssamfundet. Vi sagde til dem, der var på vej på pension på daværende tidspunkt: Vi har brug for, I bliver lidt længere på arbejdsmarkedet. Så sagde vi samtidig til dem: Det har vi, for at vi kan fremtidssikre velfærdssamfundet. Og i den aftale, vi lavede, skrev vi alle sammen under på, at så ville vi dermed også have fremtidssikret finansieringen af det fremtidige velfærdssamfund. Ældre- og sygehusområdet blev nævnt som to specifikke områder.

Det finanslovsforslag, som regeringen nu har fremsat, indeholder en økonomisk politik, som betyder, at der, hvis det bliver vedtaget, bliver skåret ned på den grundlæggende velfærd. Synes ordføreren, at det finanslovsforslag, som man har fremsat her, lever op til de løfter, som vi gav hinanden håndslag på tilbage i 2006, om, at vi ville bede danskerne blive lidt længere på arbejdsmarkedet, mod at de havde sikkerhed for, at der var finansiering til den fremtidige velfærd?

Kl. 13:09

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:09

Kl. 13:12

Jacob Jensen (V):

Det ville være overraskende, hvis jeg svarede meget andet end det, jeg gør, og jeg er fuldstændig overbevist om, at det er rigtigt. Selvfølgelig skal vi kunne fremtidssikre vores velfærdssamfund, bl.a. med den reform, som vi står sammen om, og bl.a. med en stribe af andre reformer, som er blevet gennemført, også under Socialdemokratiets regering. Jeg nævnte selv skattereformen fra 2012 som et eksempel, hvor man jo også gik ind og tog et decideret, man kan sige omfordelingsbidrag – det kan man vel næsten kalde det – hvor man gik ind og skar ned på kontanthjælpen for til gengæld at kunne lette bl.a. på topskat og på selskabsskat.

Selvfølgelig skal der være det, og det er også derfor, at finanslovsforslaget netop lægger op til, at du får løftet på forskellige områder, herunder kernevelfærden, men hvor der samtidig med den anden hånd også er mulighed for, at vi kan fremtidssikre vores samfund ved at skabe rum for, at der er flere, der kommer i arbejde, at der også er penge til den individuelle velfærd, altså til Annette eller Bettina, eller hvad de hedder, som får lidt flere penge mellem hænderne. Så ja, det er absolut en del af velfærdsaftalen, som vi står inde for.

Kl. 13:10

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 13:10

Morten Bødskov (S):

Det finanslovsforslag, som regeringen her har fremsat, har det, der hedder en realvækst i det offentlige forbrug, hvis man trækker bl.a. forsvar og politi ud af det, altså hvis man ser på, hvad der sådan kunne gå til direkte velfærd, på 0,3 pct. Finansministeriet og andre, der fremlægger beregninger, siger, at hvis man bare skal leve nogenlunde i takt med at have den velfærd, vi har i dag, og lidt mere til måske, således at vi kan betale stigende medicinpriser og andet, så skal vi op på 0,6-0,7 stykker.

Nu stiller ordføreren jo op som spidskandidat for Venstre i Region Sjælland til regionsrådet – tillykke med det. Vil ordføreren i sin valgkamp virkelig stille sig op og sige, at hvis det finanslovsforslag, der her er fremsat, bliver vedtaget, så betyder det på ingen måde nogen forringelser for sundhedsområdet?

Kl. 13:11

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:11

Jacob Jensen (V):

Altså, jeg synes, det er noget mærkeligt noget at tale om sådan direkte velfærd – hvad er så indirekte velfærd? For mig at se hænger det her land sammen med alle de ting, vi gør på vores finanslov. Det handler selvfølgelig om de sundhedstilbud, vi kan give, det handler så sandelig da også om den tryghed, vi kan være med til at skabe for vores familier og for vores kære og vores kollegaer og alle andre i det her land, herunder også at sikre, at politiet og forsvaret har nogle midler og nogle muligheder. I forhold til det der med at sige, at nu isolerer vi lige politi og forsvar, for det er ikke sådan rigtig velfærd, eller for den sags skyld, at Annette eller Bettina ved kassen i Køge, eller hvor det var henne i eksemplet fra før, kan få lov til at have en ekstra ferie eller tage en tur i Tivoli for de ekstra 5.000 kr., hun kan få lov at beholde fra sin arbejdsindkomst, vil jeg sige, at det i vores optik også er velfærd, hr. Morten Bødskov.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. René Christensen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:12

René Christensen (DF):

Tak for det, formand, og tak for ordførertalen. Jeg vil lige skifte emne lidt. Der bliver jo talt rigtig meget om skat, velfærd og alle de her ting, men en ting, som jo også fylder noget, er uddannelse. Og når man sådan læser lidt i pressen, kan jeg ikke helt finde ud af, hvor Venstre står henne med hensyn til erhvervsskolerne. Der har i hvert fald været lidt forskellige udmeldinger. Det er jo sådan, at der er lagt sådan et produktivitetskrav på 2 pct. ned over erhvervsskolerne. Samtidig må man erkende, at den erhvervsskolereform, der er lavet, og som vi sådan set bakker op om – altså det her 02 plus 02-krav – også har gjort, at erhvervsskolerne står i en situation, hvor deres potentiale med hensyn til elever er markant forringet. Derfor er der færre kunder i butikken, samtidig med at man også skal leve op til et 2-procentskrav.

Så er mit spørgsmål til ordføreren egentlig bare: Hvordan ser ordføreren på, at vi i forbindelse med den her finanslov, ligesom vi gjorde det sidste år, får løst den udfordring, som erhvervsskolerne står over for? Det drejer sig om 150 mio. kr.

Kl. 13:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:13

Jacob Jensen (V):

Men det er rigtigt, som hr. René Christensen henviser til, at erhvervsskolerne har været bedre stillet end andre uddannelsesinstitutioner i de senere finanslove; det har de, bl.a. fordi man, hvilket vi også har været fælles om, har kunnet tilføre de 150 mio. kr. Men det er jo så, kan man sige, primært gået til at opdatere det udstyr og de redskaber, man bruger, og det er jo ikke udstyr eller redskaber, der så forsvinder i 2018; det bedre udstyr og den kvalitet, der ligger i det, er der jo stadig væk.

Derudover kan man sige, at pengene også følger med, så i takt med at der forhåbentlig også i de kommende år kommer flere ind på erhvervsskolerne, følger der også penge med. Vi har kunnet se, at under den tidligere regering – det er ikke, fordi jeg vil pege fingre, men det var tilfældigvis under den tidligere regering – faldt antallet, der søgte erhvervsskolerne. Det fik vi så af forskellige årsager bremset, som én ting. Derudover har man så også i trepartsaftalen fået lavet en god aftale om, at man vil sikre 8.000-10.000 ekstra praktikpladser frem mod 2025, hvilket jo også er med til at give mulighed for at understøtte, at der vil være en aktivitet på erhvervsskolerne. Og med aktivitet følger også midlerne, så det er jeg helt tryk ved.

Kl. 13:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 13:14

René Christensen (DF):

Jamen tak for svaret. Jeg skal bare lige forstå det helt rigtigt: Vil det sige, at ordføreren ikke mener, at der er tale om en udfordring, når man oplever et fald i tilstrømningen af elever, altså at pengestrømmen til undervisning bliver mindre, fordi der simpelt hen er færre unge, der vælger en erhvervsskole, samtidig med at der er lagt et produktivitetskrav ned over? Og så er det jo fuldstændig rigtigt, at de penge, der blev sendt ud sidste år, og som Dansk Folkeparti også var en del af, bl.a. var målrettet til, at når man kommer på en erhvervs-

skole og er i sit skoleforløb, så oplever man også en kulisse, som ligner en rigtig virksomhed, også i forhold til de nyeste apparater osv.

Men det er vel ikke en blank afvisning af, at man kan se på, hvordan man eventuelt kan være med til at understøtte erhvervsskolerne, fordi de står i det her vakuum, indtil de får et større rekrutteringsgrundlag, altså flere unge, der vælger en erhvervsskole?

Kl. 13:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:14

Jacob Jensen (V):

Nej, jeg skal jo overhovedet ikke stå og blankt afvise noget. Jeg forholder mig selvfølgelig både til det, vi i fællesskab har gjort for erhvervsskolerne, den situation, som de har været i, det, der er gjort for at sikre, at der også kommer flere unge ind på erhvervsskolerne, og også det, at vi i øvrigt i modsætning til tidligere rent faktisk har sat en målsætning om det, plus de ting, jeg nævnte før, om, at vi i trepartsforhandlingerne har sikret praktikpladser.

Det skulle alt sammen gerne munde ud i, at der rent faktisk kommer flere, altså mere søgning på erhvervsskolerne. Og med aktiviteterne følger midlerne så også med. Men lad os da endelig diskutere, hvilke muligheder der er, for det handler, som jeg ser det, og som jeg også hørte hr. René Christensen sige det i sit indlæg – i øvrigt meget fint – ikke kun om at få brugt flest mulige penge. Det handler også – som en del af den samlede pakke – om den kvalitet, der er, og om de krav, man stiller til de unge, som kommer ind på skolen.

Kl. 13:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten.

Kl. 13:15

Pelle Dragsted (EL):

Først og fremmest vil jeg sige tak til ordføreren for overhovedet at være til stede, som øjensynligt det eneste medlem af Venstres folketingsgruppe, bortset fra ministeren. Jeg kan forstå, at der er blevet lagt en reception for en minister på samme tidspunkt som finanslovsdebatten. Det synes jeg egentlig er lidt ærgerligt, da vi så ikke kan have en debat sammen. Men lad os gå til spørgsmålet.

Det, jeg spørger om, er: Hvem skal betale regningen? Hvem er det, pengene skal tages fra, når man vil lave de her sænkelse af skatten, som jeg primært, i hvert fald når vi ser på kroner og øre, tilgodeser dem, der har mest? Vi kan så se i udspillet, at man vil finde 5¼ mia. kr. ved det, man kalder justeringer – justeringer – af overførslerne, og det er ti gange så meget som kontanthjælpsloftet, som ramte 40.000 børn. Og hvis vi ganger det ud på antallet af folkepensionister, er det 5.000 kr., som hver folkepensionist skal aflevere. Men regeringen vil jo ikke fortælle, hvem det er, der skal aflevere de penge. Man snakker om børnepenge og optjeningsprincipper. Men alle, der har den mindste indsigt i offentlig økonomi, ved jo godt, at der finder man ikke 5 mia. kr.

Så mit spørgsmål er egentlig ganske enkelt: Hvem er det, der skal betale? Kan ordføreren garantere, at det ikke bliver folkepensionisterne, de studerende, eller mennesker ramt af sygdom og arbejdsløshed, der skal betale regningen for de her skatterabat?

Kl. 13:17

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Jacob Jensen (V):

Jeg kan i hvert fald sige, at vi ikke i vores udspil har nogen planer om at sænke nogen ydelser. Men vi har planer om, forslag til og tanker omkring nogle ting. Nu nævner ordføreren bl.a. børnechecken. Jeg synes, det er rimeligt at gå ind i og kigge på, om der skal være et loft over den i forhold til, hvor mange børn man har. Det synes jeg. Og når jeg kigger rundt i salen, kan jeg se, at der er andre, der har den samme opfattelse, og det er et flertal, tror jeg. Spørgsmålet er så bare, hvor det snit skal ligge.

Omvendt kan jeg jo spørge Enhedslisten: Er det fuldstændig lige meget, hvor mange børn man har, og at man stadig væk kan få fuld børnecheck hele vejen igennem? Er det okay, eller kunne man måske også der gå ind og sige: Der er nok nogle, der har et større behov end andre? Det er bare et af elementerne.

Vi har peget på nogle områder i forhold til det her, og det er optjeningsprincipperne, deltagerbetaling for danskundervisning og så i den sammenhæng også et loft over, hvor mange børn man kan få børnecheck til. Det er dog mere, end man kan høre kommer fra Enhedslisten, der ikke selv har nogen finansieringsforslag, men bare taler om flere penge.

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:18

Pelle Dragsted (EL):

Det er det rene vrøvl. Man kan ikke finde et forslag fra Enhedslisten, som ikke er fuldt finansieret. Men ordføreren svarer udenom. For jeg hørte godt det om børnechecken og optjeningsprincipperne. Men jeg kender godt hr. Jacob Jensen og ved, at han også kender til offentlig økonomi. Og jeg ved også, at ordføreren godt ved, at 5 mia. kr. finder man altså ikke på de tre poster; ikke med de ting, der har været nævnt.

Så hvem er det, der skal betale? Det er de store grupper, man skal have fingrene ned i lommen på, hvis de her 5 mia. kr. skal findes. Det er de studerende, folkepensionisterne og førtidspensionisterne. Eller kan vi i dag få en garanti fra Venstres ordfører for, at de grupper, jeg lige har nævnt, ikke kommer til at betale for lavere skat for menneske med høje indkomster?

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:18

Jacob Jensen (V):

Jeg kan i hvert fald garantere, at vi ikke kommer til at lave en skatte-reform som den, som blev lavet under den regering, som hr. Pelle Dragsteds parti støttede, hvor man gik ind og skar i kontanthjælpen, samtidig med at man lettede topskat og selskabsskat. Vi har ikke noget imod lettelse i topskat eller selskabsskat, men det er bare ikke noget, vi gør med det her udspil. Det gør vi ikke. Så jeg synes måske, at det lidt vender den tunge ende nedad, når hr. Pelle Dragsted står og spørger os om, hvad vi vil gøre.

Vi har peget på forskellige emner, og det er rigtigt, at en del af det, er noget, der, som det også bliver sagt, er noget, som kaldes en justering af overførselsindkomsterne. Og her giver vi som eksempel, at der er forskellige optjeningsprincipper, og det er f.eks. børnechecken, altså i forhold til, hvor mange børn man kan få det til. Så der er de eksempler på det, og hr. René Christensen var selv inde på, at optjeningsprincipperne er noget af det, som han også ser som no-

get, man kan kigge på. Så det vil vi gerne tale med Dansk Folkeparti om under finanslovsforhandlingerne.

Kl. 13:19

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Josephine Fock, Alternativet.

Kl. 13:19

Josephine Fock (ALT):

Tak til ordføreren for talen. Det, jeg godt vil spørge ind til, er om det, som det tegner til at regeringen vil droppe, nemlig den fortsatte bevilling til det grønne nationalregnskab. Så jeg vil egentlig gerne spørge ind til, hvorfor det er, at regeringen ikke mener, at det er vigtigt at fortsætte med at have det.

Kl. 13:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:20

Jacob Jensen (V):

Altså, vi synes, at den grønne omstilling, som Danmark er førende nation på, skal vi selvfølgelig holde fast i, og det er der også enighed om. Men der er så forskellige midler til at nå det. Vi har gjort forskellige tiltag. Der er også i finanslovsforslaget afsat midler til det, vi kalder en grøn pulje, så der kan være andre forslag, som kan bringes i anvendelse. Men også her kræver det selvfølgelig, at vi prioriterer de ting, der er mulige, og som vi synes er nyttige. Det her er så en af de ting, som vi vurderer man kan få flere penge for, ved at man gør det på en anden måde.

Kl. 13:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:20

Josephine Fock (ALT):

Altså, det undrer mig jo bare, at fru Anni Matthiesen, Venstre, har været ude og tale for, at det var et rigtig godt middel, for man ved jo også, at det, vi måler på, vægter vi.

Men lad mig så fortsætte med et andet spørgsmål, for noget af det i regeringens finanslovudspil, Alternativet i virkeligheden også har kigget på, er, hvilken betydning klimakonsekvenserne vil få for finansloven, altså, hvor meget ekstra CO₂ der som konsekvens af den her finanslov udledes i forbindelse med udbygningen af den fynske motorvej E45 og beskæringen af DSB.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre – og nu er jeg med på, at finansordføreren ikke er specialist på det område – om det er noget, regeringen agter at svare os på, og om regeringen vil konsekvensberegne finansloven i forhold til CO₂-udslip.

Kl. 13:21

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:21

Jacob Jensen (V):

Jeg er altså helt sikker på, at hvis fru Josephine Fock stiller et konkret spørgsmål, er jeg også med på, at Finansministeriet givetvis vil være parat til at regne på, hvad der kan regnes på, og også give de svar, der skal gives. Men jeg vil bare fastholde, at vi også ser de her ting. Nu nævner fru Josephine Fock bl.a. udvidelsen af motorvejen over Vestfyn. Jamen det er en del af det at skabe aktivitet i det her samfund, at man ikke holder i kø motorvejene, og at man kan komme frem, at der er mobilitet, og det kan så godt være, at det koster

noget i et andet regnskab på CO₂-kontoen, men jeg vil sige, at vi bare har den ambition, at der skal være plads til, at man også kan komme rundt i det her land.

Det er også mit indtryk, at der er forskellige andre partier, herunder Socialdemokratiet, som er af den samme opfattelse; det hører jeg i hvert fald, når jeg lytter til lokale borgmestre rundtomkring i landet, det kan være i Næstved, det kan være i Kalundborg, det kan være i Østjylland, det kan være mange steder. Der er mange, der ønsker den mobilitet. Og ja, det er klart, at det vil blive bedre med mere plads på vejene, men det vil også gøre, at vi kan komme hurtigere frem, for vi skal ikke holde i kø, og det er også en samfundsgevinst, som vi kan omsætte på anden vis til det, som vi ønsker.

Kl. 13:22

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Den næste spørger er hr. Martin Lidegaard fra Radikale Venstre.

Kl. 13:22

Martin Lidegaard (RV):

Tak. Måske vil jeg bare gerne i al venlighed bede ordføreren bekræfte, at det er godt 70 pct. af nydanskerne her i Danmark, der ikke er på overførselsindkomst. Det tilsvarende tal for gammeldanskere, om jeg så må sige, er 80 pct. Man kunne godt få det indtryk af ordførers tale, at alle indvandrere er på overførselsindkomst, mens danskernes ikke er. Men det var egentlig ikke mit ærinde.

Mit ærinde er et mere præcist spørgsmål: Vi er jo enige i, at økonomien og tiden kalder på nogle skattelettelser. Men det, som regeringen lægger frem, giver en meget lille effekt på arbejdsudbuddet, i forhold til hvor mange penge man bruger. Faktisk gav den aftale, vi lavede i vores regeringstid, og som Lars Løkke Rasmussen kaldte for en lille fin aftale, mere for et betydeligt mindre beløb, end den her aftale gør.

Den her aftale kunne man kalde for en stor ufin pakke, fordi man klatter penge væk på registreringsafgiftsned sættelser, frie mobiltelefoner og andre ting, som ikke lige så målrettet giver lige præcis de flere mennesker, der kan tage fat på arbejdsmarkedet. Og så er den ovenikøbet finansieret ved at låne af vores børn, og den er finansieret ved at skære ned på uddannelse og alt det, der skal skaffe os kvalificeret arbejdskraft på lidt længere sigt.

Kunne Venstre ikke se sig selv i en anden pakke, der stadig væk lettede skatten socialt balanceret på arbejde, men som var finansieret på en ordentlig måde og på en måde, så der rent faktisk skete noget alvorligt med arbejdsudbuddet?

Kl. 13:24

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:24

Jacob Jensen (V):

Jeg takker sådan set for spørgsmålet og er egentlig også glad for, at Martin Lidegaard netop nævner den balance, der selvfølgelig også er i skattepolitikken. For hvis man udelukkende havde det sigte at øge arbejdsudbuddet og ikke så på nogen sociale profiler eller noget som helst andet, så har jeg i hvert fald hørt økonomer sige – givetvis også set i Finansministeriets beregning, uden at jeg lige kan sætte fingeren på, hvilket notat det drejer sig om – at så skulle man tage topskatten og starte fra den side af. Det er det, der ville give det største arbejdsudbud.

Det var givetvis også derfor, at Martin Lidegaard sammen med Socialdemokratiet lavede den reform netop med det sigte at lette på topskatten – godt nok finansieret ved at beskære kontanthjælpen, men alligevel for at øge arbejdsudbuddet. Hvis det var det eneste sigte, skulle man have gjort sådan. Men vi har bare i al beskedenhed et mere balanceret sigte med vores skattepolitik. Vi har talt om den

lavtlønnede, der sidder ved kassen i brugsen i Køge eller andre steder, og vi mener sådan set, det er fornuftigt og også retfærdigt, at de får en større gevinst, at de simpelt hen kan beholde flere af deres egne selvtjente penge, end de gør i dag, og at vi derved gør forskellen mellem arbejde og ikkearbejde en anelse større.

Kl. 13:25

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:25

Martin Lidegaard (RV):

Vi står meget gerne på mål for de reformer, vi lavede, hvor vi også gik efter at få flere i bunden i arbejde. Og vi ønsker også at have et helt klart større fokus i bunden end i toppen, fordi vi anser det for vigtigere at få flere med ind på arbejdsmarkedet, end at dem, der allerede er der, arbejder mere. Men det ændrer altså ikke på, at når man klatter pengene væk på registreringsafgiftsned sættelser eller på at lette skatten for de største biler, er der ikke noget særligt socialt afbalanceret i det, og det er i hvert fald ikke den mest effektive måde at øge arbejdsudbuddet på – da slet ikke, hvis det handler om at få folk i bunden til at komme ind på arbejdsmarkedet.

Så prøv lige igen: Kunne man forestille sig en pakke, der var mere målrettet det, dansk økonomi har brug for, og som ikke var finansieret ved at skære ned på uddannelse og låne af vores børn, men ved at lave reformer?

Kl. 13:26

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:26

Jacob Jensen (V):

Jamen jeg ved ikke, hvad det er, hr. Martin Lidegaard refererer til i forhold til at skære ned på uddannelserne. Altså, hele folkeskoleniveauet, grundskoleniveauet, er jo et kommunalt anliggende, og som jeg nævnte i min indledning, har kommunerne et større råderum til næste år, end de havde sidste år, jævnfør den kommuneaftale, der er lavet. Så der kan man jo passende prioritere det i den kommunale valgkamp, hvis man synes, der er behov for det lige præcis i ens egen kommune.

I forhold til de videregående uddannelser og forskningsområdet i det hele taget kan man jo også der se, hvordan man kan bruge midlerne både mere effektivt og med en bedre prioritering. Jeg hører i hvert fald om forskellige uddannelses typer, som jeg har meget svært ved at se lige præcis være specielt velegnede til at skabe yderligere vækst i det danske samfund. Og på den måde er der jo også muligheder både teknologisk, men også prioriteringsmæssigt for at få en større kvalitet. Det handler ikke kun om midler, hr. Martin Lidegaard, det handler også om måden, man bruger midlerne på.

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Lisbeth Bech Poulsen, SF.

Kl. 13:27

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Jeg vil gerne spørge lidt ind til det her med børnechecken, altså som er blevet skåret ned for det tredje barn og fjernet for det fjerde barn. Vil Venstres ordfører ikke fortælle lidt om regeringens planer på det her område? For vi havde jo også den her diskussion sidste år. Der fik vi nogle klokkeklare tal, og de har trods alt ikke ændret sig det seneste år. Og de kommuner, som vi kan se vil blive hårdest ramt af det her, er jo Ringkøbing-Skjern, Herning, Favrskov, Skive, Tønder, Holstebro, Billund, Viborg, Lemvig, og jeg kunne blive ved.

Der er et fuldstændig klokkeklart billede, når man kigger på danmarkskortet, af, at det er Vestdanmark, der bliver ramt, det er landdistrikterne, der bliver ramt, og der får folk flere børn. Det kan godt være, at Venstre ikke kan lide det, men det er altså de her steder, hvor folk har børnefamilier med tre og fire børn.

Det her betyder rigtig meget for familiernes økonomi, og så er det et lige lovlig frækt nok svar at sige, at så kan man lade være med at få så mange børn. Det er da rigtig godt, at der bliver født børn i det her land.

Kl. 13:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:28

Jacob Jensen (V):

Det sidste har jeg i hvert fald aldrig sagt, og jeg er i øvrigt en af dem, der selv har tre børn, så jeg bliver vel også et eller andet sted ramt, går jeg ud fra. Men det klarer vi jo nok.

Nej, jeg håber simpelt hen ikke, at der er nogen i det her land – og det tror jeg heller ikke der er, men det lyder lidt sådan på debatten – der mener, at man får børnene, fordi man også kan få en børnecheck. Selvfølgelig gør man ikke det. Det er et bidrag i forhold til de udgifter, der selvfølgelig er forbundet med børnene, så det kan løbe rundt.

Men jeg må modsat spørge, om SF slet ikke har noget ønske om, at der skal være en eller anden form for loft for, hvor mange børn man kan få børnecheck til. Altså, er det lige meget, om man har fem børn eller ti børn eller noget andet? Er der ikke et eller andet sted, hvor man også fra SF's side vil sige, at nej, nu er der nok noget synergi dér? Det er f.eks. ikke nødvendigt, at man skal købe en ny barnevogn til hvert eneste barn. Det kunne godt være, at der var lidt at hente der. Jeg ved det ikke, men det kan være, at fru Lisbeth Bech Poulsen kunne løfte lidt af sløret for det.

Kl. 13:29

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:29

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Der er altså for det første ikke ret mange børnefamilier i de her kommuner, hvor gennemsnitsindkomsten er den samme som et folketingsmedlems. For det andet vil jeg sige, at hvis du får tre eller fire børn, køber du jo ikke en ny barnevogn til hvert eneste barn. Det her er simpelt hen ikke rimeligt. Det er også de her steder i landet, hvor der er blevet skåret ned på en masse andre ting. Det her er familier, der ikke ligger i den højeste ende af indkomstskalaen. Der er blevet lavet masser af undersøgelser om det her. Men man prøver at flytte debatten hen til at dreje sig om, at det sikkert er nogle, der har et fremmedklingende navn, der får de her børn. Det er 95.000 danske familier, der bliver ramt. Det er en overførsel fra det rigeste Østdanmark til Vestdanmark. Hvordan hænger det sammen med regeringens ønske om et Danmark i balance? Det er jo geografisk hamrende skævt.

Kl. 13:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:30

Jacob Jensen (V):

Jamen jeg skal ikke gøre mig klog på – men det kan fru Lisbeth Bech Poulsen så fortælle mig – hvor lige præcis geografien er i det. Det her er et forslag, der er geografiblandt set med vores briller. Det

handler om, hvad der er rimeligt, og hvordan vi kan få tingene til at hænge sammen. Og jeg hørte ikke – men det er måske heller ikke rimeligt, at fru Lisbeth Bech Poulsen i sine spørgsmål skal give et svar til mig; det kan jeg så selv spørge om senere – om ikke der skulle være et eller andet loft for, hvor mange det skal gælde. Vi har jo selv hørt eksemplerne på familier, der havde, jeg tror, det var otte, ni, ti børn. Og det hørte jeg, i hvert fald på det tidspunkt, en enorm forargelse over herinde: Det kan ikke være rigtigt, at vi skal finansiere så meget børnecheck til den slags familier. Derfor er det bare, at vi forsøger at lægge et loft ind et eller andet sted med det her forslag.

Så vil jeg sige, i forhold til at det er geografisk skævt, at der insisterer jeg på igen at se politikken i en sammenhæng. Det her er ét element, men der er så sandelig rigtig, rigtig mange andre elementer, som vi har ført frem – udflytning af arbejdspladser, landbrugspakke, og hvad det hedder alt sammen, som jo understøtter udviklingen i landbrugssegmentet – ja, både i landbrugssegmentet, men også i landdistriktssegmentet, som fru Lisbeth Bech Poulsen her henviser til. Tingene skal ses i en sammenhæng og ikke bare isoleret set som en silo.

Kl. 13:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det hr. Peter Hummelgaard Thomsen fra Socialdemokratiet, og efter ham er det fru Lea Wermelin. Det er som en servicemeddelelse, så man kan nå at komme over til mikrofonen. Værsgo til hr. Peter Hummelgaard Thomsen.

Kl. 13:31

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det. Nu var hr. Morten Bødskov jo inde på det historiske med velfærdsforliget tidligere, og jeg kunne sådan set bare tilføje til det, at man jo i virkeligheden brød den samme type løfte til vælgerne, da den daværende og også nuværende statsminister Lars Løkke Rasmussen valgte at stille danskerne i udsigt, at hvis vi langsomt gradvis udfasede og afskaffede efterlønnen, var det også med det henblik at kunne finansiere fremtidens velfærd. I den nytårstale, hvor statsministeren på det tidspunkt lancerer, at vi nu skal afskaffe efterlønnen, siger han jo, at vi skal have et robust grundlag for hele tiden at udvikle vores velfærd.

Vil ordføreren ikke medgive, at præmisserne både for velfærdsforliget dengang i 2006 og for den sags skyld også for, da man selv i 2011 vælger gradvis at udfase efterlønnen, hele tiden har været, at man har stillet danskerne i udsigt, at man gjorde det med henblik på at kunne fremtidssikre finansieringen af velfærdssamfundet?

Kl. 13:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:32

Jacob Jensen (V):

Men det er under den falske præmis, at der så er sat mindre af på den her finanslov – mindre til den fælles velfærd. For jeg forstår, at Socialdemokratiet har en definition af velfærd som det, der er den fælles velfærd. Det er ikke noget med, hvad den enkelte familie må beholde til sig selv, eller hvordan den må have mulighed for at købe en lille bil eller tage på en lille ferie eller tage i Tivoli – nej, det er ikke velfærd. Jeg forstod også på hr. Morten Bødskov, at det at sikre tryk og sikkerhed i vores gader med politi og forsvar heller ikke sådan direkte var velfærd, det var noget individuelt, noget andet noget.

Vi ser samfundet som et hele, og den velfærdsaftale, som der blev lavet, herunder også de skatteaftaler, vi indgik sammen under den tidligere regering, er jo selvfølgelig med til, og det har jeg også kvitteret for over for skiftende regeringer, at sikre, at vi også fremadrettet kan have nogle muligheder og fremadrettet kan øge det of-

fentlige budget. For det offentlige budget bliver jo som bekendt øget, det bliver ikke skåret ned.

Kl. 13:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 13:33

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Jeg er helt med på, at der er et sprogligt sådan badutspring for tiden for at forsøge at gøre velfærd til noget andet, end det vi jo i hvert fald i årtier, måske endda i et halvt århundrede har betragtet det som i det land her. Fred være med det. Men når vi snakker om det offentlige forbrug, hvor Finansministeriet forudsætter, at det offentlige forbrug, for at man kan følge med den demografiske udvikling, skal stige med 0,7 pct., og når man har lagt op til, at det næste år skal stige 0,5 pct. og fremadrettet 0,3 pct., vil ordføreren så ikke medgive, at det vil føre til besparelser, og vil ordføreren ikke medgive, at det vil føre til en ringere sundhedsbehandling i lige præcis den region, han selv stiller op som regionsrådsformand i?

Kl. 13:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:34

Jacob Jensen (V):

Nej, det ved jeg ikke medgive, for igen, som vi har været inde på flere gange: Penge er ikke alt. Jeg tror – det var, da hr. Bjarne Corydon sad i finansministerstolen – at selv hr. Bjarne Corydon havde et budskab om, at man kunne modernisere den offentlige sektor for, var det vist, 12 mia. kr. Jeg tror faktisk, det svarede nogenlunde lige præcis til det demografiske træk på det tidspunkt. Så selvfølgelig kan man da hele tiden se en udvikling. Der er da ny teknologi, der udvikler sig. Der er da hele tiden nye muligheder, nye arbejdsmetoder, nye strukturer. Der er da mange ting, der hele tiden udvikler sig. Jeg har da ikke en forestilling om, at den menneskelige formåen har toppet præcis i dag. Det har den da ikke i dag.

Men vi giver et moderat løft, samtidig med at vi også sikrer, at der kommer balance mellem indtægter og udgifter, som jo også er en del af fundamentet for et fremtidigt velfærdssamfund. Derfor skal de ting jo også være i balance, så jeg medgiver ikke det, den præmis, der bliver stillet op, siger, og jeg vil insistere på at tale om velfærd i bred forstand – også den velfærd, som Annette, der sidder ved kassen i Brugsen i Køge, kan få ved at beholde 5.000 kr. mere til sig selv og sin familie.

Kl. 13:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det fru Lea Wermelin, og efter hende er det fru Eva Flyvholm.

Kl. 13:35

Lea Wermelin (S):

Ja, det er godt nok en lidt bemærkelsesværdig øvelse, som Venstre her er ude i. Men jeg vil nu erklære mig enig i det, som ordføreren startede med at sige, nemlig at der er to veje i dansk politik i forhold til, hvad vi gerne vil. For det er det jo rigtigt nok at der er. Men det er bare ikke de to veje, som ordføreren skitserer, for der er jo en forskel mellem, om man bruger pengene på skattelettelser, eller om man bruger dem på velfærd. Man kan ikke bruge de penge mere end én gang, og det går jeg sådan set også ud fra at ordføreren trods alt vil være enig med mig i. Men der har været lidt forvirring om, hvem der så får noget ud af det finanslovsforslag, som ordføreren parti lægger ryg til. For statsministeren og ordføreren selv gør sig jo utrolig stor umage med at tale om den her kassedame eller HK'eren, som

skulle få rigtig meget ud af det her udspil. Men nu er der jo blevet regnet på det efterfølgende, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at få ordføreren til at bekræfte, at det udspil, der ligger, tilgodeser direktøren med en årlig indtægt på 1 mio. kr. mere end en gennemsnitlig HK'er, og det er altså både i kroner og øre og relativt. Det synes jeg ville være rart at få på plads en gang for alle her i dag.

Kl. 13:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:36

Jacob Jensen (V):

Nu er det bare mig, der har refereret til hr. Benny Engelbrechts udmærkede eksempel med Annette fra kassen i Brugsen i Køge, men det skal ikke skille os ad. Jeg kan i hvert fald bekræfte, at det skatteudspil, som vi har lagt frem, giver mere til den lavtlønnede medarbejder, HK'eren, kassemedarbejderen, eller hvem det er, end det, som Socialdemokratiet lægger frem. Det giver mere til dem, der så kan beholde lidt flere penge til sig selv. Vi giver 5.000 kr. til den lavtlønnede. Socialdemokratiet ønsker, at de skal have 0 mere. Det synes vi selvfølgelig er en fair diskussion. Vi mener så til gengæld også, der er plads til det, og det er også rimeligt. Det giver i øvrigt også en beskæftigelsesfremgang eller et arbejdsudbud, om end ikke så meget som hr. Martin Lidegaard gerne ønskede sig, for så skulle man have fjernet topskatten, som den daværende S-regering var i gang med. Men vi mener, at der er en balance i de her ting, så det både er rimeligt og også socialt afbalanceret.

Kl. 13:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:37

Lea Wermelin (S):

Men lad os nu lige holde fast i det spørgsmål, som jeg stillede ordføreren. For ordføreren kan have alle mulige holdninger til Socialdemokratiets politik, og det er helt fair, og der har også været en hel time, hvor man har kunnet spørge vores ordfører. Men nu spørger jeg helt konkret Venstres ordfører, fordi statsministeren jo var ude at sige, at HK'eren får mest ud af det her. Og nu har vi fået nogle tal på bordet, som viser, at det simpelt hen ikke passer. Direktøren får mere ud af det, både i kroner og øre og relativt, og det er faktisk det, som jeg spørger ordføreren om. For det er jo fair nok, at Venstre gerne vil lægge ryg til en skattereform, som er socialt skæv – den er også geografisk skæv – men jeg synes, det vil være på sin plads, hvis man så også vil anerkende det fra talerstolen.

Kl. 13:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:38

Jacob Jensen (V):

Jeg tror, det var hr. Karsten Hønge fra SF, der på et tidspunkt meget klogt udtalte – han siger mange kloge ting, i hvert fald en gang imellem – at man ikke kan betale med procenter, men man kan betale med kroner og øre, og det er jo rigtigt. Derfor er det jo afgørende for den lavtlønnede, at man rent faktisk får noget mere til sig selv, som man så kan betale med, hvis man ønsker en ferie, en tur i Tivoli, en lille bil, eller hvad det nu kunne være, og det får man med det her skatteudspil.

Jeg vil så sige, at en del af skatteudspillet jo sådan set netop er – og det burde ordføreren her jo være glad for – en fremrykning af den reform, som vi var fælles om, nemlig det element, hvor man gør no-

get ved topskatten. Det fremrykker vi så gennemførelsen af. Det er altså en socialdemokratisk reform, som vi nu forsøger at fremrykke i et højere tempo. Det burde da ligge lige til højrebænet at skrive under på fra Socialdemokratiets side.

Kl. 13:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det fru Eva Flyvholm fra Enhedslisten, og efter hende er det hr. Benny Engelbrecht fra Socialdemokratiet.

Kl. 13:39

Eva Flyvholm (EL):

Tak. Jeg vil gerne høre, hvorfor regeringen fortsætter med de meget store milliardnedskæringer på uddannelse, der er i det her finanslovsforslag. Jeg synes, at vi i de senere år har kunnet se, at der er blevet lukket skoler og uddannelsesinstitutioner rundtomkring, at der er blevet fyret lærere og undervisere, og at kvaliteten af uddannelserne simpelt hen daler. Det bliver bare værre, hvis regeringen fortsætter de her nedskæringer. Det er næsten 15 mia. kr., der i alt kommer til at forsvinde fra uddannelsesområdet.

Det er sindssygt mange penge, og derfor vil jeg gerne høre, hvorfor regeringen ikke vil investere i uddannelse, som jo helt grundlæggende er til gavn for os alle sammen.

Kl. 13:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:39

Jacob Jensen (V):

Jeg synes, det sådan lidt er en diskussion om marginaler, hvad det selvfølgelig også hurtigt bliver: Hvem vil investere mest? Hvem vil sætte flest penge af? Hvem vil gøre mest i forhold til at bruge penge?

Vi har tidligere bl.a. friholdt erhvervsskolerne fra omprioriseringsbidraget. Det er så en del af den samlede offentlige sektor, kan man sige, hvor man nu kan se, at der også er muligheder for at gøre tingene anderledes og bedre. Vi kan også se, at der tidligere har været et fald – og nu nævner jeg bare erhvervsskolerne som et eksempel – i aktiviteten, altså færre elever. Det har vi fået bremsset. Vi er også gået ind og har stillet krav til dem, der skal ind på skolerne, for simpelt hen at sikre kvaliteten. Vi har også været inde og give 150 mio. kr., det nævnte hr. René Christensen også før, i forhold til at opdatere på maskiner og redskaber.

Altså, det handler jo ikke kun om at se på, hvad der lige præcis er i kroner og øre. Det handler også om den kvalitet og de rammer, man stiller op for skolerne. Og hvis det medfører flere elever på f.eks. erhvervsskolerne, hvad jeg håber på, altså med den indgåede trepartsaftale om flere praktikpladser, så følger der selvfølgelig også penge med.

Kl. 13:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:41

Eva Flyvholm (EL):

Jeg synes helt ærligt, at det er vanvittigt at tale om marginaler, når man år efter år skærer 2 pct. på hver eneste uddannelse. Der er tale om sindssygt mange penge, og jeg tror, at alle andre end regeringen kan se, at vi står med et kæmpestort problem her.

Senest har Dansk Erhverv været ude og bede regeringen om at stoppe de her nedskæringer, og Dansk Industri siger, at man skal stoppe nedskæringerne. Og i forhold til de store innovative virksomheder, som ordføreren selv nævnte i sin tale, f.eks. Novo Nordisk,

kan vi se, at de beder regeringen om at stoppe de her nedskæringer, og det gør fagbevægelsen også. Alle aktører på området siger, at den er gal. Jeg vil gerne høre, hvorfor regeringen går stik imod de anbefalinger.

Kl. 13:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:41

Jacob Jensen (V):

Selvfølgelig er der tale om midler. Hvis det bare var peanuts, så ville vi jo ikke gøre det. Det er jeg da helt enig med spørgeren fra Enhedslisten i.

Men ser man det i forhold til det store, samlede budget, og det gør jeg, vil jeg sige, at ud fra den betragtning handler det altså også om, at det er noget med marginaler, når vi taler om 0,3 pct. eller 0,5 pct. For mig er det ikke afgørende, det er ikke et kapløb om at få sat fleste penge af, for det løb kan vi aldrig vinde i den borgerlige lejr. Hver eneste gang vi sætter en milliard af, kommer der nok et ønske om, at det skulle have været to, og havde vi afsat to milliarder, skulle det nok have været tre.

Så vi er fokuseret på at sige: Hvilken kvalitet og hvilke rammer kan vi sætte op for bl.a. uddannelsesområdet, så vi kan prioritere inden for uddannelsesområdet og se, at vi kan få mere ud af pengene – og også sørge for, at de uddannede kommer ud i noget relevant arbejde efterfølgende og ikke ud til arbejdsløshed.

Kl. 13:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det hr. Benny Engelbrecht fra Socialdemokratiet, og bagefter er det en, der måske kender kassedamen fra Køge, nemlig hr. Jacob Mark fra SF. Værsgo.

Kl. 13:42

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Jeg vil godt vende tilbage til bemeldte kasseekspedient. Jeg kender ikke den bemeldte kasseekspedient personligt, men har jo i hvert fald siddet i en tilsvarende stilling. For det har fyldt meget både hos statsministeren, finansministeren og i regeringens publikationer, at der skulle findes en, må man forstå, typisk HK'er, som matcher nogle bestemte forudsætninger. Derfor har jeg bl.a. efterlyst, om man kunne finde en HK'er, som matcher de bestemte præmisser. Det har jeg ikke kunnet finde. HK har heller ikke kunnet finde det.

Så jeg er næsten bare nødt til at spørge hr. Jacob Jensen, som tilsyneladende har en meget stor omgangskreds: Kender hr. Jacob Jensen nogen eller bare et eneste menneske i Danmark, der opfylder de præcise kriterier, altså har en årsindtægt på 215.000, er enlig, er medlem af HK, og som også har en husleje på de der ca. 6.300 kr. om måneden?

Kl. 13:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:43

Jacob Jensen (V):

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, hvis det skal være en diskussion om forudsætninger, for der er jo ikke nogen i Finansministeriet, i regeringen, i regeringspartierne, der har puttet med, hvad det er for nogle forudsætninger, hvad det er for et regneeksempel, hvad det er for nogle tal, der ligger til grund for det, der blev præsenteret. Jeg har heller ikke hørt nogen overhovedet sætte spørgsmålstegn ved beregningerne, altså at førnævnte Annette ville få 5.000 kr. i skattelettelse,

eller at direktøren i dag betaler syv gange det, som Annette betaler, for det kommer direktøren også til at betale efter gennemførelsen af den reform, som vi har lagt frem.

Så vi kan da godt tage en lang snak om forudsætninger og eksempler og procenter, men som hr. Karsten Hønge fra SF sagde meget fornuftigt, betaler man med kroner og ikke med procenter, og det vil jeg holde fast i som et princip. Jeg kan i hvert fald sige så meget, at uanset om vi ser på en HK'er i den ene eller den anden situation, vil der gælde det, at HK'eren vil få mere i skattelettelse og kunne beholde flere af sine egne penge, end hvis det var det, som hr. Benny Engelbrecht ønsker skulle gælde for HK'eren. For hr. Benny Engelbrecht ønsker nemlig ikke, at HK'eren skal beholde flere af sine egne penge. Det er et rundt nul, der står på den konto.

Kl. 13:45

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:45

Benny Engelbrecht (S):

Så svaret er altså med andre ord et nej. Hr. Jacob Jensen kender ikke en HK'er, som opfylder de betingelser, og det gør jeg heller ikke.

Som bekendt er der netop indgået den første delaftale i forbindelse med finanslovsforslaget, og den handler om udmøntning af Togfonden DK, en udvidelse af Togfonden DK. Det er regeringspartierne, herunder Venstre, ikke en del af. Derfor kunne jeg bare godt tænke mig at høre hr. Jacob Jensens svar, og det med statsministerens egne ord, på, hvor længe Venstre og regeringen vil stå på det ene ben og hoppe og sige nej, nej, nej til Togfonden DK. Hvornår er det, at man melder sig ind i kampen og er med til i praksis at udmønte det, som et bredt flertal i Folketinget står bag?

Kl. 13:45

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:45

Jacob Jensen (V):

Jeg ved ikke, om det var en invitation til at indtræde i aftalen, eller hvordan jeg lige skulle opfatte det. Jeg noterede mig selvfølgelig, at man med vanlig præcision og timing lavede en aftale her tidligere på dagen, og det er jo et flertals ret at gøre det, selvfølgelig er det det. Jeg noterer mig så også bare de konsekvenser, det så måtte få i forhold til de mange, mange lokale borgmestre og andre, som står og råber op om, at de nu også skal have lavet en ekstra motorvej til Næstved, eller hvor det nu er henne, som der i hvert fald er nogle borgmestre, der render mig på dørene om en gang imellem, eller i hvert fald i den offentlige debat har været ude og nævne. Som der var en, der sagde før, kan man jo kun bruge pengene en gang, og når pengene er brugt – i det her tilfælde på Togfonden DK – er de der ikke til anden form for infrastruktur.

Så det må være svaret. Men jeg ved altså ikke, om det var en invitation, for det kræver, at forligspartierne ligesom er enige om, at der er andre, der kan træde ind, og i så fald vil jeg da lade stafetten gå videre til finansministeren for at få at vide, hvorvidt regeringen er af den opfattelse.

Kl. 13:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Den næste er hr. Jacob Mark fra SF, og efter ham er det hr. Lars Aslan Rasmussen fra Socialdemokratiet.

Kl. 13:46

Jacob Mark (SF):

Tak for det. I forhold til kassemedarbejderen i Brugsen i Køge kender jeg ikke den der brugs i Køge. Jeg ved, at der ligger en Kvikly og en Netto, men så sad jeg og tænkte, at kassemedarbejdereksemplet jo er lige så realistisk som regeringens HK-eksempel, altså ikke-eksisterende. Men det var faktisk ikke det, jeg ville spørge om, for jeg vil spørge ind til besparelsen på erhvervsskolerne. For jeg har egentlig hørt en bred konsensus i det danske Folketing om, at vi har brug for flere faglærte. Vi har lavet en erhvervsuddannelsesreform, som skal sikre, at flere bliver erhvervsuddannet i fremtiden. Jeg har egentlig også haft fornemmelsen af, at der på tværs af partierne var en enighed om, at der var nødt til at være noget ro, også økonomisk, på det her område, for at man ligesom sikrede, at flere valgte den vej i fremtiden.

De sidste 2 år, hvor der har været et omprioreringsbidrag på uddannelsesområdet generelt, har man haft en pulje til kvalitet, som lidt modsvarede omprioreringsbidraget på erhvervsuddannelserne, på 150 mio. kr. om året. Den bortfalder med den nye finanslov. Så vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvad er det, der har ændret sig fra i år og sidste år til næste år, der gør, at erhvervsuddannelserne ikke længere behøver en pulje, der modsvarer besparelserne?

Kl. 13:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:48

Jacob Jensen (V):

Som jeg har svaret tidligere, handler det også om, hvad du har fået ud af de midler, og puljerne på de 150 mio. kr. er jo primært gået til at opdatere udstyr, redskaber og andet, altså selve indholdet, som man kunne præsentere og bruge i sin undervisning. Uden at jeg skal gøre mig helt til ekspert, tænker jeg, at det udstyr, som man fik for et års tid siden, eller som man måske er i gang med at investere i, ikke er forældet til næste år eller næste år igen. Så der er jo selvfølgelig sagt lidt på nydansk en spillovereffekt, altså at du kan bruge den indsats, den investering, der er blevet gjort, til at sikre kvaliteten også i de kommende år. Det er i hvert fald min vurdering. Desværre er der jo så også sket et fald i aktiviteten på erhvervsskolerne, i hvert fald mellem 2015 og 2016, og det er også det, der har medført, at man – kan man sige – har fået et lavere aktivitetsstilskud.

Men som jeg har svaret tidligere, tror jeg også på, at de tiltag, man har lavet, bl.a. i forbindelse med trepartsaftalen, hvor man har sagt, at man gerne vil sikre et sted mellem 8.000 og 10.000 ekstra praktikpladser frem mod 2025 – og der er i øvrigt også den kvalitet, der ligger i, at vi har stillet krav til dem, der kommer ind på skolerne – er med til at sikre, at aktiviteten og dermed også midlerne til erhvervsskolerne i de kommende år vil gå op igen.

Kl. 13:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 13:49

Jacob Mark (SF):

Det er rigtigt, at der er sket et fald fra 2015 til 2016. Men der er jo ikke sket et fald i det nye år. Målet er jo, at flere skal tage en erhvervsuddannelse, og skolerne får penge pr. elev, og det gør de, uanset hvor mange der vælger at gå den vej. Men det har jo ikke noget at gøre med den der 150-mio.-kr.-besparelse. Den rammer jo hele uddannelsesområdet. Så er det rigtigt, at vi har investeret i udstyr, men det var for penge, som vi vedtog at bruge sammen under erhvervsuddannelsesreformen. Den der pulje til kvalitetssikring var

alene for at modsvare det omprioreringsbidrag, der rammer hele uddannelsesområdet. Ordføreren kan jo f.eks. besøge erhvervsskolen i Holbæk, der siger, at de nærmest ikke kan få det til at hænge sammen længere, og at de er nødt til at lave store besparelser nu. Så frygter ordføreren ikke, at det her vil ramme så hårdt i kvaliteten, at man igen vil se et fald i antallet af elever, der vælger en erhvervsuddannelse i fremtiden?

Kl. 13:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:50

Jacob Jensen (V):

Nej, det gør jeg ikke. Vi lytter da selvfølgelig til, hvad der også bliver sagt fra erhvervsskolerne – andet ville også være underligt – og vi lytter også til, hvad der bliver sagt politisk, både fra SF, fra Dansk Folkeparti og andre gode kræfter, som gerne vil erhvervsskolerne det godt, og som også med rette vil dem det godt, for det er jo en vigtig del af vores uddannelsesinstitutioner. Men jeg vil stadig væk fastholde, at det for mig og for Venstre ikke kun er et spørgsmål om, hvor mange midler man putter ind i forskellige sektorer. Det handler også om, hvad du så laver af strukturer, hvad du laver af kvalitetssikring, og hvad du laver af krav til, hvad der i det hele taget foregår på skolerne. Det er jo nogle af de elementer med trepartsaftalen – vi har nævnt den et par gange – som jeg tror på kan være med til at sikre, at der både vil være flere, men at der også er en god kvalitet i det, der foregår på erhvervsskolerne. Og med højere aktivitet følger, som hr. Jacob Mark rigtigt siger, også et højere tilskud til eleverne.

Kl. 13:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Lars Aslan Rasmussen. Og efter ham er det hr. Henning Hyllested fra Enhedslisten.

Kl. 13:51

Lars Aslan Rasmussen (S):

Jeg vil gerne spørge ordføreren lidt til ulighed, for Venstre havde jo en tidligere socialminister, Eva Kjer Hansen, som sagde, at ulighed skabte dynamik, og hun blev så banket på plads, med hensyn til at det ikke var Venstres politik, af tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen. Nu siger skatteministeren så, at den her reform skaber ulighed, og at man gør det med åbne øjne. Hvad er Venstres holdning til ulighed? Og hvor stor skal den være, før man er glad i regering?

Kl. 13:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:51

Jacob Jensen (V):

Men også her skal vi jo have proportionerne på plads. Jeg tror – uden at ordføreren må hænge mig op på det – at vi, som det er nu, ligger på en tredje- eller fjerdeplads på listen over de mest lige lande i verden. Hvis det her bliver gennemført, ligger vi, som jeg husker det, på en fjerde- eller femteplads – langt foran Sverige og Tyskland. Så det vil sige, at hvis det her, som ifølge Socialdemokratiet og andre er så skævt, så skævt, så skævt, bliver gennemført, som det ligger, så vil man kunne tage over til Sverige og kigge over Øresund til Danmark, og der ville skulle gennemføres enorme ændringer, for at Sverige skulle komme op på niveau med Danmark. Jeg hører ikke sådan om de helt store udfordringer i Sverige, hvad ulighed angår.

Lad mig bare komme med sådan et enkelt citat af hr. Jesper Petersen, som nu er blevet socialdemokrat, men tidligere var SF'er – jeg nævnte det også i min indledning:

»Uligheden bliver næppe mindre med skattereformen. Det er muligt, at det medfører en stigning i den økonomiske ulighed. Men jeg vil ikke betragte det som et nederlag, hvis det sker for at give hårdtarbejdende, lavtlønnede danskere mere i lønningsposen.«

Det var altså om den reform, som S stod bag i 2012, og jeg er helt enig.

Kl. 13:52

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 13:52

Lars Aslan Rasmussen (S):

Det er da godt, at der kan blive citeret andre SF'ere end Karsten Hønge. Men det ændrer jo ikke ved, at uligheden stadig væk bliver større mellem folk, der går på arbejde. Kan ordføreren ikke bekræfte, at hvad angår hårdtarbejdende folk, så bliver uligheden mellem de her grupper på arbejdsmarkedet – mellem direktører og HK'ere – markant større med den reform, Venstre lægger frem?

Kl. 13:53

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Værsgo.

Kl. 13:53

Jacob Jensen (V):

Men jeg vil bare holde fast i, at det her for mig handler om andet end den tredje decimal på en teknisk Ginikoefficient, og jeg er enig i det citat af hr. Jesper Petersen, jeg lige læste op tidligere. Og jeg kan jo spørge modsat: Hvad var det, der var så forfærdeligt ved den skatte-reform og den aftale, hvor man gik ind og skar ned på kontanthjælpen for at finansiere topskattelettelser, da Socialdemokratiet havde rorpinden i det her land? Der steg Ginikoefficienten og uligheden i samme omfang, som vi nu her taler om. Det var ikke noget problem, for, som hr. Jesper Petersen sagde, var det ikke et nederlag, hvis det gav hårdtarbejdende, lavtlønnede danskere mere i lønningsposen. Hvorfor var det ikke et problem i 2012, når det åbenbart i dag, hvor man sidder i opposition, er et kæmpe problem? Det forstår jeg ikke helt logikken i.

Kl. 13:53

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Så er det hr. Henning Hyllested, og derefter er det fru Kirsten Brosbøl, som er den sidste, vi når i den her omgang.

Kl. 13:54

Henning Hyllested (EL):

Jeg vil spørge, om man ikke i Venstre – også i regeringspartierne som helhed, men altså her vil jeg spørge Venstre – tager klimaudfordringerne alvorligt, eller om man simpelt hen faktisk ikke mener, at det er et problem, og at det i bund og grund ikke eksisterer. Er man nået til den position, hvor man nærmest er klimaforbægter?

Når jeg spørger, er det selvfølgelig, fordi den her finanslov jo, jeg vil næsten sige historisk sender mange flere tusinde biler på vores veje ved at nedsætte registreringsafgiften, ved at nedsætte taksterne på Storebælt, ved at gøre plads til mere motorvej, ved at gøre plads til hastighedsforøgelse osv. osv. – alt sammen noget, der sender flere og flere biler på vejene, samtidig med at man jo skærer ned på DSB med 2 mia. kr. over årene, fortsætter besparelserne på 125 mio. kr. om året på Banedanmark, som om vores danske skinneret er i orden osv. osv. Og det skal også ses i lyset af, at man jo har lavet nogle aftaler, hvor man har sat elbilsalget fuldkommen i stå. Så derfor

spørger jeg: Tager man overhovedet ikke den der grønne omstilling inden for transportsektoren alvorligt i Venstre?

Kl. 13:55

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Så er det ordføreren. Værsgo.

Kl. 13:55

Jacob Jensen (V):

Jo, det gør vi så absolut. Og det er slet ikke for at drage nogen paralleller, men vi kan jo se de store orkaner og alt, hvad der dertil hører, i USA og Caribien i disse tider. Og det tror jeg har noget med klimaforandringerne at gøre. Jeg er overhovedet ikke ekspert i det, men jeg tror, det har noget med det at gøre.

Derfor er det også vigtigt, at vi som land er foregangsland i forhold til at sikre ny teknologi, nye muligheder, nyt udstyr. Det er jo en milliardeksport, Danmark har inden for det her område – en milliardeksport. Vi er et af de lande i verden, som, når vi producerer, sætter det mindste klimaafttryk, bl.a. fordi vi har været med til at udvikle noget af det udstyr, nogle af de teknologier og metoder, som man bruger i forskellige sektorer.

Så jo, det tager vi absolut alvorligt. Jeg er rigtig glad for, at vi også, i øvrigt relativt bredt i Folketinget – selvfølgelig med nuancer, i forhold til hvor man ligger – har den ambition, også i forhold til at nedbringe CO₂-udslippet, at vi er i førersædet blandt verdens lande.

Kl. 13:56

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 13:56

Henning Hyllested (EL):

Foregangsland – jamen denne finanslov trækker jo, det må man da indrømme, i den stik modsatte retning. Når man sender tusinder af nye biler på gaderne, forøger man CO₂-udslippet, man forøger også partikeludslippet, og man forøger i øvrigt også trængslen, samtidig med at de midler, som er mest effektive til at bekæmpe f.eks. trængslen, netop er en god og velfungerende offentlig trafik.

Men det er jo en kendsgerning, at transportsektoren er smertensbarnet, og at det er transportsektoren, der i øjeblikket gør, at Danmark får svært ved at indfri sine egne klimamål på det her område. Så hvordan harmonerer det med, at man siger, at vi skal være foregangsland? Det forstår jeg ikke.

Kl. 13:57

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:57

Jacob Jensen (V):

Jamen det hænger da sammen, for som jeg har sagt flere gange her, insisterer jeg på at se tingene i en sammenhæng og ikke i siloer og sige: Nu har vi lige gjort noget præcis på det her område, og nu har vi gjort noget på det her område. Det har selvfølgelig sin interne sammenhæng. Og jeg vil bare lige sige, når hr. Henning Hyllested siger, at en god offentlig transport vil være med til at undgå trængsel, at jeg bor i en del af Danmark, hvor der kunne være en god offentlig transport, hvis vi fik tog, der kørte et par gange i timen, men jeg bor et sted – ligesom mange andre – hvor det simpelt hen ikke er realistisk at kunne få dækket det transportbehov ind, varetransport, mennesketransport, med den offentlige transport.

Så selvfølgelig skal der være mulighed for, at man kan komme til og fra eksempelvis sit arbejde. Og når man kan se, hvordan det er på eksempelvis Vestfyn eller på E45 eller andre steder, synes jeg, det er rimeligt, at vi også kigger på det, men at vi selvfølgelig samtidig har

en dagsorden for at nedbringe CO₂-udslippet med den teknologiudvikling (*Første næstformand* (Henrik Dam Kristensen): Ja tak!) som vi også ...

Kl. 14:00

Kl. 13:57

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til ordføreren. Så er det sidste spørger i den her runde, og det er fru Kirsten Brosbøl. Værsgo.

Kl. 13:58

Kirsten Brosbøl (S):

Det er jo dejligt, at regeringen gerne vil have, at vi bliver ved med at være i førersædet, når det gælder den grønne omstilling. Det synes jeg er rigtig godt, og jo flere gange, vi kan blive enige om det, jo bedre. Det, der kunne være med til at gøre os lidt klogere på den diskussion, der lige har været mellem hr. Henning Hyllested og hr. Jacob Jensen, ville jo være, hvis vi havde et godt datagrundlag at vurdere den slags ud fra. Og det bringer mig tilbage til spørgsmålet om det grønne nationalregnskab. Jeg skal bare være helt med på, hvad det er, Venstres overvejelser har været i den forbindelse. Det grønne nationalregnskab ville jo netop gøre os i stand til at kunne foretage den her slags vurderinger af det, som hr. Jacob Jensen står og siger han gerne vil, nemlig sammenhængen mellem forskellige politiske initiativer, altså at vi kunne få nogle økonomiske modeller, som kunne tage højde for, hvad det, når vi tog et initiativ, f.eks. på transportområdet, så har af konsekvenser i forhold til vores miljø. Det ville gøre, at vi netop kunne være i stand til at vurdere de miljømæssige konsekvenser af den økonomiske politik og i virkeligheden også omvendt.

Så hvad er det, overvejelserne fra Venstres side har været, ved at man nu vil sætte det her arbejde i stå, og betyder det også, at det arbejde, der er i gang med en ny økonomisk model i Finansministeriet på baggrund af den reformmodel, der er under udarbejdelse, bl.a. med Københavns Universitet i spidsen, også vil blive sat i stå?

Kl. 13:59

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Så får vi svaret. Værsgo.

Kl. 13:59

Jacob Jensen (V):

Jeg vil gøre en ting, som der nok næppe er nogen, der gør herinde, og så vil jeg svare på den sidste del. Den sidste del i forhold til det om den nye model, der foregår i Finansministeriet, har vi i Finansudvalget haft lange og fine og gode saglige snakke om, hvilke muligheder der er, og det er også noget af det arbejde, som finansministeren har taget ned og sat i gang for netop at kunne se, om der er nogen muligheder for at gøre de forskellige beregningsmodeller mere retvisende og tage forskellige elementer med ind, så længe det selvfølgelig giver faglig mening at gøre det. Det skal jo ikke være noget, man trækker ned fra loftet.

Så spørger fru Kirsten Brosbøl – og det er så til den første del – om lige præcis den specifikke faglige overvejelse om, hvorfor man ikke fortsætter med miljøregnskabet, og så vil jeg bare sige, at det ved jeg ikke, og det er derfor, jeg ikke vil begynde at detaljere helt detaljeret i hvorfor, men jeg kan bare konstatere, at det er en del af den samlede prioritering, i forhold til hvordan man får tingene til at hænge sammen. Også her ser jeg det i en sammenhæng i en samlet prioritering af, hvad der er til rådighed, og hvad man ser og vurderer for at få den største effekt af det, man gerne vil opnå, i det her tilfælde en bedre grøn omstilling.

Kl. 14:00

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg er ærgerlig over, at Venstres finansordfører ikke har været nærmere inde i de her overvejelser, for hvis man gerne vil have den største miljømæssige effekt eller mest miljø for pengene, eller hvad det nu er, regeringen bruger som udtryk, så er den investering, vi har lavet i at udvikle det grønne nationalregnskab, i virkeligheden peanuts, i forhold til hvilken betydning det her ville få, når vi så bygger det grønne BNP og reformmodellen ovenpå, som skulle gøre det muligt at udvikle en økonomisk model i Finansministeriet, som altså kan tage højde for, hvad det er for nogle konsekvenser, vores forskellige politikinitiativer har på det grønne område, og hvad det betyder for vores samfundsøkonomi, når vi investerer i f.eks. renere luft, rent vand, bedre natur.

Kl. 14:01

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det ordføreren. Værsgo.

Kl. 14:01

Jacob Jensen (V):

Jeg kan sagtens stå og bilde ordføreren en masse ting ind, men det, jeg prøver at sige, er, at jeg ikke vil foregive, at jeg ved det i detaljer. Jeg vil bare så slutte med at sige, at også på det her felt handler finansloven selvfølgelig om noget, der er rigtig stort, og noget, der er mindre i kroner og øre, men for mig at se handler det om, at vi får tingene i en sammenhæng og ikke i siloer. Og ja, der kan være noget på det grønne miljøregnskab, som så skulle have været gjort anderledes, hvis det havde stået til fru Kirsten Brosbøl. Ja, der kunne have været noget på transportomstillingen i forhold til hr. Henning Hyllested, men så længe retningen peger den rigtige vej, også hvad den grønne omstilling angår, er jeg tilfreds, og derfor insisterer jeg på at se finansloven som et samlet hele og ikke i en eller anden siloopdeling, hvor man ser område for område. Danmark hænger sammen, og det gør det også med vores finanslov.

Kl. 14:01

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til Venstres ordfører, hr. Jacob Jensen. Vi går videre i rækken til Enhedslistens ordfører, hr. Pelle Dragsted, med en ordførertale. Værsgo.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Pelle Dragsted (EL):

Skuespilleren Flemming Jensen skrev forleden et klogt indlæg. Han skrev, at vi i Danmark har mange år har haft en konsensus om, at der må være en nedre grænse for, hvor usselt vi kan tillade vores medborgere at leve, og en øvre grænse for, hvor meget den enkelte har ret til at rage til sig. Det er en konsensus, som det desværre ser ud til at regeringen ønsker at gøre op med. Ekstra Bladet viste jo egentlig det hele, der er at sige om det her udspil, på et enkelt opslag: Almindelige danskere, der går på arbejde, skal have 5.000 kr. mere om året, når vi når 2023, direktøren, der tjener 1 mio. kr., får 28.000 kr., mens direktøren, der tjener 3 mio. kr., får 85.000 kr. om året. Og går vi op og ser på de 1.000 danskere med de allerhøjeste indkomster, kan de lene sig med mere end 200.000 kr. mere hvert eneste år.

Det er jo ganske åbenlyst, at det her er topskattelettelser i forklædning. Det er de samme danskere i toppen af indkomstskalaen, der får de store rabatter, bare ad nogle andre kanaler. Det er smart, måske også lidt for smart.

Hvad med dem, der har mindst – de danskere, der er ramt af sygdom eller arbejdsløshed? Hvad med vores million af folkepensionister? De får ikke en bøjet femøre – ikke noget som helst. Og det er jo

faktisk værre end det, for regeringen vil det netop de fattigste danskere om at betale en god del af regningen for skatterabatterne til Direktørdanmark. 1 mia. kr. kommer fra nedskæringerne på kontanthjælpen, fra de 60.000 børn, der rammes. Men det er kun begyndelsen, for i forslaget kan man jo læse, at regeringen vil finde 5 mia. kr. gennem det, de kalder justeringer i overførslerne – justeringer. Der er tale om et beløb, der svarer til ti gange de nedskæringer, der fulgte af kontanthjælpsloftet. Altså, at kalde det justeringer, svarer da til at sige, at »Titanic« blev ramt af en mindre vandskade.

Finansministeriet har så nævnt børnechecken og optjeningsprincipper for udlændinge som mulige kilder, men enhver, der kender til offentlig økonomi, kan jo sige sig selv, at der kan man ikke finde 5 mia. kr. Hvis man skal finde så mange penge, skal man ned i lommen på de store grupper: på folkepensionisterne, på førtidspensionisterne eller på de studerende. Vi ved det ikke, for regeringen vil ikke fortælle os det. Så folkepensionisterne må gå derude og dukke nakken, mens regeringen bag lukkede døre forhandler med Dansk Folkeparti og finder ud af, hvem det er, der skal holde for. Men uanset hvem der får regningen, vil der være tale om, at nogle af de fattigste danskere skal betale for lavere skat for dem, der har mest – fra fattige børn til billigere biler, fra dem i bunden, til dem i toppen. Det er usympatisk, det er usolidarisk, og det er udansk.

Med den ublu omfordeling fra bund til top, som regeringens forslag vil medføre, er det egentlig ikke så underligt, at regeringspartierne har slået knuder på sig selv for at se, hvad de kunne gøre for at skjule forslaget egentlige konsekvenser. Vi har oplevet en statsminister, der på direkte tv løj danskerne op i hovedet, da han sagde, at HK'eren fik mest ud af skatteudspillet. Vi har oplevet et Finansministerium, der har spredt dybt vildledende talmateriale til mediernes og offentligheden. Det er dybt, dybt problematisk også ud fra en demokratisk synsvinkel, at en regering på den måde misbruger den tillid fra befolkningen og den autoritet, som den er udstyret med. Det var ikke HK'eren, heller ikke relativt, der fik mest ud af forslaget. Det var direktøren. Det ved vi i dag, og det har Finansministeriet også erkendt. Det er i øvrigt fuldstændig latterligt at opgøre fordelingen af skattesænkninger relativt i procent. Det er jo kroner og øre der tæller. Min mor er socialrådgiver. Hun får da er ikke en relativ rabat nede i Fakta, fordi hun har en mindre indkomst end direktøren. Det er bare mere spin og mere gøgl fra regeringspartierne.

De nyeste påfund er næsten endnu mere komisk, for nu behøver vi nemlig ifølge regeringen slet ikke at vælge imellem velfærd og skattelettelser, for skattelettelser er velfærd. Det er sådan en besynderlig øvelse, der leder tankerne lidt hen på George Orwells nysprog: Krig er fred, frihed er slaveri, skattelettelser er velfærd.

Kl. 14:07

Altså, hvis lav skat er velfærd, skal vi så også kalde lavskattelandede som Singapore for velfærdssamfund, selv om de ikke har noget, der bare minder om den sociale tryghed, vi har herhjemme? Jo mindre tryghed, jo mere velfærdssamfund. Nej, I kan godt selv høre det, ikke? Begrebet bliver jo meningsløst. Så drop nu det spin og lad os holde fast i et ærligt og præcist sprog. Privat velstand er privat velstand, og det er dejligt. Velfærd er velfærd.

Virkeligheden er jo bare den, at vi ikke kan bruge de samme penge to gange. Hvis regeringen får sin vilje og bruger 17 mia. kr. på at sænke skatten, kan vi ikke bruge de 17 mia. kr. på vores sygehuse, vores børnehaver og vores ældrepleje. Og når der så i de kommende år kommer stigende udgifter, fordi vi lykkeligt lever længere, så vil det jo betyde, at vi ikke kan give vores ældre den samme tryghed som i dag. Det er det valg, vi står med. Så kan I komme med alle de sproglige julelege, I vil, men det er det valg, vi står med. Og egentlig burde det vel ikke være svært for regeringen, ikke hvis vi havde en statsminister, der holdt ord over for befolkningen.

Prøv lige at skruetiden bare et par år tilbage til dengang, hvor den nuværende statsminister ville overbevise os om, at efterlønnen

skulle rundbarberes og vi alle sammen skulle arbejde flere år. Hvad var det, statsministeren sagde om reformerne dengang? Han sagde, at de her reformer var nødvendige, hvis vi skulle sikre, at udgifterne til velfærd kunne følge med, når flere ældre i fremtiden fik brug for hjemmehjælp og plejehjem og sundhedspleje. Og hvad oplever vi så nu? Jo, nu kommer selv samme statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, gudhjælpemig og fortæller os, at det økonomiske råderum, som reformerne skaber, skal bruges på at sætte skatten ned for dem i toppen.

Hvad med velfærd? Jo, i stedet for at lade udgifterne til velfærd vokse i takt med det øgede antal ældre, vil regeringens nedgradering af det offentlige forbrug betyde, at der bliver færre penge pr. ældre, færre besøg fra hjemmehjælperen, dårligere hjælp til et stigende antal demente ældre. Og det gør det ikke spor bedre, at fordelingen af de skatterabatter, som regeringen vil dele ud, er omvendt proportional med, hvem reformerne har ramt hårdst. For det var da ikke direktøren eller advokaten, der bar tyngden af reformerne. De har gode aftrædelsesordninger og penge nok til selv at betale for en tidlig pension. Alligevel er det dem, som nu skal belønnes, mens de arbejdsløse, folkepensionisterne og lavtlønnede danskere får enten lidt eller slet ikke noget. Så dem, der gennem afsavn og tabte rettigheder skabte råderummet, får ikke den velfærd, de blev lovet, og de får heller ikke en rimelig andel af gevinsterne af lavere skat. Den slags snyderi over for befolkningen har et navn: løftebrud.

Heldigvis kan det her løftebrud forhindres. Heldigvis kan vi stadig sikre en tryk velfærd i fremtiden. Heldigvis kan vi forhindre den usympatiske omfordeling fra bund til top, som regeringen lægger op til. For danskerne har jo sådan set sat et Folketing sammen, hvor der er et flertal af partier, der inden valget sagde til vælgerne, at de var mod topskattelettelser – også de forklædte af slagsen. Der er et flertal af partier, som har lovet, at der skal være tryk velfærd, også når vi bliver flere ældre. Det flertal består i dag. Dansk Folkeparti kan bruge det, hvis de vil. Der er overhovedet ingen grund til at acceptere sådan nogle lunkne kompromiser, der bare gør store skader lidt mindre, for regeringen har jo ikke andre steder at vende sig hen.

Om Dansk Folkeparti vil medvirke til statsministerens løftebrud og snyde danskerne for den velfærd, de blev lovet, vil de kommende uger og måneder vise. Jeg håber det ikke, og det tror jeg heller ikke at befolkningen gør, for det store flertal af danskerne, som bliver gjort til grin for deres egne penge af regeringen, har i den grad fortjent bedre.

Kl. 14:11

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til ordføreren. Den eneste, der har bedt om ordet indtil nu, er hr. Joachim B. Olsen. Værsgo. Vi siger velkommen.

Kl. 14:11

Joachim B. Olsen (LA):

Tak for det. Hr. Pelle Dragsted er en klog mand, som jeg respekterer meget, fordi hr. Pelle Dragsted er meget vidende. Derfor undrer det mig en gang imellem, når hr. Pelle Dragsted siger noget, som hr. Pelle Dragsted må vide er forkert. For når hr. Pelle Dragsted siger, at man giver skattelettelser til de samme mennesker igen og igen – det tror jeg var formuleringen fra hr. Pelle Dragsted, og jeg forstod det sådan, at det var skattelettelser til de samme mennesker igen og igen i toppen – så ved hr. Pelle Dragsted godt, at det er forkert. Det er forkert, fordi der, som hr. Pelle Dragsted ved, er en meget, meget stor dynamik i gruppen af folk med høje indkomster. Det er ikke de samme mennesker, der har høje indkomster år efter år, der er en stor dynamik i det. Når man er ung, har man typisk en lav indkomst, men når man kommer ud på arbejdsmarkedet, får man en højere indkomst. Sådan er det i den virkelige verden. En del af ligheden i Danmark er, at langt de fleste af os faktisk prøver meget af det samme. Vi prøver at have lave indkomster på et tidspunkt i vores liv, og vi

prøver at have høje indkomster i løbet af vores liv, så det er ikke de samme konkrete mennesker, der får skattelettelser.

Kl. 14:15

Kl. 14:12

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så får vi et svar. Værsgo.

Kl. 14:12

Pelle Dragsted (EL):

Jeg synes, det er et spændende billede. Nu kommer jeg selv ud af en familie af socialrådgivere, og mig bekendt er der ikke nogen af dem, der igennem hele deres liv har været i nærheden af f.eks. at betale topskat. Det er jo ikke sådan, at vi alle sammen lige bliver direktører eller får aktieinvesteringer, der giver os et afkast på over 50.000 kr. om året. Det er de færreste. Ja, vi bevæger os, nogle gør, men der er også mennesker, der f.eks. er ramt af handicap og er på førtidspension hele deres liv, og det er nogle af dem, der intet har fået. Der er også dem, der er født ind i rigdom, dem har vi mange af i Danmark, og som er rige i hele deres liv. Så selvfølgelig er der en social dynamik, men det ændrer altså ikke ved, at hvis du opgjorde de skattelettelser, der er blevet gennemført siden starten af det her årtusinde – også hvis man så på den enkelte person, men det ved jeg ikke om man har registermateriale til – ville du kunne finde nogle mennesker, som har fået enorme rabatter, og så vil du kunne finde en meget, meget stor gruppe af mennesker, som har oplevet, at deres indkomst er blevet mindre.

Kl. 14:14

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:14

Joachim B. Olsen (LA):

Men det ændrer bare ikke ved, at når man kigger ud i samfundet, ser man, at det er sådan, at langt de fleste, langt de fleste på arbejdsmarkedet prøver at tilhøre den del af befolkningen med de 20 pct. højeste indkomster, langt de fleste prøver at tilhøre den del af befolkningen med de 20 pct. laveste indkomster i løbet af deres liv. Og ja, så har jeg godt hørt venstrefløjen tale om de 1.000 rigeste, altså 0,017 pct. af befolkningen, for så kan man ligesom aflede opmærksomheden fra, at det finanslovsforslag, der er lagt frem, gavner 3 millioner danskere på arbejdsmarkedet, og den HK'er, der (*Første næstformand* (Henrik Dam Kristensen): Tak!) har en lav indkomst i dag, kan have en høj indkomst om nogle år og få gavn af nogle andre skattelettelser. 40 pct. af alle på arbejdsmarkedet prøver at betale topskat på et tidspunkt.

Kl. 14:15

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så skal vi have tid til at få et svar. Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:15

Pelle Dragsted (EL):

Ja, og det betyder så også, at der er 60 pct., som ikke gør, og det er så bl.a. dem, som er blevet forbigået, når det gjaldt substantielle sænkelse af skatten. I øvrigt, selv om det er sådan, at der er mennesker, som er så heldige at komme op at betale topskat, fordi de er dygtige, og der kan være mange andre grunde til det, kan jeg egentlig ikke se, at det er et argument for, at man ikke skulle betale mere. De mennesker, jeg kender, der betaler topskat, gør det med glæde. De var fattige, da de var studerende, men de er da glade for at være med til at finansiere, at nogle andre får de samme chancer som dem for at få succes, få et arbejde og tjene nogle penge (*Første næstformand* (Henrik Dam Kristensen): Tak til ordføreren!), og hvis det skal være muligt, skal vi jo have et velfærdssamfund.

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det fru Louise Schack Elholm, og derefter er det hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:16

Louise Schack Elholm (V):

Tak for det. Det var måske ikke så overraskende, at Enhedslisten ikke er enig i regeringens udspil, for det havde jeg nok også forventet. Men det, jeg måske synes er mere interessant at tale om, er, at Socialdemokraterne kom med deres, man kan sige udspil, her til formiddag – der var godt nok ikke lige så mange tal i, men ikke desto mindre var det et udspil. Og i det udspil er der taget udgangspunkt i regeringens finansiering, og det vil sige, at det er det moderne kontanthjælpsloft en del af. Derfor synes jeg, det er relevant at vide, hvad Enhedslisten synes om, at Socialdemokraterne lader til at ville fortsætte det moderne kontanthjælpsloft.

Kl. 14:16

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:16

Pelle Dragsted (EL):

For det første er der ikke noget spor moderne ved det kontanthjælpsloft. Det er lige så uselt som det kontanthjælpsloft, der blev gennemført sidst, og lige så ødelæggende for mange danske familier, som er ramt af ledighed og sygdom. Jeg noterede mig, at Socialdemokraternes ordfører heroppe før sagde, at der sidste år var blevet fremlagt et ændringsforslag til finansloven om netop det her, og det forventer man også at gøre i år. Det synes jeg er positivt. Jeg ville ønske, at Socialdemokraterne var endnu klarere i spytet på at ville tilbagerulle det kyniske kontanthjælpsloft som det første, men vores politik er klar. Det skal ruller tilbage, og det skal gerne ske på den første finanslov, når vi har fået en ny regering.

Kl. 14:17

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 14:17

Louise Schack Elholm (V):

Men er det noget, Enhedslisten vil tage op, hvis det er sådan, at Enhedslisten skal støtte en rød regering? Er det spørgsmålet om, om den røde regering vil fortsætte med kontanthjælpsloftet og integrationsydelsen, eller er det noget, som man først vil vente med til en finanslov for så at se, om man kan få det igennem? Vi har jo før set, hvordan det går med finansloven under røde regeringer. Det er ikke altid, det lykkes at få de ting igennem, man gerne vil have igennem, og det kan jeg godt forstå, men derfor er det måske interessant at vide, om det også er et krav til en eventuel støtte til en regering.

Kl. 14:17

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:17

Pelle Dragsted (EL):

Det lykkedes jo sådan set at få fjernet fattigdomsydelserne på den første finanslov, sidste gang en socialdemokratisk regering trådte til, bl.a. fordi Enhedslisten sagde, at det *skulle* ske på den første finanslov, for vi ville ikke vente. Vi er jo i gang med en diskussion i vores parti, bl.a. med vores næsten 10.000 medlemmer, om, hvordan vi skal håndtere vores relation til en kommende socialdemokratisk regering. Og en af de ting, vi diskuterer, er da, om selve regeringsdan-

nellesprocessen skal bruges mere offensivt, mere aktivt, og om vi skal spille en mere aktiv rolle der og allerede der, på et lidt tidligere tidspunkt, om jeg så må sige, få kigget hinanden i øjnene. Den diskussion pågår, og personligt synes jeg, det er en god idé, at man, inden der dannes en regering, har snakket sammen (*Første næstformand* (Henrik Dam Kristensen): Tak!), ikke bare blandt de partier, der sidder i regeringen, men blandt alle de partier (*Første næstformand* (Henrik Dam Kristensen): Tak til ordføreren!), der udgør det parlamentariske grundlag.

Kl. 14:18

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Vi går videre, og så er det hr. Jacob Jensen og derefter hr. René Christensen. Værsgo, hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:18

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Der har været talt meget om ulighed og skævhed og alle sådan nogle ting, og derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvad er Enhedslistens mål i forhold til at opnå lighed i Danmark? Er der en målsætning om, at Ginikoefficienten skal være på et eller andet niveau? Er der et mål om, at hvis vi f.eks. sendte de 1.000 rigeste danskere ud af landet – sådan rent teoretisk – ville det være at foretrække? Eller hvad er Enhedslistens mål i forhold til at opnå mere lighed end det, der er i dag?

Kl. 14:19

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:19

Pelle Dragsted (EL):

Vi har ikke et mål på Ginikoefficienten for, hvor vi vil hen. Men vores mål er, at man skal have en højere grad af lighed end i dag. For det er rigtigt, som ordføreren sagde tidligere, at vi stadig væk ligger højt i sammenligning med andre lande. Men det, som ordføreren jo glemmer at fortælle, er, at det er ud fra en bevægelse, hvor man i alle de lande, der tidligere havde en høj grad af lighed – det gælder Sverige, det gælder Norge, det gælder Tyskland, det gælder Danmark – har oplevet den samme udvikling, altså en øget afstand mellem indkomsten hos særlig den allerøverste del af toppen og så almindelige mennesker. Den er stukket af, ikke kun i forhold til dem, der er udenfor, men det er jo almindelige lønmodtagere, der har oplevet, at deres løn har stået stille, mens indkomsterne hos ham, de arbejdende for, eller de aktionærer, som tjente penge på deres arbejde, er galo-peret derudad. Det synes vi er uretfærdigt. Vi synes, at folk skal have frugterne af deres eget arbejde så meget som muligt.

Desuden tror vi sådan set, at lige samfund fungerer bedre end ulige samfund. Der er en grund til, at Danmark, Norge og Sverige – alle tre lande – ligger i topti i forhold til verdens rigeste lande. Vi har en høj beskæftigelse og en høj produktivitet. Det er næppe tilfældigt, at det lige præcis er velfærdssamfund med en høj grad af lighed, der er placeret dér.

Kl. 14:20

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 14:20

Jacob Jensen (V):

Det lød meget godt: Frugterne af eget arbejde, som man skulle beholde så meget som muligt af. Så må det da være lige til højrebenet for Enhedslisten at støtte en massiv skattelettelse på arbejdsindkomst. Det tager jeg til mig. Så vil jeg sige, at der da må være en eller anden form for målsætning om en lighed. Nu nævnte jeg før, og

det var selvfølgelig lidt polemisk, men at der ikke desto mindre jo ville være en konsekvens, hvis man tog de her meget omtalte 1.000 rige danskere eller Mærskfamilien, LEGO-familien, Grundfosfamilien, Danfossfamilien, og de af forskellige grunde blev sendt til Tyskland. Så ville vi jo have et mere lige Danmark. Men ville det være godt set med Enhedslistens øjne at opnå ligheden på den måde?

Kl. 14:21

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:21

Pelle Dragsted (EL):

Nej, det ville ikke være godt. Jeg synes, det er udmærket, at der er mennesker, som driver store virksomheder, og jeg synes også, det er helt rimeligt, at de mennesker betaler for at være med til at finansiere det samfund, som har skabt rammerne for deres mulighed for at skabe rigdom. Der er jo ikke nogen, der skaber rigdom alene. Man kan jo ikke tage ud på en øde ø og skabe den, og vi kan jo ikke alle sammen være direktører. Vi skal også have nogen, der arbejder for os. Hvis vi alle sammen ville være direktører, kunne vi overhovedet ikke skabe rigdom. For hvem skulle så skabe værdierne? Så det er jo en gensidig afhængighed. Vi har brug for velfærden, vi har brug for, at der bliver skabt noget, og i forhold til det her med at beholde frugten af sit eget arbejde, vil jeg sige: Husk, at der før skat jo sker en anden fordeling. Det er den, der er mellem løn og profit, og den er desværre stukket af i den helt forkerte retning i en årrække.

Kl. 14:21

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. René Christensen, og derefter er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:22

René Christensen (DF):

Tak for det. Og tak for ordførertalen. Jeg synes faktisk også, det har været en ret interessant debat, der har været her, med de sidste ordførere, om SKAT, for vi har hørt, hvor Enhedslisten står. Der har været tegnet det her billede af, at enten er det skattelettelser eller velfærd, og de to ting er sort-hvidt. Men nu hører jeg jo også, at mange af de mennesker, man taler om, og særlig dem i lavtlønsgruppen, faktisk er nogle af dem, vi vil have flere af. Det er SOSU-assistenten, og for mange af dem gælder, at de faktisk ikke kan få fuld tid, de kan ikke få 37 timer om ugen, og det samme, når vi snakker om pædagogmedhjælpere i daginstitutioner, i skoler og andre steder.

Ser ordføreren det ikke som en mulighed for at kunne være sikre på, at vi kan rekruttere personale også til velfærd, at det gøres attraktivt at tage de her jobs? Altså, hvis man finder lidt penge til at kunne give en skattelettelse i bunden, bliver det faktisk også nemmere at få mere velfærd, fordi det bliver nemmere at rekruttere til de jobs, som ikke er på 37 timer. Så får vi mere velfærd, også for en lille skattelettelse til dem i bunden.

Kl. 14:22

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:22

Pelle Dragsted (EL):

Vi vil meget gerne være med til at lave en skattelettelse i bunden af indkomstskalaen, og når vi siger i bunden, betyder det ikke helt det samme, som når regeringen og måske heller ikke Dansk Folkeparti siger i bunden, for vi mener faktisk alle mennesker, også folkepensionister, også førtidspensionister.

Så det, vi har foreslået meget klart, er jo, at man, i stedet for at man sænker beskæftigelsesfradraget, forøger personfradraget. Og vi har fremlagt en plan, der betyder, at man vil kunne sikre de allerlaveste indkomster 5.000 kr. mere om året. Vi vil bare ikke finansiere det ved råderummet, som vi ikke engang aner om er der i fremtiden, eller ved velfærden. Vi vil så gerne finansiere det ved igen at øge progressionen i vores skattesystem lidt mere, for marginals-katten er jo altså faldet voldsomt over de seneste årtier, og vi synes egentlig, at man godt kunne bede dem i toppen om at være med til at finansiere en lidt lavere skat for dem, som også har mange af de opslidende og hårde job og vigtige job i vores samfund.

Så vi er sådan set helt med på at give lavere skat til de laveste indkomster, men det skal bare hverken finansieres ved at tage penge op af lommen på folkepensionister, eller ved hvad det nu er, regeringen forestiller sig, og heller ikke ved at tage pengene fra velfærden.

Kl. 14:24

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 14:24

René Christensen (DF):

Det synes jeg sådan set var et befriende svar, i stedet for hele tiden at have den her diskussion om, hvorvidt det er sort eller hvidt, for sådan er der jo ikke ret meget, der er her i livet.

Så har jeg et principielt spørgsmål, der handler om Enhedslistens udgangspunkt. Må der gerne være forskel på at være på passiv forsørgelse og være i aktiv beskæftigelse?

Kl. 14:24

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 14:24

Pelle Dragsted (EL):

Ja, det må der gerne, men jeg tror, at et samfund fungerer bedst, hvis ikke afstanden bliver for stor. Jeg tror ikke, at det er sundt for et samfund, at det at blive ramt midlertidigt af arbejdsløshed eller sygdom fører en ud i en økonomisk deroute. Og jeg kender til, at rigtig mange mennesker har været i den situation, fordi de – og det oplever ordføreren helt sikkert også – skriver til os og fortæller os deres historier. Det er jo de mennesker, ordføreren snakker om. Mennesker, der har gået på arbejde og har betalt deres skat, bliver f.eks. ramt af en ulykke, og når der er gået 8 måneder, er de ude af sygedagpengesystemet og på kontanthjælp, og de må sælge deres bil, sælge deres hus, for ellers kan de ikke få kontanthjælp. Det er sådan et samfund, jeg ikke vil have. Selvfølgelig skal man kunne tjene mere, og for en almindelig LO-lønmodtager er kompensationsgraden altså også kun omkring 40 pct., så vidt jeg husker, og det vil sige, at der altså er rigtig meget at tjene ved at få et arbejde.

Kl. 14:25

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Så er det hr. Benny Engelbrecht. Værsgo.

Kl. 14:25

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Jeg vil først og fremmest takke hr. Pelle Dragsted for ordførertalen. Men jeg tillader mig også lige at stille et enkelt opklarende spørgsmål. For da vi havde hr. Jacob Jensen på som Venstres ordfører for lidt siden, kunne man næsten få den opfattelse, at partierne bag Togfonden DK sådan bevidst forsøgte at holde regeringen uden for aftalen, eller at man ikke havde haft mulighed for at kunne tilslutte sig. Og derfor vil jeg sådan set bare spørge hr. Pelle Drag-

sted, om han kan bekræfte, at både den tidligere rene Venstre-regering, men sådan set også den nuværende udvidede regering har haft mulighed for at tilslutte sig, og at det faktisk også er normal praksis, at en regering tilslutter sig gældende forlig.

Kl. 14:26

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 14:26

Pelle Dragsted (EL):

Det kan jeg fuldstændig tilslutte mig. På det første møde, jeg overhovedet havde med den tidligere finansminister Claus Hjort Frederiksen, var det første, som jeg og fru Pernille Skipper overhovedet sagde til ham: Tiltræd nu de to aftaler. Det er sgu da – undskyld – det er da fuldstændig vanvittigt, at vi skal sidde og forsøge at lave aftaler rundt om en regering uden et embedsværk. Og det har vi også set i de senere forløb – det har været en bizar proces, som jo alligevel ender med, at regeringen må bøje sig. Det er jo åndssvagt! Altså, det er spild af tid. I forhold til vores tid kan man jo sige: Skidt pyt med den. Men over for de danskere, der faktisk regner med os herinde og regner med, at når der er blevet lavet en aftale, bliver den også ført ud i livet, synes jeg simpelt hen, at det har været en fjollet opførsel fra regeringens side i den her togfondsag.

Men problemet er jo, at man bliver mere og mere i tvivl. Altså, med de forløb, der har været, kan man godt spørge sig selv: Kommer regeringen med i det her forlig, og vil de så bruge det til at spænde endnu mere ben for den videre udrulning af den her togfond? Er det næsten bedre efterhånden med den viden, vi har, at det er noget, vi klarer i en forligskreds, som vi i hvert fald ved ikke direkte hader jernbaner og togtrafik i Danmark?

Kl. 14:27

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:27

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Jeg skal blot supplerende afslutte med at spørge, om ordføreren kan bekræfte, at forligskredsen har en forventning om, at regeringen nu helt af sig selv uden yderligere gnidsel så indarbejder de elementer, som et flertal af partierne i Folketinget uden om regeringen er blevet enige om, i den aftale, som jo i praksis er en delaftale i forbindelse med finanslovsforslaget, som blev fremlagt tidligere i dag.

Kl. 14:27

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 14:27

Pelle Dragsted (EL):

Det er da klart, og det tror jeg også at ordføreren for Dansk Folkeparti forventer. Spørgsmålet bør måske rettes til ham. Det er jo lidt mærkeligt, hvis Dansk Folkeparti skal bruge forhandlingskapital under en finanslovsforhandling for at få gennemført noget, som der er flertal for i Folketinget. Så det vil da gøre alting lidt nemmere – hvis vi ikke igen skal ud med ændringsforslag til finansloven – at regeringen ligesom ser skriften på væggen og faktisk gennemfører det, som et flertal i Folketinget har besluttet.

Kl. 14:28

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, og vi siger tak til Enhedslistens ordfører. Den næste ordfører i rækken er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance. Værsgo.

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Tak for det, formand. For 4 år siden mødte jeg Krølle. Sammen med mange andre socialt udsatte holdt han til på Vesterbro. Krølle var meget mærket af mange års stofbrug, og han var ude af stand til at passe et ordinært arbejde. Krølle var en af dem på kanten af samfundet. Jeg husker ham, fordi han så forfærdelig gerne ville bidrage til samfundet og langsomt krabbe sig tilbage. Og så husker jeg ham, fordi han havde en rigtig god idé. Han foreslog at lave et socialt frikort, så folk som ham – hjemløse, stofbrugere og andre marginaliserede borgere – fik lov til at tage nogle få timers arbejde hos lokale erhvervsdrivende, f.eks. på cafeer, hoteller eller i kiosker, uden at det blev modregnet i offentlige ydelser. Krølle ville gerne arbejde de få timer, han kunne, uden at skulle igennem det lag af kommunalt bureaukrati, som vi ved er så stor en forhindring for at komme i arbejde for folk som Krølle. Krølle er her desværre ikke mere, men jeg er rigtig glad for, at regeringen har forslaget om et socialt frikort med. Jeg håber, at det bliver vedtaget, og at det kommer til at gøre en forskel for socialt udsatte.

Men jeg er også glad for finanslovsforslaget af andre grunde. Jeg er glad for, at ingeniøren får lov til at beholde lidt flere af sine egne penge. På den måde kan han købe sig til lidt mere fritid og måske dyrke sin hobby lidt mere eller få mere tid sammen med familien. Han får en tilskyndelse til at yde en ekstra indsats på arbejdsmarkedet, for det er der behov for. Det ville være godt, hvis han gjorde det. Jeg er ligeledes glad for, at kassedamen eller kassemanden i Netto får mere ud af sit arbejde. Jeg er dybest set glad for, at vi tilgodeser alle familietyper og alle danskere – fra den socialt udsatte, der får en kortere og mindre bøvlet vej ind på arbejdsmarkedet, til LO-arbejderne og direktøren, der år efter år betaler en større del af sin samlede indkomst i skat, moms og afgifter end lønmodtagere i andre sammenlignelige lande.

Vi gør det nemmere og billigere at være dansker. For alle typer skal det fremover bedre kunne betale sig at arbejde, at yde en ekstra indsats på arbejdsmarkedet – særlig for personer, som ikke tjener meget mere end mindstelønnen. For det er bare ikke rimeligt, at der er 50.000 lønmodtagere, som får mindre end 2.000 kr. om måneden ud af at arbejde; nogle taber næsten penge på at yde en indsats på arbejdsmarkedet.

Det er heller ikke rimeligt, at der er så høje afgifter på biler. Ingen kunne i dag finde på at foreslå en afgift på 150 pct. på fjernsyn, mikrobølgeovne eller køleskabe. Det giver jo lige så lidt mening at have sådan en afgift på biler, og havde vi ikke sådan en afgift på biler i dag, så kunne heller ingen finde på at foreslå, at vi skulle have en afgift på 150 pct. på biler. Hvis regeringen kan finde et flertal til at sænke registreringsafgiften til 100 pct., vil den marginale beskatning af biler stadig være 150 pct., idet der jo betales registreringsafgift af moms på biler. Jeg gentager: I Danmark er moms på biler afgiftsbelagt. Og den lader vi lige stå et øjeblik. Så man betaler først moms på bilen for derefter at betale registreringsafgift af momsen på bilen. Hvem synes helt ærligt, at det er fornuftigt? Derudover rammer registreringsafgiften også skævt. I dag betaler bilisterne årligt ca. 48 mia. kr. til statskassen fordelt på udgifter som registreringsafgift, grøn afgift, afgift på brændstof osv., men statens udgifter er langt mindre – de udgør kun omkring 20 mia. kr., altså udgifter til infrastruktur, de skader osv., som bilismen forårsager.

Med andre ord finder der en massiv overbetaling sted, og hvem rammer det så? Ja, det rammer ikke den privilegerede familiefar i København, der er så heldig at kunne tage metroen, S-toget eller sin cykel på arbejde – det er sådan en som mig selv. Nej, det rammer de familier, der har bosat sig på landet, langt væk fra de større danske byer. I Vestjylland kan man ikke bare sætte sin søn på toget, når han skal til fodboldtræning, eller tage cyklen på arbejde; her er det ofte

nødvendigt at have en bil og nogle gange at have to biler i husstanden. Afgifter på biler er dybest set en dummebøde til folk, der bor langt væk fra København, Aarhus og Odense. Det synes vi ikke er fair.

Kl. 14:33

Siden valget i 2015 har Liberal Alliance været med til at sænke registreringsafgiften to gange. Og jeg ville selvfølgelig lyve, hvis jeg sagde, at jeg ikke håber, at vi får opbakning til at gøre det en tredje gang, så vi kan rette op på endnu en skat, der rammer skævt.

Jeg glæder mig også over, at regeringen lægger op til at afskaffe en af de mest komiske afgifter i Danmark, nemlig nøddeafgiften. Hvorfor har vi afgifter på nødder – hvorfor? Hvis ikke man vidste bedre, skulle man tro, at det er, fordi vi danskere skal have noget at grine ad. Nøddeafgiften er en bureaukratisk pestilens for danske virksomheder, og den koster konkurrenceevne i forhold til udlandet. Mange politikere – både på højrefløjen og på venstrefløjen – har gennem tiden talt om at fjerne nøddeafgiften. Regeringen fjerner afgiften og letter dermed en stor administrativ byrde.

Lad det blive et startskud til, at vi i de kommende år kan fjerne yderligere en række afgifter. Der er mange mærkelige afgifter derude, som kaffeafgift og softicepulverafgift for bare at nævne to eksempler. Det skal ikke kun være nemmere og billigere at være dansker, det skal også være nemmere og billigere at være virksomhed i Danmark og drive virksomhed i Danmark.

Alt i alt lægger regeringen op til at lette skatter og afgifter for borgere og virksomheder for i alt 23 mia. kr. Men i den beregning er det vigtigt at huske, at godt en tredjedel vil komme tilbage i statskassen igen, og det er primært, fordi borgerne vil arbejde mere og altså betale mere i indkomstskat fra de tilbageværende skatter. Med andre ord får borgere og virksomheder lov til at beholde 23 mia. kr., men staten går kun glip af 15 mia. kr. Der, hvor jeg kommer fra, kalder vi det en god handel.

Men øger vores finanslovsudspil så ikke uligheden? Til det er der bare at sige: Jo, det gør det. Med skattereformen øger vi uligheden med blot 0,46 procentpoint på Ginikoefficienten, for vi har grundlæggende det synspunkt, at det skal kunne betale sig at arbejde. Vi har grundlæggende det synspunkt, at det skal være nemmere at få foden indenfor på arbejdsmarkedet. Vi har grundlæggende det synspunkt, at der skal være forskel på at være i arbejde og på overførselsindkomst. Og hvis man nu er enig med Liberal Alliance i, at det skal kunne betale sig at arbejde, hvilket jeg tror at alle Folketingets partier faktisk er, ja, så går man også selv ind for økonomisk ulighed.

Det er et faktum, at skattereformer øger uligheden. Sådan var det også med den seneste skattereform, som bl.a. Socialdemokratiet og SF stod bag. Hvis man ønsker at øge den økonomiske vækst, er det næsten umuligt ikke også at øge uligheden, i hvert fald i Danmark. Det er klart, at ulighed ikke er et mål i sig selv, men det er noget, vi accepterer, fordi vi laver reformer, som gør samfundet rigere som helhed. Og det gør regeringens skattereform. Alle danskere i arbejde vil med regeringens udspil beholde flere af de penge, de selv har tjent. Alle danskere i arbejde har fortjent at få lettet skatten på arbejde. Alle skattelettelser er gode skattelettelser, og ja: Skattelettelser er også velfærd.

Lad mig en sidste gang illustrere den besynderlige diskussion angående ulighed. Gentofte Kommune er i dag Danmarks mest ulige kommune. Langeland Kommune er den mest lige, så hvis venstrefløjens retorik om ulighed passer, skulle Langeland altså være sådan et Utopia i Danmark, og Gentofte skulle være et helt forfærdeligt sted at bo. Langeland er et dejligt sted, men det er Gentofte også, og jeg tror ikke, at nogen af borgerne nogen af de steder i deres hverdag går og tænker særlig meget på, hvad Ginikoefficienten lige præcis er i deres kommune. Men jeg tror måske, at mange borgere på Langeland godt kunne tænke sig, at Langeland var en noget rigere kommu-

ne. Målet må netop aldrig være, at vi skal være lige fattige. Målet må være, at vi alle bliver mere velstående.

KI. 14:41

Samlet set giver dette finanslovsudspil en bedre balance mellem stat og borger. Det giver en bedre og mere retfærdig balance mellem at arbejde og ikke at arbejde. Vi gavner med dette udspil alle, der skaber værdi ved at yde en produktiv indsats på det danske arbejdsmarked. Og det er lige fra typer som Krølle, hvis han altså får foden indenfor på arbejdsmarkedet, over manden ved kasseapparatet og til ingeniøren og direktøren. Alle skal have et incitament til at yde en ekstra indsats. Alle skal have mere ud af at arbejde. Tak.

KI. 14:39

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak for det, og der er en række korte bemærkninger. Den første er fra hr. Peter Hummelgaard Thomsen, Socialdemokratiet. Værsgo.

KI. 14:39

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det, og tak for ordførertalen. Der er jo ikke meget overraskende eller nyt i Liberal Alliances position, men uanset hvad er det altid interessant at høre, hvordan hr. Joachim B. Olsen ser på verden.

Jeg ved udmærket, at Liberal Alliance er et relativt nyt parti. Ikke desto mindre var der jo i 2006 et meget, meget stort velfærdsforlig på tværs af en række partier i Folketinget, som bl.a. blev enige om gradvis og med tiden at øge tilbagetrækningsalderen samt en lang række andre ting for ganske enkelt at sikre, at vi ville have råd til at betale den velfærd, som vi ved at vi får brug for i fremtiden med det demografiske træk osv.

Den nuværende statsminister, der også var statsminister tilbage i 2011, begrundede også udfasningen af efterlønnen med, at man i fremtiden skulle have råd til at finansiere den velfærd, der er brug for, hvad angår omsorg for ældre, sundhed og hvad der ellers blev brugt af argumenter.

Nu står vi så i en situation, hvor man viger bort fra præmisserne i den aftale. Og det, jeg godt kunne tænke mig at spørge Liberal Alliance om, er, om man kan tilskrive dem æren, og om man i regeringen er tilfreds med lige præcis det resultat.

KI. 14:40

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

KI. 14:40

Joachim B. Olsen (LA):

Det kunne da være fristende at svare ja til, at hele regeringens udspil kan tilskrives Liberal Alliance. Men det ville være forkert. For den præmis, som hr. Peter Hummelgaard Thomsen sætter op, er forkert. De aftaler, som der henvises til, har rigtigt nok medført, at der er kommet styr på dansk økonomi. De har været med til at skabe et råderum, og i fraværet af det råderum ville man ikke have været i stand til f.eks. at øge det offentlige forbrug. Der ville heller ikke have været råd til at sætte skatten ned, men jeg kan selvfølgelig have misset noget. Så jeg må tage et forbehold nu.

Jeg har engang læst de aftaler igennem. Det er efterhånden lidt tid siden, at jeg læste aftalen for 2006. Men jeg mener ikke, at partierne i den aftale forpligtigede sig til at stemme for et offentligt forbrug, der svarede til det demografiske træk, altså forpligtigede sig til at stemme for 0,6 pct. eller 0,7 pct. vækst i det offentlige forbrug i samtlige finanslove ude i fremtiden.

Det ændrer ikke på, at det er rigtigt, at de reformer har medført, at der er rum til f.eks. at øge det offentlige forbrug. Så kan vi diskutere, hvor meget vi skal gøre det, men i fraværet af de reformer havde der været store strukturelle underskud på de offentlige finanser, og der havde ikke været plads til en vækst i det offentlige forbrug. Så statsministeren har ikke sagt noget forkert.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

KI. 14:41

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

I forhold til det sidste tror jeg ikke, at statsministeren nødvendigvis har sagt noget forkert. Og den del, der kom før det, tror jeg vi er enige om, altså at vi alle sammen i de partier, der indgik de aftaler, har en interesse i, at det skulle fremtidssikre vores velfærdssamfund og de offentlige finanser.

Men jeg kan jo sige til hr. Joachim B. Olsen, at det, der stod i aftalen tilbage fra 2006, var:

»Styrkelsen af de offentlige finanser, som på lang sigt vil optræde i kraft af det nye tilbagetrækningssystem, reserveres til at sikre finansiering af velfærdssamfundet i fremtiden. Midlerne skal bruges til at finansiere merudgifter til bl.a. pleje og sundhed, når der kommer flere ældre, og til en styrket indsats mod nedslidning på arbejdsmarkedet.«

Det er altså det grundlæggende, og det, vi samtidig ved, er, at det såkaldte demografiske træk forudsætter en vækst i det offentlige forbrug på i hvert fald 0,7 pct., og at den her regering har lagt op til en mindre vækst i det offentlige forbrug. Det vil jo de facto føre til besparelser i sundhed og pleje og for den sags skyld i at forhindre nedslidning på arbejdsmarkedet. Vil hr. Joachim B. Olsen ikke medgive det?

KI. 14:42

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

KI. 14:43

Joachim B. Olsen (LA):

Nej, det er jeg ikke enig i. For det, Socialdemokratiet gør, er, at de fuldstændig, hvad skal man sige, fejltolker, hvad det demografiske træk er for en størrelse. Tidligere i dag hørte jeg også hr. Benny Engelbrecht citere Finansministeriet for noget, som absolut er forkert.

Det, som Finansministeriet siger om det demografiske træk, er:

»Det skal understreges, at beregningen af det demografiske træk er af mekanisk karakter og generelt skal fortolkes varsomt. Det demografiske træk anvendes primært som et element i en langsigtet holdbarhedsberegning og er således ikke møntet på at foretage beregninger af fx det præcise udgiftstræk i enkelte år på kort sigt. I beregningen tages der fx ikke højde for, at omkostningen ved en ekstra bruger kan adskille sig fra de gennemsnitlige omkostninger pr. bruger.«

Det demografiske træk tager altså ikke højde for, at der naturligvis er stordriftsfordele, når der blive flere ældre. Den sidste ældre er ikke lige så dyr at pleje som den første ældre. Så Socialdemokratiet mistolker eller misbruger, hvad det demografiske træk som begreb dækker over.

KI. 14:44

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak. Jeg henleder opmærksomheden på, at der i de korte bemærkninger er 1 minut i første runde til både spørger og ordfører, og at der i anden runde kun er ½ minut.

Vi går videre til den næste spørger i rækken, og det er hr. René Christensen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

KI. 14:44

René Christensen (DF):

Tak for det, og også tak til ordføreren for en god ordførertale. Skat – det tror jeg vi alle sammen ved betyder rigtig meget for Liberal Alli-

ance – og det er meget det, som vi betaler i skat. Så håber jeg også, at skattesystemet betyder rigtig meget for Liberal Alliance. Man kan jo sådan set se, hvis man kigger på de sidste 8-10 år, at de største skattelettelser, der er blevet givet, er blevet givet til dem, der har snydt i skat. For man har mistet indtægter, og derfor vil jeg egentlig gerne stille et spørgsmål. Når man kan læse i regeringens forslag, at der bliver afsat 2,1 mia. kr. yderligere til SKAT, så vil jeg gerne sige, at vi hilser det velkommen i Dansk Folkeparti. Men er det ikke også nu, vi skal tage en diskussion om, hvad det så er, der skal investeres i? Er det stadig væk kun it-systemer, eller hvad med den manuelle kontrol? Vi har jo set flere gange, også i Skatteudvalget, som ordføreren jo også er en del af, at varme hænder i SKAT faktisk er en rigtig god investering. Mange skattearbejdere, særlig i kontrolsystemet, genererer jo faktisk deres løn flere gange. Og hvis man går op i skat, er ordføreren så ikke enig i, at man så også skal have meget stor tillid til det, særlig når man betaler en høj skat, og at nogen ikke kan snyde sig uden om det, også for at have tillid til hele velfærdsmodellen og skattesystemet?

Kl. 14:45

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 14:45

Joachim B. Olsen (LA):

Jo, det er jeg fuldstændig enig i. Men dem, der har snydt i skat, har jo ikke fået en skattelettelse. Det er jo dem, som *ikke* snyder i skat, som vi gerne vil sørge for kan beholde lidt flere af deres egne penge og betale lidt mindre i skat. Der er jo historisk store beløb afsat til en genopretning af SKAT – det er 5,1 mia. kr. på finansloven i de kommende år. Der er i det her finanslovsforslag 400 mio. kr. ekstra netop til en kontrolindsats, og der tror jeg, at vi er meget enige om, at det er nødvendigt. Vi håber selvfølgelig – og det håber jeg også at Dansk Folkeparti gør – at vi på et tidspunkt kan komme hen til et sted, hvor man selvfølgelig kan digitalisere nogle af de funktioner, som SKAT har. Der er bestemt digitaliseringsprojekter som er gået galt, og dem hører vi meget om. Men der er også nogle, der er gået rigtig godt, og dem hører vi så ikke så meget om, fordi vi tager det som en selvfølge, og det er måske også naturligt nok. Men jo, regeringen har fremsat et finanslovsforslag, hvor der er afsat ekstra ressourcer, også til en kontrolindsats.

Kl. 14:46

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 14:46

René Christensen (DF):

Spørgsmålet går jo på, at en del af pengene netop også går til nogle af de her it-projekter, som er lidt kuldsejlet, og det har kostet flere penge. Jeg kan nævne et eksempel. Nu taler vi meget om bilafgifter i øjeblikket, og hr. Dennis Flydtkjær, vores skatteordfører, stillede på et tidspunkt et spørgsmål: Hvor mange af de her biler har man indtaget til kontrol? Da spørgsmålet blev stillet, havde man ikke kontrolleret nogen biler. Altså, vi kan jo sige, at man så nærmest selv har kunnet bestemme, hvad man har skullet betale i afgift på de her biler i forhold til leasinghullet. Nu er der så blevet foretaget kontroller af de her biler. Men det fortæller jo lidt om den situation, vi står i. Vi er jo også enige i, at man skal gøre det noget nemmere i fremtiden, og hvis man kan bruge it-systemer for at få mere ud af ressourcerne, så skal man det. Men vi står i en situation nu, hvor det er vigtigt, også i forbindelse med finansloven, at når vi ser på, hvad de her penge skal bruges til, så er vi også nødt til at have den menneskelige faktor ind over, indtil de it-systemer er udviklet færdig.

Kl. 14:47

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 14:47

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jo svært at være uenig i, at indtil der er noget, der fungerer, må man sørge for, at der er ressourcer til, at man kan løse de opgaver, man skal løse. Så er der selvfølgelig en diskussion om, hvor mange millioner der skal afsættes, for at man kan løse de opgaver, og det er vel noget af det, vi skal til at tale om. Men jeg tror, at målet om, at der skal være en styrket indsats, er vi enige om. I forhold til registreringsafgiften og kontrollen er det måske også nogle gange lovgivningen, der er noget galt med. I de lande, der slet ikke har en registreringsafgift, bruger man nok ikke så mange hundrede millioner af kroner på kontrol af det her område – i sagens natur.

Kl. 14:48

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Næste spørger i rækken er fru Louise Schack Elholm, Venstre. Værsgo.

Kl. 14:48

Louise Schack Elholm (V):

Tak for det. Jeg er jo enig med ordføreren i, at det bedre skal kunne betale sig at arbejde, men jeg undrer mig og vil høre, om ordføreren også undrer sig over det, at der er så mange, der har noget imod, at Annette Hansen, HK'eren fra Køge, skal have en skattelettelse. Kan ordføreren sige, om ordføreren også undrer sig over det, og eventuelt overveje, hvad der kan være årsagen til, at man er så meget imod, at Annette Hansen får en skattelettelse?

Kl. 14:48

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 14:49

Joachim B. Olsen (LA):

Det har jeg meget svært ved – altså, jeg har meget svært ved at forstå, hvorfor man kan være imod, at der i landet med verdens højeste skattetryk er nogle, der får lov til at beholde flere af deres egne penge. Socialdemokratiet sang jo engang: Vi flås af skattens skarpe klo. Det synger de ikke mere; nu er de blevet et skatteparti, der går ind for så høje skatter som muligt.

Det, vi jo egentlig er ude i her, er at øge lønmodtagernes disponible indkomst, og det plejer at være noget, som er vigtigt for fagbevægelsen, altså at lønmodtagernes disponible indkomst øges. Og vi er faktisk ude i en ret stor øgning af den disponible indkomst for lønmodtagerne, hvis vi kan finde et flertal bag det, der er lagt frem. Det synes jeg ville være dejligt, og det synes jeg at lønmodtagerne fortjener.

Kl. 14:49

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 14:49

Louise Schack Elholm (V):

Ja, og det er sådan set lidt det, mit andet spørgsmål går på. Mener ordføreren, at der også er en værdimæssig kamp i at sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde? Altså, jeg tænker på det her med, at der faktisk er en større forskel i, om man vælger at være derhjemme, eller om man hver morgen står op, smører sin madpakke og går på arbejde? Er der en grund til, at man skal have fokus på den del?

Kl. 14:50

Kl. 14:53

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 14:50

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen det er der jo naturligvis. Jeg mener, det er helt afgørende – sådan set også for opbakningen til den model, som vi jo alle sammen grundlæggende bakker op om, nemlig at det selvfølgelig kan betale sig at stå op og yde en produktiv indsats. Der skal være en forskel på det, og så at man ikke gør det – altså, det må der bare være en forskel på. Det er en rimelighedsbetragtning. Og alle siger jo, at de er enige, men ikke alle er villige til at lave de ændringer i vores skattesystem, der rent faktisk betyder, at det *kan* betale sig at gøre en forskel. Og det er jo det, folk skal bedømmes på – ikke hvad de siger, men hvad de er villige til at gøre.

Kl. 14:51

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Den næste spørger i rækken er hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 14:51

Pelle Dragsted (EL):

Tak. På en måde må det jo være en lidt nedslående oplevelse for Liberal Alliance at opleve den her debat og måske særligt Dansk Folkepartis tale og svar, for hvis Dansk Folkeparti holder, hvad de lover, så bliver der jo ingen store skatterabatter til Saxo Bank-segmentet, og så bliver der ingen billigere luksusbiler, og i stedet får vi en vækst i velfærden på 0,8 pct. Og da Liberal Alliance trådte ind i regeringen, sagde partiformanden jo, at det var, fordi man ville kunne få mere af Liberal Alliances politik igennem. Men sådan, som det lyder i dag, lyder det mere som en ret kold klud i ansigtet, hvis ikke vi skal kalde det en markant ydmygelse af Liberal Alliance.

Så mit spørgsmål er: Hvis det ender, som vi hører i dag, vil Liberal Alliance så fortsætte i regeringen? Jeg kan godt forstå, at det er et irriterende spørgsmål, for det er i hvert fald tillokkende at blive et par måneder endnu, til ministerpensionen er i hus. Men ikke desto mindre, i forhold til hvad hr. Anders Samuelsen sagde både før 2015, og da man trådte ind i regeringen, så må det da give anledning til overvejelser, hvis det ender, sådan som det lyder på debatten i dag.

Kl. 14:52

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 14:52

Joachim B. Olsen (LA):

Så kom den med Saxo Bank. Den kommer næsten hver gang, ikke? Det er jo noget pjat, men hvis det er hr. Lars Seier, der henvises til, får han jo i hvert fald ikke nogen skattelettelse, for han bor i udlandet. Vi vil gerne give skattelettelser til dem, der bor i Danmark.

I forhold til om vi kunne finde på at træde ud af regeringen, så er det jo ikke mit gebet, men jeg kan svare, tror jeg, med hundrede procents sikkerhed, at nej, det kunne vi ikke finde på. Vi synes faktisk, at vi får ganske meget indflydelse og i hvert fald mere indflydelse, end da vi ikke var med i en regering. Og hvis vi bare får minimalt mere indflydelse, så er det det værd for os.

Kl. 14:53

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Pelle Dragsted (EL):

Mit næste spørgsmål handler så om sjælen. For hr. Anders Samuelson sagde jo i sin tale inden 2015 på et landsmøde: »De Konservative og SF har på hver deres måde bevist, at man kan vinde ministerbiler, og tabe sin sjæl.«

Med en vækst i det offentlige forbrug på 0,8 pct. fra nu af og frem til 2025, er LA's sjæl så intakt?

Kl. 14:53

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 14:53

Joachim B. Olsen (LA):

En offentlig vækst på 0,8 pct. fra nu af er jeg ikke sikker på kommer til at ske. Det er ikke det, regeringen lægger op til. Regeringen lægger op til 0,3 pct.s offentlig forbrugsvækst. Selvfølgelig skal det forhandles med andre partier, men det er jo trukket i vores retning. Jeg tror, Venstregeringen lagde op til 0,5 pct., og nu er det 0,3 pct. Jeg håber selvfølgelig, at kompromiserne bliver trukket i vores retning. Det er jo det, jeg tror, at de 265.000 vælgere, der har stemt på Liberal Alliance, har som forventning til os. Det er, at vi gør, hvad vi kan, for at trække tingene i vores retning. Og som sagt, hvis det bare er minimalt mere indflydelse, vi får ved at være i regering, så synes jeg, at det er det rigtige at være. Måske skulle Enhedslisten engang prøve det, hvis de bliver inviteret med. Det er jeg ikke sikker på de gør. Men jeg tror, det ville være sundt for Enhedslisten at prøve det.

Kl. 14:54

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Den næste i rækken er fru Josephine Fock, Alternativet. Værsgo.

Kl. 14:54

Josephine Fock (ALT):

Tak til ordføreren for talen. Der er jo en del transportpolitiske tiltag i finansloven, også nogle af dem, som ordføreren her har nævnt. Det, som jeg undrer mig over, er, at transportministeren har udtalt, at det ikke er hans bord at se på, hvilke klimapolitiske konsekvenser det har. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ordføreren ikke er enig i, at det er vigtigt at vurdere de transportpolitiske tiltags belastning af klimaet, i forhold til det finanslovsudspil der er kommet.

Kl. 14:55

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 14:55

Joachim B. Olsen (LA):

Joh, men hvad henvises der til – Danmarks Statistik? Jeg synes, at spørgsmålet var lidt upræcist. Men hvis det er registreringsafgifter, der henvises til, så er det jo sådan, at der ikke findes noget sted i økonomien, hvor forurening er beskattet så hårdt, som når det handler om den forurening, som kommer fra biler. Altså, selv hvis du fjernede registreringsafgiften, ville det være sådan, at afgifter på benzin osv. stadig væk ville betale for de eksternaliteter, der er forbundet med bilkørsel. Og det er jo ikke særlig klogt ud fra sådan en samfundsøkonomisk tilgang til det. Det er jo også trods alt en af Alternativets bundlinjer, må man forstå, nemlig den økonomiske bundlinje. Man skal selvfølgelig sørge for, at forurenere betaler, men man skal jo ikke have så høje afgifter, at de bliver højere end de omkostninger, som der er i forbindelse med forurening. For så opstår der et samfundsøkonomisk tab, og det er det, der sker i forbindelse med de samlede skatter og afgifter på biler. Det er ikke klogt.

	Kl. 14:56		Kl. 14:58
Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen): Spørgeren.		Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen): Spørgeren.	
	Kl. 14:56		Kl. 14:58
Josephine Fock (ALT): Så tror jeg, at jeg vil spørge på en anden måde. Er ordføreren enig i, at Danmark skal overholde Parisaftalen og de 17 verdensmål, i forhold til at vi ikke skal øge vores udledning, men at vi skal begrænse den? Synes ordføreren, at finanslovsforslaget hjælper til den bæredygtige omstilling i Danmark? Kan ordføreren dokumentere, at det hjælper til den bæredygtige omstilling i Danmark?	Kl. 14:56	Lisbeth Bech Poulsen (SF): Nu ved jeg godt, at Liberal Alliance ikke går så meget op i klima, og derfor skal vi også undskylde ordføreren, hvis han måske ikke ved så meget om det her område. Men vi har jo nogle specifikke målsætninger i Danmark, noget, vi specifikt som land skal leve op til, også i forhold til Parisaftalen. Men nu talte ordføreren om velstandstab, og at det kan have nogle andre samfundsøkonomiske omkostninger. Noget af det, som man jo også sidder og beregner på, er, hvad netop klimaomkostningerne i kroner og øre kan blive, ikke om 100 år, men om få år. Noget af det, vi allerede ser nu med nogle af de tilfælde, der har været i USA og andre steder med orkanen Irma osv., koster ekstreme beløb. Så mener ordføreren, at det er fuldstændig lige meget, om vi når vores mål på det her område eller ej, også af hensyn til økonomien?	Kl. 14:59
Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen): Ordføreren.	Kl. 14:56	Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen): Ordføreren.	Kl. 14:59
Joachim B. Olsen (LA): Altså, så vidt, jeg er orienteret, overholder vi de aftaler, vi har indgået, også de aftaler, der refereres til her. Det er jo aftaler, som er på en lang række forskellige parametre. De handler ikke kun om klima. Det gør Parisaftalen, men de andre, f.eks. verdensmålene osv., handler om en masse andre ting. Og det lever man fuldt ud op til, også med det her finanslovsudspil.	Kl. 14:57	Joachim B. Olsen (LA): Fru Lisbeth Bech Poulsen sagde, at Liberal Alliance ikke går op i klima. Det passer simpelt hen ikke. Altså, det er jo ikke sådan, at fordi man ikke vil løse problemerne, præcis som de vil i SF, så går man ikke op i det. Vi synes, det er problematisk, at man gennem mange år har haft en meget irrationel tilgang til at løse de udfordringer. Man har gjort det på meget dyre måder. Man har et kvotesystem osv., som jo ikke fungerer særlig godt. Det er ikke en særlig rationel måde at løse udfordringerne på. Man skal jo løse dem på den mest rationelle måde, altså der, hvor det koster mindst, og det har man ikke gjort. Vi synes, at man skal til at se på det, og det er da min forståelse, at der også her bredt i Folketinget er ved at opstå en erkendelse af – fra nogle partiers side – at ja, vi har ikke gjort det på den smarteste måde altid, og at vi nu skal se på, hvordan vi gør det på en smartere måde. Det kan jeg kun bifalde.	Kl. 15:00
Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen): Den næste spørger er fru Lisbeth Bech Poulsen, SF. Værsgo.	Kl. 14:57	Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen): Tak. Den næste spørger er hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet. Værsgo.	Kl. 15:00
Lisbeth Bech Poulsen (SF): Tak. Jeg vil også gerne spørge lidt ind til de her forskellige delmål, vi har på klimaområdet. Vi har jo både den kvotebelagte sektor og den ikkekvotebelagte sektor. Hvis vi fortsætter i den retning, som regeringen har udstukket, så opfylder vi jo ikke vores mål. Derfor har jeg bare et helt konkret spørgsmål. Hvis vi ikke når det inden for f.eks. transportområdet, vil man så kigge mod andre områder for at opfylde vores mål? Det kunne være landbruget. Det er ikke det, jeg har hørt regeringen sige. Men hvor skal man ellers overopfylde nogle mål for at kompensere for, at det jo går meget, meget skidt på transportområdet?	Kl. 14:57	Christian Rabjerg Madsen (S): Tak for det. Man kan sige meget om Liberal Alliance, men I har jo altid været et parti, der har brystet sig af at basere jeres politik på Finansministeriets gængse regnemetoder. Jeg vil derfor bede ordføreren bekræfte, at regeringens skattereform ifølge Finansministeriets reviderede beregninger vil gavne direktørerne, altså de højestlønnede, mest både i kroner og ører og relativt.	Kl. 15:01
Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen): Ordføreren.	Kl. 14:57	Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen): Ordføreren.	Kl. 15:01
Joachim B. Olsen (LA): Jamen jeg kan ikke stå her og sige, at man ikke når de mål, man har sat sig. Altså, det er meget svært at vide, hvilke teknologiske landvindinger der kan komme inden for f.eks. transportbranchen, som gør, at der bliver udledt mindre forurening. Det ville da være dejligt, hvis der blev udledt mindre forurening. Der er jo ikke nogen, der synes, at forurening er godt. Men der er mange hensyn, man skal tage. Altså, vi kunne også forbyde bilkørsel fuldstændig, så var der ikke nogen forurening fra bilkørsel, men det ville have nogle store samfundsmæssige konsekvenser. Det ville betyde et meget stort velfærdstab, og det har også rigtige konsekvenser for rigtige mennesker i den virkelige verden. Så der er en lang række hensyn, vi skal tage. Men jeg har ikke hørt nogen påstå, at Danmark er langt bagud i forhold til alle mulige andre lande, hvad angår at nå de her målsætninger. Det tror jeg ikke vi er.		Joachim B. Olsen (LA): Det kan jeg ikke bekræfte her, for jeg har ikke nået at se de beregninger. Men jeg kan sige helt overordnet, at jeg ikke går særlig meget op i de der beregninger. Det må jeg indrømme. Det, jeg går op i, er, at man fører en politik, der gør Danmark til et mere velstående	

sted. Jeg har godt set hele den her diskussion om direktører og dem, der tjener mest lige nu osv. Jeg konstaterer, at de 1 pct. rigeste i Danmark betaler næsten 10 pct. af alle skatter. Og de 10 pct. med de højeste indkomster betaler over 30 pct. af alle skatter i det her land. Det er de bredeste skuldre, der bærer de tungeste læs rent skattebyr-demæssigt i Danmark, og det synes jeg, og det synes vi er rigtig, rigtig fint.

Men det er ikke progressionen i skattesystemet, der gør, at det er de bredeste skuldre, der bærer de tungeste læs. Det ville de også gøre, hvis man helt afskaffede topskatten f.eks. Der er der jo så en, hvad skal man sige, afvejning mellem det, at man vil have noget omfordeling, og at man får et skattesystem, som ikke medvirker til, at vi får en lavere økonomisk vækst, lavere velstand. For dem, der betaler prisen for lavere velstand på den lange bane, er altså dem med de laveste indkomster, dem, der har behov for at bo i et velstående land, hvor man kan få hjælp til de udfordringer, man nu engang har.

Kl. 15:02

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ja tak. Spørgeren.

Kl. 15:02

Christian Rabjerg Madsen (S):

Hvis ikke man vidste bedre, skulle man næsten tro, at den politiske ordfører er ked af de resultater, man har opnået med regeringen. Altså, der er jo kommet et skatteudspil fra regeringen, hvor man kigger på beskæftigelsesfradraget, hvor man laver en flad afgift på biler, hvor man øger loftet over pensionsindbetalinger. Uanset om man går op i det eller ej, må ordføreren vel kunne bekræfte, at de tiltag både i kroner og ører og relativt mest gavner de højtlønnede, direktøren eksempelvis.

Kl. 15:03

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 15:03

Joachim B. Olsen (LA):

Nogle af de her beregninger, er jo sådan nogle, hvor man tager en registreringsafgift eller man afskaffer skatten på fri telefon, og så breder man det ligesom ud på alle mennesker. Og det er da meget spændende og interessant, men sådan er det jo bare ikke i den virkelige verden. I den virkelige verden er det sådan, at hvis du har en lav indkomst og du bor i Jylland og har brug for en bil og registreringsafgiften er blevet sænket og du sparer 30.000 kr. på at købe en bil, så har du sparet relativt meget. Her prøver man jo ligesom at dele de her besparelser ud på alle mennesker, og det er meget teoretisk, for der er ikke nogen, der køber en halv bil eller en tiendedel bil. En familie køber en hel bil, og den familie med en lav indkomst, der køber en hel bil, sparer også relativt meget på den bil. Så jeg synes, det er en uinteressant diskussion.

Det, der interesserer mig og Liberal Alliance og regeringen, er, hvordan vi fører en politik, der gør, at Danmark bliver et mere velstående land. (*Anden næstformand* (Kristian Pihl Lorentzen): Tak for det). For vi har haft meget lav økonomisk vækst, og vi har udsigt til det, og det skal vi have gjort op med.

Kl. 15:04

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak for det. Den næste spørger er hr. Martin Lidegaard, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Martin Lidegaard (RV):

Der kom egentlig to interessante erkendelser her fra Liberal Alliance – man skal ikke sige, at tingene ikke flytter sig i dansk politik – nemlig både at man anerkender klimaudfordringen, det er ikke altid, at vi har hørt det, men også, at man faktisk går ind for, at forureneren skal betale – godt princip.

Så vil jeg gerne have forklaret, hvorfor Liberal Alliance er så indædt imod, som det eneste parti i Folketinget tilsyneladende, at om-lægge registreringsafgifterne sådan, at forureneren betaler mest, altså sådan, at de benzinslugende biler, de miljøskadelige biler, betaler mere i bilafgifter, og dem, der forurener mindre, betaler mindre. Det er da virkelig, at forureneren betaler. Det er rationelt, det er skønt, og vi går ikke ind for at lette registreringsafgifterne, men hvis man endelig vil gøre det, kan vi jo bare gøre det sådan, at lettelsen tilfalder de biler, der forurener mindst. Vil det egentlig ikke give rigtig god mening, hvis forureneren skal betale?

Kl. 15:05

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 15:05

Joachim B. Olsen (LA):

Det giver rigtig god mening, at forureneren betaler, rigtig god mening, men selv hvis du afskaffer registreringsafgiften, vil bilisterne betale for de eksternaliteter, der er forbundet med bilisme; de vil betale for forureningen. Så de betaler allerede for det.

Det, der ikke giver mening, må jeg sige til hr. Martin Lidegaard, det, der ikke er rationelt, er, at man har samlede afgifter og skatter på bilisme, der er mange, mange tusinde gange højere end de skader, som bilisterne laver. Det er samfundsøkonomisk ikke særlig klogt. Sådan noget troede jeg egentlig interesserede hr. Martin Lidegaard, men hr. Martin Lidegaard interesserer sig tilsyneladende ikke særlig meget for registreringsafgiften. For tidligere stod han og sagde, at det ikke havde nogen arbejdsudbudseffekt at sænke den, når det næstefters at hæve grænsen for topskat er det mest effektive skattepolitiske værktøj, du kan hive op af kassen. Så måske er det hr. Martin Lidegaard, der skal sætte sig ned og interessere sig lidt mere for registreringsafgiften.

Kl. 15:06

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 15:06

Martin Lidegaard (RV):

Vi interesserer os meget for at lette skatten på arbejde. Vi interesserer os ikke – og det erkender jeg helt åbent – for at lette registreringsafgiften for de største biler i Danmark. Det interesserer vi os ikke særlig meget for. Og eftersom der tilsyneladende er et massivt flertal i Folketinget, der ikke synes, at man bare sådan bevidstløst skal kaste penge efter det, så vil det da give mening selv i Liberal Alliances logik, så vidt jeg kan se. Altså, jeg ved godt, at Liberal Alliance helst vil afskaffe alle bilafgifterne helt. Det vil man så ikke i Folketinget, heldigvis. Men ville det så ikke være en god idé at blive enige om, at de lettelser, der så måske er et flertal for, i det mindste bliver givet på en måde, så dem, der forurener mest, betaler mest?

Der er en diskussion, der handler om, hvor meget og om man skal lette registreringsafgiften, men lad os lige parkere den. Hvis man så siger, at man vil lette den med 100 kr., hvorfor dog så ikke gøre det for de biler, der forurener mindst, og omvendt for min skyld gerne så hente det tilsvarende beløb ind hos dem, der forurener mest?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 15:07

København, og de kan i hvert fald, når de bor uden for København, hvor de har brug for en bil for at leve gode liv. Det er ikke et luksus-gode, det er simpelt hen en nødvendighed, når man bor uden for de store byer, at man har en bil.

Kl. 15:07

Joachim B. Olsen (LA):

Det er et supergodt spørgsmål, som hr. Martin Lidegaard jo egentlig selv burde kunne besvare, fordi da hr. Martin Lidegaard var minister i Thorning-regeringen, skrev han under på et regeringsgrundlag, hvor der stod, at man ville omlægge til en teknisk baseret afgift. 3½ år efter var det ikke sket. Så måske sidder hr. Martin Lidegaard faktisk selv med en viden om, at det ikke er så nemt, som hr. Martin Lidegaard prøver at bilde forsamlingen og seerne ind her. For det er ikke så nemt.

Kl. 15:07

Der synes vi så, at det ville være en meget, meget stor velfærds-gevinst for borgerne, hvis de kom over i nogle mere sikre biler, også nogle mere miljørigtige biler, for det er jo sådan set også det, der sker. Det er jo ikke den sammenhæng, som der bliver antydnet at der er, altså at de små mikrobiler er meget miljøvenlige, og at mellem-klassebilerne, som der kan være en hel familie i, er meget miljøskadelige. Den sammenhæng er der ikke.

Kl. 15:11

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Vi skal til at afslutte. Spørgeren.

Kl. 15:11

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. Henning Hyllested fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 15:07

Henning Hyllested (EL):

Det er jo ikke så mærkeligt, at hele spørgsmålet om registreringsafgifter og reduktion af registreringsafgifterne osv., nedsættelser af brotakster osv. osv., spiller så stor en rolle. Det spillede også en stor rolle i ordførertalen, og Liberal Alliance er jo et parti, som i høj grad har slået sig op på, at det simpelt hen skal være billigere at købe en bil og have en bil.

Det forekommer mig bare, at man måske i virkeligheden ikke tænker konsekvenserne igennem. Vi har allerede, flere af os, nævnt de klimamæssige konsekvenser, der er af at sende flere biler på gaden med den kendte teknologi, samtidig med at vi jo så – ja, ikke vi, men nogle – har sat elbilsalget i stå.

Men der er jo også den konsekvens af, at der kommer flere og flere biler på vores veje, at trængslen stiger, og det er et påtrængende problem rundtomkring. Trafikken sander simpelt hen til, og det giver den højt besungne vækst problemer. Det er jo en væksthæmmer, at der er trængsel på vores veje. Hvordan hænger det så sammen, når Liberal Alliance altså, om jeg så må sige, slår sig op på i virkeligheden at sende flere og flere biler på vejene, samtidig med at man jo så skærer ned på den kollektive trafik? Man beskærer DSB med 2 mia. kr. Man opretholder besparelserne på Banedanmark til 125 mio. kr. osv. osv.

Kl. 15:09

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 15:09

Joachim B. Olsen (LA):

Det er sådan, at hvis man sænkede registreringsafgiften til 100 pct., ville danskerne spare 2,1 mia. kr. i registreringsafgift, og provenutabet for statskassen ville være 800 mio. kr. Danskerne ville spare 2,1 mia. kr., staten ville kun gå glip af 800 mio. kr. Det er en god aftale for borgerne.

Det er da rigtigt, at der er trængsel på de danske veje, fordi det at køre i bil allerede nu er en ganske populær ting for mange borgere. Det er vist 77 pct. af al transport, der foregår i biler. Så kan man så spørge sig selv, hvad det rationelle fremadrettet er, når vi skal løse de infrastrukturudfordringer, der er. Er det så at bruge pengene på kollektiv trafik, eller er det at bruge pengene på at udbygge vores vejnet for at løse nogle af de problemer, der især er i nogle spidsbelastningsperioder? De er der jo ikke hele tiden. Det meste af tiden kan folk jo godt komme rundt i bil, endda også når de bor herovre i

Henning Hyllested (EL):

Når det er blevet mere og mere nødvendigt at have en bil, især uden for de store byer, og især hvis vi kommer helt ud i landdistrikterne, er det jo netop også, fordi den kollektive trafik jo stort set er nedlagt i de dele af landet, så der er en klar sammenhæng der. Men det er stadig væk som om, at Liberal Alliance jo ikke tager konsekvenserne af deres egen politik og siger, at det godt kan være, at der er mange borgere, der synes, at det ville være rart at få en billigere bil. Det er klart nok, hvem vil ikke gerne have en skattelettelse, hvis man kan få det? Men der er jo nogle konsekvenser, og det er vel egentlig det, vi som politikere så også er sat til: Der er nogle konsekvenser for klima og miljø, og hvor det der f.eks. trækker i den forkerte retning. Og der er nogle konsekvenser af at sende flere biler på vejene i form af trængsel og mindre mobilitet og væksthæmning.

Kl. 15:12

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 15:12

Joachim B. Olsen (LA):

Det, at man nedsætter registreringsafgifterne, gør ikke, at danskerne bliver mindre mobile. Altså, det er simpelt hen ikke rigtigt. Det er simpelt hen forkert. Der bliver talt om, at offentlig transport i yderområderne er skåret helt væk. Jeg voksede selv op i en lille by, Halvrømmen, oppe i Nordjylland, og jeg var inde at kigge på køreplanen her den anden dag. Der kører en bus en gang i timen – jeg tror, der bor 1.000 mennesker i Halvrømmen eller sådan noget – så man kan komme til Aalborg en gang i timen. Er det meget, eller er det lidt? Jeg tror ikke, at det ville være økonomisk rentabelt, hvis den kørte oftere. Jeg synes faktisk, at det er relativt ofte, den kører. Der er heller ikke særlig mange mennesker, der står på den bus, fordi derude vil folk faktisk gerne have en bil. Det letter deres hverdag utrolig meget, og det er bl.a. derfor, at vi gerne vil have sænket registreringsafgiften, for det er en af de bedste måder at sørge for, at man kan leve gode liv, også uden for de store byer.

Kl. 15:13

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak. Den næste spørger er hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 15:13

Bjarne Laustsen (S):

Tak. En af de gode ting ved at kende Liberal Alliance og især Liberal Alliances finansordfører her er jo, at man næsten aldrig er i tvivl om, at de fattige skal beskæres yderligere, hvis det er, man kan komme af sted med det, og at de rige skal forgyldes.

Nu er det jo sådan, at regeringen har spillet ud med, at der er 5,25 mia. kr., som skal finansieres, og at der skal skæres ned for at give de skattelettelser, som man lover. Hvis nu ikke hr. Joachim B. Olsen kan løfte sløret for, hvad regeringen vil komme og foreslå, for at man kan finansiere det her, vil ordføreren så fortælle, hvordan Liberal Alliance ser på den sag? Hvad er det for nogle ydelser, der specifikt skal skæres ned på?

Kl. 15:14

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 15:14

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil selvfølgelig ikke gå ind i en diskussion her med hr. Bjarne Laustsen om, hvordan alt det her skal finansieres. Der er jo blevet nævnt eksempler på noget af det, vi gerne vil gøre, f.eks. at man selv skal betale danskkurser og andre ting, som jeg synes er fuldstændig fornuftigt. Men det er helt normalt, at man, når man skal forhandle et flertal hjem, sætter sig sammen og finder ud af en finansiering. Og så er jeg ærlig talt træt af det her helt ufattelige hykleri fra Socialdemokratiets side, som for få år siden finansierede topskattelettelser og selskabsskattelettelser med reduktioner i overførselsindkomsterne, dem alle sammen – alle overførselsindkomsterne. Det er der ikke lagt op til med det her. Så spar mig for hykleriet. Det er ikke kønt.

Kl. 15:14

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:14

Bjarne Laustsen (S):

Jamen hykleriet kommer jo kun fra Liberal Alliance. Altså, nu har jeg tilfældigvis været herinde i mange år, og i de år har det også været sådan, at Socialdemokratiet aldrig har fremlagt ufinansierede skattelettelser. Hvis vi har foreslået ting, har de altid været finansieret. Jeg synes, det er ærligt og fair, når vælgerne skal tage stilling til en politik og man går i gang med forhandlingerne, at man anviser, hvordan regningen skal betales.

Jeg synes jo, det er fair, at Liberal Alliance kommer og siger, at direktøren, der har meget, han skal mere gives. Det er da helt fair, men hvorfor kan vi ikke få at vide, om det er dem i samfundet, der har mindst, der på grund af alt det, vi skal investere i fremtiden i mennesker og deres uddannelse osv., oplever nedskæringerne? Hvorfor kan vi ikke få at vide, om det er deres uddannelser, der skal skæres ned på? Hvorfor fortæller man ikke det?

Kl. 15:15

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 15:15

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil gerne lige understrege, at Liberal Alliance og regeringen ikke kunne drømme om at give direktøren noget som helst, han eller hun skal ikke gives noget som helst. Det, der jo er lagt op til, er, at direktøren, om det er en kvinde eller en mand, skal beholde lidt flere af de penge, som vedkommende selv har tjent, og det har jeg ikke noget problem med.

Det havde hr. Bjarne Laustsen heller ikke noget problem med for ganske få år siden, eller var det et af de forslag, hvor hr. Bjarne Laustsen stemte imod sit eget parti? Det kan jeg ikke lige huske, men Socialdemokratiet havde i hvert fald ikke noget problem med det. Det var det ene element i Socialdemokratiets skattereform, nemlig det at hæve topskattegrænsen, som bidrog mest til at øge beskæf-

tigelsen. Og når vi taler om, hvilke resultater der blev opnået, hører jeg aldrig Socialdemokratiet sige, at det bidrag til at øge beskæftigelsen, som kom fra at hæve topskattegrænsen, vil de ikke tælle med. Det tæller man glædeligt med.

Så jo, jeg synes, det er hykleri.

Kl. 15:16

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak. Den næste spørger er fru Pernille Rosenkrantz-Theil, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 15:16

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg synes egentlig, det er et ret simpelt spørgsmål. Nu har jeg ikke fulgt med i de her finanslovsdebatter helt så mange år som den forrige spørger, men alligevel: Altså, jeg har ikke oplevet før, at der bare er en sort boks, hvor der står 5,25 mia. kr., og så er der ikke noget om indholdet. Jeg synes egentlig, det er relevant og rimeligt, at man her i Folketingssalen stiller det spørgsmål: Hvad dækker det over? Det er jo et beløb, der svarer til ti gange kontanthjælpsloftet f.eks., men det kan godt være, det slet ikke er det, der er meningen – who knows? Det står ikke i planen, det står ikke i forslaget. Altså, så et eller andet sted er det vel fuldstændig rimeligt, at man spørger, når det er sådan, at vi har en førstebehandling af et finanslovsforslag, hvor der bare er en sort boks, hvor der står 5,25 mia. kr., som alt andet lige er et gigantisk beløb.

Så altså, kunne vi ikke få lidt mere at vide om, hvad det er for nogle penge? Hvis det her skal ligne noget, hvor vi behandler de ting, som på et eller andet tidspunkt får gældende virkning for samfundet, så er det vel rimeligt, at vi får lidt viden om, hvad det egentlig er, der bliver foreslået.

Kl. 15:17

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 15:17

Joachim B. Olsen (LA):

Altså, jeg er glad for den store interesse for forslaget. Finansministeren skal jo på senere, men jeg tror godt, jeg kan garantere, at der ikke bliver gennemført ét eneste initiativ, som ikke er fuldt finansieret. Der bliver ikke gennemført ét eneste initiativ, som ikke er fuldt finansieret. Og der er finansiering for hele den politik, regeringen vil gennemføre. Det er helt normalt, at man, når man går ind i et forhandlingsforløb, sætter sig sammen med dem, man forhandler med, og så finder man finansiering til det, man nu engang kan blive enige om. Men der bliver ikke gennemført noget politik, som ikke vil blive fuldt finansieret.

Kl. 15:18

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:18

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det var sådan set heller ikke det, jeg sagde. Jeg spurgte bare, hvordan man havde tænkt sig at finde de 5,25 mia. kr. For når vi forhandler finanslov, er det faktisk normalt sådan, at man har fremlagt et ret detaljeret katalog over, hvordan man har tænkt sig at finansiere tingene, og det har regeringen ikke gjort den her gang. Jeg sagde ikke noget om, hvorvidt der var finansiering eller ej. Men det er et beløb, der svarer til ti gange kontanthjælpsloftet, altså bare som sådan en sort boks om nogle reformer, man har tænkt sig at lave, og som skal give det her meget store beløb. Jeg synes egentlig, det er rimeligt, at man så på en eller anden måde kommer med nogle hints om, hvad

det er, man forestiller sig, eller hvad det er, der er inde i den der sorte boks, og som vi ikke kan få kendskab til.

Så spørgsmålet gik egentlig ikke på, om pengene ikke var der, eller der ikke var finansiering, men snarere: Hvad er det, de bliver finansieret af? Altså, nu har vi lige haft ret lang tid, hvor vi har beskæftiget os med konsekvenserne af de andre reformer, regeringen har lavet. Det er jo meget rart, når vi nu her i Tinget har debatter om den politik, der bliver fremlagt, at vi så også får en eller anden idé om, hvad det egentlig er, der er blevet fremlagt.

Kl. 15:19

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Joachim B. Olsen (LA):

Et stort beløb? Det er – ja, hvad er det – det er mindre end 5% af de samlede offentlige udgifter, så det er vel et lille beløb. Men tingene bliver jo finansieret. Sidste år lavede Socialdemokratiet også en aftale med regeringen om skat, hvor man underskrev en aftale, hvor man sagde: Vi lover at finde finansiering. Og det har vi så gjort i år. Vi sagde, at vi ville gennemføre det, og at vi ville finde finansieringen senere, når vi skulle stemme for forslagene. Det er sket før, nu sker det igen, og der bliver ikke gennemført noget politik, uden at der er finansiering til det.

Kl. 15:19

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Tak. Og den sidste spørger i denne omgang er fru Lea Wermelin, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 15:20

Lea Wermelin (S):

Tak for det. Jeg kan se, vi har en ordfører, der er i hopla, og jeg kan sådan set godt forstå det, for et mere skævt finanslovsforslag skal man alligevel lede ret længe efter. Derfor vil jeg egentlig også gerne spørge ind til den seneste finanslov, hvor det jo var et ultimativt krav fra Liberal Alliance, at man ville have den her topskattelettelse – det var 5 pct. hele vejen op. Kan ordføreren ikke bekræfte, at det forslag, som ligger her på bordet, i virkeligheden giver en større skattelettelse for de topskatteydere, som ordføreren er så optaget af, end det ultimative krav, som man havde sidste år? Altså at det her i virkeligheden giver en større topskattelettelse til topskatteyderen end det, som man havde som ultimativt krav sidste år.

Kl. 15:21

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 15:21

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg diskuterer nu med formanden for Folketingets Skatteudvalg, som så begynder at kalde andre skatter for noget, de ikke er. Altså, loftet over beskæftigelsesfradraget er ikke en topskat, vi diskuterer ikke topskat. Jeg kan godt se, at det er sådan en smart jargon, som Socialdemokratiet gerne vil ind i, fordi topskat nu – få år efter at man selv rykkede masser af mennesker helt ud af topskatten – ligesom er blevet et fyord.

Men det, der er lagt frem, er ikke topskattelettelser. Det er, at man vil fjerne loftet over beskæftigelsesfradraget. Og loftet over beskæftigelsesfradraget sætter altså ind ved gennemsnitsindkomster for folk på arbejdsmarkedet, så det er først og fremmest folk med helt almindelige indkomster, altså indkomster over 350.000 kr., som helt overvejende vil få gavn af, at loftet fjernes.

Så kan Socialdemokratiet tale om de 1.000 rigeste danskere, men hvilken betydning har det for rigtige mennesker ude i den virkelige verden, at Socialdemokratiet vil bruge den her debat på at tale om 0,017 pct. af den danske befolkning? Jeg synes ærlig talt ikke, det er seriøst, i betragtning af at vi faktisk har nogle rigtige problemer, vi gerne vil løse.

Kl. 15:22

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:22

Lea Wermelin (S):

Der er rigtig mange problemer, vi gerne vil løse, og det ser vi jo meget forskelligt på i de to partier. Socialdemokratiet vil bruge penge på velfærden, fordi den er under pres. Men jeg synes egentlig, at det spørgsmål, jeg stillede, var relativt simpelt.

Det er rigtigt, at vi diskuterer meget skat, også i Skatteudvalget. Nu sagde ordføreren før, at man ikke havde set beregningerne fra AE, men jeg går ud fra, man har set de beregninger på selve finanslovsforslaget, der ligger, og når vi taler om topskatteyderen, må ordføreren jo kunne bekræfte, at topskatteyderen får en stor gevinst ud af det forslag, der ligger. Jeg troede ærlig talt, det var noget, som LA ville være glade for, og at det var grunden til, at ordføreren var i så godt humør. Men det er det så åbenbart ikke, eller hvordan skal vi forstå det? Kan vi ikke få et svar på spørgsmålet i stedet for den der limbo frem og tilbage?

Kl. 15:23

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 15:23

Joachim B. Olsen (LA):

Hvad angår Socialdemokratiets økonomiske sekretariat, også kaldet AE, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, hvor Henrik Sass Larsen sidder med, og hvor Mette Frederiksen sidder med, så er det ikke en tænketank, jeg tager specielt seriøst. Det er ikke, fordi der ikke er dygtige folkovre i AE, men lad være med at fremstille det, som om det er en eller anden neutral tænketank. Det er det ikke. Mette Frederiksen sidder med i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Men det er jo fuldstændig rigtigt, at når man fjerner loftet over beskæftigelsesfradraget, er der selvfølgelig nogle af dem, som også betaler topskat, der får gavn af det. Og den helt overvejende del af topskattebetalerne er folk med helt almindelige typer af jobs. Sådan er det jo stadig væk, og ja, de vil så beholde flere af deres egne penge. Det øger beskæftigelsen rigtig, rigtig meget, og det har vi brug for i Danmark. Vi har brug for at øge beskæftigelsen. Det mente Socialdemokratiet for få år siden, hvor de gjorde det samme, hvor de trak folk helt ud af topskatten. Da var det det rigtige at gøre, og nu er det noget frygteligt noget at gøre.

Så må borgerne i Danmark jo tænke deres: Kan man regne med, at det, som Socialdemokratiet siger i opposition, også er det samme, som Socialdemokratiet gør i regering?

Kl. 15:24

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak for det. Der er endnu folk, der gerne vil spørge, men der er desværre ikke mere tid i den her runde, så vi siger tak til Liberal Alliances ordfører og går videre til den næste i rækken, og det er fru Josephine Fock som ordfører for Alternativet.

Kl. 15:24

(Ordfører)

Josephine Fock (ALT):

Tak for det, formand.

Jeg har glædet mig rigtig meget til at stå her i dag og diskutere regeringens finanslovsudspil. Det gør jeg faktisk hvert år, fordi jeg synes, at debatten herinde i salen afslører, hvor partierne er henne og hvad det er, regeringen vil med sin magt. Så jeg synes, at finanslovsdebatten giver mulighed for at debattere på en lidt anden måde, end vi tit ser ved konkrete lovforslag og konkrete beslutningsforslag.

Det, det jo selvfølgelig også giver mig anledning til, er at fortælle, hvad Alternativet så ville, hvis det nu var os, der sad og havde regeringsansvaret. Det er jo sådan, at det kan man faktisk finde svar på i de finanslovsforslag, vi kom med sidste år. I vores udspil »TAL – til et bedre samfund« foreslår vi jo først og fremmest en omfordeling på cirka 120 mia. kr., som vi ønsker skal gå fra sort til grøn, fra rig til fattig og fra individ til fællesskab.

Vi ønsker bl.a. at investere over 28 mia. kr. i grøn omstilling, 16 mia. kr. i et bedre uddannelsessystem og 23 mia. kr. i et bedre og mere lige samfund. Og hvis det stod til os – hvis Alternativet altså havde nøglerne til Statsministeriet – så ville vi som det første øge klima-, miljø- og naturbudgetterne betragteligt. Vi ville faktisk bruge 10 mia. kr. ekstra på klimabistand til verdens fattigste. Og så ville vi afskaffe afgiften på elbiler, og vi ville investere seriøst i natur, økologi og vedvarende energi. Det ville vi af den simple årsag, at klimakrisen udgør den suverænt største trussel mod planeten og alle os, der lever på den, og fordi det vil være en bunden opgave for os alle at bidrage til, at vi kan give en sund og levedygtig planet videre til vores børn og børnebørn.

Der skal heller ikke herske tvivl om, at hvis Alternativet bestemte, ville vi gerne rulle fremdriftsreformen tilbage. Den skulle rives over, så de studerende i stedet for fik ro og fred og tid til at uddanne sig. Og så ville vi bruge 800 mio. kr. på at styrke erhvervsuddannelserne, for Danmark har brug for kloge hoveder og hænder, når vi skal bygge fremtidens samfund.

Så skal en alternativ finanslov naturligvis også fokusere på at reducere uligheden. Det kunne man gøre ved at indføre en skat på finansielle transaktioner, sænke skatten på de laveste arbejdsindkomster og rulle kontanthjælpsloftet og integrationsydelsen tilbage. Det koster selvfølgelig penge, men heldigvis er Danmark et af verdens rigeste samfund, og vi har råd til at give lidt mere til dem, der i forvejen har mindst. Det kræver faktisk bare, at man prioriterer det politisk, og det gør vi i Alternativet.

Når vi foreslog de her ting sidste år, hænger det naturligvis sammen med, at Alternativets vision er at skabe et bæredygtigt samfund. Vi ønsker et grønnere, et mere demokratisk og et mere lige samfund. Det skal være et samfund, hvor vi alle har mulighed for at skabe os et godt liv, og hvor vi har mulighed for at indgå i meningsfulde fællesskaber, hvor vi f.eks. har en offentlighedslov, som giver befolkningen mulighed for at kigge magten over skulderen på både gode og dårlige dage, og hvor vi ikke ser naturen som vores ejendom, men som vores ansvar. Og hvor vi sikrer, at der altid står positive tal under både den grønne, den sociale og den økonomiske bundlinje, så vækst og velstand ikke skabes på bekostning af mennesker og miljø.

Princippet om de tre bundlinjer er noget af det, Alternativet har arbejdet en hel del med at kvalificere det seneste år, og den ambition står vi heldigvis ikke alene med. Både IMF, Verdensbanken, FN, EU og OECD er lige nu er optaget af at skabe nye modeller og metoder, der indregner såvel menneskelige som miljømæssige værdier i fremgangsopgørelserne. Når de er det, er det, fordi de ligesom vi har indset, at der er grænser for den økonomiske vækst. Økonomisk fremgang har alt for længe fungeret som krumtappen i politikernes styring af landet. Det betyder, at partiernes planer og ministeriets modeller stort set kun har fokus på at styrke økonomien, og at ønsket

om at øge det økonomiske råderum alt for ofte vejer tungere end ønsket om at sikre klodens økologiske råderum.

Kl. 15:29

Så betyder det også, at alt for mange borgere hver dag presses ud over deres grænse, presses til at studere hurtigere, presses til at arbejde mere og presses til at gå senere på pension. Den udvikling vil vi gerne være med til at vende i Alternativet, men det kræver et opgør med måden, man normalt opgør og vurderer samfundsudviklingen på. Så mens regeringen i sit finanslovsforslag ønsker at droppe det grønne nationalregnskab og fokuserer endnu mere snævert på den økonomiske bundlinje, så foreslår Alternativet i stedet, at Danmark indfører et nyt regnskab, som både opererer med en økonomisk, en social og en grøn bundlinje.

Ideen om at operere med tre bundlinjer er jo faktisk velafprøvet, vi skal bare vende os mod de store erhvervsvirksomheder. Bl.a. Novo Nordisk hører til pionererne og er en af inspirationskilderne til Alternativets forslag. Resultaterne herfra er så overbevisende, at det kun er naturligt at løfte ideen om tre bundlinjer fra virksomhedsniveau til nationalt niveau, for hvis Novo Nordisk kan, så kan Danmark selvfølgelig også. Ved at indføre tre bundlinjer kan vi få et langt mere nuanceret billede af, om udviklingen er på rette vej. Jeg har f.eks. svært ved at forstå, at Alternativets klimaordfører i år 2017 stadig væk er nødt til at efterspørge CO₂-regnskabet for regeringens planer og finanslovsforslag. Dette regnskab burde jo være en del af selve den præmis, vi har for debatten her i dag.

Hvis jeg så vender blikket mod netop regeringens udspil fra den forgangne uge, så udstiller det jo meget fint, hvorfor vi har brug for at måle på tre bundlinjer og ikke kun en. For regeringens forslag betyder nemlig primært tre ting: Den økonomiske vækst vil ganske givet stige, men uligheden og CO₂-udledningen kommer til at vokse. Og flere af regeringens ministre har åbent og ærligt forklaret, at regeringens politik klart tilgodeser de rigeste i samfundet, og at uligheden som følge deraf af kommer til at stige, dels på grund af skattelettelserne i skatteudspillet, dels på grund af beslutningen om, at det igen er dem, der i forvejen har mindst, f.eks. førtidspensionisten, kontanthjælpsmodtageren og flygtningen, som skal betale prisen for dem, der i forvejen har mest. Og den udvikling er vi kritiske over for i Alternativet – mildest talt – men den er ikke ny. Siden 2002 er de rigeste danskere nemlig blevet rigere, mens de fattigste danskere er blevet fattigere. I 15 år er forskellen kun blevet større, og med regeringens udspil bliver den endnu større.

Jeg ved godt, at vi har en borgerlig regering, og at det altid indebærer risikoen for, at forskellen mellem rig og fattig stiger. Alligevel må jeg sige, at det undrer mig, at regeringen den ene dag uden problemer kan finde 23 mia. kr. til skattelettelser og billige biler fra et såkaldt råderum, når den 2 dage senere end ikke kan finde en eneste krone til de fattigste førtidspensionister, kontanthjælpsmodtagere og flygtninge.

Faktisk er der en del ting, der undrer mig ved regeringens udspil, og det er jo nok ikke så mærkeligt, i og med at vi tilhører forskellige partier, men tag nu bare finansieringen, som endnu en gang skal komme fra overførselsindkomsterne. Ja, måske er det alligevel ikke så overraskende. Men der, hvor jeg så synes, at jeg måske kan finde noget, der burde være overraskende, også i regeringens egen optik, er, at man nu vil indføre brugerbetaling på danskundervisning. Det forstår jeg ikke. For det forslag kommer fra en regering, som samtidig har en ambition om, at udlændinge skal lære hurtigere dansk, fordi de så hurtigere kan komme i arbejde; en ambition, jeg deler. Og det synes jeg er bare slet ikke hænger sammen.

Det gør det heller ikke, når regeringen så pludselig foreslår at skære en milliard på erhvervsuddannelserne. For hvordan kan regeringen dog foreslå det, når både statsministeren og undervisningsministeren flere gange har efterspurgt mere kvalitet i netop erhvervsuddannelserne? Og så det sidste, som også har været nævnt i dag, nem-

lig momskompensationen, som man vil fjerne fra de frivillige organisationer. Regeringen er jo enig med Alternativet i, at civilsamfundet er en gevaldig styrke i vores land, og jeg har hidtil opfattet, at regeringen gerne ville styrke civilsamfundet.

Regeringen har tidligere afvist enhver kritik om, at dens politik bremser den grønne omstilling. Og når Alternativet tidligere har kritiseret, at regeringen, støttet af dele af oppositionen, har afskaffet PSO-afgiften, givet nye skatterabatter til olieselskaber og fjernet afgiften på elbiler, så har regeringen altid svaret, at den ville fastholde de grønne ambitioner. Og her må jeg sige, at så er det svært at tage regeringens ord seriøst, når den med kirurgisk præcision styrer uden om klimaområdet. Det er fint, at man investerer nogle millioner i kystsikring, men det er ikke meget, og det tæller slet ikke meget i det samlede klimaregnskab, et klimaregnskab, som ryger i minus, fordi regeringen, kan man sige, rundbarberer den kollektive trafik for 2 mia. kr., lempet hastighedsbegrænsningerne, bygger flere motorveje og sænker registreringsafgiften på benzin- og dieselmotorer. Der er simpelt hen behov for et kursskifte.

Kl. 15:34

Vi må erkende, at det kræver investeringer i milliardklassen, og det kræver nye politikker, det kræver, at Parisaftalen oversættes til dansk politik, og det kræver, at vi på en meget bedre måde indretter vores samfund i balance og ikke som en konkurrence med natur, miljø, klima og dyreliv.

Og så to ord til sidst: også ros. Jeg synes, det er rigtig godt med det sociale frikort til udsatte borgere, som giver udsatte borgere, f.eks. hjemløse, mulighed for at tage småjobs, uden at de skal modregnes i deres ydelse. Det synes jeg er en fremragende idé. Også ros til erhvervsministeren for det udspil, der er om iværksætterområdet. Det glæder mig, at nogle af de forslag, vi også har haft, om investorfradrag og sænkelse af minimumsgrænsen for, hvornår man kan investere sine pensionsmidler i en iværksættervirksomhed, bliver gennemført – eller foreslås gennemført. Det vil jeg gerne rose regeringen for, og vi vil rigtig gerne deltage i forhandlingen om disse dele af finanslovsforslaget. Så gik jeg vist lidt over tiden. Tak.

Kl. 15:35

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak. Og der er korte bemærkninger. Den første spørger er hr. Jacob Jensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 15:36

Jacob Jensen (V):

Jeg vil så tage den positive tråd op og takke for det, for det synes jeg også man skal bruge dagen i dag på. Vi deler os selvfølgelig efter observationer, og det gør vi i forskellige partier, men finansloven er jo netop et samlet hele. Der kan være forskellige områder, som man prioriterer forskelligt, og sådan skal det være, men jeg vil tage nogle af de ting op, som jeg ved at Alternativet og dermed også fru Josephine Fock lægger vægt på, altså bare for lige at ridse op, at det trods alt ikke går så skidt, hvad angår nogle af de dagsordener.

Det gælder eksempelvis økologi. Vi er et af de mest økologiske folkefærd i hele verden – jeg tror, at det er omkring 10 pct. af det samlede fødevarer salg, der er økologisk. Det er vel ikke så tosset. Ulandsbistand ved jeg også ligger Alternativet meget på sinde, og der kom lige – var det i går eller i forgårs – en opgørelse, der viser, at vi faktisk ligger som nummer et i verden – i forhold til den effektivitet og kvalitet, der ligger i vores ulandsbistand. Det er vel heller ikke så skidt.

I forhold til hvor lige vi er – det er noget, der også har været genstand for diskussion i dag – er det sådan, at vi trods alt, uanset om man indregner vores skatteforslag eller ej, i hvert fald ligger i topfem i verden, blandt samtlige verdens lande, og oven i købet overgår blandt andre Sverige og Tyskland. Vi er trods alt et foregangsland, uanset ambitionsniveauet for CO₂-reduktion. Og vi er et af de mest

innovative lande i verden, herunder med de elementer, som fru Josephine Fock nævner her til sidst.

Så jeg tror også, at vi kan finde hinanden i de dagsordener, og synes egentlig, at det kan gå ganske godt, hvad angår nogle af de ting, som jeg også ved at Alternativet lægger vægt på.

Kl. 15:37

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 15:37

Josephine Fock (ALT):

Altså, jeg er jo helt enig. Vi er et rigtig godt land, vi er et rigtig sikkert land, og vi er et rigtig lige land. Men grundlæggende har vi og jeg jo den opfattelse, at det skal vi fortsætte med at være. Vi skal være et foregangsland, og vi skal fortsætte med at være et foregangsland. Det vil sige, at når vi snakker om udviklingsbistand, nytter det ikke noget, at vi skærer ned på den. Vi skal sørge for at sende rigtig mange penge af sted til udviklingsbistand. Vi skal ikke bruge dem herhjemme på f.eks. flygtninge; det er også en diskussion, vi har haft.

I forhold til det økologiske vil jeg spørge: Hvorfor er det så, at vi ikke gør mere for at fremme, at der f.eks. kommer økologiske landbrug? Vi ved, det er økologi, der er i total produktivitetstvekst – noget af det, Venstre også plejer at lægge vægt på. Med hensyn til ligheden ved vi, at vi er et lige land – ja, men det går den forkerte vej, og det har det gjort de sidste minimum 10 år.

Man skal jo huske på, synes jeg, at man ikke skal hvile på laurbærene, for lige pludselig er vi ikke længere et foregangsland; så er vi ikke mere så lige, og så har vi ikke de muskler og den innovativitet og uddannelsesmæssige evne samlet set i hele landet til at kunne fortsætte den her udvikling og være en drivkraft.

Kl. 15:38

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 15:38

Jacob Jensen (V):

Jeg er sådan set fuldstændig enig med fru Josephine Fock i, at vi ikke skal hvile på laurbærene. Det var sådan set også bare en understregning af eller et ønske om at give et billede af, at trods vores uenigheder, eller hvad vi kan kalde det, omkring den samlede finanslov og prioriteringer rundt omkring, så er der faktisk en hel del af de her meget centrale områder, som jeg også som sagt ved at Alternativet lægger stor vægt på, hvor det faktisk går rigtig godt. Forskellige tiltag har været gjort, og selvfølgelig skal vi så arbejde videre med det. Så det var bare for at sige, at det ikke er sådan, at det går skidt med eksempelvis ulandsbistanden. Det var altså i går eller i forgårs, at vi fik den seneste opgørelse, hvor vi faktisk ligger som nummer et i verden. Så på den måde er der altså også fremdrift, for så vidt angår nogle af de her dagsordener, som Alternativet vægter højt.

Kl. 15:39

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 15:39

Josephine Fock (ALT):

Lige til det sidste vil jeg sige, at så vidt jeg også husker, er vi et af de lande, der bruger mest internt i landet. I Danmark bruger vi i hvert fald flere penge på vores egne flygtninge, end vi sender ud. Så vi skal jo huske på det der med, hvor det er, vi bruger midlerne. Det er i hvert fald i vores optik rigtig, rigtig vigtigt, at vi både sender rigtig mange midler af sted til udviklingsbistand, og at vi bruger rigtig

mange midler herhjemme til at hjælpe i forhold til flygtningesituationen. Og nu kan jeg faktisk ikke huske det andet, ordføreren spurgte om.

Men det, jeg bare vil sige igen, er: Vi skal simpelt hen ikke hvile på laurbærene. Det kan ikke nytte noget, at vi tror, at vi bare kan lægge os ned og sige, at nu går det rigtig godt. Vi skal frem i skoene.

Kl. 15:40

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Næste spørger er hr. Rune Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 15:40

Rune Lund (EL):

Tak for en god tale med mange gode og vigtige pointer, som understreger, at vi på lange stræk er enige om utrolig mange ting i Enhedslisten og Alternativet. Jeg har et spørgsmål til det finanslovsforslag, som I har fremlagt. Det, som jeg vil spørge lidt ind til, er sådan set fordelingsvirkningerne af finanslovsforslaget. Der er jo kommet nogle tal til Finansudvalget her i slutningen af august, som viser, hvilken effekt det har på forskellige familietyper – det er så de isolerede skatte- og afgiftsvirkninger.

Der kan man se, at en enlig dagpengemodtager uden børn i en lejeboelig sådan set vil få et rådighedsbeløb på 1.200 kr. mindre end i dag. Man kan også se, at direktørfamilien med to børn også vil få noget mindre, men med skattevirkningen af det, der bliver foreslået, vil man sådan set give en, hvad skal man sige, skatterabat på 4.800 kr., mens den enlige dagpengemodtager uden børn i lejeboelig kun vil få 700 kr. Så der er nogle skævheder i det forslag, der er blevet fremlagt. Har I nogen diskussioner om, hvorvidt det måske giver anledning til at lave nogle justeringer af det finanslovsforslag, I har fremlagt, eller hvad for nogle diskussioner har I om det?

Kl. 15:41

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 15:41

Josephine Fock (ALT):

Det har vi selvfølgelig. Men når jeg kigger på det svar, vi har fået fra Finansministeriet, så er der altså nogle ting, der undrer mig gevaldigt. F.eks. har Finansministeriet jo ikke indregnet forbrugseffekterne af at sætte afgifterne op. Det gør Finansministeriet somme tider selv, når de laver nogle ting. Hvis de f.eks. rører ved afgifter, giver det jo en ændret adfærd i forbruget. Hvis du gør noget dyrere, køber folk lidt mindre af det. Det er f.eks. ikke lagt ind. Det undrer os.

Det undrer os også, at f.eks. sækelsen af momsen på frugt og grønt samtidig skulle give højere afgifter. Altså, der er nogle ting i det her svar, som vi i hvert fald har tænkt os at dykke ned i, før vi ligesom siger: Arh, det tror vi at vi går ind og ændrer ved. Men det er jo noget af det, vi undersøger rigtig nøje, fordi vi gerne vil lave et finanslovsforslag, som har en social bæredygtighed, så det derved ikke skal ramme dem med de laveste indkomster, men snarere dem med de højeste indkomster.

Kl. 15:43

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 15:43

Rune Lund (EL):

Når vi snakker om dem med de laveste indkomster og ser på det finanslovsudspil, I fremlægger, vil jeg i hvert fald sige, at der mangler noget om folkepensionisterne. For der er f.eks. en fjernelse af kontanthjælpsloftet, og det vil komme folk til gode, som i dag er på kontanthjælp. Men der er jo en lang række mennesker, som lever af fol-

kepensionen – af folkepensionens grundbeløb – og de vil jo ikke blive tilgodeset med de ændringer og de ting, I foreslår i jeres forslag til finanslov. Er det ikke lidt skævt, at der er en stor gruppe af ældre, som sådan set ikke er tilgodeset, mens der jo sådan set er andre grupper, som bliver tilgodeset i finanslovsforslaget fra jer?

Kl. 15:43

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 15:43

Josephine Fock (ALT):

Det er jo en prioritering fra vores side, at vi har valgt at fokusere på at sænke skatten på de laveste arbejdsindkomster. Så har vi fordoblet den grønne check, som jo også kommer folkepensionisterne med de laveste indtægter til gode. Men det er fuldstændig rigtigt, at vi som sådan ikke decideret har fokuseret på folkepensionisterne. Vi har fokuseret på kontanthjælpsmodtagerne og flygtningene og indvandrere.

Kl. 15:44

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 15:44

Benny Engelbrecht (S):

Først og fremmest tak for ordførertalen. Nu var ordføreren så venlig at bede mig om at uddybe Socialdemokratiets holdning i forhold til registreringsafgiften, og så synes jeg egentlig, det kunne være passende at bede ordføreren om at sige noget yderligere om, hvordan Alternativet ser på spørgsmålet om registreringsafgift, også fordi jeg kan se på de sociale medier, på Twitter, at Alternativet har erklæret sig klar til at indgå i forhandlinger om det forslag, der er om tekniske afgifter.

Kl. 15:44

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 15:44

Josephine Fock (ALT):

Tak for spørgsmålet. Det er jo helt klart, at Alternativet hilser det vældig velkommen, at Dansk Folkeparti har været ude at markere, at de gerne vil se en afgiftsomlægning, i forhold til at man ser på miljødelen og sikkerhedsdelen i bilerne. Så det er sådan, vi umiddelbart forestiller os det. Og der lægger vi os jo meget tæt op ad f.eks. miljøtænkningen CONCITO, som siger, at det er de tekniske ting, man skal se på i bilen, så de biler, der er mest miljøvenlige, også skal have de lavere afgifter, hvorimod andre omvendt skal have de højere afgifter, og dermed også det sikkerhedsmæssige og vedligeholdelsesmæssige i forhold til, hvordan man skruer et afgiftssystem sammen. Så vi håber jo meget, at vi også bliver inviteret til forhandlinger i forhold til at kunne diskutere en langt mere miljømæssig registreringsafgift for biler.

Kl. 15:45

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 15:45

Benny Engelbrecht (S):

Supplerende har jeg blot dette: Der vil jo også være miljøvenlige biler, som relativt set er meget dyre. Altså, man kan sagtens lave en sportsvogn som en hybrid, eller hvad man nu måtte finde på en gang i fremtiden. Så er det alene det tekniske, eller har Alternativet også

gjort sig overvejelser om, at der kan være elementer af, at meget dyre biler ikke må være markant billigere end nu?

Kl. 15:48

Kl. 15:46

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 15:48

Kl. 15:46

Josephine Fock (ALT):

Den del har vi ikke diskuteret i vores gruppe endnu, så jeg kan ikke blive fuldstændig spitzklar på det. En rigtig miljøvenlig bil kan jo godt kan være en stor bil, som er forholdsmæssigt dyrere end en mindre bil, og det er jo så det, som finansordføreren spørger ind til: Jamen skal den dyrere bil så stadig væk være dyrere, eller hvordan og hvorledes? Der tror jeg jo at vi vægter miljødelen meget, meget højt i Alternativet. Lad mig svare på den måde. Så det vil være miljødelen, der, tror jeg, vil ende med at være det afgørende for os. Men som sagt mangler jeg sådan en endelig afklaring af det i gruppen, så jeg kan ikke svare hundrede procent på det.

Kl. 15:46

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er fru Louise Schack Elholm, Venstre. Værsgo.

Kl. 15:47

Louise Schack Elholm (V):

Tak for det. Jeg vil gerne rose Alternativet for, at man lagde et konkret finanslovsforslag frem sidste år, som så er det samme, man mener skal gælde i år. Men det ser jo noget anderledes ud end det, som Socialdemokratiet har lagt frem her i dag, og man formoder jo, at Alternativet vil være en del af rød blok efter et kommende valg. Derfor vil jeg prøve at høre Alternativets ordfører: Vil man i så fald stille nogle krav til en socialdemokratisk regering, hvis den kommer til magten, hvis man skal støtte dem, om f.eks. nogle af de ting, man har med i sit finanslovsudspil?

Kl. 15:47

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 15:47

Josephine Fock (ALT):

Nu har jeg jo læst Socialdemokratiets finanslovsforslag, og jeg synes, det har mange gode takter, og det roste jeg også ordføreren for Socialdemokratiet for. Det er klart – det er jo ikke nogen hemmelighed – at det grønne vægter rigtig, rigtig højt hos os, og øget lighed vægter rigtig højt hos os, og heldigvis kan jeg jo se, at Socialdemokratiet i deres udspil har dele med på de her områder, som også er vigtige for os. Så det må vi jo indgå i en dialog om. Men det er klart, at det ikke er identiske finanslovsforslag, vi har. Det siger sig selv.

Kl. 15:48

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:48

Louise Schack Elholm (V):

Nej, og noget af det, hvor Socialdemokratiet ikke har meldt særlig tydeligt ud, er jo i forhold til det moderne kontanthjælpsloft og integrationsydelsen, og det er et sted, som jeg formoder at Alternativet har en meget klar holdning til. Derfor vil jeg, lidt ligesom jeg spurgte Enhedslisten, også spørge Alternativet: Er det noget, som I vil have som krav til Socialdemokratiet, hvis I skal støtte dem som regeringsparti i fremtiden?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Josephine Fock (ALT):

Det er klart, at de områder, som ordføreren nævnte der, er nogle rigtig, rigtig vigtige områder for os, og vi har jo spurgt Socialdemokratiet. Og Socialdemokratiets svar er, at hvis der er økonomi til det, så vil de gerne. Vi synes jo så, at der er økonomi til det allerede nu, kan man sige, og det er også derfor, vi punkter den nuværende regering lidt for, at de bevarer dem. Så det er jo klart, at vi vil spille det ind i forhandlingerne. Det vil jo være vigtigt for os. Det siger sig selv.

Kl. 15:49

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Næste spørger er hr. Nikolaj Villumsen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 15:49

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det, og tak for en rigtig god ordførelse, som bl.a. satte fokus på behovet for bæredygtig omstilling. Jeg må sige, at jeg generelt værdsætter det samarbejde, vi har mellem Enhedslisten og Alternativet, rigtig meget. Det er både i hverdagen, og når vi, forhåbentlig, får et nyt flertal efter det kommende valg. Der tror jeg vi kan gøre en stor forskel.

Men jeg vil følge lidt op på det spørgsmål, som hr. Rune Lund stillede om Alternativets udspil til en skattereform. Altså, hvorfor er det, at man vælger at hæve beskæftigelsesfradraget og ikke personfradraget? Og jeg spørger, fordi der er givet rigtig mange skattelettelser til folk i arbejde, og ikke mindst i de senere år til folk i arbejde med en meget høj indkomst, hvorimod folkepensionisterne eksempelvis ikke har fået noget. Og det er folk, der har ydet en stor indsats og arbejdet hele deres liv, og mange af dem har virkelig ikke særlig mange penge. Så ville det ikke være fair også at have dem med i et skatteudspil?

Kl. 15:50

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 15:50

Josephine Fock (ALT):

Jo, det kan du sagtens sige. Og det, vi fokuserede på, da vi diskuterede det, var, at vi gerne ville tilbagerulle de besparelser, der kom i forhold til 225-timersreglen, integrationsydelsen og kontanthjælpsloftet. Det var noget af det, vi prioriterede i den sammenhæng i forhold til mennesker uden for arbejdsmarkedet. Og så vil vi også samtidig gerne prioritere de mennesker, der går på arbejde og tjener mindst, altså at de også kunne få en skattelettelse.

Kl. 15:50

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:50

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det, formand. Det er helt fair at prioritere, men det er jo bare en ting, som skaber meget stor ulighed i vores samfund, altså at vi har en situation, hvor nogle sidder med meget få penge, ikke mindst efter at have arbejdet hårdt gennem livet, og hvor man nu sidder med en folkepension.

Det er jo fair nok, at det er Alternativets politik, men jeg vil da opfordre jer til at overveje, om ikke det også er fair at få folk på

overførselsindkomster inkluderet, så vi ligesom kan få lukket noget af det kæmpestore hul, der desværre vokser og vokser, altså hullet mellem folk i beskæftigelse og uden for beskæftigelse. Så hvis I har lyst til at samarbejde med Enhedslisten omkring det, tror jeg, vi kunne få et godt samarbejde. Men det er også fair nok, hvis man ikke vælger at gøre det, og så har vi bare en uenighed der.

Kl. 15:51

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 15:51

Josephine Fock (ALT):

Tak for invitationen. Nu er vores finanslovsforslag jo ikke statisk, og vi sidder sådan set allerede nu og vil gerne prøve at lancere et nyt finanslovsforslag inden for de næste par måneder, og der vil det også fra vores side være en prioritering. Jeg tror, at i forhold til Alternativet skal man huske, at vi har den grønne dagsorden som noget absolut førende, og så har vi lighedsdagsordenen efterfølgende. Og der har vi det, som du nævner, som et element, som vi også vil se på om skal tages med der.

Kl. 15:52

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Næste spørger er hr. Rasmus Jarlov, Det Konservative Folkeparti.
Værsgo.

Kl. 15:52

Rasmus Jarlov (KF):

Tak. Jeg vil gerne spørge lidt til Alternativets plan om en 30-timersarbejdsuge, som jeg går ud fra stadig væk er Alternativets politik. Der har været lidt forskellige beregninger på, hvor meget det vil koste. Finansministeriet siger 130 mia. kr., og Kraka har sagt 270 mia. kr. Så vil jeg bare spørge, hvor de penge skal komme fra. For der er jo tale om ret store beløb her, så hvor skal der skæres henne, hvis man skal ned på en 30-timersarbejdsuge?

Kl. 15:52

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 15:52

Josephine Fock (ALT):

Efter de tal, som ordføreren nævnte, er der jo kommet nye tal, som viser, at det er væsentlig lavere beløb. Vi siger, som vi hele tiden har sagt, at det er noget, arbejdsmarkedets parter skal forhandle. Og måden, det foregår på, er sådan set, at man siger, at den økonomiske vækst, der er i samfundet, konverterer man til frihed. Så det er det, der kan betale for den 30-timersarbejdsuge.

Den skal jo så ikke indføres i morgen, men på sigt, og vi har sagt mellem 10 og 15 år. Der er rigtig mange gode eksempler på, at produktiviteten faktisk er blevet øget de steder, hvor man har indført en 30-timersarbejdsuge. Man kan f.eks. se det i nogle private firmaer i Sverige, og nu er der også flere virksomheder her i Danmark, der er begyndt at omlægge til en 30-timersarbejdsuge og faktisk kan se, at de ud over at øge produktiviteten, hvilket kan være et selvstændigt mål, så faktisk også øger medarbejdernes arbejdsglæde og giver et lavere sygefravær.

Så det er igen et rigtig godt eksempel på, at man ikke kan nøjes med at gøre det op i økonomi. Man er også nødt til at se på, om det giver et forbedret arbejdsmiljø og bedre, hvad skal man sige, velstand eller velvære for de mennesker, der møder på arbejde osv. Så jeg er sådan set ikke så bekymret for det, snarere tværtimod, for jeg tror, det er den vej, vi skal gå, hvis vi ser på det fremtidige arbejdsmarked.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:53

Kl. 15:54

Rasmus Jarlov (KF):

Så vil jeg spørge om to ting. Er det så sådan, at Alternativet faktisk slet ikke på nogen måde vil tage politisk initiativ til det her, hvis det er helt op til arbejdsmarkedets parter? For så mister det måske lidt sin relevans som politisk forslag, hvis Alternativet ikke vil gøre noget for at tvinge det igennem.

Den anden ting er, hvis jeg ellers forstår svaret fra fru Josephine Fock rigtigt, at fremtidige produktivitetstigninger ikke skal bruges på, at vi bliver rigere, men på at vi arbejder mindre. Og det betyder så, at vi fremover ikke skal være et mere velstående land, altså at vi ikke skal have et højere BNP end i dag, at vi ikke skal have råd til mere af det, som man på venstrefløjten kalder velfærd, og at danskerne ikke skal have et højere rådighedsbeløb.

Over hvor mange årtier fremover skal vi så ikke blive rigere, og hvorfor skal vi ikke det? Det ville være første gang i verdenshistorien. Har vi nået toppen? Kan og skal vi ikke have mere velstand i vores land?

Kl. 15:54

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 15:54

Josephine Fock (ALT):

Først vil jeg lige sige omkring det med at tvinge det igennem, at vi hele tiden har sagt, at det skal være arbejdsmarkedets parter. Vi har bare sagt til arbejdsmarkedets parter, at vi synes, de skal begynde at diskutere det her forslag. For vi kan se, at fremover vil det på arbejdsmarkedet med robotteknologi osv. og de øgede mængder stress være en rigtig god idé at diskutere lavere arbejdstid. Så det er det korte svar på det.

Jeg vil også sige, at i forhold til spørgsmålet om højere BNP synes Alternativet, at vi er rige nok, som det er nu. Og i forhold til det øgede BNP virker det, som om ordføreren i hvert fald tror, at det kan fortsætte stejlt i al evighed. Men det kan vi jo nu tydeligt se det ikke kan, for i øjeblikket sker det på bekostning af miljø og mennesker. Og vores 30-timersarbejdsuge skal ses, i forhold til at man også skal se på, hvordan vi har det som mennesker.

Kl. 15:55

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak. Er der flere, der ønsker korte bemærkninger? Så siger vi tak til Alternativets ordfører og går videre i rækken til hr. Martin Lidegaard, som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 15:56

(Ordfører)

Martin Lidegaard (RV):

Mange tak. Da jeg var udenrigsminister, fik jeg fra mine kollegaer i Europa tit spørgsmålet: Hvad er egentlig hemmeligheden bag den danske model? Hvad er grunden til, at I er verdens lykkeligste folk? Hvorfor har I gennem 200 år været et af verdens rigeste, mest lige og mindst korrupte samfund? Og det ovenikøbet med en stærk grøn profil og en stærk ligestilling mellem kønnene.

Når man har fået det spørgsmål tilpas mange gange, begynder man selvfølgelig også at spørge sig selv, hvad det egentlig skyldes. Og det er der selvfølgelig ikke ét svar på. Men jeg tror måske, at et af de vigtigste svar var det, som vores forstandige forfædre gjorde for 203 år siden, da man vedtog den første folkeskolelov i Danmark.

Det var en lov, der jo gav alle børn, piger og drenge, rige og fattige, i by og på landet ikke bare en ret, men også en pligt til at gå i skole. Og oven på det har vi bygget højskoler, erhvervsskoler, ungdomsudannelser, professionshøjskoler, universiteter og forskning osv. osv. Vi er et land, der er gennemsyret af uddannelse. Det har vi været i århundreder, og det er dybest set baggrunden for både vores velfærd og veludviklede demokrati. Det kræver kvalificerede iværksættere og medarbejdere at skabe velfærd og rigdom, og det kræver veludannede borgere at skabe et stærkt demokrati.

Når jeg starter med det historiske tilbageblik, skyldes det selvfølgelig, at regeringen nu igen fremlægger en finanslov, der vil gennemføre massive besparelser på vores erhvervsskoler, gymnasier, professionshøjskoler og universiteter og forskning osv. osv. Det er kort sagt alt det, som Danmark skal leve af, og alle de skoler og institutioner, der skal give vores børn mulighed for at udfolde hele deres potentiale i en stadig mere krævende verden, og som skal give Danmark demokratiske borgere og dygtige medarbejdere til vores virksomheder.

Jeg har virkelig prøvet at tænke mig om, men jeg har svært ved at komme i tanke om et sted eller et område, hvor det giver mindre mening at spare. Regeringen gør ikke Danmark større ved at spare på vores børns fremtid. De gør Danmark mindre, og jeg bliver nødt til at sige, at af samme grund er jeg virkelig ked af, at Socialdemokratiet i deres finanslovsforslag lægger op til de samme besparelser, lige bortset fra erhvervsskolerne, i 2018. Og jeg spørger mig selv, hvorfor man dog fortsætter grønthøsteren år efter år på et tidspunkt, hvor der aldrig har været mere brug for kvalificeret arbejdskraft. Dertil skal man lægge uddannelsesloftet, som man også fortsætter, og som vil gøre det svært for folk at gøre sig dygtigere.

Det er et af de områder, vi har fokus på, men der er selvfølgelig også andre grunde til, at Danmark er blevet det land, vi er, og her tænker jeg på hele den grønne omstilling, for det er også noget, der gør os i stand til at kunne give et Danmark videre, der er endnu bedre end det, vi fik.

Vi oplever jo i de her uger og måneder og år, at den globale opvarmning ikke længere er teori. Vi oplever orkaner, oversvømmelser, skovbrande, tørke og andre ekstreme vejrforhold, der fortæller os, at den globale opvarmning ikke længere er teori, men blodig alvor, der kun går én vej, og det er den forkerte. Danmark gør en forskel i dag på det område og er en rollemodel, fordi vi har prioriteret grøn energi, der ikke bare er renere, men også har vist sig at føre til billigere markedspriser på el. Det er en kæmpe succes, der gør en stor forskel for klimaet, fordi mange lader sig inspirere af os, og det har også skabt 30.000 private jobs og en buldrende eksport.

Derfor er det svært at forstå, at man ikke kan få regeringen til at prioritere den grønne omstilling. Hvorfor skal vi kæmpe for, at regeringen bare overholder de aftaler, vi har indgået, og for at fortsætte Danmarks enestående betydning i verden på det her område?

Vi vil den grønne omstilling, og det gælder også inden for transporten med flere elbiler, fortsættelse af Togfonden og en grøn omlægning af bilafgifterne. Vi vil give også et bæredygtigt Danmark videre.

Det gælder også for vores økonomi, for vi skal investere mere i vores børn og daginstitutioner, uddannelse og grøn omstilling, og hvis vi skal gøre det, skal der også være penge til det, og det skal sikres, at regningen hverken efterlades i børneværelse eller i klasseværelset. Vi skal også have de mennesker, der skal udføre alle de her opgaver.

I Radikale Venstre frygter vi faktisk, at Venstre og de andre regeringspartier er ved at gentage deres alvorlige fejl fra 00'erne. Ligesom dengang er vi midt i et opsving, og som dengang foreslår Venstre nu at kaste mere benzin på bålet ved at foreslå store skattelettelser, der først og fremmest er finansieret ved at skære på uddannelse, optagelse af statslån helt frem til og med 2021 og nedskæring på so-

cialle ydelser, som vi ikke helt ved hvad er endnu. Og det er på trods af, at vi faktisk aldrig har haft en bedre økonomi.

Kl. 16:01

Vi Radikale er sådan set enige i, at det giver mening med skattelettelser på arbejde, for vi mangler som sagt arbejdskraft og mennesker, der kan tage fat. Og som i 00'erne kan det give et kæmpe bagslag, hvis vi ikke sørger for at skaffe mere kvalificeret arbejdskraft.

Men det hjælper jo ikke noget at lette skatten på arbejde, hvis det ikke er socialt afbalanceret, og hvis det betales ved at skære på de uddannelser, der skal uddanne den kvalificerede arbejdskraft, og ved at optage flere lån, så økonomien risikerer at blive overophedet. Og det hjælper slet ikke at klatte penge væk på gratis mobiler eller lave registreringsafgifter. Regeringen bruger 15 mia. kr. på skattelettelser, men effekten på arbejdsmarkedet er faktisk mindre end det, SR-regeringen lavede, og som hr. Lars Løkke Rasmussen dengang kaldte en lille, fin aftale. Regeringen lægger op til en stor, ufin aftale.

Hvad med at gøre det rigtige for dansk økonomi og for vores børn nu? Lad os afskaffe statens gæld allerede i 2019 i stedet for i 2021, og lad os finde penge til at investere i vores fremtid ved at lave reformer frem for at skære i vores fremtid. Vi ønsker, at danske virksomheder får lov til at ansætte den arbejdskraft, de mangler, både fra Danmark og fra udlandet, og vi ønsker, at de ældre, der ikke er nedslidte, skal arbejde, til de er 68 år, fra 2025 i stedet for fra 2030, som det allerede er vedtaget. Så vil der både være penge og de mennesker, der skal til, for at vi kan alt det, vi gerne vil, og som vi skylder vores børn.

Danmark er måske verdens bedste samfund, og det er hvert eneste folketingsmedlems ansvar, at vi bliver ved med at være det. Vi kan give et bedre samfund videre til vores børn, hvis vi vil, og det vil Radikale Venstre. Men vi synes ikke, at regeringens finanslovsforslag lægger op til det.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er nogle spørgsmål. Det første er fra hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 16:03

Pelle Dragsted (EL):

Tak, og tak for en fin tale. En af de dele af regeringens finanslovsudspil, som vi ikke har talt så meget om, er det såkaldte erhvervs- og vækststudspil. I virkeligheden er det jo først og fremmest et skatteudspil, for elementerne i det, og dem, der koster penge, handler om at sænke skatten, særlig skatten på kapitalindkomster. Det gør man på en måde, der helt uden tvivl vil være ekstremt socialt skæv. Dem, der får de store rabatter, er dem, som har rigtig store afkast på aktieinvesteringer. Så her er vi altså også ude i noget, der ikke bare er topskattelettelser i forklædning, men noget, der er endnu mere skævt end en sænkelse af topskatten.

Så mit spørgsmål er egentlig: Hvordan stiller De Radikale sig til regeringens forslag om en aktiesparekonto med et loft på ½ mio. kr., og hvordan stiller De Radikale sig til at hæve progressionsgrænsen, sådan at man altså betaler topskatten, om jeg så må sige, af aktieindkomster, hvor man vil hæve grænsen fra 50.000 kr. til 100.000 kr.? Begge ting er noget, som uden tvivl vil være en ekstrem social skævvridning.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:04

Martin Lidegaard (RV):

Vi har i den radikale gruppe ikke været hele pakken igennem endnu og taget konkret stilling til de enkelte elementer. Men jeg tror nok, at

vi overordnet set stiller os relativt positivt over for det. Og det er jo, fordi vi i Det Radikale Venstre sådan set tror, at det også er en del af at give et i enhver forstand bæredygtigt Danmark videre, at vi sørger for at styrke iværksætteriet i Danmark og den enkelte danskers mulighed for også at investere i ikkebørsnoterede virksomheder, hvilket jo også er en del af udspillet. Der er også lagt 100 mio. kr. ind til cirkulær økonomi, og der er flere andre initiativer, som vi egentlig synes er fornuftige.

Vi synes ikke, det er nogen skam eller nogen dårlig idé at give lettelser til erhvervslivet, hvis det er noget, vi tror kan give mere arbejde og en større vækst i økonomien, hvilket igen så er forudsætningen for også at kunne investere i både den grønne omstilling og i, at alle danskere kan få et arbejde.

Kl. 16:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 16:05

Pelle Dragsted (EL):

Men nu er der jo faktisk egentlig ikke tale om lettelser til erhvervslivet. Der er tale om lettelser til nogle, der køber aktier. Og hvis vi ser på aktiesparekontoen, så er det kun for noterede aktier. Og langt de fleste af de virksomheder, som er på børsen lige nu, er jo ikke ude at finde kapital – tværtimod. De opkøber sådan set aktier, og det vil sige, at de aktier, der bliver købt, altså er nogle, man køber af andre aktionærer. Det tilfører ingen som helst kapital til iværksættere – slet ikke til iværksættere.

Når man ser på progressionsgrænsen, kan jeg heller ikke se, hvordan det skulle have stor effekt i forhold til iværksætteri. Jeg mener, at der også er enkelte elementer i det her udspil, som ikke er skudt fuldstændig ved siden af, hvis de kan finansieres på en fornuftig måde. Iværksætterfradraget kunne være et eksempel, hvis man kunne finansiere det.

Men de her elementer, dem, der er de rigtig tunge økonomisk set, er det nogle, som De Radikale kan bakke op om? Og hvordan hænger det sammen med ordførertalens mange fine synspunkter om, at der skal være social balance i tingene?

Kl. 16:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:06

Martin Lidegaard (RV):

I dag er situationen den, at hvis man er en helt almindelig dansker med en helt almindelig indkomst og man gerne vil investere sine penge i noget, altså at man har penge tilovers til at investere i noget, som man kan få noget ud af, så kan man enten investere i en større pension, man kan investere i at købe fast ejendom, man kan investere i en lang række områder. Noget af det, det faktisk dårligst kan betale sig at investere i, er aktier. Der kan man selvfølgelig godt spørge sig selv: Har vi den rette balance imellem, hvad det kan betale sig at investere i? Og når jeg siger, at vi ikke har taget endelig stilling til præcis dette forslag i den radikale gruppe, er det, fordi vi er ved at grave os lidt ned i det.

For vi kunne sådan set godt forestille os, at hvis man er i en situation, hvor det bedre kan betale sig at investere sine penge i, jeg havde nær sagt golde mursten, i stedet for i virksomheder, der skaber arbejdspladser, så kan det godt være, at det kan betale sig at få rykket ved balancen, i forhold til hvad det kan betale sig at investere i og ikke investere i.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så er det hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:07

Joachim B. Olsen (LA):

Tak for det. Hr. Martin Lidegaard taler om social afbalancering, og nu må vi så forstå, at det her udspil er socialt ubalanceret. Og jeg har det lidt svært med, at man sådan skyder efter andre og siger, at det ikke er socialt afbalanceret, hvad vi ønsker at gøre. Og grunden til, at jeg siger det, er, at Radikale Venstre gik til valg på at sænke topskatten med seks procentpoint, hvilket jeg ikke synes er socialt ubalanceret. Vi har diskuteret fem procentpoint i lang tid nu, og det diskuterer vi ikke mere – jeg hørte ikke De Radikale så meget i den debat. Men De Radikale gik faktisk til valg på at sænke topskatten med seks procentpoint. Det var ikke socialt ubalanceret, måtte man forstå.

Så bliver der talt om registreringsafgiften. Det næstmest effektive værktøj i forhold til arbejdsudbud – efter at hæve topskattegrænsen – er at sænke registreringsafgiften. Og i forhold til at hæve grænsen for topskat kommer 20 pct. af det øgede arbejdsudbud, når man sænker registreringsafgiften, fra det, der hedder deltagelseffekten. Det flytter altså folk fra overførsel og ind på arbejdsmarkedet. Det er noget af det mest socialt balancerede, der findes. Det mindsker uligheden ti gange mindre at sænke registreringsafgiften end at hæve grænsen for topskat.

Så kunne vi ikke bare få en ordentlig debat, hvor vi (*Den fg. formand* (Bent Bøgsted): Ja tak!), der gerne vil sænke registreringsafgiften, ikke får at vide, at det er socialt ubalanceret?

Kl. 16:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:09

Martin Lidegaard (RV):

Når vi finder det forslag, der ligger nu, socialt ubalanceret, er det ikke, fordi vi ikke ønsker at sænke skatten for alle danskere. Det gør vi. Det gik vi til valg på, og det lå også i vores gamle skattereform. Men det, regeringen foreslår, er jo at fremrykke vores gamle reform, men kun den del, der giver topskattelettelser – ikke resten, der netop er møntet på at få flere ind på arbejdsmarkedet. Det har man ikke finansieret.

Det er rigtigt, at vi har foreslået og også gennemført topskattelettelser, men vi har altid gjort det i pakker, hvor der blev brugt betydelig flere penge på at lette skatten i bunden. Og det er den balance, som vi synes mangler. Og så synes vi, at finansieringen er asocial.

I forhold til registreringsafgiften – og det er en spændende diskussion, det synes jeg det er – vil jeg vove den påstand, at alle de effekter, som hr. Joachim B. Olsen nu remser op, ikke ville blive mindre, hvis man lavede en lettelse, der samtidig tog højde for, at afgiften på de mest miljøbelastende biler blev, om jeg så må sige, sat mindre ned eller måske ligefrem sat op, hvorimod de miljøvenlige biler, f.eks. elbiler, fik registreringsafgiften sat ned. Hvorfor dog ikke forfølge det princip, hvis man endelig vil sætte registreringsafgiften ned?

Kl. 16:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:10

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen jeg skal ikke kloge mig på, om effekterne ville være ens, hvis man lavede en teknisk baseret afgift. Men det, jeg ved, er, at de me-

get, meget dyre biler vil blive meget, meget billigere – meget, meget billigere – end hvis man bare sænker registreringsafgiften, hvorimod de biler, som folk med almindelige indkomster køber, vil blive meget dyrere. Og det kan jeg ikke se er mere socialt retfærdigt, hvis det endelig er den jargon, vi skal blive i.

Igen må jeg sige, at det, vi laver, må vi så forstå ikke er socialt i balance, men den skattereform, som hr. Martin Lidegaard taler så meget om og er så stolt af – og det kan jeg sådan set godt forstå, for der var rigtig mange gode elementer, som vi også stemte for – var jo finansieret af lavere overførselsindkomster; overførslerne kom ikke til at stige så meget. Man tog altså noget. Jeg synes, det var fornuftigt, fordi overførselsindkomsterne var meget høje (*Den fg. formand* (Bent Bøgsted): Ja tak!), men man tog noget – det gør vi ikke. Så hvorfor er vores socialt ubalanceret, mens jeres er socialt balanceret, når vi gør det samme?

Kl. 16:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Inden ordføreren får ordet, skal jeg lige minde om, at man først har et spørgsmål på 1 minut, og så er der ½ minut til det næste spørgsmål. Det skal man prøve at overholde.

Nu er det ordføreren.

Kl. 16:11

Martin Lidegaard (RV):

Altså, det, at man har gjort en ting for 4 år siden, er ikke det samme, som at det at lave en copy-paste 4 år efter også er fornuftigt. For man har jo netop allerede finansieret det på en gang. Men derudover finansierer regeringen jo ikke det her forslag socialt afbalanceret, om jeg så må sige. For man tager pengene fra uddannelserne, hvor man fortsætter med at rundbarbere alle uddannelser, og det anser vi for asocialt (*Joachim B. Olsen ryster på hovedet*) – jo, det gør man: 2 pct. omprioriteringsbidrag hvert eneste år på erhvervsskoler, gymnasier, professionshøjskoler, universiteter og forskning. Det kan man altså bare ikke ligesom tale sig ud af og sige at man ikke gør. Det gør man.

Derudover fortsætter man jo underskuddet på statens finanser frem til 2021. Det er der jo så kun de kommende år og børnene til at betale. Det anser vi heller ikke for særlig socialt. Og endelig vil man – uden at ville fortælle hvorfra – tage 5,5 mia. kr. fra overførselsindkomsterne, altså uden at vi ved, hvilke overførselsindkomster det er.

Jeg synes, det er fair nok på den baggrund at sige, at det ikke er socialt afbalanceret.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak! Jeg minder endnu en gang om tiden. Der går lidt for lang tid med spørgsmål nr. 2 – både spørgsmålet og besvarelsen.

Nu er det fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 16:12

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak for talen. Der var flere ting i den, som vi fra SF's side jo er meget enige i, specielt det store fokus på uddannelse – det ved vi at De Radikale går meget op i – og grøn omstilling. Regeringen har jo været mere end kryptisk, i forhold til hvordan man vil finansiere nogle af de her mange planer. Der er sendt en kæmperegning ud på over 5 mia. kr., men man vil ikke rigtig sige, hvor pengene skal komme fra. Noget af det, der tidligere har været oppe i debatten, er det med at kigge på SU'en. Derfor ville jeg gerne, når nu ordføreren bruger så meget af sin taletid på at tale uddannelse op – og det er jeg fuldstændig enig i – høre, om det overhovedet er noget, Radikale kunne være med til i en pakke, altså at røre ved SU'en på den ene eller den anden måde.

Kl. 16:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:13

Martin Lidegaard (RV):

Vi har intet ønske om at skære i SU'en, og det bliver heller ikke en del af vores finanslovsudspil. Vi synes ikke, det er der, man skal prioritere pengene væk.

Kl. 16:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 16:13

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det var jo et meget klart svar. Så vil jeg spørge om noget andet. Nu har vi jo også diskuteret det her med, at regeringen ikke har så meget held med at få registreringsafgiften ned – det har DF gjort meget klart. Det er jo rigtig rart for os, der synes, at det er en katastrofal vej at gå, og at man kunne lave en meget klogere og mere omfattende reform. Der har været meget fokus på sådan en teknisk baseret afgift, som pr. bil skal fremme det, der er mest miljørigtigt og klimarigtigt.

Men er ordføreren også indstillet på, at vi bliver nødt til at kigge på den samlede udledning af CO₂, den samlede miljøpåvirkning, hvis man laver sådan en reform? For det er jo godt nok, hvis vi får flere miljørigtige biler, men hvis den samlede mængde faktisk øger udledningen, er vi i hvert fald bekymrede for det fra SF's side. Så vi synes, vi også bliver nødt til at kigge på den samlede fremtidige udledning.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:14

Martin Lidegaard (RV):

Ja, det er vi meget enige om. Det er også derfor, at Radikale Venstre ikke kommer til at foreslå nogen samlet sænkelse af bilafgifterne i Danmark, for det er meget svært at gøre det uden samtidig at øge CO₂-udledningen.

Vi så egentlig gerne – og det fik jeg ikke lejlighed til at svare Liberal Alliances ordfører på – en model, hvor man, ja, sætter registreringsafgiften markant ned, men så sætter den grønne ejerafgift op, differentieret efter en miljømodel. Så undgår man også nogle af de samspilseffekter, som hr. Joachim B. Olsen nævnte. Det er i øvrigt også det, som både autobranschen og den grønne tænketank CONCI-TO og alle mulige andre foreslår. Det er det rum, man skal ind i for både at få et provenu, der gør, at vi kan bruge pengene til at lette skatten på arbejde, og en CO₂-effekt, der går den rigtige vej og ikke den forkerte; en CO₂-udledning, der går nedad. Så det er jeg meget enig i, og det vil vi kæmpe for, hvis vi bliver inviteret til forhandlingsbordet. Ligesom vi selvfølgelig vil kæmpe for, at der ikke bliver skåret i SU'en eller i hvert fald bliver skåret mindre i SU'en, hvis vi bliver inviteret dér – men det gør vi jo nok ikke.

Kl. 16:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så er det hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 16:15

Kl. 16:18

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg sætter pris på, at De Radikale er meget optaget af forskning og uddannelse, jeg synes bare, man maler et billede, som måske er lidt for sort, i forhold til hvad realiteterne er. Jeg slog her i går op, at Danmark ligger nummer et i hele verden – i hvert fald ifølge Universitetsavisen – i offentlige midler til forskning. Det er en opgørelse fra januar i år. Og i forhold til uddannelserne er det sådan, at der i 2008 blev brugt 27,4 mia. kr. på ungdomsuddannelser, og i finanslovsforslaget fra regeringen bliver der brugt 34 mia. kr., altså en stigning på omkring 7 mia. kr. Så er det så slemt med de nedskæringer, der er på uddannelse?

Noget andet, som jeg brænder næsten endnu mere for at spørge om, er i forhold til, at der tegner sig et stort flertal for at bruge flere penge på forsvaret. De Radikale er ofte med i forsvarsforligene – i øjeblikket i hvert fald. Er De Radikale med på det? For det er jo den vej, det går. Jeg ved godt, at De Radikales politik nok ikke er at bruge flere penge på forsvaret, men kan De Radikale leve med, at der bliver brugt flere penge på forsvaret, og stadig væk deltage i forsvarsforlig?

Kl. 16:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:17

Martin Lidegaard (RV):

I forhold til uddannelse er jeg helt opmærksom på, at man – samtidig med at man kører grønthøsteren, altså en 2-procentsbesparelse pr. automatik hvert år, hen over alle uddannelser, herunder erhvervsuddannelserne – for nogle år siden, hvis ikke det var sidste år, også afsatte et beløb til at gennemføre erhvervsskolereformen. Og derfor kan de tal, som hr. Rasmus Jarlov præsenterer os for her, jo godt støde lidt mod hinanden. Men det, man skal være opmærksom på, er altså, at hvad angår grundydelsen, fortsætter man med at skære Danmarks uddannelser med 2 pct. om året, også selv om man på grund af ekstraordinære situationer rundt omkring så tilføjer ekstra puljer – de er midlertidige, mig bekendt.

I forhold til forsvaret vil jeg sige: Ja, det er rigtigt. Vi så helst et uændret forsvarsbudget, også fordi der er vækst i det offentlige, og dermed stiger også de beløb, vi bruger til forsvaret. Men vi har også set skriften på væggen, og vi kan jo konstatere, at der er et meget bredt flertal i Folketinget, som vil øge udgifterne til forsvaret. Det skal ikke i sig selv afholde os fra at deltage i et forsvarsforlig, hvis vel at mærke den stigning ikke løber løbsk, og hvis – det er selvfølgelig det allervigtigste – at pengene bliver brugt til noget, der nytter, og ikke til symbolpolitik.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 16:18

Rasmus Jarlov (KF):

Jamen det var meget klar tale, og det er jeg rigtig glad for. Jeg kan garantere, at der ikke er nogen af os, der har tænkt os at bruge penge på noget, der ikke nytter.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Martin Lidegaard (RV):

Det får vi nok en diskussion om, siger jeg så i al respekt. For for os at se er det, der jo virkelig kalder på flere midler i øjeblikket, cyberforsvaret, det er beredskabet med flere klimaoversvømmelser og terrorberedskab osv., og det er også et større fokus på forebyggende internationale indsatser, og efter vi har været der med militære indsatser. Det er i hvert fald noget af det, der ligger os på sinde, hvor jeg har en forståelse af, at De Konservative ønsker, mere foregår herhjemme med ønske om en ny brigade og hjemmeterritorium, territorialforsvar osv., som vi måske har lidt sværere ved at se fornuften i. Så jeg er sikker på, at vi får en god, sund diskussion om de prioriteter, men det ser vi frem til.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Og så er det hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 16:19

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Jeg vil starte med at sige, at jeg er meget enig i, at det er helt forkert at lave en grønthøsterbesparelse på uddannelserne, hvad ordføreren også var inde på. Jeg kan så ikke lade være med at bemærke, at lige præcis grønthøsterbesparelse på uddannelser også var en del af den tidligere regerings finanslove, som De Radikale var med til at foreslå, og at det i hver eneste finanslov, hvor Enhedslisten var med, var Enhedslisten, der pillede de her forringelser ud i løbet af finanslovsforhandlingerne. Men det var ikke derfor, jeg skrev mig på talerlisten.

Det, som jeg skrev mig på for, var, at ordføreren tidligere i debatten bemærkede, at han ønskede at hæve beskæftigelsesfradraget, fordi det ligesom skulle kunne betale sig at arbejde – der skulle være et større incitament for arbejdsløse til at få et job. Forskellen på at være i arbejdsløshed og være i arbejde skulle være større. Derfor kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre fra hr. Martin Lidegaard: Mener hr. Martin Lidegaard, at folk er arbejdsløse, fordi det ikke kan betale sig at arbejde? Altså, mener hr. Martin Lidegaard seriøst, at folk sidder i arbejdsløshed, fordi de ikke gider at arbejde?

Kl. 16:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:20

Martin Lidegaard (RV):

Nej, jeg synes, at erfaringerne fra bl.a. Sverige og Tyskland viser, at hvis man kan få skatten væk fra de laveste arbejdsindkomster, kan man både øge incitamentet, som hr. Nikolaj Villumsen er inde på, men man kan måske også skabe nogle arbejdspladser, der ellers ikke ville være der, ikke mindst i servicesektoren. Og det synes jeg bare er meget mere sympatisk at gøre ved at give dem, som så arbejder, flere penge i hænderne, end det er at straffe dem, der er på overførselsindkomst meget hårdt, sådan som man bl.a. gør i Tyskland.

Så vi synes egentlig, det er en ret skånsom måde at gøre det attraktivt både at tage et arbejde, men jo også at lønne andre – altså, at man får råd til at betale folk til at hjælpe sig derhjemme med at passe børn og alt sådan noget. Så der ligger en dobbelt effekt, håber vi, i det her. Det ene er at øge incitamentet for dem, der tager arbejde, men det andet er altså også at skabe nogle arbejdspladser, som vi måske slet ikke har i dag, fordi det simpelt hen er for dyrt at købe arbejde og service, bl.a. fordi skatten er meget høj.

Kl. 16:21

Kl. 16:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 16:21

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen jeg spørger, fordi jeg synes, det er en meget vigtig debat. Altså, som jeg kender, der er ramt af arbejdsløshed, eller har været det, har været enormt kede af at være ramt af ledighed; de har ønsket at få et job. Altså, som jeg ser det, er virkeligheden den, at folk rigtig, rigtig gerne vil arbejde. Der er ikke nogen, der sidder og med vilje ikke ønsker at arbejde og kun gider tage et job, hvis man kan tjene et par hundrede kroner mere, hvis der blev lavet en eller anden ændring i beskæftigelsesfradraget.

Så det, jeg egentlig godt kunne tænke mig at høre fra hr. Martin Lidegaard, er: Kan hr. Martin Lidegaard forstå, hvis der sidder nogle og følger den her debat – og som sender fem ansøgninger om dagen og får det ene afslag efter det andet – som føler, at det er mistillid og mangel på respekt, når man antyder, at de ikke skulle have lyst til at arbejde, fordi de folk ville komme i arbejde, hvis der var et større incitament? Kan hr. Martin Lidegaard forstå, at der er nogle, der sidder og føler sig lidt trådt på i den debat, der foregår?

Så lige et sidste spørgsmål: Kender hr. Martin Lidegaard nogen, der sidder i arbejdsløshed og ikke gider at tage et job, men venter på, at De Radikales forslag kommer igennem og der sker en hævelse af beskæftigelsesfradraget?

Kl. 16:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:22

Martin Lidegaard (RV):

Jeg kender rigtig mange folk, der har været ledige, og også rigtig mange folk, der er kommet i arbejde, fordi vi heldigvis har gennemført rigtig mange reformer, der har gjort det muligt at komme i arbejde. Og når man gennemfører den her type reformer, er det jo, fordi man både ønsker at gøre det attraktivt at tage et arbejde, men også skaber flere arbejdspladser. Det er ikke kun det ene, det er også det andet. Og derfor kan man ikke bare stille sig op og sige, at det er mangel på respekt. Det er faktisk det modsatte. Vi har jo haft den respekt – i modsætning til Enhedslisten – at vi i de seneste 20 år med skiftende regeringer har lavet reformer, hvor der er kommet stadig flere danskere i arbejde. Og det er det, det handler om. Hvis man er tvivl om effekten af vores reformer, skulle man kigge på arbejdsløsheden og beskæftigelsen.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Og den næste, der vil stille spørgsmål, er fru Louise Schack Elholm.

Kl. 16:23

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Og tak til ordføreren for talen, selv om vi selvfølgelig ikke er enige – men det havde man måske heller ikke lige forventet. Jeg er sådan set interesseret i at høre, hvad ordføreren siger til Socialdemokratiets udspil. De lægger jo op til, at der slet ikke er behov for nogen arbejdsmarkedsreformer fremadrettet. Er De Radikale enige med Socialdemokratiet i det?

Kl. 16:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Martin Lidegaard (RV):

Nej, altså, man kan sige, at vi står jo lidt et tredje sted, i forhold til hvor henholdsvis regeringen og Socialdemokratiet står. Vi er sådan set enige med Socialdemokratiet i, at der er et behov for at løfte vores velfærd, men vi er også enige med regeringen i, at der også er et behov for at lave nogle skattelettelser. Vi vil bare gerne finansiere begge dele ved reformer. Der er to store pakker, vi har kig på, når nu ordføreren spørger til, hvad det er, vi gerne vil lave.

Den ene vedrører udenlandsk arbejdskraft. Altså, vores virksomheder råber og skriger jo på at kunne ansætte de kvalificerede medarbejdere, der skal til, for at de kan vokse, så den samlede kage vokser, kan man sige, så vi kan betale både det ene og det andet.

Det andet, vi har kig på, er jo at bede de af vores ældre, som kan og ikke er nedslidte, om at starte lidt tidligere med at arbejde, til de er 68 år, end det, vi har aftalt. Hvis vi gør de to ting, kan vi både tilbyde vores børn og unge at investere i deres uddannelse, i den grønne omstilling, i fremtiden. Og vi kan følge med de mange flere ældre, der bliver, og vi får også råd til at give nogle af de skattelettelser på arbejde, som regeringen lægger op til. Så det er vores bedste bud, og det ligger altså, kan man sige, et tredje sted end henholdsvis regeringen og Socialdemokratiet.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 16:25

Louise Schack Elholm (V):

Men hvordan stiller det så De Radikale, hvis der nu skulle komme et valg og der var mulighed for at få en rød regering? Hvordan ville De Radikale stille sig i forhold til det, altså også i forhold til de ting, som Socialdemokratiet lægger op til i deres finanslovsudspil, som jo alligevel er noget anderledes end det, De Radikale spiller ud med her?

Kl. 16:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:25

Martin Lidegaard (RV):

Så vil vi helt sikkert tage al vores gode politik under armen, og så vil vi da forhandle et regeringsgrundlag, som forhåbentlig har nogle solide radikale fingeraftryk, også på det økonomiske område. Det er jo sådan, at man gør den slags ting. Verden kunne jo se anderledes ud, hvis Venstre og De Radikale havde et flertal alene – det ser ikke lige ud til at blive sådan, i hvert fald ikke med det første. Men det er helt klart, at det selvfølgelig bliver svært at få al vores politik igennem, hvis ikke vi har 90 mandater, men vi skal nok få noget af den igen, det tør jeg godt love.

Kl. 16:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:26

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil blive i samme boldgade, for som jeg sagde til Socialdemokratiets ordfører, følte jeg mig sådan ført tilbage til 2010. Altså, Socialdemokratiet sagde, at det var skat eller velfærd, og man tordnede mod skattelettelser for så et års tid efter finanslovsdebatten i 2010 at indgå i en regering med Det Radikale Venstre og lave skattereform med topskattelettelser. Man havde sagt »flere hænder til varm velfærd«, og at der blev flere pædagoger, og sådan var der så mange ek-

sempler. Så er det bare, at jeg spørger, når man nu husker, hvad der blev sagt, og hvad der skete, da der så kom en regering, som De Radikale og Socialdemokratiet var med i: Hvor stor tillid kan danskerne have til Socialdemokratiet, når Socialdemokratiet siger, at der ikke er brug for arbejdsudbudsreformer i Danmark; det er slut, det skal der ikke være mere af? Jeg skal bare høre: Hvor er Det Radikale Venstre helt konkret i det spørgsmål? Er der brug for flere reformer, der øger arbejdsudbuddet, eller er alt godt?

Kl. 16:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:27

Martin Lidegaard (RV):

Hvis det, der i virkeligheden bliver spurgt om fra Venstres side, er, om der er brug for at skære yderligere i overførselsindkomster, så vil jeg sige, at det ikke er radikal politik. Vi ser ikke, at der er behov for det. Det er i øvrigt, fuldstændig som vismændene siger det, det er sådan, som vi hører det fra alle økonomiske eksperter: Der er ikke noget stort behov for at skære yderligere i f.eks. dagpenge eller kontanthjælp eller fattigdomsydelser. Regeringen har gjort mere end rigeligt der. Det er heller ikke vores politik.

Men hvis vi snakker arbejdsmarkedsreformer, som handler om som sagt at få folk til at blive lidt længere på arbejdsmarkedet, hvis de kan, og dermed også få råd til at give de ældre, der ikke kan, og som er nedslidte, lidt bedre mulighed for at komme på pension tidligere – og for i øvrigt at kunne øge vores velfærd og måske også have plads til skattelettelser – så er svaret: Ja, det mener vi. Det er klar politik.

Så vil jeg sige, at det jo ikke er mere end 1 år siden, at et regeringsmedlem stod og råbte på topskattelettelser og var kravlet rimelig højt op i træet, og det er der mange der håner Liberal Alliance for. Jeg synes, det er fuldstændig fair og sundt, at alle partier i det her Folketing siger, hvad deres politik er; præsenterer deres politik. Jeg har stor respekt for Socialdemokratiets politik. Den må de have. Vi har vores. Den går vi til valg på. Vi håber, vi får godt valg – det håber socialdemokraterne sikkert også at de gør – (*Den fg. formand* (Bent Bøgsted): Ja tak!) og så sætter vi os bagefter og forhandler.

Kl. 16:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:28

Torsten Schack Pedersen (V):

Det med forhandlinger med Radikale i et sort tårn, er der måske nogle, der har lidt dårlige erfaringer med. Men jeg synes, det er positivt at høre, at Det Radikale Venstre er af den klare opfattelse, at skal vi sikre, at Danmark fortsat er et rigt og velstående land, er vi nødt til at kigge på, hvordan vi laver reformer, som trimmer dansk økonomi og sørger for, at der er den kvalificerede arbejdskraft, som vores virksomheder efterspørger, således at vi kan bevare opsvinget og sørge for, at der er velstand, som er forudsætningen for velfærd. Det er jeg rigtig glad for, og det vil jeg jo så bare håbe også sætter sig hos andre partier. Så jeg håber, at vi kan blive enige om, at et budskab om, at der ikke er behov for reformer, er dårligt for Danmark.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Martin Lidegaard (RV):

Det kan vi hurtigt blive enige om. Og så kan jeg ikke lade være med at kvittere for hr. Torsten Schack Pedersens venlige ord ved at sige, at vi da håber, at det også vil give sig udslag i, at vi bliver inviteret med til at forhandle om nogle af de her ting. Jeg skal ikke lægge skjul på, at en del af det, regeringen har lagt frem, ikke har groet i vores baghave, men det er der nogle af intentionerne, der har.

Hvis vi nu tager den der registreringsafgift, som alle har snakket meget om i dag, så kunne det godt ende med en rigtig fornuftig aftale. Der er faktisk et meget bredt flertal i Folketinget for en omlægning. Jeg ved ikke helt, hvor Venstre lige er, men De Konservative ønsker i hvert fald også, forstår jeg, en omlægning i en mere grøn retning, sådan at det giver de effekter, som regeringen ønsker. Det gør hele oppositionen, det gør vi også. Så jeg håber bare, at vi så også bliver inviteret med til nogle af de forhandlinger, frem for at regeringen sidder og fikser det hele med Dansk Folkeparti. For jeg er ikke helt sikker på, at Dansk Folkeparti helt er på den dagsorden, som Venstre her har skitseret.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så går vi lige tilbage til ordførerrækken, og det er hr. Jacob Jensen.

Kl. 16:30

Jacob Jensen (V):

Jeg vil i forlængelse af hr. Torsten Schack Pedersens forventning til en eventuel anden regering, hvis det skulle ske, at der skulle komme et regeringsskifte eller i hvert fald et rødt flertal, sige, at det i hvert fald er en trøst – om end det er en ringe trøst – at De Radikale så vil være en form for bolværk. Vi kender det jo fra sidst. Da hørte vi jo om den ene plan efter den anden, altså om 12 minutter og »Fair Løsning«, og jeg ved ikke hvad, og det blev som bekendt ikke til noget. Så vi tager hr. Martin Lidegaards ord for pålydende, altså at det også vil ske igen, hvis uheldet skulle ske og der skulle komme den slags forhandlinger.

Nå, til spørgsmålet. Hr. Martin Lidegaard siger, at han gerne vil lave reformer i forskellige aftapninger, bl.a. af skat, og det er jo fint, men også i forhold til at sikre, at der kommer mere udenlandsk arbejdskraft til Danmark. Det kan jeg sådan set godt se er nogle tanker, men ville det ikke være mere snusfornuftigt også at fokusere på at få mange af de danskere, som i dag er i den erhvervsaktive alder og uden for arbejdsmarkedet – 700.000 eller noget i den størrelsesorden – ind på arbejdsmarkedet og få dem hjulpet i gang? For det vil jo både være godt for samfundsøkonomien, men også – og det er måske lige så vigtigt – godt for de mennesker. Det ville være det største sociale løft, man overhovedet kunne gøre. Så skulle vi ikke fokusere kræfterne dér, frem for at vi ligesom i vid udstrækning åbner op for udenlandsk arbejdskraft?

Kl. 16:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:31

Martin Lidegaard (RV):

Det er jeg jo helt enig med Jacob Jensen i – helt enig. Og derfor undrer det os også, at regeringen har valgt kun at ville fremskynde den del af den tidligere regerings reform, som handler om topskatten, men ikke den del, som handler om beskæftigelsesfradraget i bunden, som jo netop inviterer flere danskere ind på arbejdsmarkedet. Hvorfor vil man kun lette topskatten? Hvorfor vil man ikke gå efter det, hvor der er en stor social effekt? Lad os da også fremskynde det.

Hvorfor kun fremskynde det andet? Det er lige præcis den vej, vi skal, og det vil vi meget, meget gerne, og det er i øvrigt der, vi er lidt kritiske over for regeringen, nemlig at man ikke ønsker at gøre det med vores reform, om man så må sige. Og så glæder jeg mig i øvrigt bare over så utrolig meget opmærksomhed, Venstre vælger at give det kommende regeringsskifte. Det er dejligt at få talt det op. Jeg glæder mig også.

Kl. 16:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 16:32

Jacob Jensen (V):

Jo, jo, nu skal man ikke tage glæderne på forskud. Forventningens glæde er som bekendt den største, som en vis klog mand sagde engang. Men tak for det svar.

Men det er jo netop det, vi også forsøger at lægge frem i forhold til at lette skatten på arbejde, altså at have fokus på det og samtidig gøre det mere attraktivt, altså gøre forskellen mellem at være uden for arbejdsmarkedet og inden for arbejdsmarkedet større. Så jeg forventer også, at hr. Martin Lidegaard bakker den del op. Jeg ved godt, at vi har fremrykket den del af 2012-reformen, som har med topskatten at gøre, vel vidende at nu er Socialdemokratiet så lodret imod den politik, de selv gennemførte på det tidspunkt, men lad det nu være. Men hr. Martin Lidegaard må så også anerkende, at vi netop lægger et tryk – et markant tryk – på de lave arbejdsindkomster, på at sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde, for den vej rundt som en del af flere andre elementer at gøre det mere attraktivt for den danske arbejdsstyrke, som i dag er udenfor, at komme med og bidrage positivt, både samfundsøkonomisk, men sådan set også, og det er måske lige så vigtigt, socialt.

Kl. 16:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:33

Martin Lidegaard (RV):

Det anerkender jeg, og vi har også givet udtryk for, når vi har fået lejlighed til at gøre det, at den del af regeringens udspil støtter vi, og den vil vi gerne være med til. Vi har nogle udfordringer med finansieringen, men sådan er det jo tit, og hvis vi kan kigge på den sammen, sådan at den hverken skal hentes i børneværelset eller i klasseværelset, så er vi helt klart med på det, netop fordi det har den sociale effekt, som hr. Jacob Jensen beskriver. Så det er vi helt klart med på. Jeg tror bare, vi må erkende, at effekten af de tiltag, som ellers er fornuftige, jo er rimelig langsigtet. Altså, de her ting er noget, det så-dan tager nogle år at komme igennem, og virksomhedernes behov for arbejdskraft begynder faktisk at presse sig på her og nu, og derfor tror jeg, vi kommer til at gøre både og. Vi skal både have flere danskere med, og vi skal gøre det lettere at tage udenlandsk arbejdskraft ind på den helt korte bane.

Kl. 16:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:34

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at stille et spørgsmål, men jeg synes alligevel bare på baggrund af den meget engagerede debat, der har været under disse korte bemærkninger om skattelettelser, og som det er tydeligt at især Venstre er meget engageret i, at jeg godt kunne tænke mig at høre hr. Martin Lidegaards vurdering

af den finansiering, som regeringen lægger op til i det skatteudspil, der kommer, altså råderumsfinansieringen og så et uspecificeret beløb, der kommer fra, kan man forstå, bl.a. overførselsindkomster, på 5,25 mia. kr. Hvis hr. Martin Lidegaard havde siddet i en regering, hvor man havde anvist finansieringen via råderum og via ikke nærmere specificerede besparelser på overførselsindkomster, havde vi så kunnet forvente, at det var blevet kaldt økonomisk ansvarligt og fuldt finansieret, eller ville man, hvis det nu havde været en regering, der havde en anden farve og alt det her, så have kaldt det ufinansieret?

Kl. 16:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:35

Martin Lidegaard (RV):

Jeg tror, man havde kaldt det både ufinansieret og uansvarligt, og jeg er helt enig. Den finansiering, der er lagt frem – eller rettere ikke er lagt frem – er ikke vores kop te. Det er også det, jeg har givet udtryk for flere gange her. Det skal se anderledes ud, hvis vi skal være med, og det ærgrer os sådan set. For vi tror på, at vi godt kan finde midler, både til at øge velfærden, som Socialdemokratiet ønsker, og til at skaffe flere hænder, og det er i virkeligheden også det, det handler om. Det er ikke længere nok bare at skaffe pengene, vi skal også skaffe de mennesker, der skal tage fat, både i den private og den offentlige sektor. Og der tror vi faktisk godt det kunne give mening at kigge på skatteinstrumentet. Men det skal selvfølgelig finansieres på en ordentlig måde, så det hverken er for socialt ubalanceret eller efterlader en regning til vores børn.

Kl. 16:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:36

Benny Engelbrecht (S):

Tak for den klare tilkendegivelse. Jeg er enig i hr. Martin Lidegaards vurdering af – det kommer nok ikke bag på hr. Martin Lidegaard – at det både er økonomisk uansvarligt og ufinansieret. Men i forlængelse af det kan man jo så også blot fristes til at spørge, om det ikke er rimeligt, at den nuværende regering bliver målt ud fra nøjagtig den samme målestok som den tidligere rent Venstreledede regering. Altså, jeg husker da i hvert fald en finansminister, der sad indtil for nylig, og som havde ét mantra, nemlig: Hvor skal pengene komme fra? Er det ikke meget rimeligt, at også den nuværende regering kan svare på det spørgsmål?

Kl. 16:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:36

Martin Lidegaard (RV):

Jo, jeg vil sige i den boldgade, at det især er de der 5,5 mia. kr. på overførselsindkomsterne, som fremstår lidt uklart for mig, og det håber jeg da også at vi kan få noget klarhed over snart. Jo, jeg er også vokset op i en økonomisk skole, hvor man, havde jeg nær sagt, skal betale for den frokost, som man gerne vil servere for vælgerne, og jeg følger ikke helt, at vi har fået en fuld finansiering af den frokost den her gang. Det ærgrer mig, og vi vil gerne finde den finansiering. Vi tror også, vi kan gøre det på en ordentlig måde, og vi tror egentlig også, det er en god idé. Men det er klart, at hvis man insisterer på, at frokosten skal betales af vores børn eller af de unges uddannelse, så bliver det ikke med os.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål nu, så vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Lisbeth Bech Poulsen, SF. Værsgo.

Kl. 16:37

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak for ordet. Jeg kunne bruge al min taletid i dag på at tale om regeringens usolidariske og skæve finanslovsforslag, eller at det er snyd med beregningerne, der dækker over, at det jo er direktøren, der selvfølgelig får mest ud af regeringens samlede planer, både i kroner og øre og relativt i procenter. Det er jo også meningen, fordi planen i høj grad er topskattelettelser ind ad bagdøren. Jeg kunne også tale om, at det er lykkedes regeringen at lave et såkaldt vækststudie til 2 mia. kr. uden at sætte en øre af til uddannelse. Tværtimod betyder omprioriteringsbidrag og andet, at der skæres omkring 1 mia. kr. på uddannelsesområdet. Her kunne jeg gentage det spørgsmål, som regeringen fik ved pressemødet: Hvor vil I få mekanikere til alle jeres Lamborghini'er? Eller jeg kunne tale om, at regeringens planer betyder en ret markant forøgelse i uligheden, og at Løkkelogikken betyder 24.000 færre offentligt ansatte i 2025, selv om der kommer 165.000 flere ældre og 56.000 flere børn til. Selv den dygtigste spindoktor kan ikke få det til at betyde bedre eller bare uændret velfærd.

Endelig kunne jeg også bruge al min tid på at rase over, hvor hamrende uambitiøs regeringen er på naturens og klimaets vegne og dermed på vores alle sammens vegne, for det er vores fremtid, der er på spil. Og ligesom fattigdommen ikke forsvinder, fordi man fjerner en fattigdomsgrænse, forsvinder klimaforandringerne heller ikke, fordi regeringen dropper det grønne nationalregnskab, som SF foreslog og fik igennem i 2014. Det fik få år at leve i, før vores sorte regering har droppet at videreføre det. Jeg kunne bruge al min tid på at tale om regeringens kulsorte, skæve, velfærdsfattige og børnefri finanslov, hvor der sammen med skatte- og erhvervsudspil drysses 23 mia. kr. ned over dem, der har mest i forvejen, og betalt af dem, der har mindst, og hvor en stor del af regningen afleveres i børneværelset i form af ringere velfærd i fremtiden, af større ulighed og af skattelettelser, der ikke på længere sigt er finansieret.

Jeg vil hellere tale om det, som vi kunne gøre, om, hvordan vi kunne fremtidssikre vores velfærd, sikre den grønne omstilling og bruge alle vores ressourcer på at sikre vores børns fremtid, for de er fremtiden. Fremtidens Danmark skal være et sted, hvor vi går forrest med grønne job, bæredygtige byer, liv på landet, og hvor balanceprincippet ikke bare er en regnskabsteknisk øvelse, men handler om bedre liv, mindre stress, mere ro, fællesskab, og hvor vi ikke forbruger flere ressourcer, end jorden kan klare, hvor vi fremmer grønne job og udvikler nye løsninger på klimaforandringerne.

SF har fremlagt et helt konkret forslag på, hvordan finansloven kunne se ud, hvis man bare lod være med at give skattelettelser. Vi kunne styrke miljø, klima og natur igennem mere forskning i miljø og energi, vi kunne rydde op i giftdepoterne, vi kunne investere i energibesparelser og sikre mere skov. Samtidig kunne vi fjerne nedskæringerne på DSB, og vi kunne fortsætte det grønne nationalregnskab, så vi kender konsekvenserne af vores politik. Jeg har lagt mærke til, at statsministeren i dag holdt tale ved Ungdommens Folkemøde og sagde til de unge: I er den generation, der skal redde kloden fra et klimasammenbrud. Kære statsminister, jeg tror, de unge har en berettiget forventning til, at du også gør noget i stedet for at spænde ben for grønne tiltag. Vi kunne droppe produktivitetskravet til sygehusene allerede næste år for at sikre, at sygehusene kan levere bedre behandling og overholde fristerne for kræftbehandling uden at slide

personalet helt ned, og så foreslår vi i SF at tilføje 1,4 mia. kr. ekstra ud over at droppe det rigide produktivitetskrav.

Vi kunne også tage fat på at sikre, at der er voksne nok til børn i daginstitutionerne. Vores mål er højst tre vuggestuebørn eller seks børnehavebørn pr. voksen. Nelson Mandela sagde for lang tid siden, at der ikke er noget, der kan være en tydeligere åbenbaring af et samfunds sjæl end den måde, hvorpå det behandler dets børn. Det er rigtigt, og derfor skal de heller ikke staves sammen med alt for lidt voksenkontakt i mange timer hver eneste dag.

Vi kunne tilføje 10 pct. flere hjemmehjælpere. Det vil gøre det muligt at lave faste teams overalt i hjemmeplejen og minimere det antal forskellige ansigter, som borgerne skal se i deres hjem, når de skal have hjemmehjælp. Jeg kender det fra min egen familie, ligesom I sikkert også gør, altså hvor træls det kan være, når et familie-medlem skal møde den 10. eller 15. nye hjemmehjælper. Derfor skal vi have faste teams i hjemmeplejen, og det har vi sat penge af til.

Vi kunne også fjerne de nye nedskæringer på uddannelsessystemet, som regeringen lægger op til – det såkaldte omprioriteringsbidrag, som jo egentlig bare er nedskæringer – og bortbarberingen af den pulje på 150 mio. kr., der har styrket erhvervsuddannelsen de seneste 2 år. Hvordan kan man finde på at skære den væk, når alle ved, at vi mangler ufaglærte og faglærte, og når der stadig væk er store problemer på erhvervsuddannelserne? Uddannelse er det mest kraftfulde våben, du kan bruge til at ændre verden. Det sagde Mandela også. Vi kunne droppe kontanthjælpsloft, 225-timersregel, integrationsydelse – alt det, som skaber fattigdom, ikke mindst børnefattigdom. I starten af året modtog vi her i Folketinget et brev fra en lang række organisationer, heriblandt Børnerådet, Red Barnet, BUPL og Børns Vilkår, som på det kraftigste – det kraftigste – advarede imod de konsekvenser, som regeringens politik har for børnene.

Kl. 16:43

Mange af de børnefamilier, som er ramt af fattigdomsydelser, har langt mindre end det, der er vurderet til at være et absolut minimumsbudget. Det er ikke vores vurdering, det er Rockwool Fondens vurdering. Den advarsel, advarslen om de enorme konsekvenser for børnene, må vi simpelt hen ikke sidde overhørig. Alt det og mere til kan vi få ved ganske enkelt at droppe regeringens skattelettelser.

SF har også et spareforslag. Vi mener, at der bruges alt for mange penge på konsulenter. Mange af de dyre rapporter, der kommer ud af det, er ofte fejlbehæftede eller dækket af et tyndt lag fernis, der skal legitimere regeringens politik. Opgaverne kunne med fordel løses i højere grad af ansatte i statsadministrationen, så den viden, der opbygges, internaliseres – eller på almindeligt dansk, at vi faktisk lærer noget af det, der f.eks. skete i SKAT, og sikrer, at de kompetencer og de ressourcer, vi skal bruge, bliver hos os. Det samme gælder også for mange af Kammeradvokatens opgaver, som bliver løst alt for dyrt. SF foreslår besparelser på i alt 500 mio. kr. i 2018. For de penge kan man fjerne en række af de nedskæringer, som regeringen foreslår på bl.a. almennyttige foreninger og byfornyelse.

Samlet set er vi et utrolig rigt land, men uligheden stiger, og flere bliver utrolig rige, mens andre har alt for lidt. Nu vil regeringen bruge vores fælles opsparing på at give endnu mere til dem, der allerede har mest. Vi er et rigt land, så hvorfor ikke bruge den rigdom på at sikre alle børn en god start i livet, sikre en ordentlig behandling og pleje til vore ældre, de, der har bidraget igennem et helt liv? Nogle af de ældre i vores samfund har ret lidt. Måske kom de aldrig med på friværdbølgen, måske blev de ramt af sygdom, men faktum er, at alt for mange ældre lever deres sidste år med meget lidt at gøre godt med. Hvorfor ikke sikre vores sundhedsvæsen? Det er jo netop et rigt land, der kan investere i ordentlig behandling til alle borgere.

Grøn omstilling er ikke et modeord, det er noget, hvert eneste land på kloden bliver nødt til at indrette sig efter. Vi har endda både en historisk platform og midlerne til at være helt i front, og det er en investering, der kommer mange gange igen. Det er faktisk i vind-

mølleindustrien, der er skabt allerflest job siden årtusindskiftet. Det er også et rigt land, der har nemmest ved at værne om naturen, om dyr, planter, åer og vandløb. Fremtidens Danmark skal være et sted, hvor få har for meget, og hvor færre har for lidt; hvor det bedre kan betale sig at arbejde end at spekulere eller arve; hvor vi giver en hjælpende hånd til dem, der ikke har et arbejde, i stedet for at udskamme dem; hvor ulighedsmønstret er brudt, så der ikke er 13 års forskel i leveår mellem to bydele i Aalborg; hvor vi indretter vores arbejdsmarked, så nedslidte og udslidte mennesker ikke skal slæbes til samtaler liggende på en sygeseng; og hvor vi faktisk forbedrer den velfærd, vi kender i dag.

Der er forskel på politik. Som Hørup anbefalede »Del jer efter anskuelser«, og det er dage som i dag, hvor det bliver tydeligt, hvor vi hver især står. Tak.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er nogle korte bemærkninger, først fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 16:46

Jacob Jensen (V):

Tak for talen. Det var klar tale, kan man sige: Vi kunne gøre rigtig mange ting; vi gør rigtig mange ting; og det, vi diskuterer her, er selvfølgelig, hvad det er, der så skal prioriteres. Der var noget med, at man kunne gøre en hel masse for de ældre, vi kunne få nogle SOSU-assistenten, der kunne gøres noget for børnene, klimaet, den grønne omstilling, sygehusene – der var en lang række ting.

Det er jo ikke mere end vel godt 2 år siden, at der var en anden regering. I første omgang sad SF ovenikøbet med i regeringen, derefter støttede man regeringen. Da havde man jo også muligheden for at gøre nogle af de her mange, mange ting, men da valgte man så at gå i en retning, der hed, at man lempede på topskatten, lempede på selskabsskatten og skar ned på kontanthjælpen. Hvad er der sket på de 2 år?

Kl. 16:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:47

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Noget af det tror jeg udmærket at også Jacob Jensen ved, nemlig at det bidrog til, at SF endte med ikke at sidde i regeringen længere. Men jeg synes simpelt hen ikke, at det billede er retfærdigt, for noget af det, der skete i 2011, var, at vi som det allerførste fjernede fattigdomsydelserne. Det var noget af det allerførste, vi gjorde. Vi lavede et energiforlig, der sikrede, at Danmark blev verdens grønneste land, i hvert fald på papiret, og det er det, som regeringer siden hen – også jeres – har været bundet af. Vi har lavet en togfond, og vi ser i dag, hvad der kan ske, når der er et folketingsflertal, der støtter op om sådan noget. Vi har lavet en lang række ting. Så jeg synes ikke, det er rimeligt at sige, at billedet kun var på den ene eller på den anden måde.

Det er rigtigt, at hvad angår skatteaftalen fra 2012, synes vi i SF, at det var en lige lovlig blandet fornøjelse. Men hvis man skal kigge på arbejdsudbuddet, og det taler I så meget om, så gav den faktisk et arbejdsudbud på 16.000 personer, dengang vi lavede den. Det udspil, I er kommet med nu, giver i 2020 et arbejdsudbud på 1.500 personer, og I bruger 23 mia. kr. Forskellen er bare så fuldstændig vanvittig – at man vil bruge så mange penge på så få arbejdspladser. Og det her er jo ikke tal, jeg kommer med. Altså, det er de officielle tal.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Hr. Jacob Jensen.

Kl. 16:49

Jacob Jensen (V):

Jo, men lige så unfair, eller hvilket ord man skal bruge, fru Lisbeth Bech Poulsen mener det billede, jeg tegner, er – hvor jeg siger, at den daværende regering sænkede topskatten og selskabsskatten for at skære ned på kontanthjælpen – lige så unfair vil jeg så sige det er, når fru Lisbeth Bech Poulsen står og siger, at vi bruger 23 mia. kr. og drysser dem ud til dem, der har allermest, når sandheden er, at vi har brugt hele formiddagen på diskutere, hvor meget Annette fra Brugsen i Køge skulle have i skattelettelse. Jeg antager ikke, at hun er en af dem, der har allerallermest.

Men lad mig bare komme med et enkelt citat for lige at høre, hvad der så er sket fra SF's side. Citatet lyder:

»Uligheden bliver næppe mindre med skattereformen.« – altså skattereformen fra 2012 – »Det er muligt, at det medfører en stigning i den økonomiske ulighed. Men jeg vil ikke betragte det som et nederlag, hvis det sker for at give hårdtarbejdende, lavtlønnede danskere mere i lønningsposen«.

Det var den daværende partikollega hr. Jesper Petersen, der udtalte det. Er SF stadig af den opfattelse, som hr. Jesper Petersen gav udtryk for dengang?

Kl. 16:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:50

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jesper Petersen er socialdemokrat i dag, og den diskussion, der var dengang, var også relativt offentlig, så det tror jeg godt Jacob Jensen ved. Der var mange gode ting i det skatteudspil, der kom dengang, og i den skattereform, der kom. Men der var også nogle ting, som trak i den forkerte retning, og vi prøver i hvert fald at være meget åbne om, at det er det, vi synes.

Jeg vil også sige – for nu er det den afsluttende bemærkning – at der også er nogle gode ting i det, I har lagt frem. Jeg synes f.eks., at I måske skulle have været endnu mere ambitiøse på afgiftsområdet, for der er afgifter i dag, som alle borgere jo betaler, i hvert fald alle, der spiser nødder og drikker kaffe eller te. Det er jo en lettelse til så at sige alle, der har et almindeligt forbrug, og der er ingen, der rigtig kan forklare, hvorfor vi har den type afgifter. Der synes jeg egentlig godt at man kunne have flyttet nogle af de midler, som er gået til nogle andre ting, over, og man kunne have sagt: Nu skal vi have en endnu større saneringsplan på afgiftsområdet. For det er jo en skat på så at sige alle almindelige menneskers forbrug. Så det vil jeg bare rose.

Kl. 16:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Den næste, der vil stille et spørgsmål, er hr. Pelle Dragsted.

Kl. 16:51

Pelle Dragsted (EL):

Bare lige en bemærkning: Jeg bliver sådan lidt ked af det, når SF's ordfører kommer til at beskrive arbejdsudbud som arbejdspladser. Arbejdsudbud er ikke arbejdspladser. Arbejdsudbud er at stille nogle flere om i køen til nogle arbejdspladser, der måske kommer på et senere tidspunkt. Jeg synes ikke, at vi skal forfalde til det der. Når den reform, som SF desværre var med til, øgede arbejdsudbuddet mere, var det, fordi man gav mere til dem i toppen og tog mere fra dem i bunden, og det er ikke noget at prale af.

Men det var egentlig slet ikke det, jeg ville spørge om. Jeg vil spørge til finanslovsforhandlingerne, hvor vi også skal diskutere forskning, altså forskningsreserven osv. osv. Og der ved jeg at vi har

en fælles interesse i og stor optagethed af at få kigget på, om vi kan få afsat nogle midler til forskning i dynamiske effekter af offentlige investeringer. For vi står jo i den bizarre situation, at Finansministeriet nægter at lytte til, hvad de økonomiske vismænd siger. De vil ikke ændre deres regnemodeller efter det, vismændene siger, så vi også får dynamiske effekter af f.eks. børnepasning, sundhedspleje og arbejdsmiljø med. Begrundelsen for det er, at de siger, at det har vi ikke evidens for. Det har de så heller ikke for de andre dynamiske effekter, de opererer med, men lad nu det ligge.

Hvis vi skal videre, ville det være godt, at vi fik skabt den evidens. Derfor vil jeg egentlig bare høre – jeg kender måske svaret – om SF er med. Indtil nu er SF jo gået forrest i meget af det her, nemlig i forhold til at få afsat midler på det område, så vi kan få noget mere viden om, hvordan vores økonomi i virkeligheden fungerer.

Kl. 16:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:53

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Så vidt jeg husker – nu har jeg så også skrevet talen ned, så det har jeg forhåbentlig også læst op – sagde jeg, at det var vurderet, at der ville være et arbejdsudbud på 16.000 med reformen under Thorning-regeringen, og at der her var 1.500 reelle arbejdspladser, sådan som AE-rådet vurderede det. De kiggede på arbejdsudbuddet, og så spurgte de, hvad det reelt ville kunne betyde, fordi rigtig meget af det går op i, at folk vil arbejde lidt længere. Men den diskussion kan vi tage på et andet tidspunkt. Men jeg vil også gerne lige kvittere, for det er jo rigtigt, at det tit i debatten kommer til at lyde, som om at hvis der er et arbejdsudbud på 20.000 mennesker, så er der 20.000, der kommer i job. Altså, som om det er en til en. Jeg er fuldstændig enig der.

I forhold til det andet vil jeg sige, at det jo er rigtigt nok. Jeg synes jo, at det var en fantastisk dag i Finansudvalget. Selvfølgelig havde jeg regnet med, at vi, der er enige på centrum-venstrefløj, bakkede op om det, men det var fantastisk, at også DF bakkede op om det, i hvert fald beretningen til beslutningsforslaget, som SF havde fremsat om dynamiske effekter. Der var det jo utrolig arrogant af finansministeren bare at afvise det folketingsflertal. Ikke alene var det et folketingsflertal, men det var også en klokkeklar anbefaling fra de økonomiske vismænd. Det vil vi selvfølgelig forfølge med alle midler og få i hus.

Kl. 16:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så går vi videre til den næste, og det er hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:54

Joachim B. Olsen (LA):

Tak for det, formand. Fru Lisbeth Bech Poulsen siger, at den reform, som Helle Thorning-Schmidt lavede, og som SF også var med til at lave, øgede beskæftigelsen med 16.000, og sammenligner den med den her reform, som så vil øge beskæftigelsen med 7.600. Men den forskel, vi ser, skyldes jo, at Helle Thorning-Schmidt sammen med SF gjorde noget ved topskatten. Det er jo det, der virkelig boner ud, det er det element i Helle Thorning-Schmidts skattereform, der bi-drager allermost til at øge beskæftigelsen. Samtidig med det gjorde man det, at man hævede beskæftigelsesfradraget i bunden helt op til 350.000 kr., hvor der i den her reform er fokus på indkomster op til 207.000 kr. Derfor øger det ikke beskæftigelsen særlig meget.

Så på den ene side klandrer man den her regering for at bruge nogle penge på at sænke skatterne, når det ikke øger beskæftigelsen lige så meget, og på den anden side klandrer man regeringen for, at det øger de disponible indkomster for folk med høje indkomster, for-

di man så fjerner loftet over beskæftigelsesfradraget, hvilket virkelig er det, der i forhold til at øge beskæftigelsen boner ud i det her forslag.

Så man praler af sine egne resultater, som fremkom, ved at man gjorde nogle ting, som man klandrer andre for, når de også vil gøre dem. Det synes jeg er underligt, for at være helt ærlig.

Kl. 16:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:56

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg tror, at hr. Joachim B. Olsen misforstod mig. Der er rigtig mange ting, som vi i SF gerne vil lave, og som beregnes ovre i Finansministeriet til ikke at ville give noget arbejdsudbud, men vi gør det, fordi det er det rigtige at gøre. Det kan være alt muligt, lige fra bedre vilkår for børn, folk med handicap osv. Vi tilbyder ikke den gud, der hedder arbejdsudbud, det gør vi ikke. Vi synes, det er rigtig fint, hvis vi laver konkret politik, der skaber rigtige arbejdspladser til rigtige mennesker.

Min pointe var bare, at når I altid taler om det her arbejdsudbud, er det bare mærkeligt, at man bruger så mange penge på noget, der ikke opfylder det, som I altid siger er grunden til, at I er sat i verden, hvorfor I laver politik, hvorfor I bruger en masse penge, der ellers skulle have været brugt til velfærd. Det var bare derfor, jeg nævnte, at det er lidt underligt at bruge så mange penge på noget, der på det lange stræk giver et arbejdsudbud på 7.600 mennesker og i 2020 et arbejdsudbud på 1.500 mennesker.

Kl. 16:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:57

Joachim B. Olsen (LA):

7.600 øger det beskæftigelsen med på sigt. Men der er så åbenbart sket en misforståelse. Ja, vi synes, det er vigtigt at øge beskæftigelsen, at øge arbejdsudbuddet, fordi det er en del af ligningen i forhold til at øge velstanden i det her samfund. Det er ikke alene, hvor meget der bliver arbejdet, men også hvor produktive vi er. Så det er vigtigt at øge arbejdsudbuddet.

Men vi har da altid været ærlige om, at der er andre ting, der også er vigtige. Det er også vigtigt at få løst samspilsproblemerne, pensionssystemet, sådan at det kan betale sig for folk at spare op til pension; det har jeg i øvrigt ikke bemærket at Socialdemokratiet har afsat penge til i deres plan, som kom i dag. Det er der ikke særlig meget arbejdsudbud i, men vi synes faktisk, det er vigtigt. Vi synes også, det er vigtigt, at det kan betale sig at arbejde, og derfor sænker man skatten i bunden for de helt små indkomster; det er der et negativt arbejdsudbud i, men vi synes stadig væk, det er vigtigt.

Så der er andre ting, der er vigtige for os, end det lige at øge arbejdsudbuddet, men det er også vigtigt, og det vil vi gerne gøre mere af, men der sidder de partier, som selv gjorde det og tog nogle effektive skattepolitiske værktøjer i brug, nu og slår os andre oven i hovedet, når vi vil gøre det samme. Det synes jeg ærligt talt er en ærgerlig debat, fordi den har konsekvenser ude i den virkelige verden, i forhold til hvor velstående det her fantastiske land egentlig kunne blive.

Kl. 16:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:58

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nu sagde hr. Joachim B. Olsen det lige, han sagde noget om, hvor velstående vi er, eller hvor velstående vi kunne blive. Vi er et meget rigt land, men forskellen mellem dem, der har mindst, og dem, der har mest, stiger bare, og den stiger relativt markant med de udspil, der er kommet i den sidste uges tid.

Vi er mest interesseret i dem, der kan arbejde, og som måske skal have en hjælpende hånd, noget opkvalificering, noget efteruddannelse for at kunne komme ind på arbejdsmarkedet. For vi taler om rigtige arbejdspladser og ikke om et arbejdsudbud, der kan komme på et eller andet tidspunkt. Vi taler om det, der konkret løfter folk ind på et arbejdsmarked, de gerne vil være en del af, men hvor de mangler lige en sidste hånd.

Derfor er det tudesosset at skære på uddannelsesområdet. Det er det dumme sted, man overhovedet kan skære ned på. I Liberal Alliance-sprog er det væksthæmmende at spare på uddannelse. Så jeg forstår det simpelt hen ikke, altså ikke engang ud fra jeres verdenssyn.

Kl. 16:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Rasmus Jarlov, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:00

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Tak for det, og tak til regeringen for et fint forslag til en finanslov. Den konservative folketingsgruppe synes, det er et godt forslag, og vi glæder os til de videre forhandlinger. Vi er særlig glade for, at der er afsat lidt penge til politiet og forsvaret. Det er statens kerneopgave nummer et at sørge for sikkerhed i Danmark. Det er helt basalt, og det kommer før mange andre ønsker, man kan have til, hvordan man vil bruge penge. Vi tager sikkerheden meget alvorligt. Vi ønsker et forsvarsbudget på 2 pct. af BNP, og vi hilser ethvert skridt i den retning velkommen. Også politiet har brug for flere ressourcer. Opgaver som terrorbeskyttelse, grænsekontrol og bandekrig lægger et enormt pres på politiet, som derfor har skrigende behov for midler.

Vi er også rigtig glade for, at den stramme udlændingepolitik gør, at vi kan flytte ressourcer fra at forsørge flygtninge i Danmark til at hjælpe dem i nærområderne i stedet. Det er meningsløst at forsøge at løse verdens fattigdoms- og flygtningeproblemer ved at flytte fattige mennesker fra hele verden til Danmark og give dem kontanthjælp. Jeg vil også nævne, at vi er glade for, at regeringen vil nedsætte taksterne på Storebæltsbroen, så danskerne kan komme nemmere rundt i landet. Der er mange ting, vi kan glæde os over, og som jeg kan nævne her.

Den store uenighed handler selvfølgelig om størrelsen på den offentlige sektor og skatterne, så det vil jeg fokusere min tale på. Vi har et godt og velstående samfund, som grundlæggende er godt indrettet, men vi har også nogle udfordringer. Staten er blevet for stor og fylder for meget, skatten er for høj, og for mange danskere lever af overførselsindkomster, så vi bliver forsørget af andre i stedet for selv at tjene vores penge. 47 pct. af alle voksne danskere har en overførselsindkomst som hovedindtægt: pension, dagpenge, kontanthjælp, SU, førtidspension osv. Det betyder, at næsten halvdelen af alle voksne danskere forsørges af staten uden at arbejde for pengene, og det er for mange.

De offentlige udgifter i Danmark er de tredjehøjeste i OECD i procent af BNP. Det medfører også, at Danmark har det højeste skattetryk i OECD. Staten tager næsten halvdelen af al værdi, der skabes i Danmark, næsten halvdelen af BNP. Det betyder, at det i Danmark

ikke i lige så høj grad som i andre lande kan betale sig at tage en uddannelse, at gøre karriere, starte virksomhed og knokle ekstra på arbejdet. Det er dårligt for vores velstand, og ikke mindst er det et moralsk problem. Når man arbejder, skal man have flere penge, end når man ikke arbejder. En af livets store glæder er at knokle for at forbedre sit liv, at kunne se frugterne af sit arbejde, og den glæde bliver minimeret under vores enormt høje skattetryk. Hvis man knokler ekstra, tager staten det meste.

Det er ikke rimeligt, og derfor vil vi gerne sætte skatterne ned. Vi vil også gerne sætte skatterne ned, fordi vi faktisk betragter borgerne som voksne mennesker. Vi politikere behøver ikke træffe så mange valg om, hvordan borgernes penge skal bruges, det kan de godt selv finde ud af. Vi herinde er ikke klogere end borgerne, og vi er ikke deres forældre.

Når man går ind for et ekstremt højt skattetryk, som vi har her i landet, så går man ind for at give politikerne ekstremt stor magt. Så går man ind for, at politikere i detaljer bestemmer, hvordan ressourcerne i samfundet skal bruges, i stedet for at have tillid til, at folk i høj grad selv kan træffe valg om, hvad der er godt for dem. Det er udtryk for bedrøvelighed og mistillid til borgernes egen dømmekraft. Det er også mangel på forståelse for det enorme ressourcespild, som finder sted, når pengene først skal opkræves i skat, derefter administreres og kanaliseres ud i det offentlige system, før de bruges på noget, som måske kommer borgerne til gavn.

Det er klart, at mange offentlige udgifter er nødvendige og skaber værdi. Det er der ingen tvivl om. Men det er også klart, at når man begynder at have som mål, som man har på venstrefløj, at de offentlige budgetter skal være så store som muligt, går der enormt meget velstand tabt. Så bliver samfundets ressourcer udnyttet dårligere, end hvis man undlod at kanalisere så mange penge gennem det offentlige system, inden de blev brugt. Vi er et meget fattigere land, end vi kunne være, hvis vi lod folk beholde lidt flere af deres egne penge og selv bruge dem.

Når det er så svært at sænke skatten i Danmark, hænger det sammen med simpel matematik. Flertallet af danskerne har en indkomst, som er lavere end gennemsnittet. Derfor vil de fleste danskere have et økonomisk incitament til at gå ind for stor omfordeling fra dem med de højeste indkomster til sig selv.

Kl. 17:05

Selvfølgelig tænker alle folk ikke sådan, men incitamentet er kraftigt, og det påvirker naturligvis stemmeafgivningen. De partier, som advokerer for kraftig omfordeling, appellerer til egeninteressen hos rigtig mange danskere. Det er ikke rimeligt eller hensigtsmæssigt med så høj en skat, men det har en stor vælgerappel. Særlig effektivt synes det at være, når modstanden mod skattelettelser føres frem med en fordummede floskel om, at det kun kommer de rige i Nordsjælland til gavn.

Det er selvfølgelig sådan, at når man letter skatten, slår det mest igennem for dem, der betaler mest i skat. Men det er fordummende at udlægge det, som om det skulle være et særligt mål for os borgerlige at give penge til folk, som er rige eller kommer fra bestemte dele af landet. Vores mål er lavere skatter, og når man gerne vil have lavere skatter, medfører det nu engang en stigning i indkomsten hos dem, der betaler mest i skat. Det har vi det fint med, og det må man også leve med i resten af Folketinget, ellers må man blankt erkende, at man simpelt hen bare er imod, at verdens højeste skattetryk bliver lavere.

Modstanderne siger, at skattelettelser skaber ulighed, og det er der jo noget rigtigt i, fordi enhver skatteprocent under 100 giver plads til ulighed. Det er ikke skattelettelserne, der skaber ulighed. Ulighed er naturligt, men det er rigtigt, at alt mindre end en konfiskation af al ejendom i samfundet tillader uligheden at eksistere. Det er ærgerligt, hvis man stirrer sig så blind på at være imod ulighed, at man sætter alle andre hensyn til side. Det er ærgerligt at være imod,

at Danmark bliver rigere, hvis blot det skaber den mindste ekstra ulighed i forhold til i dag. Vi må holde fokus på, at vi skal bekæmpe fattigdom, men vi skal ikke bekæmpe rigdom eller se det som noget negativt, at der er mennesker, der får flere penge i Danmark.

Der er ingen, der ønsker at afvikle velfærdsstaten. Det synspunkt findes ikke i Folketinget. Alle er enige om, at vi skal tage os godt af de svage, at vi skal have gode skoler, veje og hospitaler. Alt det kan man godt få for mindre end verdens højeste skattetryk. Det er faktisk en forudsætning for at få mere velstand og dermed også det, som venstrefløjen kalder velfærd, dvs. store offentlige udgifter, at vi på kort sigt holder lidt igen med de offentlige udgifter og investerer i skattelettelser, så Danmark igen kan blive rigt.

Vi synes, at regeringens finanslov og skatteudspil er et skridt i den rigtige retning. Det er ikke et kæmpestort skridt, men det er et skridt, hvor vi sænker skatterne lidt og sørger for, at vi får et højere bruttonationalprodukt og flere mennesker i arbejde. Det kan vi ikke være imod. Det er et skridt mod mere økonomisk frihed til borgerne, lidt mindre magt til politikerne og ikke mindst et skridt imod mere velstand, og at Danmark også i fremtiden kan være blandt verdens rigeste lande.

Derfor støtter vi regeringens finanslovudspil, og vi håber meget, at vi kan lave en aftale med Dansk Folkeparti og hvem, der ellers kan se sig selv i nogle af de pejlemærker, som er i regeringens finanslovsforslag.

Kl. 17:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Vi går over til rækken af spørgsmål, og det er hr. Morten Bødskov, Socialdemokratiet, der har det første.

Kl. 17:08

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Man må jo sige, at det er direkte forkert, når hr. Rasmus Jarlov siger, at de borgerlige ikke er kendt for at dele penge ud til bestemte dele af landet. Hvis man ser på den her finanslov, er et af de særkender, der er ved den, at der er afsat 100 mio. kr. – tror jeg det er – til forskellige småprojekter rundtomkring i landet. Det kan godt være, at hr. Rasmus Jarlov ikke har gjort sig fortjent til den fordeling i De Konservatives folketingsgruppe, men pengene er dog alligevel delt rundt. Det er jo så hr. Rasmus Jarlovs eget problem.

Det, jeg gerne vil spørge til, er fundamentet under dansk økonomi, nemlig den velfærdsaftale der ligger tilbage fra 2006. Der bad vi danskerne om at blive lidt længere på arbejdsmarkedet. De, der dengang var på vej på pension, fik at vide, at hvis de blev lidt længere på arbejdsmarkedet, ville vi sikre, at der er penge til at investere i ældre-service, ældrehjælp, hjemmehjælp og bedre behandling på vores sygehuse, hvis de får behov for det.

Nu lancerer man så en finanslov, som jo indeholder og kommer til at betyde besparelser i den grundlæggende velfærd, hvis den bliver vedtaget, som den er fremsat. Synes den konservative ordfører ikke, at det er et klokkeklart løftebrud fra regeringens og dermed fra Det Konservative Folkepartis side over for de mange mennesker, som stolede på det, der også dengang blev sagt fra Det Konservative Folkepartis side, nemlig at hvis man blev lidt længere tid på arbejdsmarkedet, ville der være penge til velfærd? Nu kommer man med en finanslov, som betyder nedskæringer i den grundlæggende velfærd.

Kl. 17:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:10

Rasmus Jarlov (KF):

Det er svært for mig at svare på, for jeg kan slet ikke anerkende præmissen om, at der skulle komme nedskæringer. Regeringen har lagt op til en vækst i det offentlige forbrug på 0,5 pct., så der er ikke lagt op til nedskæringer. Der er lagt op til, at de offentlige budgetter faktisk kommer til at stige en lille smule, hvis man vedtager regeringens finanslov.

Kl. 17:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 17:10

Morten Bødskov (S):

Det er jo fint nok med det svar. Men man må jo bare sige, at det pænt sagt afviger en kende fra det, som en hel perlerække af økonomer og Finansministeriet selv siger er forudsætningen for at kunne sikre en bare nogenlunde velstandsudvikling og velfærdsudvikling, altså at der er penge til, at vi kan investere på ældreområdet og sygehusområdet, således at vi kan holde det niveau, vi har nu. De er uenige i, at man kan det med regeringens finanslovudspil.

Derfor er virkeligheden jo bare den, at De Konservative er klar til at acceptere, at man bryder det løfte, som man gav befolkningen, nemlig at der, hvis de blev lidt længere tid på arbejdsmarkedet, ville være penge til sygehuse og penge til ældreområdet og penge til, at vi kan sikre, at kvaliteten gradvis kan blive øget. Det betyder den her finanslov ikke. Den betyder nedskæringer. Så er ordføreren enig med de økonomer, som har påpeget lige nøjagtig det, nemlig at hvis man vedtager det her, vil det betyde forringelser i den grundlæggende velfærd?

Kl. 17:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:11

Rasmus Jarlov (KF):

Det er jeg som sagt ikke enig i. Når man øger budgettet og tilføjer flere penge, er der i hvert fald ikke i en konservativ terminologi tale om nedskæringer. Jeg ved godt, at man kan argumentere for, at hvis de slet ikke er i stand til at lave produktivetsforbedringer i den offentlige sektor, er lønudviklingen sådan, at den måske vil være kraftigere end den vækst, som regeringen har lagt op til, og at der derfor vil være råd til færre mennesker rundtomkring. Men vi tror og håber på, at de også i den offentlige sektor i hvert fald kan have nogle små produktivitetstigninger rundtomkring, som gør, at hvis man har en lille vækst på 0,5 pct., er der ikke grundlag for at tale om, at der vil være nedskæringer eller forringelser af serviceniveauet rundtomkring. Hvis vi ikke kan det, er det en falliterklæring. Hvis vi ikke kan drive den offentlige sektor bedre, end at man kan forbedre sig en lille smule, så man kan klare sig med en vækst på 0,5 pct., synes vi det er for dårligt.

Kl. 17:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Den næste må være hr. Henning Hyllested, Enhedslisten.

Kl. 17:12

Henning Hyllested (EL):

Jeg vil spørge lidt til den her grønne profil, som Konservative trods alt ligesom har ført frem i forhold til de øvrige regeringspartier, og det er naturligvis, på grund af at jeg er af den opfattelse, at den grønne profil jo bliver en smule flosset, når man ser på finanslovudspillet og ser på det, som har spillet en stor rolle i dag i debatten, nemlig

nedsættelse af registreringsafgiften og nedsættelse af taksterne på Storebælt, som jo alt andet lige vil føre til en stigende CO₂-udledning fra de flere og flere biler, der kommer på vejene. For fjerde år i træk vil CO₂-udledningen fra transportsektoren, herunder først og fremmest fra biler og lastbiler, jo så stige.

Jeg var faktisk på transportpolitisk topmøde, bliver det kaldt, på Fyens Stiftstidende i lørdags i Odense, og jeg synes, at jeg kunne høre på børne- og socialministeren, fru Mai Mercado, at der også var en åbning hos De Konservative på begge spørgsmål i virkeligheden, både i forhold til en grøn omlægning af registreringsafgiften, altså at lægge den på CO₂-udledningen i det hele taget, og på sikkerhed, og så i forhold til det der med at nedsætte taksterne på Storebælt. Store vognmandsorganisationer advarer rent faktisk imod at gøre det her, fordi det får trafikken til at sande til og man risikerer, at 30-40 pct. af det beskudte banegods, der i dag rent faktisk sendes med den grønne jernbanetransport, havner på landevejene og derfor bidrager til, at der bliver trængsel.

Kl. 17:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:14

Rasmus Jarlov (KF):

Hvis jeg forstår spørgsmålet rigtigt, var det, om der hos Konservative var nogen åbning for at lade være med at nedsætte taksterne på Storebælt. Det er der ikke. Det er vi tilhængere af at man gør.

I forhold til registreringsafgiften ligger vores mandater jo i regeringens udspil, og vi stemmer for det, som regeringen lægger frem.

Kl. 17:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 17:15

Henning Hyllested (EL):

Jamen så konstaterer jeg jo bare, at den grønne profil, som jeg tror de fleste anerkender De Konservative trods alt førte frem, fremstår sådan lidt flosset, som jeg også sagde i mit første spørgsmål. Hr. Rasmus Jarlov anerkender vel, at det fører til øget biltrafik, øget CO₂-udledning, øget partikeludledning, mere støj, mere trængsel, og at det er resultatet af finanslovsudspillet.

Kl. 17:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:15

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg vil sige to ting til det. Det ene er, at det faktisk er vigtigt for os, når vi laver en omlægning af registreringsafgiften, at det ikke fører til, at der kommer mange flere biler, og af den grund er det faktisk også vigtigt, at de billige biler ikke bliver væsentlig billigere, fordi så vil vi se, at der kommer flere biler og et øget CO₂-udslip og en øget partikelforurening og trafikproblemer i hovedstadsområdet og Østjylland osv. Men når vi gør nogle biler, som er mellemstore eller store, lidt billigere, fører det jo ikke til flere biler, så fører det bare til, at man køber nogle bedre biler, og nogle af dem vil være nyere og endda mere miljøvenlige. Så vi har den overvejelse med, når vi forhandler om registreringsafgiften.

Det andet, jeg vil sige, er, at regeringen stadig har sine sigtelinjer for, hvordan CO₂-udslippet skal nedbringes. De er jo ikke opgivet, og det betyder så, det er rigtigt nok, at der kan være nogle elementer

her, som fører til mere CO₂. Det betyder så, at vi er tvunget til at tage nogle andre tiltag senere hen, så vi kan få balance i regnskabet.

Kl. 17:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var ikke lige blevet registreret, men det er nu fru Josephine Fock for et spørgsmål.

Kl. 17:16

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Og tak til ordføreren for talen. Jeg vil jo gerne spørge ind til det grønne nationalregnskab. Jeg kan også se, at Venstres ordfører på det område, Anni Matthiesen, alligevel har været ude at udtale sig positivt om det. Og jeg kunne godt tænke mig en melding fra Det Konservative Folkeparti, med hensyn til om man ikke alligevel kan finde penge til at videreføre det grønne nationalregnskab, da det måske ikke er så fikst, at vi har sat noget i gang, men så nu fjerner bevillingen. Og det er jo vigtigt, at vi måler på det – det håber jeg da De Konservative kan bakke op om.

Kl. 17:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:17

Rasmus Jarlov (KF):

Jamen det vil jeg ikke afvise, og det gør regeringen jo heller ikke. Jeg hørte indenrigsministeren sige, at han da var åben for, at vi godt kunne lave et bredere grønt nationalregnskab, end der umiddelbart er lagt op til, for der er en pulje, der hedder »Sammen om fremtidens virksomheder«, som kan bruges til bl.a. det. Og det synes jeg da var en fornuftig udtalelse fra indenrigsministerens side. Så det kan godt være, at vi finder ud af det. Jeg kan ikke love noget, men det er ikke noget, vi vil se på med modvilje fra konservativ side.

Kl. 17:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 17:17

Josephine Fock (ALT):

Jamen det er jeg da glad for at høre. Så håber jeg, at De Konservative trods alt vil presse på internt i regeringen, i forhold til at det bliver til noget.

Så kunne jeg også godt tænke mig at spørge De Konservative til det med at bede om målinger, i forhold til hvilken klimabelastning finansloven har – hvilket Alternativet synes er vigtigt, og hvilket jeg også tænker at De Konservative som det grønne parti i den borgerlige blok kunne synes var vigtigt. Er det noget, som De Konservative vil være med til at presse på for at vi får denne gang og så også pr. automatik fremadrettet?

Kl. 17:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:18

Rasmus Jarlov (KF):

Det er et spørgsmål, jeg ikke er blevet stillet før, og det har jeg ikke overvejet. Det kommer selvfølgelig lidt an på, hvad omkostningerne ved det er. Altså, der er jo nogle initiativer her, som vi nok kan sige med det samme ikke har den store klimapåvirkning, så det må være nogle ganske få initiativer i finansloven, som man kan få undersøgt. Og det tror jeg ikke vi vil have noget imod, men kan man ikke – undskyld, at jeg stiller et modspørgsmål – som folketingsmedlem stille det spørgsmål og så få det besvaret? Jeg har ikke hørt om, at

der skulle være forhindringer for det, men hvis det er det, kan vi tale om det.

Kl. 17:21

Kl. 17:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Den næste på listen er hr. Christian Rabjerg Madsen.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:21

Kl. 17:19

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det, formand. Jeg synes, at det er værd at bemærke, at når man taler om vækst i det offentlige på 0,5 til næste år, er det jo altså inklusive både politi og forsvar, og så mange varme hænder er der vel heller ikke i krudt og kugler, så i realiteten er der jo tale om en langt mindre vækst i det offentlige og en vækst, som slet ikke kan dække den demografiske udvikling. Så reelt er der jo desværre tale om, at regeringen står bag en dramatisk nedskæring på velfærden. Det synes jeg man skulle stå ved.

Mit egentlige spørgsmål handler om, at regeringen jo har fremlagt et erhvervs- og iværksætterudspil. Kigger man på udspillet, kan man se, at der er 22 punkter, og det fremstår egentlig ganske imponerende med så mange punkter, men går man lidt mere i detaljen, ser man, at på trods af de mange punkter er der altså ikke nogen målsætning for, hvor meget BNP-udspillet reelt skal skaffe, altså hvor meget vækst, hvor meget BNP-vækst der skal komme i Danmark som en konsekvens af udspillet. Er det ikke lidt tamt, den konservative erhvervsprofil taget i betragtning, at man ikke har en egentlig målsætning for, hvor meget BNP-vækst der skal ske som en konsekvens af erhvervs- og iværksætterudspillet?

Kl. 17:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:20

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg skulle hilse og sige, at der er mange af soldaterne, der kan få enormt varme hænder, når de er ude på skydebanen eller noget andet. Som svar på det sidste spørgsmål vil jeg sige, at det da godt kunne være værd at stille nogle spørgsmål om, hvor meget vækst i BNP man forventer fra Erhvervsministeriets udspil, men jeg ved jo, at finanslov og jobreform samlet set giver en strukturel BNP-vækst på omkring 7 mia. kr. – hvad jeg har fået oplyst fra regeringen. Så selvfølgelig har vi nogle ambitioner. Og 7 mia. kr. er selvfølgelig ikke meget ud af vores bruttonationalprodukt, men det er dog en slags penge sidst på måneden, og man kan få en del varme hænder for dem, så vi synes, at det er værd at skabe den vækst i Danmark.

Kl. 17:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Christian Rabjerg Madsen.

Kl. 17:21

Christian Rabjerg Madsen (S):

Jeg er ked af at høre på regeringens vegne, at den konservative ordfører synes, at regeringens samlede politik ikke skaber vækst nok, men jeg er nødt til at gå tilbage til mit oprindelige spørgsmål, nemlig det forhold, at man laver en erhvervs- og iværksætterpakke, og så knytter man simpelt hen ikke et mål for, hvor meget vækst pakken reelt skal skabe, til det. Er det ambitiøst nok? Burde man ikke have en målsætning for det? Hvis den målsætning gemmer sig i det konservative bagland, kunne ordføreren så gøre resten af verden bekendt med, hvor meget vækst man egentlig har tænkt sig at skabe med udgangspunkt i sin erhvervs- og iværksætterpakke?

Rasmus Jarlov (KF):

Nej, det kan jeg ikke. Jeg kan ikke sådan lige på stående fod svare på, hvor meget BNP-vækst der bliver forventet fra de initiativer i vækstpakken her. Jeg er heller ikke stødt på det tal, men det kan være, at vi kan spørge finansministeren, om han har det et sted. Det forekommer meget indlysende, at hvis vi kan tilføre noget mere kapital til vores iværksættere og gøre livet nemmere for dem og skabe nogle virksomheder, vil det give en vækst i BNP, men jeg tør ikke give noget bud på, hvor meget det må være. Det må vi spørge regeringen om.

Kl. 17:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:22

Thomas Jensen (S):

Tak, formand. Som Socialdemokratiets erhvervsordfører kunne jeg jo sidste år den 28. november høre hr. Brian Mikkelsen, da han bombastisk tiltrådte som erhvervsminister, sige, at nu skulle erhvervslivet simpelt hen forkæles. Det er jo sådan noget, der skruer forventningerne op, ikke mindst i dansk erhvervsliv, og derfor tror jeg, at der er nogle, der sidder tilbage med en skuffelse nu her, hvor regeringens erhvervsudspil med de 22 punkter kom. Det er jo sådan meget lidt ambitiøst, synes jeg, at i 2018 vil regeringen bruge små 800 mio. kr. til at skabe vækst og arbejdspladser i Danmark, og det stiger så langsomt hen over årene til 2025. Mener ordføreren virkelig, at 800 mio. kr. på et erhvervsudspil til at skabe nye arbejdspladser og vækst i Danmark er at forkæle det danske erhvervsliv?

Kl. 17:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:23

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg synes, at det er et skridt i den rigtige retning. Vi ville da gerne have mere, men man kan vel sige, at det er 800 mio. kr. mere, end Socialdemokratiet har sat af til lignende tiltag i deres, jeg vil ikke kalde det finanslovsudspil, men i det udspil, der kom i går fra Socialdemokraterne; der kiggede vi længe efter lignende initiativer, som skulle hjælpe med at skabe kapital og hjælpe iværksættervirksomheder.

Kl. 17:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:23

Thomas Jensen (S):

Jeg må sige, at jeg undrer mig over, at de borgerlige finanspolitiske ordførere glimrer ved at være meget dårligt klædt på. Jeg hørte tidligere, at Liberal Alliances ordfører ikke lige havde læst nogle svar, og derfor ville han ikke svare på noget, og nu hører vi så, at hr. Rasmus Jarlov fra Det Konservative Folkeparti ikke engang har læst Socialdemokratiets finanspolitiske udspil, hvori vi henviser til vores erhvervsudspil, hvor vi bruger 3 mia. kr. på at sætte gang i vækst og arbejdspladser, skabe nye job til danskerne.

Hvis man kan stå som konservativ ordfører og påstå, at man interesserer sig for og kerer sig om dansk erhvervsliv, og ikke engang

vide, at det største parti i Folketinget rent faktisk har en visionær politik, som faktisk er langt bedre end den, som regeringen lægger frem, synes jeg ikke, at man passer sit arbejde som folketingsmedlem eller ordfører særlig godt.

Men okay, 800 mio. kr. er da også noget, men jeg tror nu ikke, forkælelsen af dansk erhvervsliv er så stor, og vi har også kunnet høre, at ledende virksomheder er ude at sige, at de ting, som man lægger frem, ikke er det, der vil give det boost til vækst og nye arbejdspladser, som man kunne ønske sig.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:24

Rasmus Jarlov (KF):

Det er korrekt, at jeg ikke i løbet af i dag her, hvor man har annonceret et udspil sådan lige oven i finanslovsdebatten, har haft mange timer til rådighed til at læse Socialdemokratiets udspil igennem. Det må man have mig undskyldt. Jeg ved simpelt hen ikke, hvordan jeg skulle kunne nå det midt i en finanslovsdebat, hvor jeg har forsøgt at være med her i salen og høre på indlæg fra bl.a. Socialdemokratiet. Men jeg har da forstået så meget, at i Socialdemokratiets udspil vil man bruge flere penge på velfærd, og så vil man annullere bl.a. sådan noget som vores lempelser af arveafgiften. Man vil annullere nogle af vores skattelettelser og andre ting, som er godt for erhvervslivet. Jeg glæder mig til at få det regnet igennem, men jeg vil godt sætte mine penge på, at Socialdemokratiets udspil nok ikke er bedre for erhvervslivet end det, vi har lagt frem.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Den næste til at stille spørgsmål er fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:25

Louise Schack Elholm (V):

Tusind tak. Nu kan man høre Socialdemokratiet tordne imod regeringens vækst i det offentlige på 0,5 pct. og begynde at snakke ligesom i 2011 om vækst eller velfærd. Jeg vil høre, om den konservative ordfører synes, det er en smule hyklerisk, når man tænker på, at dengang Socialdemokratiet havde magten, var væksten i det offentlige 0,2 pct. om året, altså væsentlig under, hvad det er planlagt at det skal være i 2018. Så jeg vil bare høre, om den konservative ordfører muligvis synes, det var en anelse kækt.

Kl. 17:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:26

Rasmus Jarlov (KF):

Jamen der er jo meget dobbeltmoral fra venstrefløjens side her, bl.a. i forhold til topskatten, som man selv lettede, dengang man havde magten, og nu er det pludselig helligbrøde overhovedet at tale om det. Det undrer os jo lidt. Men det bekræfter jo, kan man sige, at der er én vigtig kvalitet ved en venstreorienteret regering, som en borgerlig regering aldrig nogen sinde vil kunne få, og det er at have en ansvarlig opposition.

Kl. 17:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:26

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Man må også sige, at det jo er en markant forskel. Altså, hvis man skal tale velfærd eller skattelettelser, må det nok nærmere være under det socialdemokratiske styre, hvor væksten i det offentlige var væsentlig lavere. Det vil jeg høre om ordføreren kunne være enig med mig i.

Samtidig vil jeg høre, om ordføreren tror, at det er, fordi Socialdemokratiet ikke internt har kunnet blive enige om deres finanslovsudspil, at det først kommer umiddelbart inden finanslovsbehandlingen, eller om det er, fordi de vil give så kort tid som muligt til at forberede sig på det.

Kl. 17:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:27

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg ved det simpelt hen ikke, men jeg deler selvfølgelig den undren, som fru Louise Schack Elholm har. Der er mange ting, som Socialdemokratiet selv har gennemført, som vel har været okay, dengang man selv gennemførte dem, men nu, når vi forsøger at få flertal for noget, vil man ikke være med. Og det er selvfølgelig ærgerligt.

Kl. 17:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Og den næste er fru Karin Gaardsted.

Kl. 17:27

Karin Gaardsted (S):

Mange tak for det. Jeg vil gerne lige for god ordens skyld gøre ordføreren opmærksom på, at Socialdemokratiets vækststudspil ikke er fra i går eller i dag, men at det kom den 26. marts i år. Så der er alligevel gået næsten et halvt år, så ordføreren har haft lidt tid til at kunne læse op på det. Så vil jeg for øvrigt også lige sige, at i vores udspil ligger der faktisk 3 mia. kr. om året til erhvervslivet, så jeg tror, vi slår det udspil, som er kommet fra regeringen.

Men mit spørgsmål går på, at finansdirektøren for Lundbeck, Anders Götzsche, har udtalt, at regeringens erhvervs- og iværksætterudspil er for uambitiøst, og så har han efterlyst et højere forskningsfradrag – helt op til 130 pct. Det er det, han spørger efter, fordi han synes, at vi mangler forskning i Danmark, og derfor bør vi fremme det. Er ordføreren på den baggrund enig i Socialdemokratiets forslag om, at et fradrag på 130 pct. vil skabe langt bedre rammevilkår for dansk erhvervsliv end det, der ligger i regeringens eget forslag?

Kl. 17:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:28

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg er enig i, at det sikkert vil være ret nemt at finde opbakning i erhvervslivet til at få et fradrag for forskning på 130 pct., men jeg er uenig i, at det vil være fornuftigt. Altså, det er jo decideret statstilskud. 130 pct.s fradrag er statstilskud til forskning. Og så vil man opleve, at der vil være virksomheder, som igangsætter forskning, alene fordi det giver dem tilskud, som er større end deres udgifter til at forske, og det er ikke sundt. Det er ikke sundt, at man igangsætter aktiviteter ikke for at få et afkast til virksomheden, men for at kunne få et decideret statstilskud til det og få betalt mere end sine omkostninger. Det vil være helt forkert efter min økonomiske opfattelse.

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 17:29

Så det er vores opfattelse, at vi stadig væk kan have et effektivt arbejdstilsyn med de midler, som er afsat, og at samfundsafkastet ved at have flere midler til den aktivitet ikke ville være stort nok.

Kl. 17:32

Kl. 17:29

Karin Gaardsted (S):

Jeg synes faktisk, at ordføreren sætter erhvervslivet i et lidt dårligt lys ved at mistænke dem for at ville misbruge en sådan ordning, som jeg faktisk mener at vi kunne have rigtig stor glæde af i Danmark, for vi har brug for, at det danske erhvervsliv bliver ved med at udvikle sig, og at man finder på nye ideer, nye produkter, som vi kan sælge til udlandet. Så det er jeg godt nok en lille smule skuffet over.

Jeg kunne faktisk godt tænke mig at vide, om det overhovedet gør indtryk på De Konservative, at sådan en mand som finansdirektøren for Lundbeck, som jo ikke er hr. hvemsomhelst, udtaler, at han synes, at udspillet er for uambitiøst.

Kl. 17:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:30

Rasmus Jarlov (KF):

Det gør intet som helst indtryk på mig, at en direktør for et forskningsselskab gerne vil have statstilskud til forskning, det må jeg indrømme. Det gør det ikke. Vi elsker erhvervslivet hos Konservative, vi holder rigtig meget af dem, men man skal også holde sig for øje, hvilke motiver folk kan have i sådan en situation som den her. Jeg synes faktisk, det ville være at nedvurdere erhvervslivet og at tale dårligt om dem og at mistænke dem for at være ubegavede, hvis man antog, at de ikke ville udnytte et statstilskud til forskning til at igangsætte forskningsaktiviteter, som der ellers ikke vil være noget afkast af. Det vil være decideret dumt af dem ikke at gøre det.

Kl. 17:31

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Christian Juhl, og bagefter er det hr. René Christensen.

Kl. 17:31

Christian Juhl (EL):

Jeg har forstået, at Konservative ikke vil fråse med statens penge, og det synes jeg er en god ting. Ikke desto mindre fråser vi ufatteligt med statens penge hvert eneste år. Beskæftigelsesministeren siger, at vi bruger 80 mia. kr. på udgifter på grund af et dårligt arbejdsmiljø – 80 mia. kr. hvert år – fordi 60.000 danskere får ødelagt deres helbred på arbejdspladsen. Alligevel skærer I ned på Arbejdstilsynet, sætter ikke penge af til forskning, sætter ikke penge af til oplysning på det forebyggende område, hvor vi kunne spare mennesker for smerter, spare statskassen for ufattelig store summer. Hvorfor gør I ikke det?

Kl. 17:31

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 17:31

Rasmus Jarlov (KF):

Vi mener, at der generelt er et godt arbejdsmiljø i Danmark. Selvfølgelig kan det altid blive bedre, det er der ingen tvivl om. Der er selvfølgelig steder rundt omkring, hvor tingene ikke er i orden, og vores politik er, at vi skal slå hårdt ned de steder, hvor man bevidst overtræder reglerne og bevidst skaber et dårligt arbejdsmiljø. Men vi skal også finde en balance, så virksomheder, som ikke bevidst overtræder reglerne, ikke bliver chikaneret med alt for mange kontrolbesøg.

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 17:32

Christian Juhl (EL):

Jeg prøver lige igen. 80 mia. kr. koster det i produktionstab, i behandling, i pension og i sygedagpenge – 80 mia. kr. siger ministeren. Er det en acceptabel udgift?

Ordføreren siger, at generelt har vi et godt arbejdsmiljø. Der er 60.000 danskere, der kommer galt af sted hvert år, eller som får en erhvervssygdom. 2.000 danskere dør faktisk hvert eneste år af de her sygdomme og ulykker. Hvis det generelt er godt for De Konservative, ved jeg ikke hvor vi skal hen. En lillebitte investering i forebyggende arbejde kunne måske give et afkast og give overskud rent økonomisk, hvis vi gjorde det ordentligt.

Kl. 17:33

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 17:33

Rasmus Jarlov (KF):

Jamen det er ikke vores opfattelse, at vi ved at øge Arbejdstilsynets budget vil få et meget bedre arbejdsmiljø rundt omkring. Vi anerkender, at det er en vigtig opgave, men vi anerkender også, at det kan løses inden for de midler, der er sat af.

Kl. 17:33

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. René Christensen, og derefter er det hr. Jacob Jensen.

Kl. 17:33

René Christensen (DF):

Tak for det. Det er egentlig den debat, som ordføreren havde med fru Karin Gaardsted, der får mig til at rejse mig op, for jeg synes, at det er lidt interessant, at man som socialdemokratisk ordfører stiller spørgsmålet om, hvorfor man ikke bruger flere penge på at give en skattelettelse til virksomhederne. Man skal altså give en virksomhed som Lundbeck, som vel egentlig går ganske udmærket, et forskerfradrag på 130 pct. Det var det, spørgsmålet til ordføreren gik på. Det skal ikke gives til den lille og den mellemstore virksomhed. Tømrermesteren eller andre skal ikke have et øget fradrag, men det skal Lundbeck.

Så vil jeg bare spørge ordføreren: Er det ikke korrekt, at hvis man indfører et fradrag på 130 pct., vil de penge til en sådan virksomhed, som under alle omstændigheder vil gennemføre forskning, yderligere koste og gå fra noget andet, eksempelvis fra velfærden?

Kl. 17:34

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 17:34

Rasmus Jarlov (KF):

Det vil være enormt dyrt. Vi har virksomheder som Novo Nordisk, Lundbeck og andre medicinalvirksomheder, og vi har mange højteknologiske virksomheder i Danmark inden for forsvarsindustrien og alt muligt andet, som har store forskningsbudgetter. Og vi ville kunne forudse, at de forskningsbudgetter ville blive meget, meget større, hvis man indførte et så generøst statstilskud som et fradrag på 130 pct. Så jeg synes, det er helt vanvittigt at tale om det. Jeg ved godt,

at det selvfølgelig er et ønske fra erhvervslivet, for hvem vil ikke gerne have fingrene i offentlige kroner? Men jeg kan slet ikke se, at det økonomisk giver mening. Virksomheder skal forske, fordi det giver et afkast. De skal ikke forske, fordi de får statstilskud til det.

Kl. 17:35

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Jacob Jensen.

Kl. 17:35

Jacob Jensen (V):

Jeg har egentlig markeret af fuldstændig samme årsag. Jeg er virkelig forvirret på et højt niveau. Det er ikke på grund af ordføreren, for det var klokkeklar tale. Men vi har brugt hele formiddagen og det meste af eftermiddagen på at diskutere den klassiske velfærd, altså den fælles velfærd, og skattelettelser. Nu kommer der et forslag, må man forstå, fra Socialdemokratiet. Man taler meget stærkt for, at man skal øge et skattefradrag, altså give en skattelettelser, og det er oven i købet til virksomheder i det her land, som det går udmærket for. Det vil man nu satse på, efter at vi hele formiddagen er blevet tudet ørerne fulde af, at hver krone, der går til forskellige skattelettelser, går fra den fælles velfærd, og at det er velfærden, som man prioriterer over skattelettelser. Kan hr. Rasmus Jarlov forstå, at jeg er en smule forvirret over den melding?

Kl. 17:36

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 17:36

Rasmus Jarlov (KF):

Det kan jeg godt forstå. Når man smækker noget så voldsomt på bordet som virksomheders milliardbudgetter til forskning og siger, at det vil man subsidiere med et fradrag på 130 pct., så vælter man simpelt hen en finanslov. Det er gigantiske beløb, vi her taler om. Jeg tror, det er meget mere end det, vi har foreslået til erhvervsordninger i vores udspil. Jeg ved, at sådan en virksomhed som Novo Nordisk – det er selvfølgelig ikke hele forskningen, der ligger i Danmark; jeg ved, at meget af forskningen ligger i udlandet – har et forskningsbudget på et tocifret milliardbeløb. Hvis man skulle forestille sig, at det så skulle subsidieres med et fradrag på 130 pct., ville det blive mange penge.

Kl. 17:36

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Benny Engelbrecht, og bagefter er det hr. Pelle Dragsted. Benny Engelbrecht, værsgo.

Kl. 17:37

Benny Engelbrecht (S):

Det undrer mig egentlig bare, at hr. Rasmus Jarlov ikke er klar over, at regeringen selv foreslår sådan et fradrag, altså at regeringens vækstteam selv foreslår sådan et fradrag, og i øvrigt at hverken hr. Rasmus Jarlov eller de øvrige, som har kommenteret det her, har hørt ordentligt efter, da jeg holdt min ordførertale tidligere i dag – for så var det her jo ikke kommet bag på nogen. Nå, det er slet ikke det, jeg vil spørge om.

Jeg vil derimod spørge om registreringsafgiften, for det ved jeg da i hvert fald at hr. Rasmus Jarlov har forholdt sig til. Partiets politiske ordfører har jo også indikeret, at de forslag, som er kommet fra Dansk Folkeparti, om en teknisk baseret afgift lyder fornuftige. Jeg har også noteret mig, at hr. René Christensen på vegne af Dansk Folkeparti har udtalt sig positivt i forhold til i givet fald at lave brede aftaler om det. Og jeg skal sådan set bare høre, om De Konservative synes, at det er et forslag, man skal arbejde videre med, nemlig den

teknisk baserede afgift, og også er enige i, at man bør indkalde til brede forhandlinger om det. Jeg kan i hvert fald for Socialdemokratiets vedkommende sige, at vi er klar til at forhandle om det.

Kl. 17:38

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 17:38

Rasmus Jarlov (KF):

Jamen jeg vil ikke have nogen holdning til, hvem man skal indkalde til forhandlinger. Det vil jeg overlade til forhandlingslederen, som er finansministeren. Jeg synes, det ville være upassende, hvis jeg begyndte at have en holdning til det.

Det er jo et svært spørgsmål, for her er der en forskel mellem, hvad regeringen har spillet ud med, og hvad der er Det Konservative Folkepartis politik. Jeg vil godt understrege, at vi bakker op om det, som vi, de tre regeringspartier, er blevet enige om i det udspil, der ligger, og at det vil vi stemme for.

Men når jeg bliver spurgt til den konservative holdning, vil jeg sige, at det også er klart, at vi går ind for lavere registreringsafgifter. Vi synes, at det, regeringen har lagt frem, er godt, og vi synes også, at det ville være udmærket, hvis man kunne lave en teknisk afgift. Så sådan har vi det som parti, men vi er jo i et regeringssamarbejde, og der forhandler vi selvfølgelig ikke som separate partier, men samlet, og der har regeringen lagt sit udspil frem.

Kl. 17:39

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:39

Benny Engelbrecht (S):

Det er også ret klart, at der ikke er et flertal og heller ikke bliver et flertal for det, regeringen har lagt frem, og derfor kan vi sige, at vi jo må komme videre. Det er tydeligt for enhver, at bilmarkedet er gået i stå. Der er også i dag kommet en officiel henvendelse til Finansudvalget, som understreger alvoren i, at der nu er gået 14 dage, siden markedet blev sat helt i stå, og at det her jo ikke kan blive ved med at fortsætte.

Så derfor – når nu det er sådan, at det, regeringen har lagt frem, ikke under nogen omstændigheder kan samle et flertal – er spørgsmålet selvfølgelig: Hvis man så går videre ned ad en anden vej, mener De Konservative så, at det vil være mest fornuftigt at lave bredt baserede aftaler, så man får sikkerhed og tryk blandt bilejere og ikke mindst i branchen?

Kl. 17:39

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 17:39

Rasmus Jarlov (KF):

Det vil jeg ikke forholde mig til. Jeg synes, at det ville være irriterende for forhandlingslederen, hvis jeg begyndte at have holdninger til, hvad der skal ske i forhandlingerne fremover. Nu forhandler regeringen ud fra sit udspil, og så ser vi, hvor langt regeringen kommer med det. Så tager vi næste skridt derefter, hvis vi måtte komme til det, men den å krydser vi, når vi kommer til den.

Kl. 17:40

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 17:40

Pelle Dragsted (EL):

Tak for en ordførertale, som jeg også synes var meget ideologisk, og det synes jeg faktisk er rigtig rart i hele den her diskussion om 0,7 og 0,8 osv.

Det, som ordføreren siger, er jo, at hvis vi skærer ned på velfærd eller offentligt forbrug og i stedet for giver nogle skattelettelser, flytter vi beslutningen og noget frihed over til borgeren. Men problemet ved den manøvre er vel, at den frihed, som hr. Rasmus Jarlov så deler ud, deles meget skævt ud, hvor velfærd er noget, vi kan trække på uanset vores indkomst. Vi skal ikke tænke på, om vi forgælder os, når vi skal på hospitalet, og vi kan få den uddannelse, vi vil, til vores unge, hvis de er talentfulde.

Så den frihed, som hr. Rasmus Jarlov taler om, er jo helt skævt fordelt. Der vil direktøren få frihed til at vælge den bedste uddannelse til sine børn, mens arbejdsmanden ikke vil få den mulighed. Der vil direktøren få mulighed for at købe den bedste sundhedspleje og ældrepleje, mens den lavtlønnede privatansatte ikke vil få samme mulighed. Det er vel kernen i de skandinaviske velfærdsmodeller, vi har bygget op, til forskel fra f.eks. andre lande i verden.

Mener hr. Rasmus Jarlov virkelig, at det er en bedre model?

Kl. 17:41

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Ordføreren, værsgo.

Kl. 17:41

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg mener, at den model, vi har i Danmark, grundlæggende er god, men at den er gået for langt. Vi er alle sammen enige om, at det skal være sådan, at man eksempelvis har adgang til god sundhedspleje, at alle borgere i Danmark skal have adgang til det, og at det bør være offentligt finansieret. Men der er mange andre ting, hvor man godt kunne tænke, at her kunne folk måske godt betale selv, f.eks. for at gå på biblioteket. Der kunne også være nogle kulturtilbud rundt omkring, og der kunne måske være nogle tv-kanaler, man selv kunne betale for. Vi kunne måske også godt drosle lidt ned for den her universelle adgang til velfærdsydelser, hvor også folk, som har kæmpestore millionindtægter – Lamborghinisegmentet, som vi plejer at kalde det – har adgang til en masse offentlige ydelser. Det kunne de godt betale for selv.

Vi synes grundlæggende også, at det her med, at alle penge – altså ikke alle, men en meget stor andel af vores penge i Danmark – skal forbi det offentlige, giver os et enormt stort velfærdstab. Først skal de opkræves i skat med en masse komplicerede regler, og derefter skal de administreres og kanaliseres ud. Så det handler både om, at vi tror på, at folk godt kan træffe nogle valg selv, og at valgene bliver dårligere af, at jeg og hr. Pelle Dragsted træffer dem for dem, og også om, at der simpelt hen er et velfærdstab ved den kæmpestore velfærdsstat, vi har i dag.

Kl. 17:42

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 17:42

Pelle Dragsted (EL):

Det er lidt underligt med det der velfærdstab, når de lande, der har valgt præcis den model med et relativt højt skatteniveau og en ret stor offentlig sektor, alle sammen er blandt verdens ti rigeste lande. Der er jo et eller anden der, der ikke hænger helt sammen. Men erkender ordføreren, at et kollektivt baseret velfærdssamfund skaber frihed til, at også dem, der ikke har meget høje indkomster, kan vælge den uddannelse, de ønsker, og at den frihed er større for flertallet,

end den er i lande, hvor det er indkomsten, der bestemmer, hvilken uddannelse man kan vælge?

Kl. 17:43

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 17:43

Rasmus Jarlov (KF):

Altså, hvis man tager Danmark som eksempel, kan man sige, at vi jo også var rige, før vi fik et velfærdssamfund, nok også relativt rigere end andre lande. Vi lå højt på ranglisten over rige lande, før vi fik et velfærdssamfund. Så man kan ikke konkludere, at det er på grund af velfærdssamfundet, at et land som Danmark og andre lignende lande er blevet rigere. Det er måske tværtimod sådan, at vi har haft råd til at bygge et velfærdssamfund.

Jeg anerkender, at det giver muligheder – og man kan godt kalde det frihed – at vi eksempelvis har adgang til uddannelse i Danmark uden at skulle betale for den, og det går vi også ind for. Men vi synes, det går for langt og bliver ufrit, når hr. Pelle Dragsted vil bestemme over en så stor andel af folks indkomst.

Kl. 17:44

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det fru Astrid Krag, og derefter er det hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 17:44

Astrid Krag (S):

Tak for det. Jeg vil vende tilbage til noget, der tidsmæssigt ligger helt tilbage til lige efter ordføreren tale. Min gode kollega hr. Morten Bødskov spurgte ind til velfærdsforliget i 2006, hvor der stod i aftaleteksten, at ændringerne i tilbagetrækningssystemet – altså det her med at gå senere på pension – ville sikre finansiering af det danske velfærdssamfund mange årtier frem og give plads til større udgifter til sundhed og pleje, når der blev flere ældre. Det spurgte hr. Morten Bødskov så ind til, fordi regeringen jo kun afsætter knap det halve af, hvad der ifølge Finansministeriet skal til for at følge med det stigende antal ældre. I 2025 vil der være 150.000 flere ældre over 70 år. Det svarer til en helt ny by lidt større end Aalborg, hvor alle så bare er over 70 år, og det kunne sikkert være hyggeligt nok.

Men så var ordføreren svar på, hvorfor det ikke vil blive et problem at stå og mangle 12 mia. kr. til pleje og omsorg af de mange flere ældre, der vil være i fremtiden, at man da bare kunne gøre tingene lidt smartere i den offentlige sektor. Det lyder jo meget godt, men det er ikke små beløb, som ordføreren og regeringen står og mangler. Så jeg vil egentlig bare give ordføreren en mulighed for så at blive lidt konkret og fortælle, hvordan det så er, at det her ikke kommer til at kunne mærkes af de ældre.

Kl. 17:45

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Det har ordføreren så 1 minut til. Værsgo.

Kl. 17:45

Rasmus Jarlov (KF):

Tak for det. Der stod jo ikke i den aftale, at vi lovede, at vi i al fremtid ville have en vækst i det offentlige forbrug på 0,8 pct. Det gjorde der altså ikke. Der stod, at den ville lægge fundamentet for, at man også i fremtiden ville have råd til en velfærdsstat. Og hvis ikke vi havde lavet den aftale, ville vi i dag stå og mangle penge til vores velfærdsstat. Så den aftale har leveret. Det er rigtigt, hvad der blev skrevet i den, og der er ikke tale om noget løftebrud.

Det kan godt være – for at svare på det andet – at man bliver nødt til at omprioritere. Det er rigtigt, at der er nogle demografiske udviklinger både mellem land og by og i alder osv., som gør, at der er

nogle områder af velfærdsstaten, som er nødt til at få flere ressourcer, mens man måske kan spare på andre områder. Og det bliver man så nødt til at prioritere. Men overordnet set bruger vi 1.100 mia. kr. i det offentlige budget om året, så der er råd til også at finde nogle penge til de ældre – uden at jeg er ekspert i ældrepleje og kan komme med meget konkrete løsninger. Jeg ved simpelt hen ikke nok om det.

Kl. 17:46

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 17:46

Astrid Krag (S):

Men det er jo lige præcis derfor, det er så bekymrende, når regeringen slår ud med hånden og siger: Det kan da godt være, Finansministeriet peger på, at der skal 25 mia. kr. til, hvis vi vil holde niveauet for det stigende antal ældre i fremtiden, bevare en værdighed i ældreplejen, sikre, at de ældre kan komme op af sengen om morgenen, og sikre, at de en gang imellem kan komme på gaden, når de ikke selv kan mere, osv. Det gør ikke noget, at vi mangler 12 mia. kr., siger regeringen, for man kan bare gøre det smartere.

Men når der så skal komme nogle konkrete bud på hvordan, eller hvordan man vil omprioritere, og det så er mine børns vuggestue og børnehave og skole, pengene skal tages fra, ja, så må man bare sige, at regeringens ordførere, og nu også hr. Rasmus Jarlov, brillerer med ikke at have så meget som ét eneste konkret svar. Og det gør det bare meget, meget bekymrende. Så jeg vil gerne give ordføreren en chance til, for ellers er det her altså luftkasteller og vindfrikadeller.

Kl. 17:47

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Tak. Den her gang er det så 30 sekunder. Værsgo.

Kl. 17:47

Rasmus Jarlov (KF):

Mange tak for en chance til. Men jeg tror ikke på, at vi skal være politikere på den måde, at al viden om, hvordan man skal gøre ude på det enkelte plejehjem, skal kunne finde vej til mit hoved. Det er der simpelt hen ikke plads til, og jeg er ikke begavet eller klog nok til, at jeg kan stå og fortælle folk, hvordan de skal gøre derude. Som finansordfører er man nødt til først og fremmest at styre efter nogle rammer derude, og så er det op til kommunerne lokalt at finde løsninger til det. Hvis jeg kom med løsninger her, synes jeg nærmest, det ville være useriøst.

Kl. 17:47

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Så er det hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 17:47

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. I de senere år har der jo været nogle meget store besparelser på vores beredskab, både i det kommunale beredskab og i det statslige beredskab. Det vil jo helt konkret sige, at der er færre ressourcer at sætte ind, når hjælpen er nødvendig, altså eksempelvis når der er voldsomt vejr, eller hvis det forfærdelige skulle ske, at vi blev ramt af et terrorangreb. Sidst vi blev det, var der tydeligvis behov for beredskabet.

Da jeg sad og kiggede i finanslovsforslaget, kunne jeg se, at der er sat 2,5 mia. kr. af til politi og militær. Der stod ikke lige noget om redningsberedskabet. Og jeg ved, at ordføreren tidligere har ment, at det har været skidt med de her besparelser, og han har været bekymret for robustheden i vores beredskab. Så jeg kunne bare godt tænke mig at høre fra den konservative ordfører – en af regeringspartiernes

ordførere: Er det sådan, at de her 2,5 mia. kr. ikke bare er tiltænkt politiet og militæret, men at det også er tanken, der skal afsættes penge til vores redningsberedskab?

Kl. 17:49

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 17:49

Rasmus Jarlov (KF):

Det kan jeg ikke røbe noget om endnu, for regeringen kommer med sit udspil på forsvarsområdet senere, og der vil det så også fremgå. Men jeg vil gerne sige, at jeg er rigtig glad for Enhedslistens interesse for det her område, for det er et forsømt område. Og jeg er rigtig glad for, at Enhedslisten og Konservative også her kan finde fælles fodslag på et af Forsvarsudvalgets områder.

Jeg stod selv ude på det sydlige Amager her i vinter, da vandet var sådan 5 cm eller noget i den stil fra at skylle over dæmningen derude, og hvis det var sket, havde der været tusindvis af husstande, som havde været under vand, fordi de ligger under havets overflade bag dæmningen. Det var meget alvorligt. Og med den klimaudvikling, der er, den terrortrussel, der er, er beredskabet også nødt til at blive opgraderet. Det er jeg fuldstændig enig med Enhedslisten i, og det håber jeg at vi kan stå sammen om.

Kl. 17:49

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Værsgo.

Kl. 17:49

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Vi har jo tidligere samarbejdet, Konservative og Enhedslisten, om at modgå nogle af de besparelser, der har været lavet, og som ærlig talt har været ting, der er sket på bonede gulve i Finansministeriet og ikke har haft udgangspunkt i sådan en beredskabsfaglig vurdering. Og jeg må sige, at jeg er meget bekymret – både over det voldsommere vejr og over den situation, at vi jo kan blive ramt af terror. Og nok så meget politi og nok så meget militær kan aldrig nogen sinde sikre os et hundrede procent imod, at det forfærdelige skulle ske, og så har vi behov for nogle, der hjælper os. Men jeg kunne godt tænke mig at høre fra den konservative ordfører: Er det Det Konservative Folkepartis politik, at der bør tilføres flere ressourcer til vores beredskab? For så ville det jo være en klar melding, man kunne komme med her i dag.

Kl. 17:50

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 17:50

Rasmus Jarlov (KF):

Jamen det er vores politik. Altså, Det Konservative Folkeparti mener, at beredskabet skal have flere penge. Det er der slet ingen tvivl om.

Kl. 17:50

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så siger vi tak til hr. Rasmus Jarlov. Vi går videre til fru Aaja Chemnitz Larsen, og efter fru Aaja Chemnitz Larsens indlæg vil der blive holdt en pause frem til kl. 19.00, så man kan forfriske sig og styrke sig til den resterende del af debatten.

Værsgo til fru Aaja Chemnitz Larsen.

Kl. 17:51

(Ordfører)

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Mange tak. Jeg vil gerne starte med at sige tak til regeringen og til Finansudvalget. I sidste uge blev der bevilget 30 mio. kr. til ofrene for naturkatastrofen i Nordgrønland i Nuugaatsiaq og Illorsuit, og jeg ved, det betyder rigtig, rigtig meget for folk, at regeringen også bakker op og er med til at sikre nogle penge til genopretningen her. Jeg vil også gerne sige tak til politiet og til forsvaret, både i Grønland og i Danmark, fordi man har ydet en ekstraordinær indsats i forbindelse med naturkatastrofen. De her penge er virkelig nogle, der falder på et tørt sted. Så tusind tak.

At leve med en barsk natur er ikke uvant for os i Grønland, men naturkatastrofer af den slags, som der var her i foråret, er meget uvant for os. Derfor er det også meget relevant at spørge, om det er en ny virkelighed, altså om det skyldes klimaforandringerne og de konsekvenser, som der er. Og derfor er jeg også rigtig glad for, at regeringen bakker op med midler til at lave de her undersøgelser, i forhold til om der sker flere fjeldskred i Grønland.

Regeringen har i sidste uge fremsat et finanslovsudspil med overskriften »Et trygt og sammenhængende Danmark«, og i udspillet bliver der lagt vægt på, at der skal findes nogle flere midler til forsvaret, til politiet og til kriminalforsorgen. Og alle tre områder kan man sige sådan set også er nogle områder, som Danmark varetager på vegne af Grønland, så derfor synes jeg, det er på sin plads, at man i regeringen også forholder sig til det store behov, som der er for at styrke områderne i Grønland.

Vi ved også, at der er en del af disse forbedringer, som skal ske i efteråret via de forskellige forlig, bl.a. forsvarsforliget og kriminalforsorgsforliget, og det er desværre forlig, som vi ikke er inviteret med til. Vi så, at ved det sidste kriminalforsorgsforlig blev kriminalforsorgen i Grønland en del af besparelserne. Det mærkede man ret massivt, fordi det er nogle små enheder. Vi var desværre kun i meget begrænset omfang en del af de nye initiativer, og det betød, at de mange nye initiativer, som der blev taget til bl.a. børn af indsatte, nye midler til uddannelse af fængselsbetjente og til en styrkelse af uddannelses- og arbejdsmarkedssamarbejdet for de indsatte, ikke kunne mærkes i Grønland. Hvis vi ser på det kommende kriminalforsorgsforlig, mener vi fra Inuit Ataqatigiits side, at fokus bl.a. skal være på uddannelse af anstaltsbetjente, så man sikrer, at den kommer op på samme niveau som danske betjentes.

Et andet forlig, som der indgår her inden længe, er forsvarsforliget. Mange af de anbefalinger, som der kommer fra regeringens egen Arktisanalyse, er endnu ikke blevet til virkelighed. I Inuit Ataqatigiit mener vi, at størstedelen af de ansatte i Arktisk Kommando i Grønland skal være grønlændere, og vi mener derfor, at der skal etableres en forsvarsuddannelse i Grønland med fokus på de mange civile opgaver, som der er i Grønland. Der er blevet afsat 120 mio. kr. årligt for at styrke indsatsen i forhold til forsvarets opgave i Arktis og i Grønland, men man har ikke fundet penge, kan man sige, til den her forsvarsuddannelse, som vi faktisk gerne så at der var i Grønland.

Hvis man kigger på formålet med selvstyreløven, er det, at de 32 områder, som Danmark varetager på vegne af Grønland, kommer op på niveau med samme områder i Danmark. Og derfor er det også en skævvridning, når vi ikke bliver inviteret med – vi, der repræsenterer det grønlandske folk – i de forskellige forlig, som også vedrører Grønland. Det gør, at gabet imellem kriminalforsorgen og forsvaret i Grønland og i Danmark bliver endnu større.

Det betyder også, at efterslæbet bare bliver endnu større. Jeg synes, det er på tide, at man får stoppet den her negative forskelsbehandling. Fra Inuit Ataqatigiits side har vi gjort det, at vi har taget fat i retsordførerne og i forsvarsordførerne, som kommer til at sidde med ved forligene, men jeg mener ikke, at det burde være nødvendigt. Derfor er det også mit håb, at det fingeraftryk, som jeg sætter i

den her valgperiode, er, at Grønland fremadrettet bliver inviteret med til de her forlig.

Regeringen har i sit finanslovsudspil afsat 10 mio. kr. årligt ekstra til at styrke justitsområdet, i alt 40 mio. kr. Det er rigtig, rigtig glædeligt, fordi det virkelig er et område, som har haft behov for et løft.

Fra Inuit Ataqatigiits side har vi taget initiativ til en høring i Folketinget om netop at styrke justitsområdet. Vi har lavet et justitspolitisk udspil, og så har vi fremsat et beslutningsforslag her i Folketinget. Den aktive indsats fra Inuit Ataqatigiits side i Folketinget, i Inatsisartut og i naalakkersuisut har betydet, at regeringen nu har taget hul på at løfte justitsområdet. Det er rigtig, rigtig glædeligt.

De prioriterede områder, som vi er optaget af i forhold til justitsområdet, er at sikre lige løn for lige indsats. Det handler om, at vi også skal sikre længere uddannelse til anstaltsbetjente, til kredsdommere og til forsvaret. Så handler det om, at vi får etableret en ny anstalt i Sisimiut – får fundet en anden løsning i hvert fald, for den, vi har i dag, er en gammel barak, som ikke er velegnet til formålet. Vi så også gerne, at man kiggede på det store behov, der er for en ny politistation i Qaanaaq i Nordgrønland, så man sikrer nogle mere tidssvarende forhold for dem, som passer på os – alle os andre. Til allersidst mener vi også, der er behov for, at man kigger på et mere moderne it- og radiosystem. Jeg er tidligere kommet med eksempler på, hvordan politiet nærmest må ligge nederst i bunken og bruge deres egne telefoner til at ringe efter forstærkning. Det synes jeg ikke er passende.

Kl. 17:56

Så selv om de her 40 mio. kr., som bliver afsat i finanslovsforslaget, kan lyde af rigtig meget, kan jeg nævne, at bare det eksempel, jeg kom med, altså radiosystemet, f.eks. koster 40 mio. kr. Det er noget, vi ved skal ske. Så jeg synes, det er vigtigt, at de penge, der er blevet afsat til at styrke justitsområdet, også bliver løbende evalueret i regeringen og i Rådet for Grønlands retsvæsen, ligesom vi her i Folketinget skal forholde os kritisk til, om der er afsat nok penge.

Særlig i forhold til justitsområdet vil jeg gerne fremhæve etableringen af landsforsvarsembetet, som er blevet iværksat, uden at der blev afsat ekstra midler til den her opgave. Jeg synes, det er direkte urimeligt over for den nye landsforsvarer, som kom ind i sin stilling for ikke særlig lang tid siden, og jeg synes, det er urimeligt over for forsvarerne i Grønland. Det betyder, at landsforsvareren har svært ved at sikre uddannelse og efteruddannelse, som allerede står foreskrevet i bekendtgørelsen herom, med de midler, som er blevet afsat. Hvis vi har et mål om at styrke retssikkerheden, styrke forsvarerne, er det vigtigt, at vi er opmærksomme på, at de rette midler også er der, og det er der behov for at man kigger på i forhold til landsforsvareren.

Ser vi frem imod det kommende folketingsår, mener vi, at regeringen bør tage nye initiativer i forhold til at sikre en inklusion af herboende grønlændere. Vi ved, at langt størstedelen af de mere end 16.000 grønlændere, som bor i Danmark, er velfungerende, har et godt liv, trives – mange er i arbejde og bidrager til samfundet, betaler skat, yder en indsats og også gerne arbejder frivilligt derudover.

For nylig var der et arrangement i Aalborg, hvor kulturministeren deltog, som vi også var med til at tage initiativ til. Det hedder »Grønlandske nuancer«, og jeg vil gerne takke kulturministeren og regeringen for at vise interesse for det. Fokus for arrangementet var alle succeshistorierne, alt det, der fungerer – hvordan kan vi gøre endnu mere af det? Og noget af det, som vi godt kan blive enige om er rigtig dejligt, er grønlandsk kultur, fordi kultur kan være med til at bygge bro imellem Grønland og Danmark. Vi har et projekt som hedder »Nukiga«, som betyder min styrke på grønlandsk, og som Det Grønlandsk Hus i Aarhus har etableret. Og de kunne sådan set godt tænke sig at arbejde mere landsdækkende i forhold til at bruge kulturen til at skabe nogle nye muligheder, nogle nye fortællinger

om det moderne Grønland, og det håber jeg at regeringen vil se positivt på.

Mange grønlandere, som er i Danmark, vil rigtig gerne arbejde, men det er kun knap halvdelen, som er i arbejde. Og det er ikke tilfredsstillende, hverken for os i Folketinget, for det danske samfund eller for den enkelte grønlander. Derfor mener jeg også, at beskæftigelse af grønlandere i Danmark bør være et særligt fokusområde for regeringen. Jeg mener, at vi har en fælles interesse i at sikre, at der endnu flere, der betaler skat, endnu flere, der deltager aktivt i det danske samfund.

Naalakkersuisut og den danske regering har indgået en aftale om miljøoprydning ved 30 tidligere militære installationer rundt omkring i Grønland, og her er der blevet afsat ca. 150 mio. kr. over de her 5 år, hvor projektet løber. Men når man kigger på oprydningen af Grønnedal, vurderer man, at det vil koste 250 mio. kr., hvilket er et enormt højt beløb. Men derfor skal man også forholde sig kritisk til, om de her 150 mio. kr. er nok til at sikre oprydning ved de her 30 installationer. Det er i hvert fald noget, som vi vil følge og være meget kritiske over for fra Inuit Ataqatigiits side.

Regeringen har i det forgangne folketingsårs haft en lang række politiske ambitioner for at styrke indsatsen i Grønland og i Arktis – den ros synes jeg også regeringen skal have. Den udenrigs- og sikkerhedspolitiske strategi, forsvarrets Arktisanalyse og strategien for forskning og uddannelse i Arktis er alle sammen initiativer, som vi har set her for nylig. Det er nye initiativer, som kan være med til at styrke rigsfællesskabet, men som også skal følges til dørs med nogle konkrete initiativer, som skal afspejles i finansloven.

Med disse ord vil jeg sige tak for ordet, og så vil jeg glæde mig til en konstruktiv debat.

Kl. 18:01

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Vi siger foreløbig tak til fru Aaja Chemnitz Larsen.

Så skal jeg udsætte mødet til kl. 19.00.

Mødet er udsat. (Kl. 18:01).

Kl. 19:00

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Mødet er genoptaget.

Vi har jo fået ordførertalen, så vi er klar til de korte bemærkninger. Og den første for en kort bemærkning er fru Karin Gaardsted, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 19:00

Karin Gaardsted (S):

Tak for det, og tak for en rigtig god ordførertale. Jeg vil lige prøve at høre ordføreren lidt til, hvordan det er i forhold til de hjemløse grønlandere, som er her i landet. Altså, grønlandere er jo overrepræsenteret i de sociale statistikker, også selv om der er mange velfungerende her. Men en ny undersøgelse viser, at der er en alarmerende høj andel af grønlandere blandt hjemløse her. Hvad kan vi gøre for at ændre på den situation?

Kl. 19:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:01

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Hjemløshed er jo sådan en kompleks problemstilling, så det er svært at komme med én klar løsning, men hensyn til hvad der skal gøres. Men vi føler sådan set fra Inuit Ataqatigiits side et moralsk medan-

svar for at være med til at drøfte nogle løsninger, så jeg har også bedt om et møde med børne- og socialministeren for at finde ud af, hvad vi kan gøre specifikt i forhold til de grønlandere, som er socialt udsatte, og særlig dem, der er hjemløse.

Kigger vi på udviklingen i forhold til de socialt udsatte i Grønland, ser vi desværre, at der er flere og flere unge hjemløse, som potentielt også kunne være en gruppe, som kunne komme til Danmark. Og derfor synes jeg, at man skal være opmærksom på – i Grønland, men i høj grad også, når de så flytter til Danmark – hvad det er, vi kan gøre for at få fat i dem hurtigt. Noget af det handler om en bolig. Noget andet handler om nogle sociale tiltag. Men jeg tror særlig, at det her med den helt tidlige indsats og det at tage hurtigt fat i folk, når de kommer hertil, er helt afgørende.

Kl. 19:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for en kort bemærkning.

Kl. 19:02

Karin Gaardsted (S):

Det skulle netop være mit andet spørgsmål omkring de unge. Det er jo sådan, at vi her i Danmark ser flere og flere unge – desværre – som er uden tag over hovedet. Jeg kunne forestille mig, at noget af det samme kunne gøre sig gældende i Grønland. Nu siger ordføreren, at vi skal sørge for at tage godt imod dem, når de kommer, og tage hurtigt imod dem – man kunne vel også forestille sig, at de samme ting kunne der gøres for de unge hjemme i Grønland, så de var fri for at tage ud af deres eget land.

Kl. 19:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 19:03

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Tak for bemærkningerne. Det gør vi sådan set også, og jeg er også fortaler for, at vi gør endnu mere. Jeg har mødt noget modstand i forhold til et stærkere samarbejde mellem Grønland og Danmark om at løse nogle af de sociale udfordringer, som jo på mange måder er en fælles udfordring, som vi står over for. Jeg ser heldigvis nogle positive tendenser i Grønland i forhold til at ville gøre noget mere på socialområdet og opprioritere socialområdet, og det er helt afgørende i forhold til det.

Til sidst vil jeg også gerne sige: Heldigvis er langt størstedelen af grønlanderne i Danmark velfungerende, det gælder omkring 80 pct. Jeg så gerne, at vi gjorde noget mere i forhold til beskæftigelse og andre tiltag, sådan at gruppen af velfungerende grønlandere bliver større.

Kl. 19:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Den næste til en kort bemærkning er hr. Christian Juhl, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 19:04

Christian Juhl (EL):

Tak for det. Er der noget, jeg glæder mig til, når vi skal have de store debatter, er det at høre fru Aaja Chemnitz Larsens beretning fra Grønland. Den plejer altid at være velforberedt og meget omhyggelig og grundig. Tak for det.

Jeg kunne godt tænke mig at stille et spørgsmål om noget, som ordføreren ikke berørte, men som vi talte om sidste år på samme tid, nemlig søkort til Grønland, som Danmark jo har lovet at få lavet af Geodatastyrelsen. Regeringen vil nu udflytte Geodatastyrelsen til

Aalborg og har derfor mistet stort set alle specialisterne, og der er ingen kort blevet tegnet det sidste år. Hvad siger grønlanderne til det?

Kl. 19:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 19:04

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Mange tak. Fra Grønlands side er det en sag, som har stor politisk bevågenhed, og det har den sådan set på tværs af de forskellige partier. Der er et stort ønske om, at søkortene kommer på plads. Beslutningen om at udflytte offentlige arbejdspladser tænker jeg er et dansk anliggende, så det vil jeg afholde mig fra at kommentere. Men det er jo enormt ærgerligt, at man ikke fastholder den ret ambitiøse aftale, der var mellem Grønland og Danmark, om at sikre, at alle søkort er på plads inden 2018. Personligt ærgrer det mig også, at naalakkersuisut ikke holdt fast i et krav om, at det selvfølgelig skal ske hurtigst muligt. Derfor har vi jo en manglende tidshorisont for, hvornår søkortene skal være færdige.

Kl. 19:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 19:05

Christian Juhl (EL):

Det tør jeg godt sige min mening om. Jeg synes, det er dumt at udflytte arbejdspladser og ikke overholde sine aftaler og så lave en aftale, der er dårligere end den, der var før. Det er at snyde grønlanderne.

Det sidste spørgsmål, jeg har, er, om den grundlov – der er mange grønlandere, der gerne vil være selvstændige – som I er gået i gang med at diskutere, er en grundlov, som kan bruges i et selvstændigt Grønland, eller om det er en grundlov, som tager udgangspunkt i, at rigsfællesskabet også i fremtiden er en del af Grønlands virkelighed.

Kl. 19:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 19:06

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Mange tak. Der er jo nedsat en forfatningskommission, og man kan til dels sige, at det meget er lagt op til dem at finde ud af, om det er spor et eller spor to, som Grønland skal bevæge sig ned ad. Jeg synes, det er vigtigt, at man får drøftet det her meget grundigt med befolkningen – ikke kun ved borgermøder, men også ved, at man tager ud og sikrer, at alle stemmer i den her sag bliver hørt.

Jeg har tidligere udtrykt min bekymring i forhold til Grønlands økonomi på den lange bane, men den vil i høj grad også gøre sig gældende, i forhold til hvor stor selvstændigheden er. Jeg repræsenterer et parti, som arbejder hen imod selvstændighed, og det vil altid være det overordnede mål for os i Inuit Ataqatigiit, men jeg synes også, det er vigtigt at være troværdig over for vælgerne i forhold til at kunne sikre ordentlige folkeskoler, et ordentligt sundhedssystem og et ordentligt velfærdssystem i Grønland og sikre, at pengene er der til det.

Kl. 19:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Så er der en spørger mere, nemlig hr. Rasmus Jarlov, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg synes, det er ærgerligt at høre, at fru Aaja Chemnitz Larsen ikke er blevet inviteret ind til forsvarsforhandlingerne. Nu er de jo ikke startet endnu, men jeg kunne forstå, at der ikke er nogen planer om det. Det synes jeg er synd, for det ville være med til at forankre forsvaret bedre i Grønland, og jeg tror, vi kommer til at mangle den viden om grønlandske forhold, som vi kunne have fået med i den forbindelse. Det bliver ikke det samme, når vi andre skal sidde og snakke om Grønland, som hvis vi havde haft et grønlandsk folketingsmedlem med ved bordet. Det er jo svært at vide, om fru Aaja Chemnitz Larsen kunne komme med i et forlig. IA er jo et relativt venstreorienteret parti, som har nogle pacifistiske rødder, og jeg tror, at der ville være nogle ret store kameler, man skulle sluge, i forhold til at man ikke ville kunne kræve af amerikanerne, at de skulle betale for deres baser deroppe og den slags ting. Så jeg ved ikke, om man kunne enes. Men jeg synes, det ville være fornuftigt at invitere IA ind til forhandlingerne.

Nu vil jeg så bare gerne spørge, om fru Aaja Chemnitz Larsen kan nævne nogle af de ønsker, som Inuit Ataqatigiit – jeg håber, det var godt nok udtalt – har til forsvarsforliget, for så må vi andre jo prøve at bringe dem frem under forhandlingerne, selv om det ikke bliver det samme.

Kl. 19:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:08

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Tak for kommentarerne. Jeg er blevet kaldt lidt af hvert fra talerstolen – og jeg vil også sige Inatsisartut – og jeg vil sådan ikke gå ind i den der diskussion om det politiske. Men som ordføreren sikkert også har bemærket, er jeg som ordfører meget optaget af at være konstruktiv, være pragmatisk, være løsningsorienteret, og det er sådan set også den samme indstilling, som vi vil gå ind til forhandlingerne med. Jeg synes, det giver enormt god mening, når det handler om forsvaret og Grønland – det handler jo selvfølgelig også om forsvaret af Danmark – at man så går konstruktivt til værks og har en dialog om tingene. Man kan sige, at det jo svarer lidt til, at man ikke får lov til at komme indenfor, og det kunne jo godt være, at vi besluttede os for, at vi ikke kan se os selv være en del af det her forlig, men så har man haft muligheden for at sidde med ved bordet. Det, vi gør helt konkret, er jo, at vi tager fat i ordførerne, bl.a. også ordføreren for Det Konservative Folkeparti, for at give input. Vi så gerne, at der var flere grønlandere i forsvaret i Grønland, og vi så gerne, at der var en forsvarsuddannelse i Grønland, og at man kiggede på, at de grønlandere, som gerne vil aftjene en værnepligt, havde en bedre mulighed for det. Så det er jo sådan noget af det, vi er optaget af.

Kl. 19:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 19:10

Rasmus Jarlov (KF):

Det er jo mål, som Det Konservative Folkeparti fuldstændig deler. Vi vil også rigtig gerne have, at der er flere grønlandere, som gør tjeneste i det danske forsvar. Forsvaret er jo måske den vigtigste institution i rigsfællesskabet for Grønland, den, der fylder mest, tror jeg, også sådan mandskabsmæssigt, og selvfølgelig er der nogle grønlandere der. Da jeg talte med Siriuspatruljen, fremhævede de de, tror jeg, tre grønlandere, som havde gjort tjeneste i Sirius. Det svarede faktisk sådan nogenlunde til størrelsen på den grønlandske

befolkning i forhold til den danske befolkning, som jo er 100 gange større. Men vi kunne stadig væk godt tænke os, at flere grønlandere kom ind og aftjente. Vores opfattelse er jo, at når der her er tale om et fællesanliggende – forsvaret er ikke et dansk anliggende, som nogle måske har en fejlopfattelse af, men et fællesanliggende for hele rigsfællesskabet – burde alle folketingsmedlemmer også behandles lige.

Kl. 19:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 19:11

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Mange tak. Befolkningen i Grønland er faktisk, tror jeg, hundred tusind gange mindre, end den er i Danmark, så det sætter jo tingene en lille smule i perspektiv. Men jeg synes sådan set, når man kigger på politiet i Grønland, som jo også er en dansk institution i det grønlandske samfund, at man har været rigtig gode til at uddanne grønlandske politibetjente, og man har lavet en grønlandsk politiskole i Grønland. Det har man rigtig gode erfaringer med. Når man kommer ud som grønlandsk politibetjent og møder en grønlandsk familie, kan snakke grønlandsk og kender kulturen, så er det en kæmpe fordel. På samme måde tænker jeg også at det gør sig gældende på forsvarsområdet.

Kl. 19:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere indtegnet til korte bemærkninger, medmindre jeg ser nogle hænder lige nu. Det ser ikke ud til det, så tak til ordføreren. Vi fortsætter i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Aleqa Hammond. Værsgo.

Kl. 19:12

Aleqa Hammond (UFG):

Mange tak. Vi har i Grønland, i Nuugaatsiaq ved Uummannaq, senest oplevet en naturkatastrofe, der har kostet menneskeliv. Vi har også oplevet bådulykker, der har kostet menneskeliv den her sommer. Det har derfor været en sommer, som vi kan se tilbage på med sorg. Rigsfællesskabet krævede gensidig dedikation og handling. Arktisk Kommando, Grønlands Politi, sundhedsvæsenet, lokale brandfolk og ikke mindst rigtig, rigtig mange frivillige hjalp til. Jeg vil gerne rette en særlig tak til statsministeren og regeringen for at afsætte 30 mio. kr. til katastrofearbejdet og genopretningsarbejdet. Det er vigtigt, at beredskabet så vidt muligt er rustet til at kunne håndtere de mange forskelligartede udfordringer, som Grønland kan stå over for, uanset om det drejer sig om redning til søs eller til lands.

Grønland har i henhold til selvstyreloven beføjelse til at hjemtage sagsområder fra Danmark, når Grønland ønsker dette, og dermed blive den lovgivende og udøvende magt på et givent område. Dette er tilfældet for langt de fleste områder. Indtil da har Grønlands regering en vigtig rolle at spille og udfylde netop som partner i et rigsfællesskab og for at sikre, at dialogen mellem Danmark og Grønland er stærk og aktuel, og at opgaveløsning på områder, der er under fuldt dansk ansvar, til enhver tid er baseret på aktuelle data og aktuelt fokus.

Jeg mener helt bestemt, at det er vigtigt med en fælles forståelse i kongeriget. Det er vigtigt, at vi har fælles fodslag på områder, hvor der er fælles anliggender, og hvor vi har fælles ansvar; at vi har evnen til at sætte os ind i hinandens synspunkter med respekt for sprog, kultur og historiske forskelle; at vi har fælles forståelse og fælles løsninger, der til enhver tid kan sikre stadfæstelse i de lovgivningsmæssige definitioner og forpligtelser.

Den kommende tids finanslovsforhandlinger kan sætte en ny standard for vores rigsfællesskab, altså hvis Folketinget og regeringen vælger at prioritere dette. En langsigtet indsats i et tæt samarbejde med Grønland er vigtig – en langsigtet indsats, som udformes i fællesskab. Jeg ser derfor frem til at se politiske handlinger her i salen til de langsigtede indsatser, som kan gavne hele rigsfællesskabet.

I VLAK's regeringsgrundlag står der, at standarden på danske ansvarsområder i Grønland skal svare til standarden i Danmark med de særlige fravigelser, der kan begrundes af de grønlandske forhold. Regeringen prioriterer derfor med det fremsatte finanslovsforslag at styrke retsområdet i Grønland til gavn for borgernes tryghed. Det seneste år er fokus på retsområdet i Grønland øget, bl.a. i form af undersøgelser fra Advokatrådet, Grønlands Råd for Menneskerettigheder og Institut for Menneskerettigheder i Grønland samt rapporten »Kriminalitet og retsbevidsthed – i Grønland«. Dertil kommer de store politiske debatter i både Grønland og Danmark.

Alle disse aktører påpeger et behov for et løft af justitsområdet i Grønland. Justitsministeren har haft brug for klare signaler om prioriteringer for Grønland, hvilket også er fulgt op af naalakkersuisut. Dette efterår offentliggøres en handleplan med en lang række forskellige forslag til indsatser. Strategien og handleplanen vil fungere som naalakkersuisuts bidrag til et formaliseret samarbejde med den danske regering om en forbedring af justitsområdet.

Tryghed for borgerne på retsområdet er bl.a. muligheden for en grønlandssproget forsvarer, tidligere kaldet bisidder. Siden opstarten af Retsvæsenkommissionens arbejde har Peqatigiiffik Illersuisut, Foreningen af autoriserede forsvarere i Grønland, været repræsenteret i det vigtige arbejde inden for retsområdet i Grønland. De grønlandske medlemmers arbejde har været uden honorar, alt imens øvrige medlemmer har fået honorar under deres årsmøder under Rådet for Grønlands Retsvæsen. Peqatigiiffik Illersuisuts formand er nu fratrådt, og der ønskes fra foreningens side, at der skal være medlemskab på lige vilkår. Deres mening og erfaring er vigtig og skal høres.

Der er i dag, altså i 2017, lønforskelle mellem grønlandske og danske personalegrupper inden for justitsvæsenets institutioner. Det drejer sig ikke kun om politibetjente og anstaltsbetjente, men også om kontorpersonele og socialfagligt personale. Fødestedskriteriet, der sikrede dansk arbejdskraft en højere løn end folk født i Grønland, blev altså afskaffet i 1991. Grønland tager derfor skarpt afstand fra den forskelsbehandling, der finder sted i dag med Justitsministeriet som arbejdsgiver. Forskelsbehandlingen er ikke rigsfællesskabet værdig.

Kl. 19:17

Dette efterår påbegynder den danske regering forhandlinger om det kommende kriminalforsorgsforlig, som også vil omfatte Kriminalforsorgen i Grønland. I den sammenhæng er det vigtigt, at de grønlandske mandater i Folketinget er med i forligskredsen. Der er afsat en pulje på 40 mio. kr. over 4 år til retsområdet i Grønland. Det er regeringens ønske, at dette sker i samarbejde med Grønland, så det sikres, at indsatsen bedst muligt tilpasses grønlandske forhold. Jeg glæder mig til at bidrage konstruktivt til et godt resultat til gavn for retssikkerheden i Grønland.

Vi har alle en interesse i, at borgerne i rigsfællesskabet har det godt. Et velfærdssamfund tager hånd om sine borgere, hvis de trænger til hjælp, og her også grupper, der har det særlig svært. Det er tilfældet på det sociale område. Langt de fleste grønlandere, der er bosiddende i Danmark, er selvforsørgende og velfungerende og bidrager aktivt til det danske samfund. Men ikke alle klarer sig lige godt. Vi har stadig mange, der har behov for hjælp fra samfundet og et skub til at komme videre i livet. Det har været nødvendigt og er stadig nødvendigt med et særligt tiltag via finansloven for at kunne hjælpe denne gruppe af grønlandske borgere i Danmark.

Som en del af satspuljen for 2013 indgik der en strategi for udsatte grønlændere og deres børn. Der blev afsat 13,4 mio. kr. over 4 år til strategien. Midlerne skulle anvendes til at styrke indsatsen for udsatte grønlændere og deres børn med fokus på en tidlig indsats samt netværk og vidensdeling mellem aktører på området. Der er i dette års finanslovsforslag afsat ½ mio. kr. til en evaluering af strategien for udsatte grønlændere i Danmark. Jeg vil minde børne- og socialministeren om, at de grønlandske huse sidder inde med en meget stor erfaring og viden på området, og det er absolut vigtigt, at deres erfaringer tages med i evalueringsprocessen.

Midlerne til de grønlandske huses inklusionsindsats fortsætter i 2018 og 2019. Jeg vil gerne kvittere positivt for, at der bliver afsat 4 mio. kr. årligt, ligesom det var tilfældet i 2013 og 2016. Initiativet er utrolig vigtigt, og det er en væsentlig faktor i at styrke indsatsen for nytilkomne grønlændere og hjælpe dem med at etablere et liv i Danmark. Jeg vil igen kvittere positivt for det seneste satspuljeforlig, hvor der blev afsat midler til specialiserede tilbud målrettet udsatte grønlændere.

Ud over det har justitsministeren stadig det store ansvar for at sikre, at man på tværs af ministerierne møder stor forståelse for at realisere regeringens løfte om, at justitsområdet i Grønland skal være på samme niveau, som det er i Danmark. Det kræver fortsatte investeringer fremadrettet samt implementering af nye tiltag.

Ud over de tiltag, der i forvejen er nævnt i finanslovsforslaget, har man fra Grønlands side op til flere gange påpeget over for den danske regering, at der er mere end 30 militære områder, som trænger til oprydning, og det så vi også gerne blev prioriteret i finanslovsforslaget til anden behandling.

Gennem en årrække er man fra Inatsisartut og naalakkersuisut og de grønlandske mandater over for den danske regering fremkommet med markante opråb om et initiativ til at styrke sikkerheden i de grønlandske bygder. 14 ud af 60 bygder er uden politiets repræsentanter i form af kommunefogeder. Mange møder er blevet afholdt, og regeringen er fremkommet med mange forskellige argumenter og løsningsforslag, men én ting er sikker: Lønnen og rammerne for arbejdet er det afgørende for de manglende kommunefogeder i bygderne. Men vi har ikke set nogen bud på forbedringer på området indtil nu. Retssikkerheden i bygderne er ikke til stede. Det er en tilstand, som vi nu har været vidner til i rigtig mange år. Det synes jeg er rigtig trist. Jeg håber, at man med finansloven også vil kunne imødekomme behovet for retssikkerhed i bygderne i Grønland, som man kan i byerne.

Jeg ser frem til et konstruktivt samarbejde med regeringen i arbejdet for en finanslov, som er værdig for alle rigets borgere. Tak.

Kl. 19:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Nu er der åbent for korte bemærkninger. Indtil videre har jeg kun bemærket en til korte bemærkninger. Det er hr.

Marcus Knuth, Venstre. Værsgo.

Kl. 19:22

Marcus Knuth (V):

Mange tak. Først og fremmest tak til ordføreren for den fine tale. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at jeg er en stor tilhænger af et styrket rigsfællesskab. Derfor var jeg også glad for ordførerens syn på et øget samarbejde på områder såsom justits, som ordføreren jo siger netop er et område, hvor regeringen nu øger indsatsen, og det tror jeg også er meget tiltrængt. På den ene side har vi jo en forskellighed mellem Grønland og Danmark. Jeg er godt klar over, at ordføreren er fortalere for en grønlandsk selvstændighed, men samtidig er der jo også områder, hvor vi har en stor lighed og et meget tæt fællesskab. Derfor var jeg glad for at høre fru Aaja Chemnitz Larsens tanker om bl.a. et øget samarbejde inden for forsvaret. Derfor ville jeg være glad for at høre ordførerens syn på det, der er det samme spørgsmål,

som hr. Rasmus Jarlov stillede før: Deler ordføreren synspunktet om et øget samarbejde med øget grønlandsk tilstedeværelse i det danske forsvar?

Kl. 19:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 19:23

Aleqa Hammond (UFG):

Det er jeg sådan set også meget enig i. Det tror jeg også den største del af befolkningen er enig i. Vi har gennem rigtig, rigtig mange år blandt befolkningen, men også blandt politikerne efterlyst større deltagelse af vores unge i den danske Arktisk Kommando i Grønland, både hvad angår uddannelse, men også hvad angår deltagelse aktivt i beredskabet, også inden for redning både til lands og til søs.

Vi har i år i forbindelse med katastrofen i Nordgrønland erfaret, at det grønlandske samfund har et meget stærkt sammenhold og netværk, der sikrer, at vi står ved hinanden, når det virkelig gælder, men her har vi også vist, hvor vigtigt det er, at indsatsen skal styrkes for at sikre, at den uddannelsesmæssige baggrund er i orden, således at vi kan yde endnu hurtigere hjælp, men også en bedre hjælp til borgernes gavn.

Kl. 19:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren med den anden korte bemærkning.

Kl. 19:24

Marcus Knuth (V):

Mange tak. Jeg er meget enig i de synspunkter, både fordi et af de områder, hvor Danmark yder en særdeles stor indsats, netop er med forsvaret, og det er et af de områder, hvor vi kan blive rigtig gode til at samarbejde. En hjørnesten i det samarbejde er selvfølgelig et fælles sprog, og føler ordføreren, at man skulle gøre mere for at fremme det danske sprog i bl.a. de grønlandske uddannelsesinstitutioner, hvor man jo i mine øjne desværre har prøvet at spole det danske sprog lidt tilbage? Det er noget, som jeg frygter kan være skadeligt for et fremtidigt samarbejde.

Kl. 19:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 19:25

Aleqa Hammond (UFG):

Vi har ikke færre undervisningstimer i dansk i skolerne, end vi havde tidligere. Vi har flere undervisningstimer i engelsk nu, end vi havde før. Så vores sprogkrav til hinanden har også ændret sig med tiden. Men dansk er vores andetsprog, og engelsk er vores tredjepro, og sådan er det, indtil andet er bestemt. Hvis de grønlandske unge på et tidligere tidspunkt end i dag ser, at deres uddannelsesbehov ligger mere i Danmark eller på en dansk institution, tror jeg helt sikkert også at deres indsats for at lære dansk vil være meget større, end den er i dag. Så jeg tror, at en tidligere indsats for at vælge uddannelsesretning er vejen frem mod at styrke hinandens sproglige kundskaber, men ikke mindst også udpegelse af uddannelsesretning.

Kl. 19:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke flere til korte bemærkninger, så tak. Jeg ser faktisk ikke flere partiordførere, så den næste taler er finansministeren.

Kl. 19:26

Finansministeren (Kristian Jensen):

Tak for det. Det går godt for dansk økonomi. Det er konklusionen, som ikke bare regeringen drager, det er også den konklusion, som de økonomiske vismænd drager, som bankøkonomer og andre iagttagere af dansk økonomi helt klart drager. Det går godt. Efter en langstrakt krise er væksten tilbage, beskæftigelsen stiger, og ledigheden er lav. Der er siden folketingsvalget i 2015 skabt 103.000 flere private arbejdspladser, der er nu 14.000 færre på kontanthjælp i forhold til det, der var for et år siden, og andelen af flygtninge, der er i job, er steget fra under 10 pct., da vi havde SR-regeringen, til over 24 pct. nu. Den seneste prognose for dansk økonomi viser, at BNP-væksten i år vil ende på 2 pct. Det er en opjustering sammenlignet med Økonomisk Redegørelse fra maj måned og den højeste vækstrate i økonomien siden 2006.

Vi skal værne om vores sunde økonomi, og vi skal værne om fremgangen i væksten. Væksten er således grundlaget for, at vi fortsat kan udvikle Danmark. Samtidig skal vi føre en ansvarlig finanspolitik, der understøtter et holdbart opsving og modvirker kapacitetspres i økonomien. Ingen har en interesse i, at økonomien overopheder, og at vi ender i en ny krise. Regeringen har netop fremlagt tre store økonomiske og politiske udspil. I disse tre udspil prioriterer vi både investeringer i bedre velfærd og investeringer i fortsat vækst, og vi gør det inden for rammerne af en ansvarlig finanspolitik.

Vi vidste allerede inden præsentationen af skattereformen, at når Socialdemokratiet er i opposition, så starter den samme slidte plade med den samme falske melodi, at der ikke er råd til både skattelettelser og velfærd, at regeringen lægger alt for meget vægt på skattelettelser og alt for lidt på velfærd. Så lad os lige se på, hvad finanslovsforslaget egentlig indeholder. Der bruges ca. 500 mia. kr. til offentligt forbrug, især til velfærd i kommuner og regioner. Regeringen foreslår samtidig at lempe skatter og afgifter i 2018 for cirka 5 mia. kr. netto, altså ca. 500 mia. kr. til velfærd og ca. 5 mia. kr. til lavere skatter næste år. Og for de skattelettelser, som vi lægger op til i 2018, er der desuden finansiering fra reserveverne fra jobreformens første fase og fra aftalen om flere år på arbejdsmarkedet samt justeringer på overførselsindkomsterne. Kun 0,5 mia. kr. skal altså finansieres via finansloven. Alligevel hører man fra oppositionen og især Socialdemokratiet, at man skal vælge mellem skattelettelser og velfærd. Det har bare ikke hold i virkeligheden. Vi kan godt begge dele, og det har vi vist med tidligere års finanslove.

I finansloven for 2017 afsatte vi penge til kræftplan IV, 2,2 mia. kr. i alt i perioden fra 2017 til 2020, og til de ældre. Samtidig fastfros vi grundskylden og sænkede registreringsafgiften. Det samme gjorde sig gældende med finansloven for 2016. Der løftede vi sundhedsområdet med 2,4 mia. kr., samtidig med at vi afsatte en milliard mere til værdighed for de ældre, og vi sænkede registreringsafgiften fra 180 til 150 pct. Der er altså mulighed for både at løfte velfærden og få lavere skat.

Regeringen fremlagde tirsdag i sidste uge et udspil til jobreformens anden fase. Med udspillet sikrer vi grundlaget for, at det opsving, der er startet, kan forlænges, at det får flyvehøjde og flyvelængde, at der er hænder nok til at tage fat, når økonomien nærmer sig sit maksimum. Det er grundlæggende ansvarligt og vil medvirke til at dæmpe kapacitetspresset i økonomien på kort sigt sammenlignet med en situation, hvor pengene ville være blevet brugt på offentligt forbrug.

Vi foreslår konkret, at danskerne får lov til at beholde lidt mere til sig selv. Det gør vi, fordi vi grundlæggende mener, at almindelige hårdtarbejdende danskere skal have mere økonomisk luft i hverdagen. Det skal kunne betale sig at arbejde og gøre en ekstra indsats. Det hører jeg heldigvis også hos Dansk Folkeparti, mens andre partier i Folketinget grundlæggende nægter at anerkende, at det rent faktisk er muligt at investere i vores velfærd, samtidig med at danskerne

får lov til at beholde lidt mere til sig selv. Regeringen vil også med udspillet »Sammen om fremtidens virksomheder« investere i danske virksomheder og arbejdspladser, så vi sikrer, at de er klar til at tage del i fremtidens muligheder.

Kl. 19:31

Vi vil bl.a. gerne skabe grundlaget for, at flere danske virksomheder kan vokse sig til de globale erhvervssucceser, som vi har brug for, og vi har allerede mange succesfulde virksomheder inden for medicin, legetøj, energi, tekstil, beklædning osv., og det skal vi have meget mere af. Og så skal Danmark have en stærkere iværksætter- og aktiekultur. Endelig vil regeringen med finanslovsforslaget for 2018 fortsat arbejde med at styrke velfærden, trygheden og sikkerheden samt at binde Danmark bedre sammen. Det har regeringen prioriteret højt på de forrige års finanslove, og det vil regeringen fortsætte med i de kommende års aftaler med kommuner og regioner om deres økonomi. Sidst, men ikke mindst, prioriterer regeringen også at føre en ansvarlig økonomisk politik. Vi har således valgt, at underskuddene i de offentlige finanser gradvis reduceres i de kommende år, og det skal sikre, at der kommer manøvrerum i økonomien, hvis der skulle komme et nyt tilbageslag. Regeringen sigter konkret efter et underskud på 0,3 pct. af BNP i 2018, 0,1 pct. i 2020 og balance i 2025.

Vi har valgt at give vores finansforslag overskriften »Et trygt og sammenhængende Danmark«, og det har vi, fordi det lige præcis er det Danmark, vi gerne ønsker at skabe – et trygt og sammenhængende Danmark, et Danmark, hvor man som borger kan færdes trygt og sikkert, hvor der er tryghed om ens arbejdssituation, hvor der er mulighed for at udvikle sig, og hvor vi hænger sammen på tværs af landsdele og på tværs af uddannelsesniveauer. Derfor lægger vi op til at prioritere særlig fem områder, nemlig styrkelse af velfærden med fokus på sundhed og ældre, tryghed og sikkerhed, et mere sammenhængende Danmark, en genopbygning af skattevæsenet og så også en permanenttgørelse af boligjobordningen, der målrettes mod serviceerhvervene. Det er nemmere at skabe et trygt og sammenhængende Danmark, hvis vi også har et velstående Danmark. Vækst i økonomien, sådan som vi ser i år, med en vækst på 2 pct., skal også fortsætte i de kommende år. Derfor er det væsentligt for os, at vores velstand er grundlaget for, at vi kan skabe et godt velfærdssamfund, og velfærdsområdet har faktisk høj prioritet fra regeringens side, uanset de mange kommentarer i løbet af dagen.

Det er vigtigt for os, at danskerne oplever en personlig og professionel service, når de selv eller deres nærmeste har brug for fællesskabets hjælp. Regeringen har afsat en reserve på en halv milliard årligt til investeringer i velfærden, og der er konkret fokus på det nære og sammenhængende sundhedsvæsen, herunder bedre behandling og pleje af ældre medicinske patienter. Velfærdsreserven kommer ud over det løft af borgernær velfærd på 1,3 mia. kr. næste år, som regeringen aftalte med Kommunernes Landsforening og Danske Regioner før sommerferien. Her blev der bl.a. prioriteret midler til en værdig ældrepleje. Endelig foreslår regeringen en række konkrete indsatser for i alt ca. 800 mio. kr., der skal hjælpe samfundets mest udsatte, bl.a. det sociale frikort, som hr. Joachim B. Olsen nævnte tidligere, bekæmpelse af ungdomskriminalitet, bekæmpelse af hjemløshed. De indsatser vil vi drøfte sammen med partierne bag satspuljen.

Når Danmark skal være et trygt og sikkert land, er det også, for at danskerne skal kunne bevæge sig frit. Mange danskere oplever desværre i øjeblikket, at trygheden er under pres fra bander, fra terror-sympatisører og fra andre kriminelle. Også Danmarks sikkerhed i verden kan vi ikke længere tage for givet. Regeringen vil med finanslovsforslaget for 2018 prioritere øget tryghed og styrket sikkerhed på en række områder, bl.a. en styrkelse af politiet i forbindelse med en midtvejsevaluering af flerårsaftalen for politiet, en ny flerårsaftale for Kriminalforsorgen, skærpet straf for grov vold og en

række andre initiativer. Hertil kommer, at regeringen senere på året vil fremlægge et udspil til et substantielt løft af forsvaret.

Regeringen ønsker at sikre et Danmark i balance. Landet skal hænge bedre sammen, og alle dele af landet skal have gavn af opsvinget. Derfor har vi allerede taget en række initiativer, der vil gøre det mere attraktivt at leve og bo og drive virksomhed uden for de store byområder. Med finanslovsforslaget for 2018 fremlægger regeringen en række yderligere tiltag, der vil binde Danmark bedre sammen og bidrage til, at den økonomiske fremgang kommer alle dele af landet til gode. En velfungerende infrastruktur er vigtig for mobiliteten og et sammenhængende Danmark. Regeringen vil styrke infrastrukturen til gavn for borgere og virksomheder ved bl.a. at sænke prisen for at krydse Storebælt, skabe mulighed for i myldretidstrafikken at køre i nødsporet på den Vestfynske Motorvej, begynde opgraderingen af E45 langs Østjylland og sikre højere hastighed på en række udvalgte landeveje og motorveje og ved at investere i muligheden for hastighedsopgradering.

Kl. 19:36

Samtidig ved vi godt, at en række danskere er plaget af meget støj langs landeveje og statsveje, og derfor har vi afsat en pulje til støjbekæmpelse langs de eksisterende statsveje. Regeringen vil også fortsætte med at placere statslige arbejdspladser ud i hele landet. Den næste runde af statslige arbejdspladser kommer oven i den runde af udflyttede arbejdspladser på 4.000 statslige arbejdspladser, som regeringen allerede har udflyttet, og det er oven i planen for det nye skattevæsen, der placerer yderligere 1.500 arbejdspladser uden for hovedstadsområdet. Derfor er der afsat en teknisk ramme på 150 mio. kr. til næste runde af udflytninger.

Ud over regeringens fem store prioriteter på finansloven indeholder finanslovsforslaget en række andre initiativer. Vi investerer i uddannelse og forskning, og med finanslovsforslaget afsættes knap 400 mio. kr. mere til forskning i 2018, en kvart milliard over de næste 4 år til ny forberedende grunduddannelse og 70 mio. kr. årligt til de frie skoler, særlig i forhold til elever med særlige udfordringer. Vi investerer i et mere bæredygtigt og grønt Danmark. Regeringen vil styrke indsatsen for at bevare de danske kyster, fremtidige oversvømmelser og erosion skal forebygges, borgere, virksomheder skal have adgang til bedre vejrprognoser, og områder, der er særligt udfordret ved ekstreme vejrbegebenheder, skal kortlægges, så de bedre og mere effektivt kan beskyttes.

Regeringen har samtidig en ambitiøs klimapolitik. Parisaftalen har siden 2015 udgjort rammen for Danmarks klimapolitik, og Danmark har siden da arbejdet aktivt for indfrielse af Parisaftalens målsætninger. Med det udgangspunkt kan regeringens klimapolitik siges at gå på to ben – et internationalt såvel som et nationalt. Det drejer sig om et internationalt ben, hvor vi skal sikre proportionen i den globale grønne omstilling og reduktioner i globale drivhusgasudledninger, herunder indfri EU's reduktionsmålsætninger for 2020 og 2013. Og det drejer sig om et nationalt ben, hvor vi skal vise, at klimainsatsen kan understøtte nye forretningsmuligheder og skabe job til danskerne. Kun ved at vise, at den grønne omstilling også er økonomisk bæredygtig, kan Danmark vise resten af verden, at det danske eksempel er værd at forfølge. For at understøtte en omkostnings-effektiv klima- og energipolitik vil vi i det nye folketingsår komme med et udspil til en ny energiaftale, der skal fastholde Danmark som en førende klimanation i fremtiden.

Finansloven er også en sædvanlig samling af store og små konkrete forbedringer for danskere og de mange dygtige danske ansatte, der leverer god velfærdsservice til danskerne. Jeg synes faktisk, at debatten i dag har været ganske fredelig. Det vidner det lidt sparsommelige fremmøde i den her sal jo nok også om, altså at der alligevel ikke har været så meget egentlig at gå op i ud over den rituelle udveksling af skræmmebilleder fra oppositionens side. Og med fare

for at ødelægge eventuelle tilhøreres gode humør er det nok passende at sige et par ord til nogle af indlæggene.

Allerførst en forbedring. Det fremgår af karaktervejledningerne, at hvis man blanker en eksamen, svarer det til et tal på minus 3. Sidste år turde Socialdemokratiet ikke fremlægge et finanslovsforslag overhovedet, og når man på den måde blanker finanslovsdebatten, fortjener man minus 3. I år har vi så fået et stykke papir, men heller ikke i år kan man opnå karakteren bestået, tværtimod må man nærmest sige, at besvarelsen tyder på, at opgaven ikke er forstået. Et finanslovsforslag for 2018, der indeholder flere billeder af partiformanden end konkrete tal på, hvad Socialdemokratiet vil foreslå for 2018, er ikke bestået. Hvad vil Socialdemokratiet med besparelserne ved omlægningen af den almenyttige sektor? Der er intet svar, men man vil gerne bruge pengene. Hvad vil Socialdemokratiet med effektiviseringer af DSB? Der er ingen svar. Hvad vil Socialdemokratiet i forhold til at graduere børne- og ungeydelsen? Intet svar. Hvad vil Socialdemokratiet i forhold til kontanthjælpsloftet? Intet svar. Hvad vil Socialdemokratiet gøre i forhold til at rulle skattelettelser for HK'eren, LO'eren eller pædagogmedhjælperen tilbage? Der er ingen svar. Jeg kan da glæde mig over, at Socialdemokratiet har startet printerne i år, men jeg håber, at de næste år vil præsentere et udspil, som vi kan tage mere seriøst.

Til gengæld er der en person, der står tydeligt for mig i dag, nemlig dagens mest omtalte person: kassemedarbejderen Annette Hansen fra Køge. Jeg synes faktisk, det var en skam, at så mange har snakket om Annette Hansen uden rigtig at snakke med hende, så jeg har ringet til hende for at høre, hvad hun egentlig siger til regeringens udspil. Annette er egentlig ret begejstret for udsigten til at få en skattelettelse på 5.000 kr. Hun spørger os selvfølgelig, om det er 5.000 kr., der er skattelettelse, om det er noget, hun skal svare skat af, eller hvad det egentlig er. Men efter en samtale, hvor jeg tydeliggjorde for hende, at det altså er 5.000 kr. om året eller godt 400 kr. om måneden, siger hun: Det kan mærkes i min økonomi.

Kl. 19:41

Men, siger hun så, vil det så betyde, at I bruger mindre på offentlig velfærd? Nej, siger jeg så, det vil det ikke. For det vil nemlig være sådan, at vi øger det, vi bruger for 2018, på offentlig velfærd. Vi bruger flere penge på offentlig velfærd i 2018, og vi planlægger at bruge flere penge hvert eneste år frem mod 2025. Jeg synes nemlig, at Annette Hansen og alle andre i Annettes situation, som er hårdtarbejdende danskere i Danmark, fortjener at få mere luft i hverdagens økonomi, og det vil Annette Hansen få med det her forslag. Hun vil få 5.000 kr. mere til sig selv, og det mener jeg faktisk at hun fortjener. Samtidig med det vil hun også få gavn af det, vi finansierer med finansloven. Hun vil få gavn af det nye supersygehus, der er i gang med at blive bygget i Køge, hun vil få gavn af de ekstra 800 mio. kr., som kommunerne har fået til rådighed i aftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening, hun vil få gavn af, at vi lægger op til at styrke naturindsatsen, politiet, folkeskolen, en forbedret kystbeskyttelse og en ny indsats mod skadelig kemi.

Så vil jeg sige, at jeg altid synes, det er underholdende at høre Enhedslistens tale. Det er et særkende ved et stærkt folkestyre som det danske, at vi kan være gode kollegaer, selv når vi er så uenige som hr. Pelle Dragsted og jeg. Hr. Pelle Dragsted mener, og jeg citerer, at det er at rage til sig, hvis skatten bliver sat ned – at rage til sig. Det er jo en tilståelsessag om, at Enhedslisten mener, at løn og indkomst i princippet er statens ejendom, og at borgerne skal være glade for at få lov til at få noget af det tilbage. De skal så at sige rage til sig, hvis de skal have lov til at beholde noget af deres egen løn. Det mener jeg ikke. Jeg er faktisk helt uenig. Danskernes løn tilhører som udgangspunkt danskerne, men når der er vigtige velfærdsopgaver, som vi skal løse i fællesskab, så skal man bidrage – det skal alle – således at de bredeste skuldre bærer de tungeste byrder, og det var ikke en kommentar til hr. Joachim B. Olsen. Men det er regeringens

skatteforslag faktisk også et klart udtryk for, nemlig at der skal være en proportion. Det vil der fortsat være med regeringens skatteudspil.

Så var der med hr. Pelle Dragsted en ordveksling om Togfonden DK. Det er jo en aftale, som regeringen ikke er med i. Det er kendt, at vi ikke ønsker at ødelægge naturen omkring Vejle Fjord med den nye bro, som flertallet ønsker, ligesom vi ikke vil skære det smukke Østjylland igennem med en ny bane alene for at spare nogle få minutter mellem Aarhus og København for et stort milliardbeløb. Derfor har vi heller ikke ønsket at tiltræde forliget om Togfonden DK. Jeg erkender dog, at hr. Benny Engelbrecht har ret i, at regeringer normalt tiltræder forlig, men vi er altså ikke enige i sigtet om Togfonden DK. Derimod har vi klart sagt, at vi gerne vil træde ind i forliget om »Bedre og Billigere« uden at stille nogen krav overhovedet, og jeg går ud fra med den ordveksling, der var mellem hr. Pelle Dragsted og hr. Benny Engelbrecht, at vi vil blive accepteret ind i det forlig på de vilkår, der gælder for de andre forligspartier. Det glæder jeg mig til at få bekræftet.

Så vil jeg også gerne rose Alternativet for at komme med et finanslovsoplæg. Det er godt nok et fra sidste år, men jeg ved, at I arbejder på at præsentere et nyt oplæg. Det glæder jeg mig til. Igen, selv om vi ikke er enige, anerkender jeg, at I har lavet et stykke arbejde for at præsentere en helt anden vision for det danske samfund. Jeg er så ikke enig i de dramatiske øgede beskætninger, som Alternativet lægger op til, men jeg synes, det er godt at se et konkret finanslovstudspil fra Folketingets yngste parti. Det kunne Folketingets næstældste parti godt lære noget af.

I forhold til Det Radikale Venstre skal jeg gøre det kort, da ordføreren ikke er her. Jeg er normalt meget enig i Det Radikale Venstres syn på samfundsøkonomi og en ansvarlig samfundsøkonomisk linje, men det er sådan, at hvis man i den nuværende situation giver skattelettelser, så vil man øge arbejdsudbuddet. Hvis man derimod alene bruger pengene på et øget offentligt forbrug, øger man kun efterspørgslen, og det vil være med til at skabe flaskehalse. Derfor: Ved at bruge af det råderum, der er, til skattelettelser, øger man det antal hænder og det antal hoveder, der er til rådighed, enten i deltageelse eller i timeeffekt, og det synes jeg faktisk at Det Radikale Venstre burde anerkende.

Da SF startede sin ordførertale, var jeg lidt usikker på, hvad fru Lisbeth Bech Poulsen egentlig ville snakke om. Det fandt jeg så ud af senere, nemlig en samling af Mandelacitater, og det er egentlig glimrende. Han er altid værd at citere. Og nu er den radikale ordfører til stede. Jeg beklager, at jeg har taget lidt fat i det inden.

Jeg vil gerne sige til SF, at jeg faktisk mener, det skal kunne betale sig at arbejde, og jeg kunne ikke forstå, om I i SF er tilfredse med den nuværende situation. Jeg kunne ikke forstå, om I er tilfredse med, at der for nærværende – i talende stund – stadig væk er 80.000 danskere, for hvem gevinsten ved at komme i beskæftigelse er mindre end 2.000 kr. om måneden, og når den skattereform, der blev aftalt i 2012, er fuldt indfaset, så vil det tal kun være faldet til 50.000. Jeg synes ikke, det er tilfredsstillende. Regeringen synes ikke, det er tilfredsstillende, at så mange mennesker ikke får en større gevinst ved at komme i arbejde. Derfor ønsker vi at sænke skatten, og vi ønsker at gøre det sådan, at deltagesgesgevinsten bliver større og mere markant. Derfor er det, at vi er kommet med et forslag, der lægger op til, at en HK-medarbejder på mindsteløn vil få 5.000 kr. mere til rådighed.

Så vil jeg gerne sige tak til både IA og til fru Aleqa Hammond for de pæne ord, der var om den hjælp, som vi har givet til de katastroferamte i Grønland. Det er klart, at vi skal hjælpe hinanden, og når en sådan begivenhed hænder, er der ingen tvivl om, at man hjælper hinanden i et rigsfællesskab. Vi håber også at kunne arbejde sammen om den mere langsigtede forebyggelse, og at de initiativer, der laves for at skabe løsninger i Danmark, også kan hjælpe Grønland fremadrettet.

Kl. 19:47

Jeg vil også gerne give et tilsagn til fru Aaja Chemnitz Larsen om at fortsætte den tradition, som min forgænger har startet med at invitere de grønlandske og de nordatlantiske medlemmer af Folketinget til en drøftelse om finansloven for at se, hvad der er for hjørner af den danske finanslov, hvad der er for ønsker fra grønlandsk og færøsk side, som vi kan få til at passe sammen, så finansloven for 2018 også tager de ønsker, der må være fra Grønland og Færøerne, med i betragtning.

Så har der selvfølgelig også været ordførertaler fra Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti. Jeg vil selvfølgelig gerne sige tak for opbakningen fra de tre partier og en særlig tak for et godt og et tæt samarbejde i det daglige med alle tre ordførere. Det er nok ikke nogen overraskelse, at der næppe var meget her, jeg var uenig i eller overrasket over.

Derfor vil jeg gerne bruge den sidste del af talen her til at takke hr. René Christensen og Dansk Folkeparti for en konstruktiv tale. Vi er ikke enige i alt. Det er heller ikke overraskende, men det glæder mig, at Dansk Folkeparti er enig i, at hårdtarbejdende danskere bør have lov til at betale mindre i skat og beholde mere af det, de tjener, til sig selv. Jeg glæder mig også over, at Dansk Folkeparti prioriterer sikkerhed og tryghed som en del af det at have et godt velfærdssamfund. Og jeg noterer mig, at Dansk Folkeparti har taget ansvar for en holdbar dansk økonomi gennem aftalerne om jobreformens fase I fra 2015 og »Flere år på arbejdsmarkedet« fra juni måned i år. De to reformer har nemlig været med til at sikre en finansiering på 3,5 mia. kr. til en lavere skat på arbejde, til en sænkelse af registreringsafgiften i regeringens udspil og til sikring af pensionsopsparingen. Jeg har også noteret mig, at Dansk Folkeparti ønsker at styrke ældre- og sundhedsområdet. Det forstår jeg godt. Det er faktisk derfor, at regeringen har afsat en reserve på 0,5 mia. kr. til netop at styrke sundheds- og ældreområdet. Vi skal styrke det nære og det sammenhængende sundhedsvæsen med fokus på ældre medicinske patienter. Det er så som sagt noget, der kommer oven i de midler, der er blevet afsat til kommunerne og Danske Regioner – oven i de 800 mio. kr., der er afsat i satspuljen til at støtte socialt udsatte. Jeg hører naturligvis også, at Dansk Folkeparti er klar til at tilføre områderne yderligere midler. Det må vi drøfte videre i de kommende forhandlinger.

Opsummerende kan jeg sige, at finanslovsforslaget for 2018 viser regeringens udspil »Sådan forlænger vi opsvinget« og »Sammen om fremtidens virksomheder«, og at det er muligt at skabe rum for både velfærd og skattelettelser, at vi både kan investere i vores sunde økonomi med gode vilkår, samtidig med at vi investerer i at få skabt en højere beskæftigelse. Derfor håber jeg naturligvis også, at vi i løbet af de kommende forhandlinger vil kunne finde et flertal i Folketinget for gode og holdbare aftaler. Vi er allerede godt i gang med drøftelserne om bilbeskatningen, og senere på efteråret tager vi hul på forhandlinger om næste års finanslov. Jeg håber på og opfordrer til, at alle Folketingets partier vil trække i arbejdstøjet. Tak.

Kl. 19:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Selv tak til ministeren. Vi åbner nu for de korte bemærkninger. Jeg har en del af ordførerne på listen, og der er også nogle, der ikke er ordførere. Men umiddelbart vil vi kunne holde det inden for de 60 minutter, vi har til en sådan debat, som vi skal i gang med nu.

Den første ordfører er hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 19:51

Benny Engelbrecht (S):

Tak, og tak til ministeren for hans gennemgang. Jeg ville simpelt hen have været for høflig til at kommentere på det manglende fremmøde blandt blå bloks repræsentanter i Folketinget, men nu har finansministeren jo selv taget hul på det, og jeg synes da nok, man må

konstatere, at med det beskedne fremmøde, der har været i dag, tvivler man egentlig på, hvor stor opbakningen faktisk er internt i regeringens rækker til regeringens egen politik. Nå, nok om det.

Jeg synes, det er meget underligt, at finansministeren ikke svarer Annette Hansen i Køge mere oprigtigt, for da Annette Hansen var 32 år gammel, besluttede vi politikere, at hun skulle gå senere på pension, og det var for at sikre, at der var råd til velfærd nu og i fremtiden. Og når Annette Hansen stiller det glimrende spørgsmål, om det så betyder, at der bliver mindre til velfærd, så burde det entydigt klingende svar fra en ærlig finansminister selvfølgelig have været: Ja. Men ministeren svarer forkert, og dermed står vi i den fuldstændig samme situation, som vi har været i hele tiden om den der fiktive HK'er, der altså ikke findes, men som man med sine beregninger har forsøgt at tegne et billede af fik mest ud af skattereformen og mere end direkte.

Hvorfor kan finansministeren og regeringen dog ikke bare sige sandheden, som den er? Hvis man prioriterer at give skattelettelser, er der knap så meget tilbage til den velfærd, som vi alle sammen har sikret, ved at det råderum er til stede.

Kl. 19:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg vil lige appellere til, at man, også selv om vi kan nå det på 1 time, også kigger lidt på sekunderne.

Værsgo til ministeren.

Kl. 19:53

Finansministeren (Kristian Jensen):

Tak for det. Det er sådan, at det råderum, som ligger, og som blev vurderet til at være ca. 35 mia. kr., er skabt af mange initiativer. Det er skabt af skattereformen i 2009, det er skabt af efterlønsreformen i 2011, det er skabt af genopretningspakken og dagpengereformen i 2010. Det er skabt gennem mange forskellige kilder. De midler, vi skabte i velfærdsaftalen fra 2006, blev bl.a. investeret i forskning og udvikling, de blev investeret i at løfte vores forskningsindsats til 1 pct. af BNP, de blev brugt til at løfte vores uddannelsesindsats, og det er der rigtig, rigtig mange, der har haft gavn af, og det vil Danmark også i fremtiden få gavn af.

Det, som Annette Hansen spurgte om, var, om der ville blive brugt flere penge i de kommende år på velfærd. Og ja, det vil der. Vi har i det råderum, der er, afsat ca. 8 mia. kr. til at dække lavere skat, men vi har afsat 18 mia. kr. til velfærdsloft i form af vækst i det offentlige forbrug og investeringer i offentlige veje, baner, it-infrastruktur osv. Så der vil være markant flere penge til velfærd og investeringer, end der bliver sat af til skattelettelser.

Kl. 19:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren med en kort bemærkning.

Kl. 19:54

Benny Engelbrecht (S):

Ministeren har faktisk citeret Annette Hansen for to forskellige ting nu på to forskellige spørgsmål. Er det overhovedet ministeren selv, der har talt med Annette Hansen, eller er det en spindoktor? Man kan godt begynde at blive tvivl om det, især i betragtning af at man arbejder med mange sjove elementer her.

Ministeren nævner også den her modsætning i forbindelse med at kigge på finanseffekter, skattelettelser kontra offentligt forbrug, og der bliver jeg altså lige nødt til at spørge ministeren, hvordan det kan være, at man siger, at der skulle være nogle særlige fordele ved at give skattelettelser, al den stund at ministeren selv har svaret på spørgsmål nr. 241 i februar måned, at finanseffekterne af eksempelvis topskattelettelser allerede i år 2 vil være større end finanseffekterne af offentligt forbrug, og samlet set vil de, hvis man sammenlig-

ner de forskellige finanseffekter, være nogenlunde marginale allerede i nogle af de første år.

Kl. 19:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 19:55

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg har alligevel aldrig nogen sinde oplevet, at nogen, når en minister står på Folketingets talerstol, også selv om det er herinde, og siger, at man har haft en telefonopringning, så har betvivlet det. Det fandt man så ud af senere hen ikke passede på en daværende socialdemokratisk formand, der ikke havde gennemført de telefonopringninger, som man har påstået. Jeg gennemfører de opringninger, jeg siger jeg foretager, og jeg skal hilse fra Annette Hansen og sige, at hun ser frem til at få en skattelettelser. Hun vil gerne have 400 kr. mere om måneden til sig selv i forbrug. Det er væsentligt, og det kan mærkes i hendes økonomi.

Så vil hun også gerne have, at vi sikrer, at der bliver investeret i velfærd, at der bliver investeret i, at vi har gode sygehuse, et godt uddannelsessystem, og derfor er det også vigtigt, både for hende og for mig og for regeringen, at vi næste år kommer til at bruge flere penge på velfærdsområdet, end vi har gjort i år, og at vi i de kommende år kommer til at afsætte flere penge til velfærd.

Kl. 19:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste med en kort bemærkning er hr. René Christensen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 19:56

René Christensen (DF):

Tak. Også først tak til ministeren. For det er sådan, at når man har de her debatter, finder man jo altid det at diskutere, som man ikke er enig i. Men jeg vil da gerne kvittere for, at der i udspillet bliver lagt op til en stor reinvestering i SKAT, så vi kan få tilliden tilbage til SKAT og få arbejdsglæden tilbage i SKAT. Vi er sådan set også glade for, at der er politi og forsvar med i udspillet fra regeringen. Vi er glade for, at man har sådan noget som folkeskole med i udspillet. Så det er ikke det hele, vi ikke er enige i.

En anden ting, jeg gerne sige, er, hvad angår 2-procentskravet omkring rationalisering af sundhedsvæsenet. Jeg tror ikke, det kommer bag på ministeren, at det er noget, der betyder meget for Dansk Folkeparti. Jeg vil egentlig bare spørge ministeren, om ministeren ikke også er enig i – det ved jeg jo at ministeren er – at 2-procentskravet faktisk har været ret godt, det har virket, og regionerne har faktisk leveret rigtig meget for de penge, som de har fået. Men tiden er inde til, at 2-procentskravet skal væk. Det skulle måske have været væk for et par år siden. Så hvis der er en mulighed for at fjerne det i 2018, også i samarbejde med regionerne, efter at de har meldt positivt ud, at deres budgetter godt kan komme senere, er det så ikke noget, ministeren egentlig ser som positivt, altså at regionerne er kommet med den udmelding?

Kl. 19:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 19:57

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg indgår aftaler, og så holder jeg dem. Og når jeg har indgået en aftale med Danske Regioner om, at vi i fællesskab skal kigge på, hvilket styringsredskab der kan udarbejdes for at forbedre det krav, der er nu, altså nå frem til et bedre styringsredskab, ja, så overholder

jeg den aftale. Aftalen er, at vi skal være i gang nu, og vi har allerede nedsat udvalget omkring det. Jeg forventer, at arbejdet er i gang, og at man er ved at finde ud af, hvad der er godt, og hvad der er skidt omkring 2-procentskravet. For der er ingen tvivl om, at det har været godt og med til at skabe højere produktivitet og dermed sørge for, at flere patienter kunne blive behandlet.

Der er selvfølgelig også nogle ting, man skal tage højde for, nemlig betyder det så, at man laver flere konsultationer for at efterleve 2-procentskravet? Men det er faktisk i det nuværende regime indarbejdet, at man kan tage højde for det. Der er der f.eks. Region Syddanmark, der har haft ansøgninger inde om at tage højde for, at de samler konsultationer og dermed har færre af dem, uden at det trækker negativt ned for deres efterlevelse af 2-procentskravet.

Nu kigger vi på det i fællesskab. Jeg overholder i hvert fald mine aftaler. Jeg går ud fra, at Danske Regioner også overholder deres.

Kl. 19:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for sin anden korte bemærkning.

Kl. 19:59

René Christensen (DF):

Så er det, man står tilbage og tænker: Var det et positivt eller negativt svar? Men jeg har de positive briller på, og det, jeg også hører ministeren sige, er jo, at man er enig i, at udfordringerne er for store med 2-procentskravet. Der skal noget andet i stedet for. Det har haft sin levetid. Og så er det jo sådan med en aftale, at den er der altid til at indgå. Jeg er sådan set enig i, at vi skal holde fast i aftalesystemet Danmark. Det skal vi værne om. Det fungerer rigtig godt. Det er faktisk også sådan, at der er lavet en aftale mellem alle de store partier i Folketinget om, at man stemmer for de aftaler, som regionerne og regeringen til enhver tid indgår, ligegyldigt hvad farve regeringen har.

Men det, jeg trods alt hører ministeren sige, er, at man overholder en aftale. Men er det ikke sådan med aftaler, at hvis den ene part siger, at skulle vi tale om aftalen igen, vil ministeren så afvise at tale med regionerne om, om der var en mulighed i 2018, når den ene part nu rækker hånden frem.

Kl. 19:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 19:59

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg tror sådan set, at jeg kommer til at tale rigtig meget med Danske Regioner om rigtig mange forskellige ting. Så jeg kommer til at tale med dem også i løbet af efteråret 2018. Men vi har en fælles aftale og en fælles forståelse om, at vi skal arbejde sammen om at se på, hvad der har været positivt, hvad der er udfordrende ved det nuværende 2-procentskrav, og hvordan vi sammen formulerer et bedre styringsredskab. Det har vi sat fart på, bl.a. for at være sikre på, at det kan ligge klar til vurdering i forbindelse med økonomaftalerne for 2019.

Det var et klart ønske fra Danske Regioner. Det ønske har vi leveret på. Det ønske holder jeg selvfølgelig fast i at vi skal levere på.

Kl. 20:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi fortsætter i ordførerrækken, og den næste ordfører til en kort bemærkning er hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten.

Kl. 20:00

Pelle Dragsted (EL):

Tak. Jeg synes også, at Annette Hansen fortjener en skattelettelse, ligesom andre lavtlønnede danskere gør. Jeg synes også, at Annette Hansens far og mor, hvis hun har sådan nogle, der er folkepensionister, fortjener en skattelettelse, eller hvis hun har kollegaer, der er endt på førtidspension på grund af en arbejdsulykke, fortjener de også en skattelettelse.

Men jeg synes først og fremmest, at Annette Hansen fortjener, at finansministeren faktisk er ærlig over for hende, for man kan selvfølgelig ikke bruge pengene to gange. De penge, der bliver brugt på at sænke skatten – mange af dem desværre i toppen – kan jo ikke bruges på velfærd. Det er det første. Det næste, finansministeren jo glemmer at fortælle Annette Hansen, er, hvor de sidste 5 mia. kr. – de penge, man ikke snupper fra råderummet – kommer fra, nemlig fra det, ministeren kalder for justeringer af overførselssystemet, som altså er justeringer for 5 mia. kr. Og jeg har hørt det her om børnechecken og optjeningsprincipper, men vi ved alle sammen godt, at det aldrig kommer i nærheden af 5 mia. kr.

Ministeren skylder Annette Hansen og resten af danskerne et klart svar på, hvem der skal betale regningen, for alle vil da gerne have en skattelettelse. Men er det Annette Hansens forældre, hvis de er folkepensionister, der skal betale? Er det hendes børn, hvis de er studerende, der skal betale? Er det hendes tidligere kollegaer, der er på førtidspension, der skal betale? Kan vi ikke få en klar garanti i dag fra ministeren om, at de 5 mia. kr., som I vil snuppe i overførselssystemet, ikke bliver taget fra hverken folkepensionister, førtidspensionister, syge eller studerende? Bare et klart svar fra ministeren.

Kl. 20:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 20:02

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg synes egentlig, at også førtidspensionister og folkepensionister gerne må betale mindre i skat, men når vi har valgt at målrette vore skattelettelser de mennesker, der er i arbejde, er det, fordi man der har en effekt. Og den største udfordring, som jeg ser for dansk økonomi i øjeblikket, er, at opsvinget er ved at være så stærkt, at ressourcerne til de job, der bliver skabt, er svære at finde i Danmark. Det kan resultere i to ting. Det kan enten resultere i, at vi får lønstigninger og flaskehalse og en begyndelse på en overophedning, som vi har set det tidligere, eller det kan resultere i, at danske virksomheder vælger at flytte ud af Danmark og lægge deres produktion et andet sted end i Danmark.

Jeg synes, vi skal vælge en tredje vej. Jeg synes, vi skal vælge en vej, hvor vi øger arbejdsudbuddet og øger det antal hænder og hoveder, der er til rådighed. For at gøre det præsenterer vi en skattelettelse i form af det udspil, som vi er kommet med. Det er rigtigt, at der er nogle justeringer af overførselsindkomsterne, og det er bl.a. spørgsmålet om at indføre flere optjeningsprincipper; det er spørgsmålet om at indføre deltagerbetaling til danskundervisningen; og det er spørgsmålet om at lægge et loft ind over, hvilken børnefamilieydelse man kan få i Danmark.

Kl. 20:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:03

Pelle Dragsted (EL):

Det vigtige ord, der her kom fra ministeren, var det lille ord bl.a., for virkeligheden er, og det ved alle, der har indsigt i offentlig økonomi,

at I ikke kan finde 5 mia. kr. med de eksempler, som ministeren giver. Hvis I skal finde 5 mia. kr., skal I enten ud og have fingrene ned i lommerne på de store grupper af overførselsindkomstmodtagere – det er folkepensionisterne, det er førtidspensionisterne, og det er de studerende – eller lave en generelt lavere regulering af overførslerne. Det er jo virkeligheden. Men vi må bare konstatere, at vi ikke kan få et svar. Men så må folkepensionister og førtidspensionister og studerende bare gå og vente, mens regeringen forhandler med Dansk Folkeparti bag lukkede døre. Så må de jo gå og dukke sig og håbe på, at det ikke er dem, der bliver ramt den her gang. Jeg synes bare, det er ærgerligt, at man ikke kan give et klart svar, hverken til Folketinget eller til befolkningen.

Kl. 20:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 20:04

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg synes sådan set, det er meget rimeligt, at man skal yde, før man kan nyde. Jeg synes, det er rimeligt, at mennesker, der kommer til Danmark, er med til at bidrage til velfærdssamfundet, inden de modtager fra de kasser, der er, til overførselsindkomster. Det er derfor, at vi har en række områder, hvor vi har foreslået mere brug af optjeningsprincipper. Der er vi slet ikke i mål endnu. Der er en række andre områder, hvor man kan bruge optjeningsprincipper. Spørgsmålet er selvfølgelig, hvor meget optjening der kræves, inden man kommer derhen, hvor man kan sige, at nu har man bidraget nok til også at være i den situation, at man kan modtage fra de offentlige kasser. Det skal vi naturligvis forhandle om, og vi har aftalt i aftalen »Flere år på arbejdsmarkedet« fra juni måned i år, at vi skulle sætte os ned sammen med Dansk Folkeparti og drøfte det her i efteråret. Det er det, vi skal gøre fremadrettet.

Kl. 20:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Og jeg fortsætter i ordførerrækken. Den næste, jeg har stående på min oversigt, er fru Josephine Fock, Alternativet. Værsgo.

Kl. 20:05

Josephine Fock (ALT):

Tak til finansministeren for de pæne ord til Alternativet og Alternativets finanslovsudspil sidste år, men det skal jo ikke hindre mig i at stille nogle kritiske spørgsmål, for jeg synes, at det er ejendommeligt, at der er ingen herinde, der snakker om Annette Hansens børnebørn. Hvordan sikrer vi, at der overhovedet er et ordentligt klima til Annette Hansens børnebørn? Hvordan sikrer vi, at vi efterlader en klode til hendes børnebørn, som kan ånde, og sikrer, at der ikke er oversvømmelser, orkaner, storme, som driver millioner af mennesker på flugt? Man siger jo, at vi er den første generation, der kender omfanget af klodens problemer, men vi er faktisk reelt den sidste, der kan nå at gøre noget ved dem.

Så mit spørgsmål til finansministeren er jo selvfølgelig klimaregnskabet. Jeg har forståelse for, at finansministeren ikke nødvendigvis kan fremlægge sådan præcise CO₂-tal, konsekvenser i forhold til finansloven, men jeg er bekymret over, at vi hører en transportminister, der siger: Det er ikke mit bord; klima er ikke mit bord. Så jeg vil stille finansministeren spørgsmålet: Er klima ikke også finansministerens bord? Er klimaet ikke også samtlige af ministrene i regeringens bord? Skal det ikke samtænkes? Så vil finansministeren oplyse Folketinget om, hvilke konsekvenser finansloven har i forhold til klimaet?

Kl. 20:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 20:07

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg ville blive overrasket, hvis ikke der kom kritiske spørgsmål. Det er jo ligesom det, den her time er afsat til, men jeg synes dog alligevel, at jeg så vil give et helt ærligt og åbent svar.

Klima er også mit bord. Klima er mit bord som finansminister, som menneske, som far, ikke som farfar – gud ske tak og lov for det, det ville være for tidligt, men det er mit ansvar. Det er alles ansvar, og det er også regeringens ansvar. Det er bl.a. derfor, at vi gerne vil understøtte en omstilling til et elsamfund, altså en omstilling til, at vi bruger mere el på forskellige leder, fordi el er en fantastisk energikilde. I modsætning til kul, i modsætning til varme, i modsætning til andre former for energiproduktion kan el transporteres meget langt, det kan bruges i mange forskellige sammenhænge. Hvis vi kan omstille Danmark til et mere elbaseret samfund, vil vi tage et godt skridt.

Det kræver så noget. Det kræver noget viden om, hvordan man samtænker. Det kræver noget viden om, hvordan man opbevarer og lagrer, og det kræver også noget viden om, hvordan vi kan gå fra den situation, vi har i dag, hvor vi faktisk beskatter el ret højt, til en situation, hvor man kan understøtte et elsamfund. Det er en af grundene til, at vi til efteråret kommer med et udspil om en klima- og energiaftale.

Vi skal også internationalt set arbejde på at gøre mere, og derfor er jeg glad for, at vi senere i den her måned præsenterer en SDG eller verdensmålfond, der er 6 mia. kr. stor, som skal være med til at investere i aktiviteter, der understøtter verdensmålene rundt om i verden.

Kl. 20:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til en kort bemærkning.

Kl. 20:08

Josephine Fock (ALT):

Tak for svaret, som også, indledningsvis i hvert fald, var ret personligt i forhold til det at være far, for det er jo vores børns og vores børnebørns fremtid, vi tager hånd om også herinde i Folketinget. Finansministerens svar er jo meget fint, men det undrer mig stadig væk, at man vælger at spare det grønne nationalregnskab væk. Det forstår jeg simpelt hen ikke. Det er jo peanuts i den store sammenhæng, så jeg kunne godt tænke mig at få en bekræftelse fra finansministeren på, at selvfølgelig kommer det til at fortsætte.

Kl. 20:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 20:09

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er sådan, at selv om den midlertidige bevilling til et grønt nationalregnskab er udløbet, vil vi stadig væk lave et slanket grønt nationalregnskab. Det er faktisk en del af noget af det, som Danmark har været med til at indføre igennem EU, nemlig at alle EU-lande skal have en opgørelse over, hvad deres nationalregnskab er i sådan en grøn eller energi-, natur- og klimamæssig sammenhæng.

Vi har også tilkendegivet, at vi skal drøfte det her videre i forbindelse med udmøntningen af den række anbefalinger, vi fik, fra Rådet for cirkulær økonomi, og derfor er det, der sker ved finansloven, at

den særbevilling, der har været, ikke længere er, men at vi stadig væk arbejder videre med at lave et slanket grønt nationalregnskab.

Kl. 20:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det var sidste spørgsmål fra den spørger. Vi fortsætter i spørgerækken, og jeg kigger på den radikale ordfører for at være sikker på, at vedkommende har markeret. Så værsgo til den radikale ordfører.

Kl. 20:10

Martin Lidegaard (RV):

Mange tak. I forlængelse af det sidste spørgsmål kunne man jo godt frygte, at regeringen havde droppet det grønne nationalregnskab, fordi man ikke længere ønskede at blive målt på de grønne indikatorer, ligesom man har droppet fattigdomsgrænsen.

Men lad mig starte med to mere faktuelle spørgsmål. Hvis jeg hørte finansministeren rigtigt i hans tale, kom han til at sige – for jeg tror måske, det var en fortalelse – at statens budget først ville balancere i 2025. Jeg har dog forstået det sådan, at det vil balancere i 2021, hvilket jeg meget håber, og det er jo, fordi vi i forvejen i Det Radikale Venstre faktisk synes, det er forkert, at man låner penge i 2018, 2019, 2020 og 2021 for at lave skattelettelser, altså på et tidspunkt, hvor dansk økonomi har det rigtig godt. Vi synes sådan set, at der måske burde være orden i statens finanser allerede i 2019, når nu man faktisk har pengene til det.

Det andet er, at jeg så kan forstå, at finansministeren er lidt uenig i vores opgørelse af arbejdsudbudseffekterne af regeringens forslag, og så vil jeg bare gerne have, at ministeren kan bekræfte, at den pakke, vi lavede i SR-regeringen i sin tid, og som Lars Løkke Rasmussen kaldte for en fin lille aftale, gav 9.000 i arbejdsudbudseffekt for en betydelig mindre skattelettelse, hvorimod regeringens betydelig større skattelettelse giver 7.600, altså markant mindre, bl.a. fordi man klatter pengene væk på ting, der ikke rigtig giver nogen arbejdsudbudseffekt.

Kl. 20:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 20:11

Finansministeren (Kristian Jensen):

Allerførst vil jeg sige, at det jo ikke er en fejl, når jeg siger, at vores budget balancerer i 2025. Der balancerer det også. Men hr. Martin Lidegaard har helt ret i, at det balancerer i 2021. Det er sådan, at det underskud, vi har, bliver afdraget, sådan at vi har et underskud på 0,1 i 2020 og balance i 2021. Så har vi nogle ganske få år med et beskedent plus strukturelt, inden vi forventer, at der fra 2026 og desværre en årrække frem vil være et beskedent minus. Når jeg siger beskedent minus, er det netop, fordi de initiativer, regeringen har gennemført, har strammet hængeskøjlen op, og det, at underskuddene bliver mindre, end man troede på for et år siden, gør, at vi har råd til at spendere en lille smule mere nu og her, altså at vi kan udskyde årstallet et enkelt år for, hvornår vi har balance på statens budgetter. Det giver råderum til, at vi kan gøre nogle ting nu, fordi vi har strammet op ude i fremtiden.

Så i forhold til SR-regeringens skatteudspil vil jeg sige, at det er korrekt, at der var et større arbejdsudbud end det, der er i vores. Som jeg husker det, skyldes det også noget af den finansiering, der lå bag, hvor man jo bl.a. nedjusterede reguleringen af overførselsindkomsterne, således at et par på førtidspension, når den nye ordning var fuldt indfaset, ville få ca. 12.000 mindre til sig selv, end man ville have fået uden den finansieringsform, der lå i skatteudspillet.

Kl. 20:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Martin Lidegaard med den anden korte bemærkning.

Kl. 20:13

Martin Lidegaard (RV):

Jeg er glad for, at finansministeren kan bekræfte, at vores skattepakke sådan set var bedre. Jeg forstår, at regeringen ønsker at skære 5½ mia. kr. på overførselsindkomsterne den her gang, så lad nu finansieringen ligge. Når jeg spørger, er det, fordi vi har en oprigtig interesse i at prøve at komme ind og hive nogle af de værste tidsler ud af regeringens buket, fordi vi jo sådan set er med på at lette skatten på arbejde på en balanceret måde. Vi bryder os bare ikke om, at man låner pengene i børneværelset, vi bryder os heller ikke om, at man skærer på ungdomsuddannelserne og dermed låner pengene i klasseværelset, og det vil vi gerne ind at have indflydelse på, og derfor kommer der så nu et mere politisk spørgsmål: Hvordan kan det være, at finansministeren har meldt meget offensivt ud, at han ikke ønsker hverken Radikale eller Socialdemokraterne eller nogen andre ind i forhandlingsrummet, når det handler om registreringsafgifter? Man ønsker at lave et snævert flertal, man ønsker simpelt hen ikke, at andre partier skal ind. Det synes jeg er en meget mærkelig melding fra en finansminister. Og gælder det samme på alle de andre områder i finansloven?

Kl. 20:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 20:14

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg ønsker sådan set gerne flere partier rundt om bordet, men der er en forudsætning. For med regeringens udspil til jobreformens fase II, hvorunder lavere registreringsafgift er en del af udspillet, er der en pris for at være med, og den pris er, at man vil være med til at skaffe finansieringen. Sådan er det på Christiansborg, så det er altså ikke nyt. Det er helt normalt, at hvis man skal være med til at bruge midler fra et forlig, skal man også være med til at stemme for et forlig, og de midler, der er kommet, kommer fra jobreformens fase I, og det er kontanthjælpsloft, det er integrationsydelse, det er 225-timersreglen. Jeg mener ikke, at Det Radikale Venstre har tilkendegivet at tilslutte sig og ville bakke op om at sikre, at de ydelser fortsætter, som vi kender dem. Hvis ikke man vil være med til at skaffe finansieringen, er man heller ikke med til at bruge det provenu, der er kommet.

Kl. 20:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste er fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 20:15

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Finansministeren sagde, at han ikke var helt sikker på, hvad min tale gik ud på, men det er jo ret simpelt: Jeg gennemgik, hvad vi gerne havde set de her penge var blevet brugt til. Jeg ved jo også, at finansministeren har set vores finanslovsforslag, som vi har lavet i år. Og hvis der var noget at komme efter, var der nok også kommet en kritik fra finansministeren.

Men det er jo fair nok, at vi er uenige. Det er derfor, vi har den her diskussion om, hvad pengene skal bruges til. Jeg synes bare, man bør tale klart om, hvad konsekvenserne er ved ikke at sætte penge af til velfærd i forhold til demografiske træk plus velstand osv. Det er jo egentlig en lidt teknisk diskussion, men man skal bare være ærlige

om det og sige: Nej, du kan ikke få det hele, og der er nogle, der skal betale det.

Nu talte finansministeren lige om sin rolle som far. Min mor var den her HK'er, vi taler om, den enlige mor. Jeg tror, hun ville være glad for 400 kr. om måneden, men ikke på bekostning af at have ordentlige daginstitutioner til sine børn, en ordentlig skole, at hendes døtre kunne blive de første i familien, der fik en lang videregående uddannelse – alle de der ting, som vi finansierer i fællesskab. Der bliver jeg bare nødt til at spørge igen – og det er et spørgsmål, der er blevet stillet flere gange: Hvem skal betale de her over 5 mia. kr.? Det kan vi ikke få svar på. Regeringen har lagt op til, at regningen skal betales, men I vil ikke svare på, om det er førtidspensionisterne, om det er de studerende, eller hvem det er. Det bliver vi nødt til at have en diskussion af, når vi har den her debat i dag, for det er jo ikke ligegyldigt.

Kl. 20:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 20:17

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil godt anerkende, at SF har udgivet et finanslovsudspil, meget konkret og med klare tal. Jeg er selvfølgelig ikke enig i dem alle sammen, men anerkender, at der er lavet et stykke arbejde, som man kan forholde sig til. Hvis jeg skal finde et enkelt område, hvor vi er enige, så er det faktisk det med at løfte efter- og videreuddannelsesområdet. Det er derfor, min kollega beskæftigelsesministeren i øjeblikket sidder og laver trepartsforhandlinger med netop det formål at målrette og løfte vores indsats med at efter- og videreuddanne. Jeg tror, det er utrolig vigtigt i den situation, som vi er i, hvor vi mangler faglært arbejdskraft, at vi også benytter lejligheden til gradvis, kan man sige, trin for trin at løfte de mennesker, der er på arbejdsmarkedet, tættere mod en faglært uddannelse.

I forhold til det med at have gode skoler og daginstitutioner vil jeg sige, at det mener jeg sådan set også vi har. Med finanslovsforslaget her og med aftalen med Kommunernes Landsforening fra i sommer er det faktisk sådan, at vi løfter det råderum, kommunerne har til sig selv, bl.a. ved at vi effektiviserer. Vi fjerner administration og bureaukrati, som har generet kommunerne, for samlet set 1 mia. kr.

Så bliver der spurgt til, hvor finansieringen skal komme fra. Og der vil jeg gerne sige, at det kommer vi ikke nærmere end det, jeg allerede har sagt. Vi vil have undersøgt mulighederne for bedre brug af optjeningsprincipper i ydelsessystemet. Vi vil kigge på, hvad deltagerbetalingen skal være på de danskkurser, der er, for vi mener, at det er rimeligt, at dem, der kommer til Danmark og vil lære dansk, også selv er med til at betale for de kurser, der kommer. Og så er det i vores øjne rimeligt at lægge en gradueret børne- og ungeydelse ind i lighed med det, som vi havde, sidst Venstre sad i regering sammen med Det Konservative Folkeparti.

Kl. 20:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren med anden korte bemærkning.

Kl. 20:19

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Men enhver kan jo se, at selv hvis man indførte et optjeningsprincip for børnechecken, som vi er imod at skære i, ville det jo ikke komme i nærheden af de over 5 mia. kr. Som flere af mine kolleger har været inde på, skal man jo ind og røre ved noget, som rigtig mange mennesker har brug for – uanset om det er studerende, eller om det er pensionister eller førtidspensionister – for bare at komme i nærheden af det her beløb. Jeg tror, det var min kollega Pelle Drag-

sted, der sagde, at det her jo er i en størrelsesorden af ti kontant-hjælpslofter. Det er jo ikke småpenge. Det er noget, der i den grad kommer til at berøre folks liv, specielt nogle, der har brug for det. Samtidig har man præsenteret skatte- og erhvervspakker, som i den grad øger uligheden. Derfor synes jeg ikke, det er rimeligt at sige, at vi ikke kommer det nærmere. Det er regeringens opgave og forpligtelse og privilegie at fremsætte et forslag til finanslov, men uden det her kan vi jo ikke diskutere det.

Kl. 20:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 20:20

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det synes jeg nu ellers er gået meget godt hele dagen, altså at diskutere det. Der har sådan set været en rimelig god diskussionslyst og megen spørgelyst hos de forskellige ordførere, der har været. Men sagen er jo, at jeg mener, at der kan indføres optjeningsprincipper for en lang række af de ydelser, vi har i dag. Vi er slet ikke i mål med, hvad der kan gøres i forhold til at lave optjeningsprincipper på en række af de områder, hvor for mange i dag modtager noget, uden at de har været med til at bidrage. Det kan godt være, vi er uenige, men jeg mener, at det er et rimeligt og godt princip, at man yder, før man nyder, at man er med til at bidrage til det danske samfund, inden man modtager noget fra det danske samfund, at man er i stand til at bevise, at man er en aktiv del af det danske samfund, inden man får de samme rettigheder som dem, der har været her og været med til at bygge Danmark op fra starten af.

Kl. 20:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg skal lige tjekke, om der er flere partiordførere, der ønsker ordet. Det ser det ikke ud til, så vi går over til de øvrige, der har ønsket korte bemærkninger, og der har jeg foreløbig otte på listen, så jeg vil kigge lidt mere på sekunderne nu. Jeg har været lidt lange over for ordførerne, fordi jeg syntes, det var vigtigt i debatten at få formuleret både spørgsmål og svar, også til glæde for dem, der følger med ved skærmen. Men vi har jo også en tidstermin for selve debatten i dag, der kun må tage 1 time.

Den første til en kort bemærkning er fru Astrid Krag, Socialdemokratiet.

Kl. 20:21

Astrid Krag (S):

Tak for det. Jeg er jo ældreordfører, og efter at regeringen meldte ud om sin skattereform, har jeg fået rigtig mange henvendelser fra folkepensionister her i landet. Regeringen har jo valgt at bruge over 8 mia. kr. af vores fælles opsparing – det, man kalder råderummet – på skattelettelser, selv om det i sin tid blev aftalt, at danskerne skulle gå lidt senere på pension for at sikre, at vi så også ville have pengene, når der kom et stigende antal ældre. Og det står vi jo i lige nu. I 2025 vil der være mere end 150.000 flere ældre over 70 år. Det svarer til sådan cirka tre gange Herning lagt ved siden af eller rundt om, hvor alle ville være over 70 år. Det giver måske et billede af, hvad det er for en udfordring, vi står over for.

Jeg skal hilse og sige fra de ældre, der har skrevet til mig, at de føler sig snydt. De føler, at de har ydet i et langt liv – apropos det her med at yde og nyde – og så ser de en skattereform med et stort rundt nul til dem. Og det bliver desværre værre endnu – muligvis – for folkepensionisterne, for regeringen vil spare over 5 mia. kr. på overførslerne, og det er jo bl.a. folkepensionen. Derfor har jeg faktisk givet mig selv en meget vigtig opgave her i dag, nemlig at spørge finansministeren, om han ikke i dag kan give en garanti for, at de 5,25

mia. kr., der skal findes på overførslerne, ikke bliver fundet hos folkepensionisterne.

Kl. 20:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 20:23

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg tror, der er to faktuelle ting, der skal på plads først. Den ene er, at det ikke er godt 8 mia. kr., medmindre man bruger »godt« i et kontrafaktisk perspektiv. Den normale udlægning af ordet godt i det danske sprog er, at det er »mere end«. Sandheden er, at det er mindre end 8 mia. kr. af det fælles opsparede råderum, som vi bruger.

Den anden ting er, hvor råderummet så er kommet fra. Fru Astrid Krag lyder, som om det eneste, der har været med til at bidrage til det råderum, vi har i dag, er den velfærdsaftale, der blev indgået i 2006. Faktisk er det sådan, at det, som er med til at give råderummet i dag, i lige så høj grad er skattereformen fra 2009, dagpengeaftalen fra 2010 og efterlønnsreformen fra 2011. De har hver især været med til at bidrage til langt mere af råderummet end mange små aftaler. Og hvis man lægger de tre aftaler sammen, overstiger det langt det råderum, der er i dag.

Jeg synes ikke, folkepensionister har grund til at føle sig snydt, og det vil de heller ikke have, når vi er færdige med at forhandle, det kan jeg godt love for. Snydt er man, hvis man får mindre. Jeg bliver ikke snydt, hvis fru Astrid Krag får en større julegave, end jeg får. Så vil jeg bare glæde mig på fru Astrid Krags vegne. Jeg bliver ikke snydt, hvis fru Astrid Krag får en større skattelettelse, end jeg måtte få. Så må jeg glæde mig på fru Astrid Krags vegne. Jeg synes sådan set, man skal glæde sig over, at vi er et stærkt samfund, et rigt samfund, hvor der er plads til både velfærd og skattelettelser.

Kl. 20:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 20:24

Astrid Krag (S):

Men jeg vil sige til finansministeren, at finansministeren bare kan tjekke, hvordan Ældre Sagen reagerede, da regeringens skattereform kom på banen. De følte sig snydt. Og når vi så kan se, at der skal spares 5,25 mia. kr. på overførslerne, så ville det da være utrolig nemt for finansministeren her i aften at berolige de mange folkepensionister, der sidder derude og i forvejen er bekymrede for, om pengene nu er der til velfærden, i takt med de bliver flere. Det var det med de tre gange Herning, hvor alle er over 70 år, lige om lidt.

Det kan vi måske ikke lukke. Men det her med overførslerne, om finansministeren ikke bare kan garantere, at det ikke handler om at skære ned på folkepensionen, at det ikke handler om at ramme folkepensionister på boligydelsen eller den grønne check, er jo meget, meget enkelt, og det ville være så dejligt at kunne berolige de mange folkepensionister, der følger debatten og er bekymrede.

Kl. 20:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 20:25

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg tror egentlig, de fleste danskere har det ligesom mig, nemlig at man ikke bliver snydt, ved at andre får det bedre. Altså, man bliver ikke snydt, ved at ens nabo har det godt. Man bliver ikke snydt, ved at en i ens familie får et godt job eller får en lottogevinst. Man bliver heller ikke snydt, ved at nogle andre får en skattelettelse. Man bliver

snydt, hvis det er sådan, at man ser, at noget, man har, bliver taget fra en, og jeg er ret sikker på, at de ældre ikke vil føle sig snydt, når vi er færdige med at forhandle. Jeg tror tværtimod, de vil se, at vi har prioriteret af vores reserve til velfærd, som skal gå til medicin og ældre, særlig til det nære sundhedsvæsen og de ældre medicinske patienter. Man vil se, at de vil få en bedre tilværelse, når finansloven er aftalt.

Kl. 20:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til kort bemærkning er hr. Morten Bødskov. Værsgo.

Kl. 20:26

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Jeg synes jo, man må sige, at det klinger sådan relativt hult, for nu at sige det meget pænt, at vi har en finansminister, som står og skoser oppositionen for, at man ikke har fremlagt et finanslovsforslag, når vi har brugt en halv time på at finde ud af, hvordan regeringen har tænkt sig at fylde det hul op i sit eget finanslovsforslag, der er for 2022, på 5,25 mia. kr., som skal hentes på overførsler.

Jeg har været finansordfører – jeg tror faktisk, at vi har været finansordførere sammen – jeg har aldrig oplevet en regering, som ikke var i stand til at sige, hvordan man havde tænkt sig at finansiere et så gigantisk hul, som man holder skjult nu. Er det ikke bare helt straight? Altså det, som finansministeren skjuler, som han ikke vil fortælle, er jo meget enkelt. Hvis man skal finde så store beløb her, er man nødt til at skulle ind virkelig med grovfilen. Så det, finansministeren skjuler, som han ikke vil fortælle – det kan være, at han er nervøs for demonstrationer uden for Christiansborg i forbindelse med præsentation af finansloven – er det ikke, at man er nødt til at klippe kandidatdelen af SU'en, man er nødt til at forringe dagpenge for de studerende, som ikke kan få et job, og så kan man ellers finde noget – i gåseøjne – småtteri på nogle optjeningsprincipper?

Er virkeligheden ikke den, at det er det, man er ude i fra regeringens side, man tør så bare ikke fortælle sandheden? For hvis man havde ladet det stå i sit finanslovsudspil, havde der garanteret været masser af demonstrationer på Christiansborg Slotsplads. Er det ikke de tre ting, finansministeren skjuler, som han ikke vil fortælle i dag?

Kl. 20:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 20:28

Finansministeren (Kristian Jensen):

Nu hedder den her del af Folketingets diskussioner korte bemærkninger. Det hedder ikke spørgsmål-svar, men korte bemærkninger. Så nu kommer der en kort bemærkning tilbage, der indeholder et spørgsmål.

En del af det, som vi har peget på, er at lægge et gradueret loft ind over børnefamilieydelsen. Den 25. maj 2016 sagde Socialdemokratiets integrationsordfører, hr. Dan Jørgensen, at han ønskede at genindføre det loft, der havde været under VK-regeringen, men som var blevet fjernet under fru Mette Frederiksen og fru Helle Thorning-Schmidt. Vil Socialdemokratiet være med til at genindføre det loft, som lovet af hr. Dan Jørgensen? Så kan vi få en afklaring af, hvor meget der skal findes derudover. Så et enkelt svar: Vil Socialdemokratiet være med, som hr. Dan Jørgensen lovede det, eller ej?

Kl. 20:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 20:28

mennesker ikke være udsat for den pine, og der er jo også nogle af dem, der dør af det. Skulle vi ikke gøre det, hr. finansminister?

Kl. 20:32

Morten Bødskov (S):

Jeg har stået på den her talerstol mange gange, men jeg tror aldrig nogen sinde, at jeg har oplevet, at man er nødt til at hjælpe en regering med at fylde hullet op. Det er regeringens forpligtelse at fremlægge en finanslov, hvor det klart fremgår, hvordan man har tænkt sig at fylde det hul op, som man efterlader her. Det, finansministeren siger her, er jo en total indrømmelse af, at man ikke har noget svar. Man er nødt til at bede Socialdemokratiet om hjælp til at fylde et hul op. Så er vi kommet lidt ad vejen, sagde ministeren, og det er jo en total indrømmelse af, at man ikke har noget svar på, hvordan man skal nå de der 5,25 mia. kr., eller man vil i hvert fald ikke fortælle det nu, hvordan man skal nå de der 5,25 mia. kr. i 2022.

Så jeg spørger bare: Det, finansministeren siger, er det, at finansministeren afviser, at regeringen har planer om at klippe SU'en, så man ikke kan få SU fra bachelor og opefter, at studerende, der overgår til dagpenge, ikke vil få forringet deres dagpenge, og det, man så måske kan finde på, er, som ministeren her siger, at finde lidt på nogle ydelser. Men med hensyn til de to andre store ting kan ministeren afvise, at man har planer om at røre ved dem?

Kl. 20:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 20:30

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg tror, at ordføreren godt ved, at der er et SU-forlig, der gælder til og med 2018, og derfor kan der ikke laves ændringer, medmindre hele forligskredsen er enig.

Jeg ville sådan set gerne have haft et svar på mit spørgsmål, fordi det har undret mig, at hr. Dan Jørgensen var så klar i mælet i maj måned sidste år om, at man skulle genindføre det loft, der var på børne- og ungeydelsen, som VK-regeringen havde, men som den socialdemokratiske ledede regering havde fjernet igen. Man har altså fortrudt den politik, man havde, mens man sad i regering. Så burde det da være rimelig enkelt for hr. Morten Bødskov eller en anden socialdemokrat at svare på, hvad man egentlig mener om børnefamilieydelsen. Vi kan ikke få svar på, hvad man mener om et helt konkret forslag. Det synes jeg er ærgerligt.

Kl. 20:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til en kort bemærkning er hr. Christian Juhl, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 20:30

Christian Juhl (EL):

Tusind tak for det. Jeg er næsten nabo til Lars Larsen i Silkeborg, som ofte har et godt tilbud. Og jeg tænkte, at jeg godt ville give et godt tilbud til finansministeren, nemlig et tilbud om, at vi kan spare lidt på statens udgifter og arbejdsgivernes udgifter – og så er vi rigtig på den borgerlige bane – for så kunne det jo være, at vi kunne finde sammen. Der er en udgift, som måske er en af de værste udgifter, vi har i samfundet, nemlig de 80 mia. kr., som vi bruger på mennesker, der kommer galt af sted på deres arbejdsplads. 80 mia. kr. om året siger beskæftigelsesministeren, hr. Troels Lund Poulsen, at det koster samfundet i form af produktionstab, sygehusudgifter, pensioner, behandlinger osv. Skulle vi ikke en dag sætte os ned og prøve at regne ud, hvordan vi med en lille investering kan få et meget, meget stort afkast? Jeg tror, at vi kan få et større afkast end af de bedste aktier, der kan købes på markedet. Hvis vi gjorde bare en lille forebyggende investering, kunne vi få et stort afkast, og så ville alle de

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 20:32

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jo. Altså, hvis det er sådan, at vi kan sætte os ned og finde ud af, at vi med en yderligere investering kan spare penge i den offentlige sektor, hvis vi kan spare mennesker for uheld og undgå tragiske skæbner, som en arbejdsulykke kan medføre, er jeg faktisk interesseret i det. Det, der blot er udfordringen, er, at mange har ideer til, hvordan man skal investere og bruge penge, men det er få, der har nøglen til, hvordan det reelt i sidste ende kommer til at blive en besparelse. Hvis der er nogen, og det kunne være hr. Christian Juhl, der har ideer til det, er jeg altid åben for at drikke en kop kaffe og tage en drøftelse af det. Jeg kan naturligvis ikke give et tilsagn om, at vi kan blive enige, men starten på at blive enig er som regel, at man sætter sig ned og taler med hinanden.

Kl. 20:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:32

Christian Juhl (EL):

Fint, men i første omgang behøver vi ikke engang at bruge ekstra penge set i forhold til sidste år. Vi kan starte med at annullere den nedskæring på Arbejdstilsynet, der f.eks. er planlagt i det her budget. I foråret sagde beskæftigelsesministeren til os, at det er muligt, at vi har ødelagt Arbejdstilsynet så meget, at det ikke fungerer effektivt, og at vi måske skal have rettet op på det. I stedet for at fyre 24 mand kunne vi beholde dem og se, om de ikke kunne skaffe os nogle ekstra skillinger til en lille forbedring. Hvis det så kunne blive til en stor forbedring næste år, kunne vi jo langsomt investere, indtil det ikke mere giver et afkast. Var det ikke en idé? Det er jo ikke ret mange penge, der skal til, for at Arbejdstilsynet igen kommer til at fungere. Vi er enige med ministeren i, at vores arbejdsmiljøindsats faktisk ligger i ruiner; det gælder også plan 2022, som nu bliver lavet totalt om, fordi den ikke har leveret det, den skulle levere.

Kl. 20:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 20:33

Finansministeren (Kristian Jensen):

Der er jo netop på vej til at blive taget hånd om de udfordringer, der er i arbejdsmiljøindsatsen. Jeg ved, at beskæftigelsesministeren har arbejdet med området og tager området meget alvorligt. Vi har fra regeringens side valgt at sige, at hele den offentlige sektor skal bidrage med et omprioreringsbidrag på 2 pct. til at kunne investere målrettet på de områder, hvor vi ønsker at gøre en særlig indsats. Det betyder, at man vil kunne se, at der er nogle områder, der leverer indtil omprioreringsbidraget, men det er et omprioreringsbidrag, der gør, at vi investerer nogle andre steder i den offentlige sektor. Jeg er ikke ekspert i, hvordan arbejdsmiljøsystemet fungerer i dag, men jeg har altid kaffe på kanden, også til hr. Christian Juhl, til en snak om, hvordan vi sammen kan sikre dansk økonomi en stærkere position.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det var slut på denne korte bemærkning. Den næste korte bemærkning er fra hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 20:34

svare sådan på det faktuelle spørgsmål, altså på trods af at man ved bedre.

Jeg synes, man skulle svare Annette og danskerne ordentligt, og jeg synes også, man skulle svare Folketinget på, hvordan man vil finde de 5,25 mia. kr., som man mangler at finansiere i sit finanslovsforslag.

Kl. 20:34

Kl. 20:37

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. Det, vi ser, er en finansminister og en regering, der manipulerer groft. Først laver man en skattereform, som er knaldskæv, og får at få den til at glide ned hos danskerne, laver man et groft manipulerende eksempel, hvor man sætter en HK'ers husleje til at være lig med det, som en direktør betaler i husleje. Og så får man skatte-reformen til at se ud af noget, som den ikke er. Det er groft manipulerende og vildledende.

Her til aften har finansministeren så talt med Annette, og han har i virkeligheden også direkte manipuleret over for hende i den telefonsamtale. Det er jo klart, at Annette bliver glad for at modtage en skattelettelse, men lige efter spørger hun så ganske klogt: Hvad betyder det for min velfærd? Bliver der flere penge til velfærd?

Der vælger finansministeren at svare, at det gør der. Men enhver ved, at det er manipulation. For det, Annette spørger om, er: Bliver velfærden bedre? Kan vi få bedre velfærd på trods af skattelettelser? Og da finansministeren svarer, ved han godt, at det ikke er korrekt. For hvis man tager højde for det demografiske træk, bliver velfærden jo dårligere. Derfor manipulerer finansministeren først med danskerne og derefter direkte over for Annette.

Kl. 20:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 20:35

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er da dejlig, at hr. Christian Rabjerg Madsen er kommet og bringer noget energi ind i diskussionen. Det er bare en skam, at det er på så forkert et grundlag.

Der er overhovedet ikke manipuleret. Der er lagt konkrete tal frem ud fra konkrete beregninger, som er foretaget efter samme metoder, som man har gjort tidligere. Og det har så vist, at det her betyder, at en HK'er på mindsteløn vil få 5.000 kr. mere til sig selv. Det er et faktum, som ingen har betvivlet, og det vil være et markant løft, også for Annette Hansen. Og det, vi gør fremadrettet, er, at vi giver flere penge til velfærden, at vi bruger flere penge til offentlige udgifter, end vi gør i dag.

I 2018 løfter vi faktisk det niveau, der er i kommunerne, med 800 mio. kr. mere end det, der er aftalt. Og det gør vi, fordi vi rent faktisk mener, at det er vigtigt, at man ude kommunerne har råd til kunne give en god ældrepleje, en god folkeskole, en god pasning af vores børn. Så i 2018 bliver der givet mere, end der bliver givet i år.

Kl. 20:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 20:37

Christian Rabjerg Madsen (S):

Finansministeren er udmærket klar over, at når der bliver flere ældre, vil der blive behov for flere penge til den offentlige sektor, end det, regeringen har sat af. Og derfor er det manipulerende, når finansministeren siger de ting, om den offentlige velfærd. Den bliver dårligere, og finansministeren ved udmærket godt, at når Annette spørger, om der bliver flere penge til velfærd på trods af skattelettelserne, så spørger hun, om vi får en bedre velfærd. Og alligevel vælger man at

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 20:37

Finansministeren (Kristian Jensen):

Hukommelsen er ganske, ganske kort hos Socialdemokratiet – skræmmende kort. Da man for få år siden selv sad i regering, var der en gennemsnitlig vækst i det offentlige forbrug på 0,2 pct., mens der var et demografisk træk på 0,5 pct., altså en forskel på 0,3 pct. Man brugte mindre på vækst i forhold til det demografiske træk.

Så spurgte vi, om det så betød, at velfærden bliver ringere. Og vi spurgte rigtig mange ministre i den daværende regeringskonstellation, og de sagde alle sammen: Nej! Velfærden bliver ikke ringere. Man kunne sagtens få bedre velfærd med 0,2 pct. i vækst, selv om det demografiske træk var 0,5 pct.

Men når man så er i opposition, så kan det ikke lade sig gøre. Og det er jo den der dobbelthed, som Socialdemokratiet har: Det er et helt andet parti, der er i opposition, end det, der sidder i regering; når man kommer tilbage efter at have haft regeringsmagten, glemmer man, hvad man sagde i opposition. Ligesom da man i 2011 glemte alle de ting, man havde sagt før.

Kl. 20:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Så går vi videre til den næste spørger, og det er hr. Nikolaj Villumsen fra Enhedslisten, og som en servicemeddelelse skal jeg sige, at det efter ham er hr. Thomas Jensen. Det er mere, så I ikke skal være forpustet, når I kommer løbende derovre.

Værsgo til hr. Nikolaj Villumsen

Kl. 20:38

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Jeg tror, at alle, der har siddet ude bag skærmen og fulgt med i den sidste time, vil have bemærket, at vores finansminister er enormt god til springgymnastik. For han har med meget store evner sprunget over de spørgsmål, som han er blevet stillet, i forhold til hvordan man vil finde de her mere end 5 mia. kr., som man vil tage fra overførselsindkomsterne. Så jeg vil bare spørge finansministeren helt klart: Kan finansministeren garantere, at der ikke vil blive taget fra folkepensionisterne? Kan finansministeren garantere, at der ikke vil blive taget fra førtidspensionisterne? Kan finansministeren garantere, at der ikke vil blive taget fra SU'en i de forhandlinger, som man nu er i gang med med Dansk Folkeparti bag lukkede døre?

Kl. 20:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 20:39

Finansministeren (Kristian Jensen):

Vi har peget på en række områder, som skal være med til at finde de midler, der skal til for at lave en fuld finansiering af vores skatteudspil. Der er et finansieringsbehov på 5,25 mia. kr., og vi har peget på, at vi skal finde dem ved bl.a. at kigge på optjeningsprincipper. Jeg synes, der er rigtig mange områder, hvor vi trænger til at få optjeningsprincipper i Danmark, også store områder, der kan give betragtelige beløb. Man skal huske på, at det her med de 5,25 mia. kr.

er noget, der skal have virkning i 2025. Så der er mulighed for ved optjeningsprincipper at sørge for, at vi får en mere, synes jeg, rimelig finansiering af de velfærdsgoder, der er i Danmark, hvor man yder, før man nyder, og hvor man er med til at bidrage til samfundet, inden man er med til at modtage fra det. Det synes jeg da det er helt ærligt at lægge frem, og vi vil forhandle, som vi har lovet, med Dansk Folkeparti, om, hvilke rammer og hvilke muligheder der er for at lave optjeningsydelser på flere områder.

Kl. 20:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 20:40

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen det har vi jo hørt før. Altså, det, som finansministeren siger nu, har han sagt adskillige gange – måske lige med en enkelt omformulering eller to – i løbet af den sidste times tid. Men det er jo ikke det, jeg spørger til. Jeg spørger til, om finansministeren kan give en garanti til folkepensionisterne, til førtidspensionisterne og til SU-modtagerne for, at der ikke vil blive skåret på deres overførsler som et led i finansieringen af de maskerede topskattelettelser, som regeringen er i gang med at forhandle med Dansk Folkeparti, og jeg synes ærligt talt, at befolkningen og Folketinget fortjener et ærligt svar.

Kl. 20:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 20:41

Finansministeren (Kristian Jensen):

Hvis jeg svarer det samme, skyldes det primært, at jeg bliver spurgt om det samme, og det er jo sådan set rimeligt nok, at man svarer det samme på enslydende spørgsmål.

Med hensyn til en garanti er det prøvet en gang før i dansk politik at afgive klare garantier – jeg tror endda, det var skriftligt – og det kom der ikke ret meget ud af. Jeg har det klare hensyn, at jeg skal få en økonomi til at hænge sammen, og det er ikke en økonomi, der inddebærer topskattelettelser ud over det, som vi har aftalt med fru Mette Frederiksen, der dengang var beskæftigelsesminister, og hr. Bjarne Corydon, der dengang var finansminister, nemlig topskattelettelser, der egentlig skulle være indfasat i de kommende år, men som vi gerne ser træde i kraft allerede i 2018. Derudover er der ikke topskattelettelser i den skattereform, som vi har præsenteret og håber på at kunne gennemføre.

Kl. 20:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det hr. Thomas Jensen, Socialdemokratiet, og efter ham er det hr. Henning Hyllested fra Enhedslisten.

Kl. 20:42

Thomas Jensen (S):

Tak, formand. Vi har jo set en perlerække af udspil fra regeringen her over de seneste uger, og det, der har været bemærkelsesværdigt, er jo, når vi har set et udspil, hvor regeringen delte gaver ud, at regeringen ikke har fortalt, hvem der skulle betale. Vi blev holdt hen med, at det skulle vi nok få at vide, og nu står vi så her og diskuterer finanslovsforslaget ved førstebehandlingen, og stadig væk ved vi ikke, hvem der skal betale. Vi ved, at regeringen godt vil slå sig løs i råderummet og bruge nogle af de hårdt optjente penge, som danskerne har leveret til det, og vi ved også godt – det har vi hørt flere gange i dag – at der er en regning på 5,25 mia. kr., som regeringen stadig væk skal ud at finde, og jeg vil igen prøve at få et svar fra finans-

ministeren på, hvor de penge skal findes. Der bliver kun talt om genoptjeningsprincipper.

Jeg tror, der er mange hårdtarbejdende lønmodtagere, som har betalt deres skat måned efter måned i en forvisning om, at når deres børn engang nåede til den alder, hvor de skulle til at uddanne sig, så kunne de også få en SU fra staten til at uddanne sig for, og det samme tror jeg gælder mange studerende. Og der er mit spørgsmål her kort og klart: Kan de forældre og kan de kommende studerende være sikre på, at de kan få en SU, der ikke bliver beskåret af regeringen i den her finanslov?

Kl. 20:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 20:43

Finansministeren (Kristian Jensen):

Se, det er sådan, at der er et SU-forlig, der løber til og med 2018, og det kan kun ændres, hvis alle forligspartier er enige om at ændre SU-aftalen. Så det må jo være lidt op til partierne, der er med i SU-aftalen, om de vil ændre den her i 2017.

Det er i øvrigt ikke rigtigt, at jeg kun har snakket om genoptjeningsprincipper. Jeg spurgte tidligere hr. Thomas Jensens partikollega, om Socialdemokratiet ville være med til at genindføre gradueringen af børne- og ungeydelsen, sådan som hr. Dan Jørgensen havde lovet det i Ekstra Bladet den 25. maj 2016. Nu kan hr. Thomas Jensen måske så bare svare på sine egne vegne, altså om han vil være indstillet på at indføre en gradueret børne- og familieydelse, altså om han er enig med hr. Dan Jørgensen.

Kl. 20:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 20:44

Thomas Jensen (S):

Jeg kan sige til landets finansminister, at man ikke skal stå og begå citatfusk i debatterne her i Folketinget. Jeg har tjekket op på, hvad hr. Dan Jørgensen har sagt, og han har ikke sagt, at man vil genindføre noget. Hr. Dan Jørgensen har sagt, at man er villig til at se på, hvordan man kan justere på det her. Det er ikke det samme som at sige, at man bare vil genindføre noget. Så vi skal holde os til sandheden her i Folketingssalen, også når vi citerer andre kolleger.

Mit spørgsmål går så videre fra SU-området. Hr. Kristian Jensen har tidligere været med til at rundbarbere dagpengesystemet i Danmark, og der vil jeg bare spørge: Kan dagpengemodtagerne i Danmark være sikre på, at finansministeren sammen med Dansk Folkeparti ikke går ind og rundbarberer eller tager nogle flere penge fra dagpengeområdet for at finansiere de her skattelettelser?

Kl. 20:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Så er det finansministeren.

Kl. 20:44

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jamen i artiklen fra Ekstra Bladet, som stadig væk ligger på deres hjemmeside, er hr. Dan Jørgensen faktisk citeret for at sige, at der skal genindføres en graduering af børnefamilieydelsen, og faktisk klandrer Socialdemokratiet i den periode den daværende Venstre-regering ret voldsomt for ikke at have gjort det allerede. Jeg synes egentlig, det er lidt pudsigt, at vi bliver klandret for, at den tidligere socialdemokratisk ledede regering havde afskaffet en ydelse, og man så beder os om at få den tilbage igen.

Vi vil gerne gøre, hvad vi kan, for at sikre, at overførselsindkomstsystemet er så præcist som muligt i forhold til at sikre, at vi gavner og understøtter beskæftigelsen, og beskæftigelsen i Danmark har brug for, at vi tilfører den mere arbejdskraft. Det er derfor, at vi kigger på, at der er noget, der skal gøres i forhold til genoptjeningsretten, hvor vi bruger pengene til at sætte skatten ned, så vi øger arbejdsudbuddet.

Kl. 20:45

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Så er det hr. Henning Hyllested, Esbjerg. Og efter ham er det fru Julie Skovsby fra Socialdemokratiet.

Kl. 20:46

Henning Hyllested (EL):

Ja, Jylland, Danmark. Jeg synes i virkeligheden bare, at diskussionen her, og især den sidste drejning, er blevet sådan helt absurd. Finansministeren er jo blevet spurgt af en stribe ordførere og folketingsmedlemmer om, hvor finansieringen kommer fra til de her godt 5 mia. kr., fordi der ikke er anvist finansiering til det. Finansministeren svarer, at vi kigger lidt på genoptjeningsprincipper. Det er sådan set det eneste konkrete – uden at det er særlig konkret – vi har hørt. Men finansministeren forestiller sig vel ikke, at man kan skaffe 5 mia. kr. via genoptjeningsprincipper. Anerkender finansministeren ikke, at man er nødt til at lave et ordentlig indhug i overførselsindkomsterne, hvis man skal skaffe bare i nærheden af 5 mia. kr.? Diskussionen bliver jo absurd, når finansministeren ikke vil svare på, hvor finansieringen kommer fra – ud over nogle løse bemærkninger om, at vi kigger lidt på genoptjeningsprincipperne.

Kl. 20:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 20:47

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg anerkender ikke, at der skal laves et ordentlig indhug, og jeg anerkender heller ikke, at jeg kun skulle have peget på genoptjeningsprincipperne. Jeg har peget på tre kilder. Det er at lave en genindførelse af den graduerede børn- og ungeydelse, som vi har haft tidligere, og som desværre blev fjernet af den daværende socialdemokratiske ledede regering; det er at kigge på deltagerbetaling på vores danskkurser, for vi mener, at personer, der kommer til Danmark for at arbejde og studere her, selv skal være med til at betale for deres danskkurser, for det synes vi egentlig er ganske rimeligt at man gør, så det ikke er noget, som danske skatteydere skal betale hundrede procent. Og så er det korrekt, at ja, vi tror på, at der kan være flere områder, hvor vi indfører genoptjeningsprincipper, altså princippet om, at man skal yde, før man kan nyde. Det undrer mig faktisk meget, at der er så stor modstand mod genoptjeningsprincippet, altså at der er så mange, der reagerer så negativt på det. Jeg mener egentlig, at det er en god dansk værdi, at man skal yde, før man kan nyde. Det ønsker vi at udbrede til flere områder.

Kl. 20:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 20:48

Henning Hyllested (EL):

Vi er blot bekymrede, for man skaffer ikke 5 mia. kr. ved at kigge på genoptjeningsprincipperne eller ændre på dem. Vi bruger jo ikke engang 5 mia. kr. på udlændinges velfærdsydelse overhovedet. Så jeg ved ikke, hvordan og hvorledes man kommer frem til, at man kan skaffe 5 mia. kr. Okay, finansministeren har så også nogle andre fi-

nansieringskilder. Men vi er jo bekymret for, at det her skal blive betalt af folkepensionisten, når vi nu snakker om, at det skal komme fra overførselsindkomster, altså at det skal betales af førtidspensionisten, at det skal betales af folkepensionisten, at det skal betales af folk på dagpenge. Det er jo der, de store, om jeg så må sige, beløb er, når vi snakker overførselsindkomster. Det er jo det, vi er bekymrede over.

Kl. 20:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 20:49

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er faktisk sådan, at vi mener, at man kan hente en ret anelig sum ved at indføre optjeningsprincipper på en række områder. Det er sådan, at der er rigtig mange, der kommer til Danmark i dag og modtager noget fra de offentlige kasser, uden at de har været med til at bidrage til dem i tilstrækkelig grad først. Derfor synes vi, det er rimeligt, at flere bidrager, før de modtager; at flere yder, før de nyder. Vi synes faktisk, det er rimeligt, at dem, der har været med til at indbetale til det velfærdssamfund, vi har i dag, også primært er dem, som modtager noget fra det.

Derfor er spørgsmålet, om man skal have fulde rettigheder til overførselsindkomster, inden man har været med til at bidrage til dem. Det mener jeg bare ikke man skal, det mener regeringen ikke, og derfor er det, vi ønsker at udbrede optjeningsprincipper til flere områder. Det arbejdede vi med allerede tilbage i den daværende VK-regering i 2011, hvor vi kom med en stor rapport på området, der prøvede at kortlægge nogle af mulighederne. Der har efterfølgende på enkeltområder været tiltag i den retning, men der er stadig væk rigtig meget mere at komme efter, og det ønsker vi at drøfte i forbindelse med den her forhandlingsrække, der nu bliver omkring jobreformens fase to.

Kl. 20:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak. Så er det fru Julie Skovsby's store privilegium at være den sidste, der har mulighed for at udfordre ministeren i den her omgang. Værsgo.

Kl. 20:50

Julie Skovsby (S):

Tak for det. I regeringens 2025-plan fra maj havde man en ambition om at øge beskæftigelsen med ca. 10.000 personer ved bl.a. at omlægge SU'en. Det lykkedes som bekendt ikke. Så derfor er mit spørgsmål til finansministeren: Skal målsætningen så ikke nedjusteres med 10.000 personer?

Kl. 20:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 20:51

Finansministeren (Kristian Jensen):

Nej, vi fastholder vores målsætning. Og vi har faktisk sagt, at vi gerne vil komme med et udspil til en ny SU-reform i løbet af 2018, fordi vi netop anerkender, at der ligger et forlig på området, der løber til og med 2018. Og derfor er det vores intention at komme med et udspil, der tilskynder til, at man hurtigere kommer igennem uddannelserne, og som sørger for, at man har en mere rimelig balance i forhold til det, man kan tjene selv, og det, man kan få i stipendier, og det, man kan låne fra det offentlige. Og derfor er der stadig væk en ambition om at præsentere et udspil til en SU-reform senere.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Julie Skovsby (S):

Så har min kollega hr. Morten Bødskov måske ret i forhold til de spørgsmål, han har stillet til finansministeren om, hvorvidt man har planer om at klippe i SU'en for kandidater og forringe dagpengene osv.

Jeg vil gerne her afslutningsvis sige nu, hvor finansministeren har talt med Annette Hansen, at det lyder, som om hun er en klog kvinde, og hun stiller nogle gode spørgsmål. Så jeg synes, at finansministeren skal gemme hendes telefonnummer, ringe hende op en gang imellem og så måske ikke tale så meget selv, men lytte til hendes spørgsmål. Måske vil hun stille det spørgsmål, om regeringen nu med de seneste udspil, man er kommet med, virkelig kan indfri sine økonomiske mål.

Kl. 20:51

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 217:

Forslag til lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2021.

Af finansministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 31.08.2017).

Sammen med dette punkt foretages:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansårene 2014-2017, lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2018, lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2019 og lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2020. (Konsekvenser af aftale om tryghed om boligbeskatningen m.v.).

Af finansministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 31.08.2017).

Kl. 20:54

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 20:52

Finansministeren (Kristian Jensen):

Vi kan indfri vores økonomiske mål – det kan vi. De udspil, vi er kommet med, trækker i den rigtige retning. Vi bevæger os fremad mod at indfri målene, men det er sådan, at de målsætninger, vi har sat os, ligger frem mod 2025. Og derfor har det ikke været min forventning – jeg tror heller ikke, det har været fru Julie Skovsby's forventning – at man vil komme med konkrete forslag, der fuldt ud vil nå alle målene i den her folketingsamling. Der vil gradvis komme nye udspil, der bevæger os i den rigtige retning. Vi har peget på fem forskellige veje til at få et større arbejdsudbud. Det er bl.a. spørgsmålet om at komme tidligt ind på arbejdsmarkedet, at færre skal være på overførselsindkomst, at man skal blive lidt længere tid på arbejdsmarkedet, at dem, der er i gang, skal lægge nogle flere timer, og så også, at vi får en bedre mulighed for at have international rekruttering. Det sidste ved jeg at der er rigtig mange virksomheder der er glade for, og derfor ærgrer det mig også, at Socialdemokratiet på det seneste har været med til at gøre det sværere at lave en international rekruttering i forhold til den arbejdskraft, som virksomhederne har brug for.

Til sidst vil jeg bare sige: Ja, jeg skal nok gemme Annettes telefonnummer, og hvis hun har tid og lyst og lejlighed til at have en samtale med mig, vil jeg også gerne lytte til hende og til andre stemmer fra hverdagen. Det er jo *dem*, politik rent faktisk handler om.

Kl. 20:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til ministeren, og tak til fru Julie Skovsby. For en sikkerheds skyld vil jeg høre, om nogen er blevet overset, men ønsker ordet til denne del af debatten. Det er der ikke.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingerne afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ikke nogen af jer gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Forhandling

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Forhandlingerne er åbnet, og den første, der får ordet, er hr. Benny Engelbrecht fra Socialdemokratiet. Han ønsker ikke ordet. Er der nogen af ordførerne, der ønsker ordet? Så kan vi gøre det hurtigt. Er der andre end ordførerne, der ønsker ordet? Det er der heller ikke. Ønsker finansministeren ordet? Det gør han heller ikke.

Da der ikke er nogen, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

7) Valg af 6 medlemmer til Skatterådet.

Kl. 20:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 90 medlemmer: Dansk Folkeparti, Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti;

en anden gruppe på 88 medlemmer: Socialdemokratiet, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Inuit Ataqatigiit (IA), Tjóðveldi (T) og Javnaðarflokkurinn (JF).

Grupperne har udpeget følgende medlemmer: Søren Günther-Sørensen (DF), Svend Erik Nielsen (DF), Jakob Ellemann-Jensen (V), Jan Rix Rasmussen (S), Jan Kristoffersen (ALT) og Svend Thorhauge (RV).

Meddelelse om, hvem der er valgt, vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

De pågældende er herefter valgt.

Kl. 20:57

Meddelelser fra formanden**Tredje næstformand** (Christian Juhl):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 3. oktober 2017, kl. 12.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der også vil fremgå af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 20:57).
